

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.6.2026
COM(2026) 580 final

2026/0165 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om ændring af forordning (EU) 2018/1726 og forordning (EU) 2024/982 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/794

{ SEC(2026) 580 final } - { SWD(2026) 580 final } - { SWD(2026) 581 final } -
{ SWD(2026) 582 final }

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den Europæiske Union (EU) står over for en gennemgribende forandring i sit sikkerhedsmiljø, idet grov og organiseret kriminalitet og terrorisme får en stadig mere grænseoverskridende, teknologisk avanceret og sammenkoblet karakter. Kriminelle netværk opererer gennem fleksible grænseoverskridende økosystemer, der kombinerer digital infrastruktur, ulovlige finansielle strømme, logistiknetværk og onlinetjenester. Udformningen, koordineringen og opskaleringen af kriminelle handlinger foregår i dag typisk på tværs af grænser lige fra starten, hvilket i praksis som udgangspunkt gør kriminalitet til et grænseoverskridende problem.

Hastige teknologiske fremskridt har fremskyndet denne udvikling. Krypteret kommunikation, automatiseringsværktøjer og kryptovaluta er ikke længere blot katalysatorer for kriminelle handlinger, men udgør centrale operationelle aktiver for moderne kriminelle netværk. I kombination med digitale platforme og onlineinfrastruktur gør de det muligt for kriminelle at koordinere operationer i realtid, opskalere ulovlige aktiviteter med hidtil uset hastighed, skjule finansielle strømme, hurtigt tilpasse operationelle modeller og udnytte svagheder på tværs af jurisdiktioner. Samtidig udviskes grænserne mellem cyberkriminalitet, økonomisk kriminalitet og andre former for grov og organiseret kriminalitet i stadig højere grad.

Det nuværende trusselsbillede forværres yderligere af det stigende antal hybridtrusler, herunder cyberangreb, angreb på kritisk infrastruktur og fjendtlige statslige og ikkestatslige aktørers instrumentalisering af migranter eller økonomiske afhængighedsforhold. Det forekommer stadig oftere, at disse aktiviteter udføres som led i grov og organiseret kriminalitet, hvilket skaber komplekse og flerdimensionelle sikkerhedsrisici, som udfordrer adskillelsen mellem indre og ydre sikkerhed.

Som Det Europæiske Råd fremhævede i sine konklusioner af 26.-27. juni 2025 ⁽¹⁾, udgør disse trusler en stor udfordring for medlemsstaternes og europæernes sikkerhed. Deres virkninger rækker ud over umiddelbare sikkerhedsrisici, bidrager til en voksende følelse af usikkerhed og påvirker borgernes tillid til de offentlige myndigheders evne til at sikre et højt niveau af indre sikkerhed. Samtidig spiller grov og organiseret kriminalitet en stadig større rolle, og den forvrider den lovlige økonomi, bl.a. gennem korruption, hvidvask af penge og misbrug af legitime erhvervsstrukturer, hvorved den loyale konkurrence svækkes, og markedernes og de offentlige institutioners integritet undergraves.

I det nuværende sikkerhedsmiljø har EU og medlemsstaterne i væsentlig grad styrket samarbejdet og udviklet en kritisk kapacitet til støtte for den grænseoverskridende retshåndhævelsesindsats ⁽²⁾. EU's indsats står dog endnu ikke fuldt ud mål med den hastighed og tilpasningsevne, der kendetegner nutidens kriminelle handlinger.

For det første har den europæiske retshåndhævelsesstruktur ikke i tilstrækkelig grad tilpasset sig den betydelige stigning i mængden, kompleksiteten og hastigheden af udvekslingen af de oplysninger, der er relevante for strafferetlige efterforskninger. Oplysninger om kriminelle

¹ Se Det Europæiske Råds konklusioner af 26.-27. juni 2025 om bekæmpelse af grov og organiseret kriminalitet.

² Se afsnit 2.1 om sammenhæng med de gældende regler på samme område.

handlinger er fortsat fragmenterede på tværs af myndigheder, jurisdiktioner og systemer og deles, forbindes eller analyseres ikke på behørig vis på en effektiv og rettidig måde. Dette har gradvist udbygget de kritiske blinde vinkler i EU's kriminalefterretningsbillede og mindsket kapaciteten til at identificere grænseoverskridende kriminelle forbindelser, effektivt støtte efterforskninger på europæisk plan og opdage nye trusler.

For det andet er EU's operationelle indsats fortsat fragmenteret. I Schengenområdet, hvor der ingen indre grænser er, og hvor kriminelle netværk problemfrit opererer på tværs af jurisdiktioner, er retshåndhævelsesindsatsen alt for ofte primært organiseret efter nationale linjer. Nationale myndigheder har ofte kun delvist kendskab til kriminelle netværk, der opererer på tværs af flere medlemsstater, og står over for vedvarende vanskeligheder med at koordinere efterforskninger på tværs af grænser. Som følge heraf er fragmentering fortsat en af de væsentligste svagheder ved den europæiske sikkerhedsindsats. Denne fragmentering mindsker effektiviteten og produktiviteten af den nationale retshåndhævelsesindsats mod trusler, der i sagens natur er grænseoverskridende og kræver en stærkere fælles europæisk tilgang.

Inden for denne ramme spiller Europol en central rolle som EU's agentur for retshåndhævelsessamarbejde ⁽³⁾. Siden sin oprettelse har Europol udviklet sig fra en støtteplatform til et centralt analytisk og operationelt knudepunkt, der støtter medlemsstaterne i at forebygge og bekæmpe grov og organiseret kriminalitet og terrorisme. Gennem sin enestående evne til at forbinde oplysninger, generere kriminalefterretninger på EU-plan og støtte koordinerede grænseoverskridende operationer sætter Europol medlemsstaterne i stand til at afsløre komplekse kriminelle netværk, identificere forbindelser på tværs af jurisdiktioner og reagere mere effektivt på hastigt voksende sikkerhedstrusler.

Kommissionsformand Ursula von der Leyens politiske retningslinjer for 2024-2029 ⁽⁴⁾ bebudede målet om yderligere at styrke Europol. Dette omfatter en ny lovgivningsramme til styrkelse af Europol's operationelle rolle og understøttelse af et mere effektivt grænseoverskridende retshåndhævelsessamarbejde. Dette mål er yderligere forankret i ProtectEU – en EU-strategi for indre sikkerhed ⁽⁵⁾, som fastlægger en væsentlig ændring af den måde, hvorpå EU organiserer sin fælles indsats mod stadig mere komplekse og indbyrdes forbundne sikkerhedstrusler. For at realisere denne vision kræves der en omfattende gennemgang af Europol-rammen, som rækker ud over målrettede ændringer, og som sikrer, at Europol's mandat er fuldt ud tilpasset de operationelle realiteter på alle områder inden for grov og organiseret kriminalitet og terrorisme.

Medlemsstaterne og Europa-Parlamentet har vedvarende understreget behovet for at styrke retshåndhævelsessamarbejdet på EU-plan, navnlig under de brede høringer af interessenter, der blev gennemført i 2025 og 2026. Europæiske politichefer ⁽⁶⁾ fremhævede fordelene ved et mere robust og operationelt Europol, der virkelig kan forøge den europæiske styrke. Endvidere viste dokumentation fra evalueringen af Europol-rammen og Kommissionens rapport i henhold til artikel 68, stk. 3, i Europol-forordningen, at Europol's nuværende mandat

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA.

⁴ "Europas valg" – Politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission 2024-2029, juli 2024.

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, ProtectEU – en EU-strategi for indre sikkerhed, COM(2025) 148 final af 1. april 2025.

⁶ Erklæring fra de europæiske politichefer, den 29. april 2025.

og operationelle model ikke længere er fuldt ud tilpasset det ændrede sikkerhedsmiljø omfang og kompleksitet. Eksisterende begrænsninger i tilgængeligheden, integrationen og behandlingen af oplysninger samt begrænsninger, der påvirker omfanget af Europol's operationelle engagement, mindsker dets kapacitet til effektivt at støtte medlemsstaterne i at reagere på stadig mere indbyrdes forbundne grænseoverskridende trusler.

Evalueringen fremhæver også en voksende strukturel ubalance mellem de kriminelle netværks størrelse og teknologiske finesse og den fælles kapacitet, som EU's retshåndhavende myndigheder råder over. Kriminelle aktører udnytter i stigende grad kunstig intelligens, omfattende dataudnyttelse og avanceret digital infrastruktur, som ingen medlemsstat effektivt kan matche alene. Alligevel giver Europol's nuværende mandat og kapacitet ikke agenturet mulighed for fuldt ud at fungere som det kapacitetsknudepunkt på EU-plan, der er nødvendigt for at mindske fragmenteringen, samle ressourcer og give medlemsstaterne den avancerede operationelle og teknologiske støtte, der er nødvendig for at reagere på det skiftende trusselsmiljø.

Reformen af Europol's retlige ramme fra 2022 ⁽⁷⁾ markerede et vigtigt skridt i retning af at styrke agenturets mandat, navnlig ved at muliggøre behandling af store og komplekse datasæt og styrke dets analytiske kapacitet. Trusselsbilledet og medlemsstaternes operationelle krav har dog udviklet sig hurtigere end forventet. Omfattende databehandling, tidlig operationel inddragelse af Europol i komplekse grænseoverskridende efterforskninger og tilvejebringelse af avanceret teknologisk støtte er ikke længere ekstraordinære krav, men er blevet centrale elementer i det moderne retshåndhævelsessamarbejde. I 2025 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet en målrettet ændring af Europol-rammen for at imødekomme specifikke operationelle behov. Denne ændring medførte imidlertid ikke en afhjælpning af den underliggende strukturelle udfordring: at sikre, at Europol kan operere med det omfang, den smidighed og den integrationsgrad, der er nødvendig for at understøtte en effektiv EU-dækkende indsats mod stadig mere grænseoverskridende og teknologisk avancerede trusler.

Samtidig har EU's bredere sikkerhedsarkitektur været genstand for en betydelig udvikling. Samarbejdet mellem Europol og andre EU-organer, -kontorer og -agenturer, herunder Eurojust ⁽⁸⁾, Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") ⁽⁹⁾, Frontex ⁽¹⁰⁾, OLAF ⁽¹¹⁾ og Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme ("AMLA") ⁽¹²⁾, er blevet stadig vigtigere for at sikre en effektiv og sammenhængende indsats mod grænseoverskridende trusler. Den nuværende ramme har imidlertid endnu ikke sikret

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/991 af 8. juni 2022 om ændring af forordning (EU) 2016/794 for så vidt angår Europol's samarbejde med private parter, Europol's behandling af personoplysninger til støtte for strafferetlige efterforskninger og Europol's rolle inden for forskning og innovation, EUT L 169 af 27.6.2022, s. 1.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust).

⁹ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO").

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 af 31. maj 2024 om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (AMLA).

tilstrækkelig operationel integration til at støtte denne arkitektur under udvikling ⁽¹³⁾ og sikre et problemfrit samarbejde på tværs af de forskellige faser i sikkerheds- og strafferetskæden.

Denne tilpasning er ikke blot nødvendig, men kommer også på det rigtige tidspunkt. Betingelserne er nu til stede for at støtte en mere gennemgribende udvikling af Europol-rammen. Nylige og igangværende EU-initiativer, navnlig revisionen af rammen for informationsudveksling mellem retshåndhævende myndigheder ⁽¹⁴⁾, har lagt grundlaget for at forbedre tilgængeligheden, kvaliteten og rettidigheden af data på EU-plan. Parallelt hermed skaber bredere udviklinger i EU's sikkerheds- og retsarkitektur, herunder et styrket samarbejde mellem relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, et bedre miljø for en integreret og koordineret indsats.

Med dette forslag indføres der således en styrket retlig ramme for Europol, som afspejler udviklingen i grænseoverskridende kriminelle trusler og medlemsstaternes operationelle behov. Det har til formål at styrke Euopols rolle som:

- et EU-informationsknudepunkt til sikring af, at medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder får et mere fuldstændigt og integreret kriminalefterretningsbillede på EU-plan
- et operationelt knudepunkt, der støtter medlemsstaterne mere effektivt og på et tidligere tidspunkt i grænseoverskridende efterforskninger og operationelle aktiviteter
- et teknologi- og innovationsknudepunkt, der støtter medlemsstaterne med avanceret kapacitet, ekspertise og operationelle værktøjer.

For at nå disse mål bygger forslaget på styrkerne ved den eksisterende ramme og udbygger disse til et niveau af operationel topkvalitet, samtidig med at der indføres de strukturelle ændringer, der er nødvendige for at muliggøre en mere effektiv europæisk indsats mod grænseoverskridende kriminalitet. Der indføres en robust og moderne retlig ramme, der sætter Europol i stand til at:

- reagere på nuværende og fremtidige sikkerhedsudfordringer
- yde bedre støtte til medlemsstaterne i grænseoverskridende efterforskninger og
- styrke EU's kapacitet til at levere en koordineret, effektiv og modstandsdygtig indsats til bekæmpelse af grov og organiseret kriminalitet og terrorisme i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den foreliggende pakke af strafferetlige initiativer forfølger et sammenhængende og komplementært mål: at styrke EU's kapacitet til at forebygge, afsløre, efterforske og retsforfølge alvorlig grænseoverskridende kriminalitet i et stadig mere komplekst sikkerhedsmiljø. Gennem en modernisering af de retlige rammer for samarbejdet mellem

¹³ Herunder udviklinger som følge af Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Toldmyndighed og om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013, COM(2023) 258 final af 17.5.2023.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/977 af 10. maj 2023 om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA.

retshåndhævende, retlige og andre relevante myndigheder søger pakken at styrke effektiviteten, sammenhængen og interoperabiliteten i EU's arkitektur for indre sikkerhed.

De foreslåede revisioner af Europol-forordningen og Eurojust-forordningen udgør kernen i denne indsats. Europol og Eurojust varetager forskellige, men komplementære funktioner inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed: Mens Europol støtter forebyggelse og bekæmpelse af kriminelle handlinger, letter Eurojust det retlige samarbejde og sikrer effektiv retsforfølgning og retslig opfølgning. Pakken har derfor til formål at styrke samarbejdet og komplementariteten mellem de to agenturer samt med andre relevante EU-aktører inden for retlige og indre anliggender og strukturen til bekæmpelse af svig med henblik på at sikre en trinløs sammenhæng mellem retshåndhævelsesindsats og retlig opfølgning i alle led af den strafferetlige kæde.

I denne forbindelse bidrager ændringerne af rammen for den europæiske efterforskningskendelse og af de databeskyttelsesregler, der finder anvendelse inden for rammerne af databeskyttelsesordningen på området retlige og indre anliggender for EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer ⁽¹⁵⁾, yderligere til dette mål ved at lette et effektivt grænseoverskridende samarbejde, forbedre betingelserne for informationsudveksling og sikre en sammenhængende retlig ramme, der er tilpasset de operationelle realiteter og den teknologiske udvikling. Samlet set vil de foranstaltninger, der foreslås i denne pakke, styrke EU's evne til at reagere på sikkerhedsmæssige trusler under udvikling, samtidig med at de grundlæggende rettigheder, retsstatsprincippet og ansvarsfordelingen mellem de forskellige involverede aktører respekteres fuldt ud.

Endvidere er forslaget til revision af Europol-forordningen i overensstemmelse med EU's bredere ramme for indre sikkerhed, navnlig ProtectEU, og bidrager direkte til gennemførelsen heraf. Ved at styrke Euopols rolle som informationsknudepunkt, operationelt knudepunkt og teknologi- og innovationsknudepunkt støtter forslaget afhjælpningen af huller i kriminalefterretningerne, styrker grænseoverskridende efterforskninger og øger anvendelsen af avanceret teknologisk kapacitet på EU-plan.

Forslaget er endvidere i overensstemmelse med den seneste udvikling i EU's politik for indre sikkerhed, herunder dagsordenen for terrorbekæmpelse under ProtectEU ⁽¹⁶⁾, EU's kriminalitetsprioriteter for EMPACT-cyklussen 2026-2029 ⁽¹⁷⁾, EU's narkotikastrategi for 2025 ⁽¹⁸⁾ og den ledsagende handlingsplan for bekæmpelse af narkotikahandel ⁽¹⁹⁾ samt Kommissionens forslag fra 2026 om EU-dækkende regler mod handel med skydevåben ⁽²⁰⁾. Disse initiativer afspejler et bredere skift i retning af en mere operationel, efterretningsstyret og kapacitetsbaseret EU-indsats mod grov og organiseret kriminalitet og terrorisme. Forslaget supplerer også køreplanen for lovlig og effektiv adgang til data for retshåndhævende

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

¹⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, ProtectEU: dagsorden om at forebygge og bekæmpe terrorisme og voldelig ekstremisme, COM(2026) 101 final af 26. februar 2026.

¹⁷ Rådets konklusioner om styrkelse af EMPACT og om EU's kriminalitetsprioriteter for den næste EMPACT-cyklus 2026-2029, godkendt af Rådet den 13. juni 2025.

¹⁸ COM(2025) 743 final af 4. december 2025.

¹⁹ COM(2025) 744 final af 4. december 2025.

²⁰ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af ulovlig handel med skydevåben og andre våbenrelaterede lovovertrædelser, COM(2026) 102 final, vedtaget af Kommissionen den 26. februar 2026.

myndigheder, som Kommissionen fremlagde i juni 2025 ⁽²¹⁾, og som behandler centrale udfordringer vedrørende adgang til digitalt bevismateriale.

Forslaget er også i overensstemmelse med rammen for informationsudveksling mellem nationale retshåndhævende myndigheder og mellem disse myndigheder og Europol. Sagsstyringssystemerne og praksis for grænseoverskridende informationsudveksling er blevet styrket og tilpasset på nationalt plan som følge af de seneste reformer. Fordelene herved er dog ikke fuldt ud blevet opnået endnu med hensyn til deres integration med Europol's tjenester og analysekapacitet. Ved at sikre, at oplysninger, der udveksles og forvaltes på nationalt plan, systematisk kan stilles til rådighed for Europol gennem dets informationstjenester og -værktøjer, giver forslaget medlemsstaterne mulighed for at gøre fuld brug af Europol's tjenester og støtter en mere integreret, automatiseret og effektiv anvendelse af oplysninger på tværs af alle EU's retshåndhævende myndigheder.

Forslaget giver Europol mandatet og værktøjerne til at behandle kriminalitet, der henhører under Europol's kompetence, og som har en hybrid dimension, i hele EU, idet det imødekommer de behov, der navnlig er fastsat inden for rammerne af ProtectEU, EU's beredskabsstrategi og demokratiskjoldet. Det giver Europol mulighed for at anvende hele sin operationelle, analytiske og tekniske værktøjskasse til at handle inden for sine beføjelser, herunder i forbindelse med grov og organiseret kriminalitet, terrorisme og cyberbaseret kriminalitet, når disse lovovertrædelser har en hybrid dimension. I henhold til forslaget etableres der EU-centre for operationel ekspertise som modellen for Europol's operationelle tilgang, hvilket sikrer, at forebyggelse og bekæmpelse af strafbare handlinger med en hybrid dimension indføres som en tværgående prioritet. Der kan forekomme kriminelle handlinger med en hybrid dimension i forbindelse med enhver form for kriminalitet, der henhører under Europol's kompetence. Centrene oprettes for at sikre et horisontalt bidrag inden for deres respektive ekspertiseområder med henblik på at forebygge og bekæmpe sådanne kriminelle handlinger, herunder hvor de indgår i, bidrager til eller er knyttet til en trussel med en hybrid dimension

Forslaget styrker endvidere komplementariteten med EPPO og Eurojust i anklage- og retsfasen, herunder ved at yde strukturel analytisk støtte til EPPO i analysen af kompleks grænseoverskridende økonomisk kriminalitet, der berører EU's finansielle interesser. Derudover støtter det et tættere samspil med Frontex på områder, hvor grænseoverskridende kriminalitet falder sammen med grænseforvaltning, med Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed ("eu-LISA")²² i forbindelse med udvikling, udrulning og teknisk forvaltning af informationsstyringstjenester og -værktøjer, med AMLA i forbindelse med økonomisk kriminalitet og med Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed ("ENISA")²³ i forbindelse med cybersikkerhed, navnlig ransomwarehændelser.

²¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Køreplan for lovlig og effektiv adgang til data for retshåndhævende myndigheder, COM(2025) 349 final af 24. juni 2025.

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011.

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881 af 17. april 2019 om ENISA (Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed), om cybersikkerhedscertificering af informations- og kommunikationsteknologi og om ophævelse af forordning (EU) nr. 526/2013 (forordningen om cybersikkerhed).

Forslaget bidrager direkte til Schengenrådets funktion, hvor den frie bevægelighed kun kan opretholdes gennem en europæisk sikkerhedsindsats med tilsvarende integrations- og effektivitetsniveau. Ved at styrke retshåndhævelsessamarbejdet på EU-plan og mindske fragmenteringen bidrager forslaget til at sikre, at sikkerheden i Schengenrådet opnås med samme integrationsniveau som den frie bevægelighed, det skal beskytte. Samtidig har forslaget også til formål at udbygge Europol's samarbejde med lande, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget er i overensstemmelse med EU's bredere politiske mål om teknologisk suverænitet og sikker digital infrastruktur, herunder den europæiske strategi for data ⁽²⁴⁾, politikprogrammet for det digitale årti 2030 ⁽²⁵⁾, strategien for EU's cloud- ⁽²⁶⁾ og cybersikkerhedsinitiativ ⁽²⁷⁾, herunder det nye forslag til retsakt om udvikling af cloudtjenester og kunstig intelligens (CADA), som har til formål at styrke EU's cloud- og AI-økosystem, -investeringer og -infrastruktur²⁸. Ved at sætte Europol og medlemsstaternes kompetente myndigheder i stand til at behandle og analysere data sikkert i stor skala og til at operere i sikre, pålidelige og skalerbare databehandlingsmiljøer, herunder gennem anvendelse af suveræn cloud-kapacitet og avanceret digital infrastruktur, bidrager forslaget til at opbygge modstandsdygtig ⁽²⁹⁾ og selvstændig europæisk teknologisk kapacitet.

Forslaget støtter endvidere EU's politikker for innovation, forskning og konkurrenceevne, herunder inden for rammerne af Horisont Europa ⁽³⁰⁾ og den europæiske innovationsdagsorden ⁽³¹⁾. Ved at placere Europol som et centralt knudepunkt for identificering af nye operationelle behov og udformning af fremtidig retshåndhævelseskapacitet støtter forslaget udviklingen og udbredelsen af avancerede teknologier, herunder gennem fælles udbudsløsninger.

Samtidig er forslaget fortsat fuldt ud i overensstemmelse med EU's databeskyttelsesramme, navnlig forordning (EU) 2018/1725 om beskyttelse af personoplysninger i EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer, hvilket sikrer, at Europol's styrkede operationelle rolle fortsat er forankret i en høj grad af beskyttelse af grundlæggende rettigheder.

²⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, En europæisk strategi for data, COM(2020) 66 final af 19. februar 2020.

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/2481 af 14. december 2022 om etablering af politikprogrammet for det digitale årti 2030.

²⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – En EU-strategi for datacentre og cloud, COM(2024) [final].

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2847 af 23. oktober 2024 om horisontale cybersikkerhedskrav til produkter med digitale elementer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013 og (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2020/1828 (forordningen om cyberrobusthed).

²⁸ Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council establishing a framework of measures for strengthening Europe's cloud and AI ecosystem (Cloud and AI Development Act), COM(2026) 502 final (foreligger ikke på dansk).

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen (NIS 2-direktivet).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa – rammeprogrammet for forskning og innovation.

³¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – En ny europæisk innovationsdagsorden, COM(2022) 332 final af 5. juli 2022.

Forslaget styrker EU's ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og økonomisk kriminalitet, herunder pakken om bekæmpelse af hvidvask af penge ⁽³²⁾ og oprettelsen af AMLA, samtidig med at EU's struktur til bekæmpelse af svig og beskyttelsen af EU's finansielle interesser i henhold til direktiv (EU) 2017/1371 ⁽³³⁾ styrkes. Det giver Europol styrket kapacitet til at støtte komplekse grænseoverskridende finansielle efterforskninger og til effektivt at samarbejde med EPPO og med OLAF's administrative arbejde og undersøgelsesaktiviteter. Ved at sætte Europol i stand til at integrere finansielle efterretninger, analytisk kapacitet og operationelle ressourcer giver forslaget Europol mulighed for at identificere, analysere og spore kriminelle finansielle strømme og aktiver, herunder strømme og aktiver, der påvirker EU-budgettet, hvilket igen styrker en tilgang, hvor det på systematisk vis er pengesporet der følges, og sikrer en koordineret indsats på EU-plan mod økonomisk kriminalitet. Denne styrkelse af Euopols rolle er særlig relevant i forbindelse med den igangværende gennemgang af strukturen til bekæmpelse af svig, idet det sikres, at dets kapacitet er tilpasset fremtidige reformer på EU-plan og de skiftende behov for håndhævelse i forbindelse med grænseoverskridende økonomisk kriminalitet.

Forslaget styrker EU's ydre sikkerhed ved at give Europol mulighed for at foretage fælles behandling af kriminalefterretninger med partnerlande uden for EU, styrke internationale efterforskningers hastighed og kvalitet og samtidig tilvejebringe en sikker informationsudveksling gennem kanaler såsom Interpol. Forslaget giver også Europol mulighed for at udsende eksperter til lande uden for EU med henblik på at koordinere operationelle foranstaltninger. Ved at fokusere Euopols eksterne aktiviteter på operationelle mål maksimerer forslaget deres merværdi for medlemsstaternes kompetente myndigheder, samtidig med at det fortsat supplerer den rolle, som Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Rets håndhævelse ("Cepol") spiller i forbindelse med kapacitetsopbygning i tredjelande.

Forslaget bidrager yderligere til EU's udvidelsesproces ved at udbygge det operationelle samarbejde med kandidatlande og potentielle kandidater. Som centrale partnere i håndteringen af grænseoverskridende kriminalitet, terrorisme og andre grænseoverskridende sikkerhedstrusler spiller disse lande en vigtig rolle i den bredere europæiske sikkerhedsarkitektur og skal gradvist integreres i relevante rammer for sikkerhedssamarbejde.

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 af 31. maj 2024 om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (AMLA) samt forordning (EU) 2024/1624 og direktiv (EU) 2024/1640, der indgår i EU's pakke om bekæmpelse af hvidvask af penge.

³³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Unionens finansielle interesser (BFI-direktivet).

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Artikel 88 udgør retsgrundlaget for oprettelsen af Europol og dets funktion samt for fastlæggelsen af dets opgaver, struktur og drift. I henhold til artikel 87, stk. 2, litra a), i TEUF skal der vedtages foranstaltninger vedrørende indsamling, lagring, behandling, analyse og udveksling af relevante oplysninger med henblik på politisamarbejde.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

De udfordringer, som dette forslag omhandler, er i sagens natur grænseoverskridende og kan ikke imødegås effektivt af medlemsstaterne hver for sig. De groveste og mest organiserede former for kriminalitet er i dag hovedsagelig af grænseoverskridende karakter, idet kriminelle netværk problemfrit opererer på tværs af jurisdiktioner og digitale miljøer. De udnytter fragmenteringen af nationale oplysninger, operationel indsats og kapacitet. Som følge heraf har medlemsstaterne kun et delvist billede af kriminelle handlinger og står over for strukturelle begrænsninger med hensyn til at forbinde efterforskninger og reagere effektivt på kriminelle handlinger, der rækker ud over deres nationale jurisdiktion.

Det er derfor mere effektivt og nødvendigt at træffe foranstaltninger på EU-plan. Den kriminelle handlings omfang, hastighed og grænseoverskridende karakter kræver en grad af koordinering, dataaggregering og analysekapacitet, som medlemsstaterne ikke kan opnå hver for sig. Ved at operere på EU-plan kan Europol kombinere oplysninger fra flere jurisdiktioner, identificere mønstre og forbindelser, som ellers ikke ville blive afsløret, og understøtte prioriteringen og koordineringen af operationelle indsatser på tværs af grænserne. Herved styrkes virkningen af nationale efterforskninger, og det sikres, at indsatsen mod grænseoverskridende kriminalitet ikke er genstand for fragmentering, men derimod er afstemt og gensidigt forstærkende. Det muliggør endvidere udvikling og ibrugtagning af avanceret kapacitet, som går ud over, hvad individuelle medlemsstater kan tilvejebringe, hvilket også giver mulighed for stordriftsfordele på områder, hvor kapacitetsudvikling er ressourcekrævende og kræver en kritisk masse. Ved at centralisere denne kapacitet på EU-plan og stille den til rådighed på tværs af medlemsstaterne medfører forslaget en forhindring af dobbeltarbejde, nedbringelse af omkostningerne og et ensartet og højt effektivitetsniveau.

I Schengenområdet er denne kollektive kapacitet afgørende for at sikre, at niveauet for retshåndhævelsessamarbejde står i et rimeligt forhold til det opnåede integrationsniveau.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, går dette forslag ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dets mål.

Med forslaget indføres en mere integreret ramme for støtte på EU-plan til retshåndhævelse, som afspejler omfanget og kompleksiteten af grænseoverskridende kriminalitet. Det har fokus på at muliggøre en mere effektiv anvendelse af oplysninger, styrke støtten til grænseoverskridende efterforskninger og forbedre adgangen til en fælles kapacitet uden at ændre den grundlæggende kompetencefordeling mellem EU og dets medlemsstater. Det tillægger navnlig ikke Europol nogen tvangsbeføjelser, som fortsat henhører under medlemsstaternes enekompetence.

Hvor det er relevant, understøttes foranstaltningernes proportionalitet yderligere af analysen i den ledsagende konsekvensanalyse.

- **Valg af instrument**

Forslaget har form af en forordning, der ophæver forordning (EU) 2016/794 om oprettelse af Europol. Det er nødvendigt at ophæve og erstatte den eksisterende ramme i lyset af den betydelige udvikling i Euopols mandat og aktiviteter og det deraf følgende behov for en tilsvarende ændring af den retlige tilgang. Den gældende forordning, der oprindeligt blev udformet som et fleksibelt og bredt formuleret instrument, er ikke længere tilstrækkelig til at støtte Euopols voksende ansvarsområder eller den stigende kompleksitet af dets operationer, herunder dets udvidede rolle på databehandlingsområdet.

Udviklingen i Euopols rolle nødvendiggør en moderniseret og fuldt struktureret retlig ramme, der klart definerer dets centrale ansvarsområder, fjerner uklarheder og skaber den retssikkerhed, forudsigelighed og ansvarlighed, der er nødvendig, for at det effektivt kan udføre sit styrkede mandat. Den reviderede retlige ramme skal gøre det muligt for Europol at udføre sine udvidede funktioner effektivt, samtidig med at det opererer inden for et klart, robust og forudsigeligt retligt miljø og bevarer den operationelle fleksibilitet, der er nødvendig for at reagere på nye trusler.

Moderniseringen af Europol kræver mere end en omarbejdning af forordning (EU) 2016/794. Den gældende forordning indeholder ikke den grundlæggende struktur, der er nødvendig for at integrere væsentlige operationelle, analytiske og teknologiske ændringer, og trinvis ændringer ville ikke være tilstrækkelige til at etablere den sammenhæng, retssikkerhed og institutionelle arkitektur, der er nødvendig for et fuldt moderniseret Europol. Dette forslag har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i forordning (EU) 2016/794. Da de ændringer, der skal foretages, er væsentlige både med hensyn til antal og art, bør retsakten af klarhedshensyn ophæves.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Evalueringen af forordning (EU) 2016/794, som ændret ved forordning (EU) 2022/991, der blev gennemført parallelt med konsekvensanalysen, som ledsager dette forslag, bekræfter Euopols centrale og enestående rolle med hensyn til at støtte medlemsstaterne i at forebygge og bekæmpe grov og organiseret kriminalitet og terrorisme, navnlig i forbindelse med grænseoverskridende efterforskninger. Evalueringen, der dækkede perioden 2017-2024, viste, at Europol i væsentlig grad har styrket udvekslingen af oplysninger og den operationelle koordinering på EU-plan.

Samtidig fremhæver evalueringen visse strukturelle begrænsninger for Euopols mulighed for fuldt ud at udnytte sit potentiale. Vedvarende informationsmangler, som hænger sammen med uregelmæssige databidrag fra medlemsstaterne og proceduremæssige begrænsninger, begrænser udviklingen af et fuldstændigt kriminalefterretningsbillede på EU-plan. Den operationelle støtte er fortsat uensartet og er i nogle tilfælde ikke tilstrækkeligt integreret i nationale efterforskninger. Samtidig hæmmes samarbejdet med andre EU-organer, -kontorer og -agenturer som følge af begrænsninger i de institutionelle rammer. Desuden peger evalueringen på et stigende pres på Euopols ressourcer og kapaciteter, navnlig i forbindelse

med mere komplekse, digitale og dataintensive former for kriminalitet, som kræver skalerbare teknologiske løsninger og øget analysekapacitet.

Disse resultater viser en strukturel kløft mellem Europol's nuværende ramme og det skiftende trusselsbillede og understøtter behovet for dette forslag. Den detaljerede evaluering fremgår af det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

Desuden bekræftes det i Kommissionens rapport i henhold til artikel 68, stk. 3, i forordning (EU) 2016/794 ⁽³⁴⁾, at Europol har gjort væsentlige fremskridt med gennemførelsen af forordning (EU) 2022/991. Europol har udført næsten alle sine nye databehandlings- og analyseopgaver, herunder håndtering af store og komplekse datasæt og støtte til forsknings- og innovationsprojekter gennem specifikke rammer. Europol's udvidede kapacitet har styrket de grænseoverskridende efterforskninger, forbedret udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og øget den analytiske støtte til grov og organiseret kriminalitet og terrorisme – uden at påvirke de grundlæggende rettigheder negativt som følge af de eksisterende garantier. Medlemsstaterne fortsætter med aktivt at anvende Europol's nye værktøjer, hvilket afspejler en voksende operationel afhængighed af Europol-kapaciteten.

Samtidig fremgår det af evalueringen, at der er visse strukturelle og operationelle begrænsninger for den fulde udnyttelse af Europol's nye kapacitet. Komplekse databeskyttelsesprocesser forsinker den operationelle ibrugtagning og står i vejen for en konsekvent anvendelse af værktøjerne i de daglige efterforskninger. Den operationelle støtte er ujævnt integreret i nationale efterforskninger, og begrænsninger i analysekapaciteten og den teknologiske skalerbarhed begrænser Europol's evne til at behandle og handle på stigende mængder af komplekse data. I rapporten bemærkes det endvidere, at det voksende omfang og den stigende kompleksitet af digital og grænseoverskridende kriminalitet kræver mere avancerede, fleksible og skalerbare operationelle løsninger for at sikre Europol's effektive indsats på tværs af medlemsstaterne.

• **Høringer af interessenter**

Der blev gennemført en grundig og omfattende høringsproces for at indsamle input fra medlemsstaterne, Europol, EU-agenturer, retshåndhævende netværk og private parter (virksomheder og erhvervssammenslutninger samt ikkestatslige organisationer, civilsamfundsorganisationer og forskningsorganisationer).

De indledende afgrænsende drøftelser mellem april og juni 2025 omfattede udvekslinger på højt plan med Den Stående Komité for det Operationelle Samarbejde om den Indre Sikkerhed (COSI), Europol's bestyrelse og nationale politichefer. Disse drøftelser bidrog til at identificere operationelle prioriteter, udfordringer i det grænseoverskridende samarbejde og politiske grænser, som skal være retningsgivende for reformen af Europol-rammen. Disse blev efterfulgt af en omfattende indsamling af dokumentation mellem juli 2025 og februar 2026 gennem en opfordring til indsendelse af dokumentation, en offentlig høring og tematiske workshops med eksperter fra medlemsstaterne.

Samlet set gav interessenterne udtryk for stor opbakning til Europol's merværdi, navnlig med hensyn til at lette grænseoverskridende informationsudveksling, kriminalefterretningsanalyse og operationel koordinering. Samtidig identificerede de væsentlige operationelle mangler, som begrænser dets effektivitet, navnlig retlige og proceduremæssige begrænsninger i forbindelse med databehandling. Interessenterne understregede også behovet for at styrke

³⁴ COM(2025) 752 final.

Europols operationelle støtte, udvikle mere automatiserede og interoperable systemer og øge den teknologiske kapacitet og analysekapaciteten, herunder gennem digitale værktøjer på EU-plan og et styrket samarbejde med EU-organer, -kontorer og -agenturer. Interessenter fra den private sektor understregede desuden betydningen af retssikkerhed i forbindelse med datadeling, navnlig i forbindelse med cyberkriminalitet.

Høringerne fremhævede endvidere betydningen af at sikre, at enhver styrkelse af Europols rolle fortsat er fuldt ud i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, navnlig databeskyttelseskravene, og respekterer medlemsstaternes ansvar for national sikkerhed og retshåndhævelse. Der var divergerende holdninger til en eventuel yderligere udvidelse af Europols kompetence i relation til hybride trusler. Flere interessenter anså dette for at udgøre en politisk følsom kompetence, som dog i princippet er godt dækket af Europols retlige ramme.

Inputtet fra interessenterne indgik direkte i udformningen af forslaget, idet behovet for at afhjælpe informationsmangler, operationel fragmentering og begrænsninger i den teknologiske kapacitet blev bekræftet. Det var også retningsgivende for udviklingen af foranstaltninger til at styrke dataudvekslingen, forenkle procedurerne og øge samarbejdet og samtidig sikre de fornødne garantier og respekten for grænserne for Europols mandat i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen gjorde brug af ekstern ekspertise til støtte for både evalueringen og den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag. Navnlig skabte en ekstern undersøgelse som gennemført mellem juli 2025 og juni 2026 et omfattende evidensgrundlag baseret på input fra medlemsstaterne, EU-organer, -kontorer og -agenturer, retshåndhævende netværk og relevante interessenter. Desuden har Kommissionen taget en bred vifte af bidrag i betragtning, herunder politikpapirer som indsendt under udarbejdelsen af dette forslag.

- **Konsekvensanalyse**

Dette forslag understøttes af en konsekvensanalyse, hvori en række løsningsmodeller blev analyseret med henblik på at afhjælpe de identificerede problemer vedrørende informationsmangler, operationel fragmentering og kapacitetsbegrænsninger.

Konsekvensanalysen fokuserede på de spørgsmål, der havde de største politiske og operationelle konsekvenser samt de største konsekvenser for de grundlæggende rettigheder. Områder, hvor der allerede herskede bred opbakning, herunder kapacitets- og teknologiudvikling, var derfor ikke omfattet af vurderingen.

Der blev overvejet to overordnede politiske tilgange:

Den første tilgang fokuserede på målrettede forbedringer af den eksisterende operationelle model ved at styrke datatilgængeligheden, øge samarbejdet med EU-organer, -kontorer og -agenturer og forbedre integrationen af Europols værktøjer og informationssystemer i de nationale efterforskningsmæssige arbejdsgange. Dette omfattede foranstaltninger såsom forbindelser til nationale sagsstyringssystemer og en mere systematisk søgning i Europols systemer i forbindelse med relevante efterforskninger.

Den anden tilgang indebar en mere strukturel udvikling af Europols operationelle model. Formålet var at bevæge sig væk fra en ramme, der hovedsagelig var centreret om bilateral videregivelse af oplysninger, og i retning af udvikling af fælles kommunikationsinfrastruktur

på EU-plan, navnlig det europæiske fælles dataområde for politi. Den omfattede også en mere integreret form for operationel støtte, der er direkte integreret i nationale efterforskningsmiljøer, bl.a. gennem oprettelse af Europolstøttekontorer i medlemsstaterne. Desuden omfattede tilgangen en væsentlig modernisering af Europol's databehandlingsramme og et styrket samarbejde med EPPO.

På dette grundlag kombinerer den foretrukne løsningsmodel elementer fra begge tilgange. Den bygger på de gradvise forbedringer, der er identificeret inden for rammerne af den første tilgang, navnlig med hensyn til at styrke datatilgængelighed, opgradere systemer og integrere Europol's værktøjer i nationale efterforskninger. Samtidig går den ud over den eksisterende model, hvor det er nødvendigt, for at afhjælpe strukturelle begrænsninger ved at muliggøre autoriseret adgang til nationale data, styrke Europol's operationelle tilstedeværelse i medlemsstaterne og styrke agenturets samarbejde med EPPO. Disse foranstaltninger er udformet, så de gensidigt styrker hinanden. Navnlig skaber de gradvise forbedringer inden for rammerne af den første tilgang betingelserne for en effektiv funktion af de mere avancerede foranstaltninger.

Den foretrukne løsningsmodel forventes at forbedre effektiviteten af det grænseoverskridende retshåndhævelsessamarbejde betydeligt ved at reducere fragmenteringen af information, fremskynde identificeringen af operationelle forbindelser på tværs af efterforskninger og styrke den operationelle koordinering mellem EU-organer, -kontorer og -agenturer. Den forventes også at styrke de nationale myndigheders kapacitet til at efterforske stadig mere digitale, grænseoverskridende og dataintensive former for kriminalitet gennem øget analytisk støtte, fælles teknologisk kapacitet og mere integrerede strukturer for operationel støtte. Borgerne forventes at få gavn heraf gennem styrket indre sikkerhed og mere effektiv forebyggelse og bekæmpelse af grov og organiseret kriminalitet og terrorisme.

Den foretrukne løsningsmodel kræver betydelige investeringer på både EU-plan og medlemsstatsplan, navnlig til udvikling af fælles teknologisk infrastruktur, interoperabilitetsløsninger, operationelle integrationsforanstaltninger og styrket analyse- og operationel kapacitet. De anslåede engangsomkostninger beløber sig til ca. 255 mio. EUR for medlemsstaterne og 240 mio. EUR for Europol, mens de årlige tilbagevendende omkostninger anslås til ca. 48 mio. EUR for medlemsstaterne og 78 mio. EUR for Europol. De samlede anslåede omkostninger i perioden 2028-2034 beløber sig til ca. 590 mio. EUR for medlemsstaterne og 789 mio. EUR for Europol. Samtidig forventes anvendelsen af fælles infrastruktur og kapacitet på EU-plan at skabe betydelige effektivitetsgevinster og stordriftsfordele, herunder anslåede besparelser på ca. 42 mio. EUR sammenlignet med særskilte gennemførelsestilgange.

De indgreb i retten til privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger, der følger af den foretrukne løsningsmodel, er fortsat både nødvendige og forholdsmæssige. Dette er begrundet i dens mål: at sikre effektiv forebyggelse og bekæmpelse af grov og organiseret kriminalitet og terrorisme i et stadig mere digitalt og grænseoverskridende operationelt miljø. Konsekvensanalysen konkluderede, at den nuværende databehandlingsramme ikke længere afspejler de operationelle forhold inden for moderne kriminalefterretninger og skaber strukturelle begrænsninger, der påvirker Europol's evne til at støtte medlemsstaterne effektivt. Samtidig medfører forslaget en væsentlig styrkelse og omstrukturering af rammen for de garantier, der finder anvendelse på Europol's behandlingsaktiviteter. Navnlig indføres der en mere detaljeret retlig og teknisk ramme, der regulerer Europol's datamiljøer, behandlingsordninger, adgangsbetaelinger, adskillelse af behandlingsmiljøer, krav til logning og sporbarhed, opbevaringsperioder samt tilsyns- og kontrolmekanismer.

Kommissionens uafhængige Udvalg for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse om konsekvensanalysen den 17. april 2026. Resuméet af konsekvensanalysen findes på følgende link: [Executive summary of the Impact assessment – Migration and Home Affairs](#).

Udvalget for Forskriftskontrol anmodede om forbedringer af konsekvensanalysen vedrørende den politiske kontekst, evidensgrundlaget, interventionslogikken, vurderingen af virkninger og overvågningsrammen. Som reaktion herpå blev konsekvensanalysen revideret med henblik på bedre at forklare udviklingen i Europols mandat og den bredere EU-sikkerhedsramme, styrke evidensgrundlaget gennem evalueringsresultater og operationelle data, præcisere målene og løsningsmodellerne, uddybe vurderingen af virkninger og garantier og styrke overvågnings- og evalueringsrammen gennem klarere mål og indikatorer.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Forslaget medfører en væsentlig forenkling af Europols databehandlingsregler og tilknyttede procedurer og afhjælper direkte ineffektivitet i den nuværende ramme. I dag er de fleste datasæt, som Europol modtager, ustrukturerede, og proceduren med at gennemføre de eksisterende regler for datakategorisering og fravigelser er yderst kompleks og ressourcekrævende. Forslaget bringer disse regler i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725, hvorved unødvendig kompleksitet, som var særegen for Europol, fjernes, samtidig med at der opretholdes høje databeskyttelsesstandarder gennem denne tilpasning.

Tilsvarende kan procedurerne for forudgående høring i øjeblikket forsinke den operationelle ibrugtagning af ny kapacitet. Med forslaget forenkles disse procedurer, samtidig med at proceduremæssige flaskehalse fjernes, og gennemførelsen fremskyndes, samtidig med at der frigøres betydelige operationelle ressourcer. Samlet set reducerer disse ændringer den administrative arbejdsbyrde og dermed de tilknyttede menneskelige og finansielle forvaltningsmæssige ressourcer.

Med forslaget indføres der endvidere automatiserede og strukturerede datadelingsmekanismer mellem medlemsstaterne og Europol, og det bliver nemmere at integrere Europols værktøjer i de nationale arbejdsgange. Denne tilgang reducerer i væsentlig grad den administrative byrde for medlemsstaterne, fjerner behovet for manuel håndtering af data, fremskynder udvekslingen af kriminalefterretninger og giver medlemsstaternes myndigheder mulighed for at fokusere på centrale retshåndhævelsesopgaver frem for administrative processer.

Forslaget er også i overensstemmelse med den digitale kontrol, da det understøtter den digitale omstilling af retshåndhævelsessamarbejdet gennem interoperable systemer, automatiseret dataudveksling og en sikker digital infrastruktur, der er tilpasset den stadig mere digitale karakter af kriminalitet.

- **Grundlæggende rettigheder**

Da forslaget indebærer behandling og udveksling af personoplysninger til retshåndhævelsesformål, er der lagt særlig vægt på at overholde de principper, rettigheder og friheder, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv (artikel 7) og retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8), samt på at sikre overholdelse af EU's databeskyttelsesramme, herunder forordning (EU) 2018/1725.

Med forslaget bliver der ikke indført nye kategorier af personoplysninger eller nye behandlingsformål. I stedet forenkles kravene til behandling af lovligt indhentede data ved at bringe reglerne om kategorisering af registrerede i Europols retlige ramme i

overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725. Europol er fortsat forpligtet til at sondre mellem kategorier af registrerede. Hvis en sådan sontring ikke er mulig, eller hvis behandling uden for disse kategorier er nødvendig for udførelsen af Europol's opgaver, kan behandlingen finde sted på de betingelser, der er fastsat i denne forordning, og under passende tilsyn, herunder med inddragelse af Europol's databeskyttelsesrådgiver. Forslaget bevarer de centrale garantier i den eksisterende ramme, herunder formålsbegrænsning, krav om nødvendighed og proportionalitet samt uafhængigt tilsyn ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Selv om en sådan behandling kan gribe ind i de rettigheder, der er sikret i artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er dette indgreb begrundet i målet om at forebygge og bekæmpe grov og organiseret kriminalitet og terrorisme og begrænset til, hvad der er nødvendigt og forholdsmæssigt for udførelsen af Europol's opgaver. I nutidens strafferetlige efterforskninger indsamler og videregiver kompetente myndigheder i stigende grad store mængder ustrukturerede data fra en række forskellige kilder, herunder digitale enheder, kommunikationstjenester og onlineplatforme. Disse datasæt kræver ofte kompleks behandling og analyse, før de oplysninger, de indeholder, kan organiseres, fortolkes, struktureres og henføres til bestemte kategorier af registrerede. Selv når en kategorisering af registrerede er mulig, kan relevansen af bestemte oplysninger og eksistensen af forbindelser mellem personer, efterforskninger, kriminelle handlinger og kriminelle netværk nødvendiggøre yderligere analyse på grundlag af nye spor og oplysninger, der ikke tidligere var tilgængelige. Behandlingen af sådanne datasæt er derfor nødvendig for at sætte Europol i stand til at identificere relevante oplysninger, afsløre hidtil ukendte forbindelser og yde effektiv støtte til medlemsstaterne i forebyggelsen og bekæmpelsen af grov og organiseret kriminalitet og terrorisme på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har budgetmæssige virkninger på både EU- og medlemsstatsniveau. På EU-plan vil styrkelsen af Europol's rolle som informationsknudepunkt, operationelt knudepunkt og teknologiknudepunkt nødvendiggøre yderligere menneskelige, tekniske og finansielle ressourcer, der anslås til ca. 1 053 mia. EUR i gennemførelsesperioden. Disse investeringer vedrører forbedret databehandling og analysekapacitet, operationel støtte, teknologisk kapacitet og sikker digital infrastruktur. Samtidig betyder ovennævnte forenkling og nedbringelse af den administrative kompleksitet, at forslaget ikke kræver nogen forhøjelse af Europol's forvaltningsrelaterede udgifter.

Gennemførelsen af forslaget vil også medføre omkostninger for medlemsstaterne, som anslås til ca. 590 mio. EUR i betalinger i løbet af de første syv år, navnlig til tilpasning af de nationale systemer, arbejdsgange og tekniske grænseflader, der er nødvendige for at støtte et mere integreret og automatiseret samarbejde med Europol's systemer og værktøjer.

De nærmere finansielle virkninger af forslaget er beskrevet i den lovgivningsmæssige finansieringsoversigt, der ledsager forslaget. De anslåede finansielle og personalemæssige konsekvenser for 2028 og fremefter angives udelukkende til illustrationsformål og foregriber ikke beslutninger om det næste flerårige EU-budget (den flerårige finansielle ramme for 2028-2034). Finansieringskilderne og omfanget af EU's finansielle forpligtelser efter 2027 vil afhænge af resultatet af de interinstitutionelle forhandlinger om den flerårige finansielle ramme for 2028-2034. Derefter skal de fastlægges gennem den årlige budgetprocedure. Alle bevillinger og personaletildelinger fra 2028 og fremefter er derfor vejledende.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Gennemførelsen af forslaget følger den styrkede forvaltningsstruktur i overensstemmelse med den fælles tilgang, der finder anvendelse på decentraliserede EU-agenturer, idet Europol regelmæssigt rapporterer til bestyrelsen og Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol. Et særligt forretningsudvalg vil bistå bestyrelsen med at føre tilsyn med udarbejdelsen og gennemførelsen af den årlige og flerårige programmering og mere generelt med at styrke tilsynet med den administrative og budgetmæssige forvaltning.

Præstationer, operationelle resultater og overholdelse af retlige forpligtelser og databeskyttelsesforpligtelser vil blive overvåget og evalueret ved hjælp af etablerede rapporteringscykluser og -procedurer, der om nødvendigt suppleres for at afspejle de nye foranstaltninger. Forslaget styrker endvidere Europol's kapacitet til at sikre mere struktureret, automatiseret og sammenlignelig statistisk rapportering på EU-plan, hvilket vil støtte en mere effektiv overvågning af forordningens overordnede resultatniveau.

Kommissionen evaluerer forordningens funktionsmåde og effektivitet i overensstemmelse med standardevalueringskravene og rapporterer om dens resultater.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Kapitel I – Almindelige bestemmelser, målsætninger og opgaver for Europol

Ved kapitel I oprettes Europol, og Europol's mål, retlige status, hjemsted og kompetenceområde defineres, ligesom de kernefunktioner, hvormed Europol støtter medlemsstaternes kompetente myndigheder, fastsættes.

Det omhandler også kønsbaseret vold som en af de former for kriminalitet, der falder ind under Europol's kompetence. Dette afspejler den stadig mere grænseoverskridende og teknologibaserede karakter af denne type kriminalitet og sikrer sammenhæng med direktiv (EU) 2024/1385, således at Europol mere effektivt kan støtte medlemsstaterne gennem informationsudveksling, analyse af kriminalefterretninger og operationelt samarbejde.

I modsætning til forordning (EU) 2016/794, hvori Europol's opgaver defineres gennem en omfattende og detaljeret liste over aktiviteter, struktureres Europol's kompetence i den foreslåede artikel 4 omkring dets hovedfunktioner og -ansvarsområder, nemlig behandling af oplysninger og kriminalefterretninger, operationel støtte, strategisk og operationel analyse, samarbejde med EU-organer, -kontorer og -agenturer, tredjelande og internationale organisationer samt forsknings- og innovationsaktiviteter. De nærmere bestemmelser om udøvelsen af disse funktioner, herunder de gældende procedurer, beføjelser, betingelser og garantier, er fastsat i de relevante materielle kapitler.

Denne tilgang skaber en mere sammenhængende, fleksibel og klar retlig ramme. Den styrker gennemsigtigheden og ansvarligheden ved at skabe en klarere struktur for, hvordan Europol forventes at fungere og opfylde sit mandat, samtidig med at den operationelle fleksibilitet, der er nødvendig, for at Europol effektivt kan reagere på nye trusler og operationelle realiteter, bevares.

Kapitel II – Operationelt samarbejde

I dette kapitel fastsættes en ny operationel ramme for Europol's aktiviteter, der er udformet med henblik på at sætte Europol i stand til at støtte stadig mere komplekse, indbyrdes forbundne og multidimensionelle efterforskninger gennem en tværfaglig operationel model. Det fører Europol i retning af en mere struktureret og kontinuerlig form for operationel indsats, hvor operationel koordinering, kriminalefterretninger, specialiseret ekspertise, analysekapacitet og operationel støtte organiseres inden for en sammenhængende operationel arkitektur i stedet for gennem isolerede eller sagsspecifikke ordninger.

Artikel 7 omhandler opbygningen af Europol's strategiske analytiske støttefunktioner. I artikel 8 defineres den operationelle kapacitet, der kræves for at yde løbende støtte til medlemsstaterne, herunder Europol's centrale rolle med hensyn til at identificere operationelle forbindelser, afdække grænseoverskridende forbindelser mellem efterforskninger og støtte operationel koordinering på tværs af medlemsstaterne. Med artikel 9 styrkes Europol's rolle betydeligt med hensyn til at støtte efterforskninger, hvor pengesporet følges, og opspore aktiver som en central operationel dimension af grænseoverskridende efterforskninger. I henhold til artiklen indføres der stærkere samarbejdsmekanismer med nationale kontorer for inddrivelse af aktiver og finansielle efterretningsenheder, Europol opnår bedre adgang til relevante finansielle oplysninger og oplysninger om opsporing af aktiver, og der indføres en mulighed for, at Europol kan anmode om hastende indefrysningsforanstaltninger, hvor der er en overhængende risiko for, at aktiver fra kriminelle aktiviteter forsvinder. I henhold til artiklen indføres der stærkere samarbejdsmekanismer med nationale kontorer for inddrivelse af aktiver og finansielle efterretningsenheder, Europol opnår bedre adgang til relevante finansielle oplysninger og oplysninger om opsporing af aktiver, og der indføres en mulighed for, at Europol kan anmode medlemsstaterne om hastende indefrysningsforanstaltninger, hvor der er en overhængende risiko for, at aktiver fra kriminelle aktiviteter forsvinder. Artikel 11 styrker Europol's opfølgning på grænseoverskridende kriminalefterretninger ved at sikre, at forslag om at indlede efterforskninger systematisk ledes videre til Eurojust med henblik på retlig koordinering. Herved sikres det, at kriminalefterretninger, der kræver efterforskningsmæssig opfølgning, kan blive behandlet gennem de relevante retlige koordineringsmekanismer på EU-plan.

Ved afsnit 2 oprettes den permanente operationelle rygrad for Europol's organisation og tilvejebringelse af kontinuerlig specialiseret operationel støtte til medlemsstaterne.

I lyset af den stadig mere indbyrdes forbundne og multidimensionelle karakter af grov og organiseret kriminalitet og terrorisme oprettes den operationelle og analytiske tjeneste som Europol's centrale og permanente knudepunkt til varetagelse af operationel koordinering og kriminalefterretninger døgnet rundt, alle ugens dage. Tjenesten skal udgøre Europol's centrale operationelle center, der sikrer løbende koordinering af informationsudveksling, analyse af kriminalefterretninger, anmodninger om operationel støtte og operationel opfølgning på tværs af Europol's operationelle arkitektur. En central funktion for tjenesten er at identificere operationelle forbindelser på tværs af nationale efterforskninger, samle oplysninger og ekspertise fra forskellige operationelle områder, støtte sammenhængende operationelle indsatser i hele EU og sikre sammenhæng mellem de forskellige centre for specialiseret ekspertise.

Ved artikel 13 oprettes en fælles og skalerbar retlig ramme for Europol's centre for specialiseret ekspertise som de primære specialiserede kapacitets- og ekspertisestrukturer i Europol, der samler kriminalefterretninger, operationel koordinering, specialiseret kapacitet, analytisk og kriminalteknisk støtte samt operationel ekspertise på centrale områder. Den

bygger på den tilgang, som Europa-Parlamentet og Rådet indførte ved forordning (EU) 2025/2611 om oprettelse af Det Europæiske Center for Bekæmpelse af Migrantsmugling.

Artikel 14-18 omhandler den operationelle ramme for centrene for operationel ekspertise. I bestemmelserne anerkendes det, at Europol's effektive støtte nødvendiggør koncentration af specialiseret ekspertise og kapacitet på prioriterede kriminalitetsområder, der kræver en vedvarende indsats på EU-plan. Centrene udgør den vigtigste organisatoriske mekanisme, hvorigennem Europol prioriterer, udvikler og yder en sådan operationel støtte og sikrer sammenhæng på tværs af sine aktiviteter. I betragtning af deres centrale rolle i opfyldelsen af Europol's mandat og i fordelingen af operationelle ressourcer fastsættes den grundlæggende ramme for centrene i denne forordning. Nærmere oplysninger om centrenes organisation og funktion fastsættes i gennemførelsesbestemmelser vedtaget af bestyrelsen. Herved muliggøres det, at deres operationelle opbygning kan udvikles parallelt med de operationelle prioriteter og nye trusler.

Disse bestemmelser afspejler også, at grov og organiseret kriminalitet i stigende grad har en hybrid dimension. Med bestemmelserne sikres det derfor, at Europol, når de kriminelle handlinger i forbindelse med en strafbar handling, der falder ind under Europol's kompetence, omfatter en hybrid dimension, er i stand til at støtte medlemsstaterne gennem hele spektret af sin operationelle kapacitet. Af denne grund indgår denne dimension i alle centre, idet det anerkendes, at kriminelle handlinger, der omfatter en hybrid dimension, kan opstå på tværs af alle de kriminalitetsområder, der falder ind under Europol's mandat, og ikke kan begrænses til et enkelt operationelt område.

Ved artikel 19 sikres det, at Europol's operationelle arkitektur fortsat kan udvikle sig over tid gennem oprettelse af yderligere centre i tilfælde, hvor nye trusler eller operationelle behov kræver ny permanent specialiseret kapacitet på EU-plan.

Ved afsnit 3 fastsættes de centrale instrumenter for operationelt samarbejde, hvormed Europol støtter den koordinerede operationelle indsats. I artikel 20 fastsættes rammen for operationelle taskforcer som en fleksibel operationel koordineringsmekanisme til støtte for prioriterede efterforskninger og operationel indsats i grænseoverskridende sager af stor værdi og operationel betydning. I artikel 22 fastsættes rammen for indsættelsen af Europol med henblik på operationel, teknisk, analytisk og kriminalteknisk støtte til medlemsstaterne og, hvor det er relevant, lande uden for EU. I artikel 23 fastsættes rammen for Europol's rolle med hensyn til at støtte den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler (EMPACT).

Bestemmelserne kodificerer disse instrumenter for operationelt samarbejde inden for en retlig ramme, præciserer det specifikke operationelle formål og merværdien af hver struktur, samtidig med at deres indbyrdes komplementaritet sikres. Formålet er at tilvejebringe tilstrækkelig brede og fleksible operationelle kategorier, der kan dække de fleste behov for operationel støtte og koordinering, undgå en fortsat udbygning af ad hoc-strukturer og samtidig bevare den fleksibilitet, der er nødvendig for at reagere på nye operationelle realiteter.

Med artikel 21 styrkes sammenhængen i støtten på EU-plan til retshåndhævelsessamarbejde og retligt samarbejde ved at styrke Europol's deltagelse i fælles efterforskningshold.

Ved artikel 24 oprettes specialiserede operationelle og tekniske ekspertpuljer bestående af eksperter fra medlemsstaterne for at sikre adgang til højt specialiseret operationel, analytisk og teknisk ekspertise.

Afsnit 4 sikrer en styrkelse af rammen for nationale strukturer for samarbejde med Europol, idet det anerkendes, at effektiviteten af Europol's operationelle model i sidste ende afhænger af dens integration i de nationale retshåndhævelsessystemer. Med henblik herpå omstruktureres og udvides de nationale Europolenheders rolle betydeligt ved artikel 25, hvorved deres rolle som den vigtigste operationelle grænseflade mellem Europol og de kompetente nationale myndigheder styrkes.

Et centralt element i dette forslag er oprettelsen af Europolstøttekontorer inden for de nationale Europolenheder i henhold til artikel 26. Disse kontorer er udformet med henblik på at sikre en kontinuerlig operationel integration af Europol's operationelle, analytiske, tekniske og kriminaltekniske kapacitet direkte i nationale efterforskninger og operationelle aktiviteter. Med henblik herpå vil det personale, der indsættes på kontorerne, støtte den daglige identificering af operationelle behov, lette mobiliseringen af Europol's kapacitet og operationelle instrumenter i igangværende efterforskninger, bistå de nationale myndigheder med operationel anvendelse af Europol's systemer, analyser og specialiserede støtte og sikre løbende operationel koordinering og opfølgning mellem Europol og de kompetente nationale myndigheder gennem hele den operationelle livscyklus for efterforskninger og operationelle indsatser. I lyset af deres brobyggende funktion mellem operationelle miljøer på EU-plan og på nationalt plan bemandes kontorerne med Europol-medarbejdere med tidligere erfaring fra medlemsstatens kompetente myndigheder og opererer gennem en dobbelt rapporteringslinje, der sikrer tæt operationel integration med både Europol og de berørte nationale myndigheder. Denne model fremmer den løbende formidling af ekspertise mellem Europol og medlemsstaterne, således at operationel erfaring erhvervet på nationalt plan kan integreres i Europol's aktiviteter, samtidig med at det sikres, at viden om Europol's kapacitet, værktøjer og arbejdsmetoder efterfølgende føres tilbage til de nationale retshåndhævelsesstrukturer.

Kapitel III – Informationsstyring

Artikel 28 og 29 styrker rammen for medlemsstaternes udlevering af oplysninger til Europol. Med udgangspunkt i de eksisterende forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2016/794 og i medfør af direktiv (EU) 2023/977 ajourføres rammen for at støtte en mere rettidig, struktureret og interoperabel informationsudveksling, og der indføres en årlig vurdering af medlemsstaternes informationsbidrag.

I artikel 30 fastsættes Europol's rolle i Schengeninformationssystemet (SIS), navnlig med hensyn til operationel anvendelse af supplerende oplysninger, støtte til indberetninger med oplysninger og operationel opfølgning på SIS-hits. I artikel 31 fastsættes Europol's rolle i forbindelse med visuminformationssystemet (VIS) og det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS).

Artikel 32 omhandler formålene med Europol's informationsbehandlingsaktiviteter. Bestemmelsen gør det muligt for Europol at behandle oplysninger, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver, og fastlægger på udtømmende vis de formål, hvortil Europol kan behandle personoplysninger, nemlig krydstjek med henblik på at identificere sammenhænge eller andre relevante forbindelser med oplysninger om en strafbar handling, der henhører under Europol's kompetence, strategisk eller tematisk analyse, operationel analyse, fremme af operationel informationsudveksling, støtte til forsknings- og innovationsaktiviteter og støtte til medlemsstaterne med henblik på at informere offentligheden om eftersøgte mistænkte eller dømte personer.

I henhold til bestemmelsen tilpasses Europol's ordning for kategorisering af registrerede parallelt hermed til den tilgang, der er fastsat i forordning (EU) 2018/1725. Dette markerer et grundlæggende skift med betydelige operationelle fordele, samtidig med at de nødvendige

garantier, der finder anvendelse på tværs af EU-enheder og også på nationalt plan, opretholdes. De begrænsninger, som den tidligere ordning pålagde kategoriseringen af registrerede, har vist sig at være en central operationel flaskehals, der i alvorlig grad begrænser Europol's evne til effektivt at støtte medlemsstaterne. Uden denne ændring ville den bredere modernisering af Europol's operationelle og teknologiske kapacitet fortsat være genstand for strukturelle hindringer.

Dette markerer navnlig et skift væk fra logikken i den tidligere ordning, hvorefter Europol i princippet kun bør behandle personoplysninger, der falder ind under en af de kategorier af registrerede, der er fastsat i bilag II, idet behandling af personoplysninger uden for disse kategorier af registrerede er en undtagelse. I stedet afspejler artikel 32 sammen med bilag II de operationelle realiteter inden for moderne retshåndhævelse, hvor udtrækning af oplysninger fra store og ustrukturerede datasæt udgør en central operationel opgave for de retshåndhævende myndigheder og dermed også for Europol i forbindelse med støtten til de nationale myndigheder. Europol opererer således i et informationsmiljø, der er kendetegnet ved store mængder heterogene data, som ofte stammer fra forskellige kilder og operationelle sammenhænge. En betydelig del af disse oplysninger modtages i ustruktureret form, hvilket gør en kategorisering med foruddefinerede kategorier af registrerede vanskelig eller til tider endda umulig. I henhold til artikel 32 skal Europol således sondre mellem kategorier af registrerede, "hvor det er relevant og så vidt muligt", i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725.

Artikel 32 giver udtrykkeligt Europol mulighed for at behandle personoplysninger om personer uden for de foruddefinerede kategorier af registrerede, der er opført i bilag II, når en sådan behandling er nødvendig og står i et rimeligt forhold til udførelsen af Europol's opgaver. Dette afspejler den dynamiske karakter af politiefterforskninger og kriminalefterretningsaktiviteter, hvor den operationelle relevans af bestemte data eller deres forbindelse til kriminelle handlinger måske først bliver tydelig gradvist i løbet af den operationelle analyse eller gennem kortlæggelsen af forbindelser på tværs af efterforskninger.

Der gælder specifikke garantier i de tilfælde, hvor Europol behandler data uden for de kategorier, der er opført i bilag II, såsom forpligtelser for Europol til straks at slette sådanne data, når formålet med behandlingen er opfyldt, underrette databeskyttelsesrådgiveren og holde sådanne data funktionelt adskilt fra "kategoriserede" data.

I artikel 33 fastholdes princippet om dataejerskab som en central forudsætning for det retshåndhævelsessamarbejde, der lettes af Europol's informationsbehandlingsaktiviteter. Med artiklen sikres det, at medlemsstater, EU-institutioner, -organer, -missioner, -kontorer og -agenturer, tredjelande og internationale organisationer, der leverer oplysninger til Europol, bevarer kontrollen over de formål, hvortil disse oplysninger må behandles, og over eventuelle adgangsbegrænsninger vedrørende disse oplysninger, herunder med hensyn til anvendelse, overførsel, videregivelse, sletning eller tilintetgørelse heraf. I artikel 34 fastsættes pligten til at høre eller underrette ejeren af oplysningerne, hvor det er relevant.

Ved afsnit 2 fastsættes den retlige og tekniske ramme for Europol's datamiljø, og afsnittet udgør en central garanti i forbindelse med de ændringer, der indføres i artikel 35 vedrørende kategorisering af registrerede. I bestemmelserne fastlægges Europol's datamiljø til sikring af, at forskellige behandlingsaktiviteter udføres inden for klart regulerede tekniske og operationelle rammer, der ledsages af de fornødne garantier og adgangsbetingelser.

Der fastsættes klare og præcise regler om funktionsmåden for en række af Europol's centrale tjenester og værktøjer. Dette omfatter Europol's krydstjektjeneste (artikel 36-39), som medlemsstaternes kompetente myndigheder kan anvende til at uploade, søge i og få adgang til data i forhold til Europol's analysemiljø (artikel 40-41) med henblik på at lagre, analysere og

behandle data for at udføre analytiske opgaver, samt det fælles dataområde for politi (artikel 42-45), hvor medlemsstaternes kompetente myndigheder kan åbne og udføre fælles operationelle analyser i samarbejde med Europol. Derudover fastsættes der regler om netværksprogrammet til sikker informationsudveksling (SIENA – artikel 46) og om mekanismen til udveksling af oplysninger, der har til formål at lette kommunikationen med private parter (artikel 47). Endvidere fastlægges Europols rolle i det europæiske politiregisterindekssystem (artikel 48) samt Kommissionens mulighed for at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at regulere yderligere funktionaliteter eller tjenester og værktøjer, der skal udvikles af Europol.

Afsnit 3 fastsætter de regler, der er nødvendige for driften af Europols tjenester og værktøjer. Dette omfatter regler om en cloudinfrastruktur (artikel 50), der skal støtte lagring, behandling, analyse og udveksling af data på en effektiv og skalerbar måde med henblik på de formål, der er fastsat i denne forordning, samt om minimumskraverne for politibetjentes adgang til sådanne data ved hjælp af en europæisk digital identitet for politi (artikel 51). Afsnittet omhandler også krav om rapportering af statistiske oplysninger med henblik på tilsyn og ansvarlighed (artikel 52) og fastsætter Europols rolle i forbindelse med det universelle meddelelsesformat (UMF – artikel 53) og en EU-DNA-matchningsapplikation (artikel 54).

Kapitel IV – Teknologisk kapacitet og innovation

Kapitel IV er struktureret efter rammen for innovations- og kapacitetsudviklingslivscyklussen.

Formålet er at undgå fragmenterede eller isolerede innovationsaktiviteter ved at skabe kontinuitet mellem teknologisk fremsyn, kapacitetsplanlægning, forskning og innovation, udvikling af avanceret kapacitet, operationel afprøvning, udrulning, operationel udbredelse og specialiseret operationel støtte.

Kapitel IV bygger på anerkendelsen af, at den teknologiske omstilling af den indre sikkerhed i stigende grad kræver kapacitet, infrastruktur, ekspertise, databehandlingsmiljøer, databehandlingskapacitet og innovationsøkosystemer, hvis omfang, kompleksitet og omkostninger ikke længere på effektiv vis kan sikres alene på nationalt plan. Europol kan med sin unikke position støtte denne rolle i betragtning af sin evne til at identificere fælles teknologiske og operationelle behov og sin kapacitet til at udvikle interoperable, skalerbare og fælles teknologiske løsninger, der kan støtte retshåndhævende myndigheder i hele EU. Formålet er derfor at undgå teknologisk fragmentering, dobbeltinvesteringer og divergerende kapacitetsniveauer medlemsstaterne imellem på områder, hvor fælles teknologisk kapacitet på EU-plan giver klare operationelle og finansielle fordele.

Ved artikel 57 etableres laget for strategisk fremsyn og kapacitetsplanlægning gennem oprettelse af en rammemekanisme til identificering af operationelle kapacitetsmangler, fremspirende teknologier og fremtidige kapacitetsprioriteter på EU-plan. Bestemmelsen er udformet med henblik på at støtte en mere strategisk og koordineret tilgang til udvikling af teknologisk kapacitet, herunder på områder som interoperabilitet, standardisering, kapacitetsdeling og fælles udbud.

I artikel 58 præciseres Europols rolle i forbindelse med EU's finansieringsprogrammer ved at gøre det muligt for Europol at bistå Kommissionen med programmeringen af EU's rammeprogram for forskning og innovation og deltage i kapacitetsudviklingsaktiviteter finansieret gennem Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne, samtidig med at der gives de fornødne garantier for, at interessekonflikter forebygges.

Artikel 59 giver Europol et retsgrundlag for at udvikle, hoste, drive og stille fælles avanceret teknologisk kapacitet til rådighed på retshåndhævelsesområdet. Dette omfatter AI-baserede applikationer, sikre informationsbehandlingsmiljøer, kriminalteknisk kapacitet, cloud-

baserede samarbejds miljøer og kapacitet til støtte for behandling og analyse af lovligt indhentede krypterede data. Herved indføres der endvidere en mekanisme, der gør det muligt for en række medlemsstater at anmode Europol om at udvikle en fælles kapacitet på EU-plan, hvor fælles teknologiske løsninger giver operationelle fordele.

Ved artikel 60 etableres forsknings- og innovationslaget ved at give Europol et omfattende retsgrundlag for at gennemføre og deltage i forsknings- og innovationsaktiviteter. Dette omfatter pilotprojekter, aktiviteter vedrørende kunstig intelligens, operationelle forsøg og deltagelse i reguleringsmæssige sandkasser for systemer med kunstig intelligens.

Ved artikel 61 fastsættes den retlige og tekniske ramme, der gør det muligt for Europol at udvikle, afprøve og validere systemer og modeller med kunstig intelligens i et sikkert miljø, herunder gennem anvendelse af reguleringsmæssige AI-sandkasser³⁵ og særlige garantier, der sikrer overholdelse af EU-retten.

Ved artikel 62 og 63 etableres laget for udvikling og udrulning af operationel kapacitet ved at styrke Europols rolle med hensyn til at støtte operationel afprøvning, validering, udrulning, skalering og operationel udbredelse af innovative teknologier og innovativ kapacitet. Formålet er at sikre kontinuitet mellem forskningsaktiviteter og operationel udrulning på tværs af medlemsstaterne.

Ved artikel 64 etableres laget for ekspertise og operationel støtte, som sikrer, at avanceret teknologisk kapacitet ledsages af specialiseret operationel ekspertise og uddannelse. Bestemmelsen styrker i betydelig grad Europols rolle med hensyn til at støtte medlemsstaterne gennem specialiseret ekspertise, samtidig med at samarbejdet med Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Rets håndhævelse (CEPOL) styrkes på områder, der kræver koordineret støtte på EU-plan og specialiseret uddannelse.

Ved artikel 65-67 etableres koordinerings- og forvaltningslaget gennem oprettelsen af en særlig kapacitets- og innovationstjeneste og en rådgivende gruppe for kapacitet og innovation, der samler medlemsstater, relevante EU-organer og eksperter inden for et fælles EU-innovationsøkosystem for indre sikkerhed.

Kapitel V – Europols organisation

I kapitel V tilpasses Europols forvaltningsmodel til den fælles tilgang, der finder anvendelse på decentraliserede EU-agenturer. Herved ajourføres bestyrelsens sammensætning (artikel 69), mens dets funktioner styrkes (artikel 72) med henblik på at øge effektiviteten og styrke dens strategiske beslutningstagende rolle.

Ved artikel 75 oprettes et forretningsudvalg til støtte for bestyrelsen i overensstemmelse med forvaltningsmodellen bestående af to lag, der anbefales for EU-agenturer. Dette har til formål at sikre et mere effektivt tilsyn og en mere effektiv forberedelse af afgørelser, samtidig med at bestyrelsen kan fokusere på strategiske spørgsmål. I lyset af den betydelige udvidelse af Europols ansvarsområder og den tilsvarende forøgelse af ressourcerne vil forretningsudvalget endvidere bidrage til et styrket budgettilsyn.

Artikel 77 fastsætter den centrale rolle, som den administrerende direktør spiller med hensyn til at sikre agenturets overordnede funktion, samtidig med at den klare ansvarlighed for den effektive gennemførelse af Europols mandat og strategiske prioriteter styrkes.

³⁵ Oprettet i henhold til forordning (EU) 2024/1689 (forordningen om kunstig intelligens).

Kapitel VI – Forbindelser med EU-enheder

I artikel 79 fastsættes de fælles bestemmelser for Europol's samarbejde med EU-organer, -kontorer og -agenturer, herunder operationelt samarbejde og informationsudveksling. Med bestemmelsen indføres der en ramme for arbejdsordninger, som kræver Kommissionens forudgående godkendelse af arbejdsordninger, der indgås med EU-organer, -kontorer og -agenturer som oprettet inden for rammerne af TEUF.

Artikel 80 giver relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer indirekte adgang til oplysninger, som Europol er i besiddelse af, på grundlag af et automatiseret hit/no-hit-system og på betingelse af gensidighed. Bestemmelsen skaber en mere sammenhængende og fremtidssikret ramme for krydstjek af oplysninger på tværs af EU-organer, -kontorer og -agenturer, navnlig for aktørerne inden for bekæmpelse af svig, samtidig med at de gældende adgangsbegrænsninger, principperne om dataejerskab og databeskyttelsesgarantierne opretholdes. Den giver også mulighed for vedtagelse af gennemførelsesretsakter til fastsættelse af den tekniske procedure med henblik på også at sikre sammenhængende tekniske standarder og interoperabilitet på tværs af den bredere EU-struktur til bekæmpelse af svig. Automatiseringen af hit/no-hit-systemet til dataudveksling reducerer den manuelle opfølgning væsentligt og øger effektiviteten og den operationelle reaktionsevne.

Artikel 81-90 indebærer en yderligere strukturering og styrkelse af Europol's samarbejde med centrale EU-organer, -kontorer og -agenturer, herunder EPPO, Eurojust, OLAF, AMLA, Frontex, eu-LISA, Den Europæiske Unions Narkotikaagentur, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, EU-Toldmyndigheden og ENISA.

I henhold til artikel 81 styrkes Europol's forhold til EPPO betydeligt i lyset af den voksende operationelle betydning af samarbejdet om bekæmpelse af kompleks grænseoverskridende økonomisk kriminalitet, der skader EU's finansielle interesser. Bestemmelsen styrker Europol's forpligtelser til at støtte EPPO's efterforskninger, herunder gennem særlig analytisk støtte. Hermed indføres en særlig hit/no-hit-mekanisme, der gør det muligt for EPPO at få adgang til data, som Europol er i besiddelse af, vedrørende lovovertrædelser, der falder ind under EPPO's kompetence, uanset eventuelle begrænsninger i adgangen til eller anvendelsen af oplysninger, som medlemsstater og EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer har givet Europol. Denne særlige mekanisme afspejler EPPO's særlige rolle, status og kompetence inden for EU's system til beskyttelse af EU's finansielle interesser og de forpligtelser, som medlemsstaterne og EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer har i henhold til forordning (EU) 2017/1939. Derfor er det udelukkende muligt med en målrettet undtagelse fra anvendelsen af de begrænsninger, som informationsleverandører har angivet over for Europol, for så vidt angår EPPO.

Kapitel VII – Forbindelser med partnere

I artikel 92 styrkes rammen for Europol's eksterne engagement ved at sikre, at Europol's samarbejde med lande uden for EU og internationale organisationer fortsat er i overensstemmelse med EU's eksterne politikker og strategiske prioriteter.

Ved artikel 93 fastsættes en særlig ramme for samarbejde med lande, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, hvilket afspejler deres særlige rolle inden for Schengenområdet funktion og sikkerhed. I modsætning til andre tredjelande deltager disse lande i et område uden kontrol ved de indre grænser og deler ansvaret for at opretholde et højt sikkerhedsniveau i hele Schengenområdet. I lyset af denne tætte integration giver artiklen mulighed for en højere grad af operationel integration med Europol end den, der er tilgængelig under den generelle ramme for samarbejde med tredjelande. Med henblik herpå kan internationale aftaler med disse lande give mulighed for

direkte adgang til bestemte Europol-mekanismer til udveksling af oplysninger, deltagelse i visse forvaltningsstrukturer, udstationering af forbindelsesofficerer og tilsvarende forpligtelser vedrørende udveksling af oplysninger og finansielle bidrag.

Artikel 96 indeholder en ajourføring og konsolidering af rammen for Euopols samarbejde med private parter. Heri præciseres de betingelser, hvorunder Europol kan modtage og behandle personoplysninger direkte fra private parter, og styrker Euopols rolle som formidler af samarbejde mellem private parter og medlemsstaternes kompetente myndigheder. For at sikre effektive reaktioner på oplysninger af relevans for strafferetlige efterforskninger skal Europol videregive relevante oplysninger, der er modtaget fra private parter, til de berørte medlemsstater.

Artiklen fastsætter begrænsninger for Euopols videregivelse og overførsel af personoplysninger til private parter. Sådanne udvekslinger er fortsat underlagt kravene om nødvendighed og proportionalitet. Der gælder særlige betingelser for overførsler til private parter, der er etableret uden for EU og uden for lande, som er omfattet af en afgørelse om tilstrækkelighed.

I artiklen præciseres forholdet mellem Euopols samarbejde med private parter og de finansielle efterretningsenheders ansvarsområder yderligere, således at Euopols aktiviteter ikke overlapper eller griber ind i den ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge, der er fastlagt i EU-retten.

Desuden medfører artiklen – sammenholdt med artikel 47 – en styrkelse af Euopols rolle som betroet teknisk mellemlid ved at give medlemsstater og private parter mulighed for at anvende Euopols infrastruktur til sikker udveksling af oplysninger i overensstemmelse med EU-retten og national ret. Såfremt disse udvekslinger vedrører kriminalitet, der falder ind under Euopols kompetence, får Europol en kopi af de udvekslede oplysninger med henblik på at støtte sine operationelle og analytiske opgaver. Med artiklen indføres der endvidere forbedrede foranstaltninger til gennemsigtighed og ansvarlighed, herunder rapporteringsforpligtelser over for bestyrelsen, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

Kapitel VIII – Databeskyttelse

Ved kapitel VIII fastsættes de vigtigste databeskyttelsesgarantier for Euopols behandlingsaktiviteter, samtidig med at rammen tilpasses forordning (EU) 2018/1725. Rammen for behandling af følsomme oplysninger (artikel 100), opbevaringsperioder og sletning af oplysninger (artikel 101), registreredes rettigheder, herunder adgang, berigtigelse og sletning (artikel 105 og 106) samt ansvar for overholdelse af databeskyttelsesreglerne (artikel 107) er indeholdt i kapitlet. Derudover styrkes arkitekturen for institutionelle garantier gennem rollerne som databeskyttelsesrådgiver og ansvarlig for grundlæggende rettigheder (artikel 109 og 110), obligatorisk uddannelse i grundlæggende rettigheder (artikel 111) og styrkede tilsyns- og samarbejds mekanismer mellem Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) og de nationale tilsynsmyndigheder (artikel 112 og 113).

Ved artikel 102 fastsættes en særlig ramme for behandling af personoplysninger i forbindelse med Euopols forsknings- og innovationsprojekter. Dette omfatter aktiviteter, der involverer systemer og modeller med kunstig intelligens. Bestemmelsen fastsætter specifikke garantier vedrørende forudgående tilladelse, isolerede behandlingsmiljøer, begrænset adgang, formålsbegrænsning og konsekvensanalyser vedrørende databeskyttelse for visse projekter, samtidig med at det præciseres, at disse krav ikke finder anvendelse på udvikling eller udrulning af eksisterende værktøjer eller kapacitet, hvor behandlingens art, omfang og formål forbliver uændrede.

Hvad angår den forudgående høring af EDPS, giver artikel 108 Europol mulighed for i behørigt begrundede tilfælde af presserende operationel nødvendighed undtagelsesvis at påbegynde visse behandlingsaktiviteter uden forudgående høring af EDPS. Sådanne tilfælde er fortsat underlagt forudgående underretning af EDPS, inddragelse af databeskyttelsesrådgiveren og efterfølgende forelæggelse af den krævede høring for EDPS.

Kapitel IX – Retsmidler og ansvar

Ved kapitel IX fastsættes rammen for retsmidler og ansvar, som supplerer og er i overensstemmelse med rammen i forordning (EU) 2018/1725. Der fastsættes en procedure for EDPS' behandling af klager (artikel 114) og almindelige bestemmelser om ansvar og ret til erstatning (artikel 115).

Kapitel X – Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol

Kapitel X indeholder bestemmelser om ordningerne for Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters fælles parlamentariske kontrol med Europol gennem Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol. Dette omfatter fastsættelse af mekanismerne for politisk tilsyn med Europolis aktiviteter, herunder rapporteringsforpligtelser, adgang til oplysninger og inddragelse af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Kapitel XI – Personale

Kapitel XI indeholder reglerne for Europolis personale. I henhold til kapitlet anvendes personalevedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte på Europol-ansatte, og der fastsættes kategorier af personale, der er ansat af Europol. Kapitlet indeholder også særlige bestemmelser, der har til formål at bevare og forny den operationelle ekspertise i Europol, herunder gennem stillinger, der er forbeholdt personale med erfaring fra medlemsstaternes kompetente myndigheder, og gennem anvendelse af udstationerede nationale eksperter.

Kapitel XII – Finansielle bestemmelser

Kapitel XII fastsætter den finansielle ramme for Europolis budgetplanlægning, finansiering, gennemførelse og ansvarlighed. Artikel 120 fastsætter de principper, der finder anvendelse på Europolis budget, og definerer dets indtægtskilder, herunder bidraget fra EU-budgettet, bidrag fra lande, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, hvor dette er fastsat i de relevante internationale aftaler, og frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne. Derudover fastsættes de vigtigste udgiftskategorier, samtidig med at anvendelse af flerårige budgetforpligtelser tillades.

Artikel 121 regulerer udarbejdelsen, opstillingen og vedtagelsen af Europolis budget og stillingsfortegnelse. I henhold til artiklen udarbejdes udkastet til overslag på en måde, der sikrer en klar differentiering af bevillinger efter delaktivitet i overensstemmelse med strukturen i det samlede programmeringsdokument, hvorved forbindelsen mellem budgetmidler, operationelle prioriteter og forventede output styrkes. Endvidere fastsættes den administrerende direktørs, bestyrelsens, Kommissionens, Rådets og Europa-Parlamentets respektive ansvarsområder i den årlige budgetprocedure. I henhold til artikel 122 overlades gennemførelsen af budgettet til den administrerende direktør.

Artikel 123 indeholder bestemmelser om ordningerne vedrørende regnskabsførelse, revision og decharge, herunder udarbejdelse og forelæggelse af regnskaber, Revisionsrettens rolle, bestyrelsens vedtagelse af det endelige regnskab og dechargeproceduren ved Europa-Parlamentet, hvorved overholdelse af EU's ramme for finansiell ansvarlighed sikres.

Artikel 124 fastsætter rammen for Europolis finansielle regler, som skal tilpasses EU's rammefinansforordning for decentraliserede agenturer, medmindre specifikke undtagelser begrundes i operationelle krav, der er godkendt af Kommissionen. Ud over at give mulighed

for tildeling af tilskud, herunder uden indkaldelse af forslag, hvor dette er begrundet i støttemodtagernes karakter og de forfulgte operationelle mål, gør artiklen det muligt for Europol at støtte operationelle samarbejdsaktiviteter, herunder fælles efterforskningshold, og om nødvendigt at bidrage til finansieringen af udstyr og infrastruktur, der er nødvendig for retshåndhævelsessamarbejde.

Kapitel XII – Diverse bestemmelser

Kapitel XIII indeholder diverse bestemmelser om den retlige, administrative og ansvarsmæssige ramme, der finder anvendelse på Europol. Kapitlet indeholder regler om privilegier og immuniteter, sprogordninger, gennemsigtighed og aktindsigt, beskyttelse af følsomme ikkeklassificerede og klassificerede oplysninger samt forebyggelse og efterforskning af svig, der skader EU's finansielle interesser. Kapitlet indeholder også bestemmelser om periodisk evaluering af Europol, undersøgelser foretaget af Den Europæiske Ombudsmand og ordningerne vedrørende Europols hjemsted og hovedsæde.

Kapitel XIV – Overgangsbestemmelser

Kapitel XIV indeholder de overgangsbestemmelser, der er nødvendige for at sikre retssikkerhed og Europols uafbrudte funktion efter ophævelsen af forordning (EU) 2016/794. I henhold til artikel 133 er Europol retlig efterfølger til detagentur, der er oprettet ved forordning (EU) 2016/79, med hensyn til alle rettigheder og forpligtelser, der følger af national ret, EU-retten og folkeretten. Det hedder endvidere heri, at erstatningen af den eksisterende retlige ramme ikke påvirker gyldigheden af samarbejdsaftaler og arbejdsordninger som indgået af Europol i henhold til Europol-konventionen, afgørelse 2009/371/RIA eller forordning (EU) 2016/794. Disse instrumenter forbliver i kraft og finder fortsat anvendelse, indtil de udløber eller erstattes.

I artikel 134 fastsættes ordningerne for overgangen til den nye forordning. Herved sikres kontinuiteten i igangværende operationelle aktiviteter, den fortsatte behandling af data, som Europol lovligt er i besiddelse af, og gyldigheden af eksisterende tilladelser vedrørende overførsel af personoplysninger. Retsvirkningerne af afgørelser, gennemførelsesforanstaltninger, regler og ordninger, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) 2016/794, bevares endvidere indtil deres revision, ændring, erstatning eller ophævelse i henhold til den nye ramme. I denne forbindelse skal bestyrelsen vurdere, om eksisterende retsakter fortsat er forenelige med denne forordning, og træffe de nødvendige foranstaltninger til at tilpasse Europols interne ramme, hvor det er relevant.

Kapitel XV – Ændringer af andre eksisterende instrumenter

Kapitel XV omhandler ændringer af tilknyttede EU-instrumenter, der er nødvendige for at støtte gennemførelsen af denne forordning. I artikel 135 fastsættes en konsekvensændring med henblik på at styrke den retlige ramme for samarbejdet mellem Europol og eu-LISA på områder af fælles teknisk og operationel interesse. Med artikel 136 ændres forordning (EU) 2024/982 for at sætte Europol i stand til at gøre brug af Prüm II-rammen.

Kapitel XVI – Afsluttende bestemmelser

Kapitel XVI fastsætter ordningerne for gennemførelse af denne forordning. Der fastlægges en trinvis tilgang til operationel udrulning af centrale systemer og kapacitet, de procedurer, der finder anvendelse på gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, defineres, og der fastsættes bestemmelser om ophævelse af forordning (EU) 2016/794 og videreførelse af henvisninger hertil.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om ændring af forordning (EU) 2018/1726 og forordning (EU) 2024/982 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/794

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 67, stk. 1 og 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen sikre sine borgere et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der sikres et højt sikkerhedsniveau ved hjælp af foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, racisme og fremmedhad og ved koordinering og samarbejde mellem medlemsstaternes politimyndigheder, strafferetlige myndigheder og øvrige kompetente myndigheder.
- (2) Et område uden kontrol ved de indre grænser forudsætter, at Unionen og medlemsstaterne har et fælles ansvar for at sørge for en høj grad af indre sikkerhed. En effektiv forebyggelse og bekæmpelse af grov kriminalitet, terrorisme og andre former for kriminalitet, der skader en fælles interesse, som er omfattet af en EU-politik, kræver, at der er et effektivt samarbejde, en effektiv koordinering og en effektiv informationsudveksling mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.
- (3) Grov kriminalitet, terrorisme og andre former for kriminalitet, der skader en fælles interesse, som er omfattet af en EU-politik, har i stigende grad en grænseoverskridende dimension og kendetegnes ved en høj grad af kompleksitet og en stor tilpasningsevne. Sådanne kriminelle handlinger skaber ofte forbindelser, der ikke altid står klart fra et nationalt perspektiv alene. For at støtte medlemsstaternes kompetente myndigheder i effektivt at håndtere sådanne trusler og bidrage til en sammenhængende og effektiv indsats i hele Unionen, er der behov for en øget støtte og koordinering på EU-plan.
- (4) I henhold til artikel 88 i TEUF er det Europol's opgave at støtte og styrke indsatsen hos medlemsstaternes kompetente myndigheder og deres indbyrdes samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater, terrorisme og de former for kriminalitet, der skader en fælles interesse, som er omfattet af en EU-politik.
- (5) Europol blev oprindeligt oprettet ved Europolkonventionen af 26. juli 1995 og blev efterfølgende integreret i Unionens lovgivningsramme ved Rådets afgørelse

2009/371/RIA³⁶. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794³⁷ blev Europol's rolle styrket yderligere.

- (6) Europol bør under udførelsen af sine opgaver bistå medlemsstaternes kompetente myndigheder gennem udveksling af oplysninger, operationel analyse og operationel støtte samt andre former for støtte inden for rammerne af sin kompetence. I betragtning af den grænseoverskridende karakter af de former for kriminalitet, der hører under Europol's kompetence, og de mange forskellige aktører, der er involveret i forebyggelsen og bekæmpelsen af disse former for kriminalitet, bør Europol fremme samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og, hvis det er hensigtsmæssigt, samarbejdet mellem disse myndigheder og de relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, tredjelande, internationale organisationer og private parter i overensstemmelse med denne forordning.
- (7) Effektiv støtte til medlemsstaternes kompetente myndigheder kræver adgang til specialiseret ekspertise, kapacitet og tjenester, som kan udvikles, opretholdes og gøres tilgængelige på en mere effektiv og virkningsfuld måde på EU-plan. Europol bør derfor opretholde og løbende udvikle en sådan ekspertise og kapacitet samt sådanne tjenester og gøre dem tilgængelige for medlemsstaternes kompetente myndigheder, hvilket vil styrke deres evne til at sætte ind over for kriminalitetstrusler, der i stigende grad er komplekse, teknologisk avancerede og grænseoverskridende.
- (8) Der sker en løbende udvikling af situationen omkring de kriminalitetstrusler, der berører Unionen. Visse former for kriminalitet optræder i stigende grad i onlinemiljøer, hvilket skaber nye operationelle udfordringer for de retshåndhavende myndigheder. Kønsbaseret vold omfatter i stigende grad former for kriminel adfærd, der understøttes af teknologi, og udbreder sig på tværs af grænserne. Informations- og kommunikationsteknologier gør det muligt at gennemføre, fremme, forstærke eller udbrede en sådan adfærd på tværs af jurisdiktioner, idet ofre, gerningsmænd, tjenesteudbydere, beviser og relevante oplysninger ofte befinder sig i forskellige medlemsstater eller tredjelande. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1385³⁸ anerkendes vold mod kvinder og vold i hjemmet som et særskilt område, der kræver en koordineret indsats i hele Unionen. Sådanne strafbare handlinger kan derfor berøre fælles interesser, som er omfattet af en EU-politik, herunder ligestilling mellem kvinder og mænd, beskyttelse af ofre for kriminalitet og beskyttelse af grundlæggende rettigheder. Anerkendelsen af kønsbaseret vold som et særskilt kriminelt fænomen i henhold til EU-retten udtrykker et behov for at håndtere disse lovovertrædelser på en sammenhængende måde i hele Unionen. En effektiv indsats mod kønsbaseret vold kan kræve en kombination af oplysninger og ekspertise vedrørende forskellige former for kriminel adfærd, afdækning af forbindelser mellem sager, der berører flere jurisdiktioner, og et forstærket samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. Listen over former for grov kriminalitet, der henhører under Europol's kompetence, bør derfor omfatte kønsbaseret vold.

³⁶ Rådets afgørelse 2009/371/RIA af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) (EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2009/371/oj>).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj>).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1385 af 14. maj 2024 om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (EUT L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

- (9) Med henblik på at håndtere strafbare handlinger i forbindelse med de former for kriminalitet, der hører under Europols kompetence, og som udgør en del af, bidrager til eller er forbundet med en trussel med en hybrid dimension, bør Europol udnytte de opgaver, den kapacitet og de værktøjer, der er fastsat i denne forordning, til fulde. Hvis en hybrid dimension indgår som del i en strafbar handling, der er omfattet af Europols kompetence, bør dette ikke påvirke Europols evne til at støtte medlemsstaternes kompetente myndigheder gennem udveksling af oplysninger, operationel analyse, operationelt samarbejde og andre former for støtte inden for rammerne af dets kompetence.
- (10) Europol bør agere med henblik på at støtte medlemsstaternes kompetente myndigheder og bør ikke selv udøve tvangsbeføjelser eller gennemføre efterforskningsforanstaltninger. Med denne forordning bør der derfor fastsættes klare regler for Europols kompetence, opgaver og funktion, samtidig med at det sikres, at de grundlæggende rettigheder overholdes, herunder retten til beskyttelse af personoplysninger.
- (11) Da Europols operationelle støtteindsats er blevet udvidet og diversificeret, skal det sikres, at der er sammenhæng, komplementaritet og operationel kontinuitet mellem de forskellige former for operationel støtte, som Europol yder. Europols operationelle ramme bør derfor muliggøre, at Europols operationelle værktøjer, specialiserede ekspertise og støttestrukturer kan fungere på en integreret og gensidigt forstærkende måde, samtidig med at rammen fortsat i tilstrækkelig grad kan tilpasses til de skiftende operationelle behov, teknologiske udviklinger og nye sikkerhedstrusler.
- (12) Den grænseoverskridende karakter af og indbyrdes sammenhæng mellem grov og organiseret kriminalitet og terrorisme kræver afdækning af forbindelser, mønstre og udviklinger på tværs af jurisdiktioner og former for kriminelle handlinger. Fragmenterede eller ufuldstændige oplysninger om kriminalitet kan forårsage operationelle blinde vinkler, som tværnationale kriminelle netværk og terrorister kan udnytte. Ved at samle oplysninger og kriminalefterretninger, der hidrører fra flere myndigheder og kilder i og uden for Unionen, har Europol særlige forudsætninger for at bidrage til udviklingen af en fælles strategisk analyse af kriminalitetstrusler, den operationelle udvikling og nye sikkerhedsrisici.
- (13) For at sikre at den strategiske analyse omsættes til faktiske tiltag, bør Europols analyseprodukter understøtte fastlæggelsen af prioriteter, tildelingen af ressourcer og planlægningen af operationelle foranstaltninger på EU-plan og nationalt plan, herunder inden for rammerne af den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler (EMPACT). Analyseprodukterne bør også virke til støtte for Kommissionen og medlemsstaterne med hensyn til deres gennemførelse af risikovurderinger og kontrol af gennemførelsen af Schengenreglerne.
- (14) Det bør være et fælles ansvar for Europol, medlemsstaterne og de relevante EU-institutioner, -organer, -missioner, -kontorer og -agenturer at skabe et fælles strategisk analysebillede for Unionen, da de bør stille de oplysninger til rådighed, som er nødvendige for at udarbejde de pågældende analyseprodukter i overensstemmelse med deres respektive mandater og gældende EU-ret. Europol bør også støtte udviklingen og anvendelsen af fælles analysemetoder og -standarder, navnlig med hensyn til trusselsvurderinger på EU-plan, for at styrke kriminalefterretningernes sammenlignelighed, sammenhæng og interoperabilitet på EU-plan.

- (15) I forbindelse med Europols strategiske analyser og trusselsvurderinger bør der, hvis det er relevant, tages særlig hensyn til Unionens nærmeste nabolande og navnlig til omstændighederne i kandidatlande og potentielle kandidatlande til tiltrædelse af Unionen. Sådanne bidrag kan omfatte vurderinger af disse partners kapaciteter til at forebygge og bekæmpe grov kriminalitet og terrorisme. De strategiske analyser og trusselsvurderinger bør yderligere bygge på bidrag fra EU-kandidatlande og potentielle kandidatlande, hvis egne nationale trusselsvurderinger af grov og organiseret kriminalitet udarbejdes med støtte fra EU-finansierede projekter.
- (16) Ved at samle og analysere oplysninger og kriminalefterretninger, der hidrører fra flere kilder, kan Europol afdække forbindelser, der ikke fremgår klart fra en enkelt medlemsstats perspektiv, og som kan kræve en efterforskningsmæssig indsats på nationalt plan. Eftersom medlemsstaternes kompetente myndigheder har ansvaret for at gennemføre strafferetlige efterforskninger, bør Europol inden for rammerne af sin kompetence derfor kunne anmode disse myndigheder om uden unødigt ophold at vurdere behovet for at indlede, gennemføre eller koordinere efterforskninger vedrørende de former for kriminalitet, der henhører under Europols kompetence. Europol bør også kunne fremsætte en sådan anmodning, hvis en kriminel handling primært vedrører en enkelt medlemsstat men kan have konsekvenser for Unionens indre sikkerhed. Kriminelle handlinger, der udføres i en enkelt medlemsstat, kan dog udgøre en del af bredere kriminalitetsforhold eller skabe risici og sårbarheder, der rækker ud over de nationale grænser, og de skal derfor betragtes fra et bredere EU-perspektiv.
- (17) Effektiv retslig opfølgning på Europols anmodninger om behovet for at vurdere indledningen, gennemførelsen eller koordineringen af strafferetlige efterforskninger kan kræve retlig koordinering og retligt samarbejde på EU-plan. Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde ("Eurojust"), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727³⁹, bør derfor straks underrettes om sådanne anmodninger og om enhver efterfølgende afgørelse, som træffes af medlemsstaternes kompetente myndigheder. Dette bør give Eurojust mulighed for at lette den retslige opfølgning, sikre overensstemmelse mellem retshåndhævelses- og retsforfølgningsforanstaltninger på EU-plan og udføre sine opgaver i overensstemmelse med nævnte forordning.
- (18) Det er afgørende, at der er en operationel sammenhæng på tværs af Europols aktiviteter for at sikre en integreret reaktion på grov og organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for kriminalitet, der er omfattet af Europols kompetence. Eftersom kriminalitetstrusler bliver stadig mere indbyrdes forbundet, og eftersom kriminelle handlinger får en mere kompleks karakter, bør Europol sikre, at der er en koordineret håndtering af oplysninger, kriminalefterretninger og operationel støtte inden for dets strukturer og områder med specialiseret ekspertise. Europol bør derfor opretholde en permanent operationel og analytisk tjeneste for at sikre koordinering og sammenhæng på tværs af dets aktiviteter og for at støtte medlemsstaterne i at yde en tværfaglig operationel indsats på EU-plan.
- (19) For så vidt angår flere former for kriminalitet, der henhører under Europols kompetence, er der behov for særlig ekspertise, operationel kapacitet og støtte, som

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj>).

kan organiseres og opretholdes mere effektivt på EU-plan. Europol bør derfor opretholde specialiserede EU-ekspertisecentre som en del af sin organisatoriske struktur på områder, der har særlig relevans for Unionens indre sikkerhed. Centrene bør udgøre en integreret del af Europols organisatoriske struktur, hvorved de er med til at bidrage til udførelsen af Europols opgaver inden for centrenes respektive ekspertiseområder. Centrene bør ikke være særskilte juridiske personer. For at sikre kontinuitet og stabilitet med hensyn til denne centrale kapacitet bør oprettelsen af sådanne centre fastlægges ved denne forordning. Bestyrelsen bør have ansvaret for at præcisere centrenes organisationen, særlige funktioner, sammensætning og drift i lyset af operationelle behov og nye sikkerhedstrusler.

- (20) Kriminelle handlinger, som omfatter en hybrid dimension, kan opstå i forbindelse med enhver form for kriminalitet, der er omfattet af Europols kompetence. Alle centre bør derfor inden for deres respektive ekspertiseområder bidrage til at forebygge og bekæmpe sådanne strafbare handlinger, herunder hvis de udgør en del af, bidrager til eller er knyttet til en trussel med en hybrid dimension.
- (21) Eftersom det operationelle landskab, som Europol opererer i, i stigende grad kendetegnes ved løse kriminelle strukturer og konvergens mellem flere kriminalitetsområder, skal der være et tæt samarbejde og koordinering mellem centrene og andre organisatoriske strukturer i Europol for at sikre, at medlemsstaternes kompetente myndigheder støttes på effektiv vis. Centrene bør derfor arbejde sammen og forene deres respektive ekspertise og kapacitet, hvor dette er nødvendigt for at støtte den tværfaglige operationelle indsats over for tværgående trusler. Tildelingen af opgaver til et bestemt center i henhold til denne forordning bør ikke stå i vejen for, at andre centre eller organisatoriske strukturer inddrages i udførelsen af disse opgaver, hvis dette er nødvendigt på grundlag af de operationelle behov.
- (22) Med henblik på at imødegå de stadig mere alvorlige trusler fra tværnationale kriminelle netværk, der udfører grov og organiseret kriminalitet, bør Europol, navnlig via dets Europæiske Center for Bekæmpelse af Grov og Organiseret Kriminalitet, yde operationel, analytisk, teknisk og kriminalteknisk støtte til medlemsstaterne til bekæmpelse af former for grov og organiseret kriminalitet såsom narkotikahandel, ulovlig handel med skydevåben og sprængstoffer, miljøkriminalitet og formueforbrydelser og i komplekse grænseoverskridende efterforskninger.
- (23) Terrortruslen mod Unionen udvikler sig fortsat med hensyn til aktører, metoder og midler, herunder gennem udnyttelse af onlinemiljøer og nye teknologier. For at sikre en effektiv terrorbekæmpelsesindsats skal Europol gennem dets Europæiske Center for Terrorbekæmpelse yde operationel, analytisk, teknisk og kriminalteknisk støtte til medlemsstaterne med henblik på bekæmpelse af terroraktiviteter såsom finansiering af terrorisme, radikaliserings på internettet, udbredelsen af terrorrelateret indhold online eller forebyggelse af fysiske angreb. Europol bør også støtte koordineringen af kriseresponsmekanismer på EU-plan.
- (24) Finansiell og økonomisk kriminalitet undergraver integriteten af Unionens økonomi, finansielle system og retsorden og udgør en af de primære katalysatorer for grov og organiseret kriminalitet og terrorisme. Anvendelsen af komplekse finansielle ordninger, kryptoaktiver og digitale finansielle teknologier gør det stadig vanskeligere at afsløre, efterforske og spore aktiver fra kriminelle aktiviteter. Det kræver permanent specialiseret ekspertise og kapacitet på EU-plan. Europol bør derfor, navnlig gennem dets Europæiske Center for Økonomisk og Finansiell

Kriminalitet, yde specialiseret støtte til medlemsstaterne og relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer såsom Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO), som er oprettet ved Rådets forordning (EU) 2017/1939⁴⁰, med henblik på finansielle efterforskninger, opsporing og inddrivelse af aktiver samt kryptoaktiver og digitale finansielle teknologier og afdækning og analyse af kriminelle finansielle ordninger og transaktioner.

- (25) For at gøre Europol i stand til at yde effektiv støtte til nationale kontorer for inddrivelse af aktiver med hensyn til opsporing og inddrivelse af aktiver bør medlemsstaterne sikre, at Europol har effektiv adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at spore og identificere formuegoder. Hvis Europol på grundlag af dets analytiske aktiviteter konstaterer en overhængende risiko for, at opsporede og identificerede formuegoder forsvinder, bør Europol kunne anmode de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater om at træffe øjeblikkelige foranstaltninger.
- (26) Cyberkriminalitet og cyberbaserede kriminelle handlinger udgør centrale elementer i det trusselsbillede, der påvirker Unionens indre sikkerhed. Med den stigende tilgængelighed af cyberkriminalitet som en tjeneste bliver det lettere for en bred vifte af kriminelle aktører og terroraktører at anvende avancerede værktøjer og tjenester, hvilket øger omfanget og virkningen af cyberbaserede kriminelle handlinger. Europol bør derfor, navnlig gennem sit Europæiske Center til Bekæmpelse af Cyberkriminalitet, bistå medlemsstaterne med at forebygge og bekæmpe cyberkriminalitet, gøre en indsats over for cyberangreb og håndtere den voksende digitale dimension af kriminelle handlinger på alle kriminalitetsområder, der henhører under Europol's kompetence. Europol bør også bidrage til udviklingen og anvendelsen af specialiseret teknisk kapacitet, navnlig inden for digital kriminalteknik, lovlig adgang og behandling og analyse af krypterede data. En sådan kapacitet kræver et niveau af ekspertise og ressourcer, som kan tilvejebringes mere effektivt på EU-plan.
- (27) Cyberhændelser af formodet kriminel oprindelse, navnlig ransomwarehændelser, kræver ofte både en cybersikkerheds- og en retshåndhævelsesindsats. Det Europæiske Center til Bekæmpelse af Cyberkriminalitet bør derfor samarbejde tæt med Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed (ENISA), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881⁴¹, for så vidt angår cybersikkerhed, cybertrusler og cyberhændelser af formodet kriminel oprindelse med særligt fokus på ransomwarehændelser, herunder gennem ENISA's helpdesk for ransomware. Et sådant samarbejde bør fremme en effektiv koordinering, udveksling af oplysninger og ekspertise samt udviklingen af synergier mellem cybersikkerhedssektoren og retshåndhævelsessektoren.
- (28) Migrantsmugling og menneskehandel udgør alvorlige grænseoverskridende kriminelle handlinger, som bringer menneskeliv i fare, undergraver Unionens migrations- og grænseforvaltningspolitikker og genererer betydelige overskud til organiserede kriminelle netværk. Det Europæiske Center for Bekæmpelse af Migrantsmugling, der er oprettet under Europol, bør sikre, at der er permanent

⁴⁰ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881 af 17. april 2019 om ENISA (Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed), om cybersikkerhedscertificering af informations- og kommunikationsteknologi og om ophævelse af forordning (EU) nr. 526/2013 (forordningen om cybersikkerhed) (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj>).

specialiseret ekspertise og kapacitet på EU-plan til støtte for bekæmpelsen af migrantsmugling og menneskehandel. Europol bør, navnlig via det nævnte center, bistå medlemsstaterne med at lukke ruter, der bruges til migrantsmugling, og optræve kriminelle netværk, der står for menneskesmugling. Europol bør også støtte identifikationen af ofre for menneskehandel og andre sårbare personer og sikre samarbejdet med EU-koordinatoren for bekæmpelse af menneskehandel som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU⁴².

- (29) Kriminalitetstrusler og operationelle behov, der udvikler sig, kan under særlige omstændigheder kræve oprettelse af yderligere centre, som skal beskæftige sig med områder, der kræver specialiseret ekspertise eller en koordineret indsats på EU-plan. Den administrerende direktør bør løbende vurdere den operationelle udvikling, kapacitetskrav og nye kriminalitetsområder og om nødvendigt afdække behovet for at oprette yderligere centre. Der bør kun oprettes yderligere centre, hvis der er et vedvarende operationelt behov, som ikke i tilstrækkelig grad kan imødekommes gennem Europols eksisterende organisatoriske strukturer. Det bør også være muligt at tilpasse, sammenlægge eller nedlægge sådanne supplerende centre, hvis det er nødvendigt for at afspejle ændrede operationelle krav. For at sikre en sammenhængende ramme for oprettelsen af centre bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår oprettelse, ændring, sammenlægning eller nedlæggelse af yderligere centre. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁴³. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (30) Centrene bør under udførelsen af deres aktiviteter arbejde tæt sammen med lignende specialiserede strukturer, som er oprettet på EU-plan, herunder Eurojusts ekspertisecentre i straffesager og det fremtidige EU-center for beskyttelse af børn mod seksuelt misbrug af børn, inden for rammerne af deres respektive kompetencer. Et sådant samarbejde bør bidrage til at sikre komplementaritet, undgå dobbeltarbejde og maksimere den operationelle værdi af specialiseret ekspertise og kapacitet.
- (31) Efterforskning af kriminelle højrisikonetværk og komplekse grænseoverskridende kriminelle fænomener kræver strukturerede men samtidig også fleksible former for operationelt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. Operationelle taskforcer skaber en ramme for samling af efterforskningsindsatsen, den operationelle ekspertise og kriminalefterretninger om prioriterede mål med støtte fra Europol. Europol bør derfor deltage i operationelle taskforcer og derved muliggøre operationel koordinering, lette udvekslingen og analysen af oplysninger og bidrage med sin specialiserede operationelle, tekniske, analytiske og kriminaltekniske støtte. Hvis det er hensigtsmæssigt, bør operationelle taskforcer integreres i EMPACT-aktiviteter. Hvis operationelle resultater viser, at der er behov for retlig koordinering, bør Europol sikre rettidig videregivelse af relevante

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/36/oj>).

⁴³ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

oplysninger til Eurojust for at støtte en effektiv udøvelse af dets beføjelser i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1727.

- (32) Fælles efterforskningshold skaber en struktureret ramme for koordinerede efterforskninger, fælles operationel planlægning og anvendelse af bevismateriale inden for en fælles efterforskningsramme. Europol bør derfor kunne støtte fælles efterforskningshold for så vidt angår kriminalitet, der henhører under dets kompetence, ved at bidrage med kriminalefterretninger, analytisk input og specialiseret operationel kapacitet og ved at lette den operationelle koordinering, hvis dette vil styrke den fælles efterforskningsmæssige indsats. Hvis operationelle resultater viser, at der er behov for retlig koordinering, bør Europol sikre rettidig videregivelse af relevante oplysninger til Eurojust for at støtte en effektiv udøvelse af dets beføjelser i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1727.
- (33) For at yde effektiv operationel støtte til medlemsstaternes kompetente myndigheder og, hvis det er relevant, tredjelande skal Europol stille sin ekspertise, kapacitet og støtte til rådighed, når operationelle aktiviteter udføres. Europol bør derfor kunne indsætte personale med henblik på at yde analytisk, operationel, teknisk og kriminalteknisk støtte direkte til de berørte kompetente myndigheder. Sådanne indsættelser bør navnlig støtte omfattende og komplekse efterforskninger, operationelle koordineringsaktiviteter og større internationale begivenheder. De bør også bidrage til at sikre sammenhæng mellem retshåndhævelsesaktiviteter og aktiviteter, der udføres ved Unionens ydre grænser, og hver myndighed skal handle inden for rammerne af sine kompetencer. Med Europols indsættelser bør det navnlig sikres, at screeningmyndighederne bistås med at foretage kontroller og tjek i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1356⁴⁴, at der ydes støtte til Frontex, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896⁴⁵, og migrationsstyringsaktiviteter i henhold til forordning (EU) 2019/1896, og at grænseforvaltningsmyndigheder bistås med at foretage sikkerhedskontrol ved Unionens ydre grænser på baggrund af Europols oplysninger. Effektiviteten af Europols indsættelser beror på en rettidig og aktiv støtte fra medlemsstaterne. Hvis det er relevant og hensigtsmæssigt, bør medlemsstaterne derfor sikre, at personale, der indsættes af Europol, har sikker adgang til operationelle anlæg, oplysninger og teknisk udstyr, og de bør fremme koordinationen og integrationen med de nationale operationelle hold.
- (34) Europol kan i visse situationer kræve udstationering af højt specialiseret ekspertise for at imødekomme specifikke operationelle behov. Vedligeholdelse af specialiserede operationelle og tekniske puljer, der sammensættes af eksperter udpeget af medlemsstaterne, bidrager til at sikre tilgængeligheden af en sådan ekspertise, når det er nødvendigt. På samme tid er disse eksperters specialiserede viden og erfaring fortsat afgørende for medlemsstaternes kompetente myndigheders udførelse af opgaver. Der skal derfor anlægges en afbalanceret tilgang for at sætte Europol i stand til at trække på denne erfaring for så vidt angår specifikke operationelle behov, samtidig med at den nationale operationelle kapacitet opretholdes. Udstationeringer fra disse puljer udgør en effektiv mekanisme til at nå det nævnte mål.

⁴⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1356 af 14. maj 2024 om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (EUT L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

⁴⁵ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (35) Værdien af Europol's operationelle støtte afhænger af dets tætte integration med medlemsstaternes kompetente myndigheders aktiviteter. En sådan integration kræver solide nationale koordineringsstrukturer, som kan fungere som en egentlig grænseflade mellem Europol og medlemsstaternes kompetente myndigheder. De nationale Europolenheder spiller en central rolle med hensyn til at sikre samarbejdet mellem Europol og disse myndigheder og med hensyn til at lette udvekslingen af oplysninger. De bør også bidrage til at udpege de nationale operationelle prioriteter og kapacitetsbehov, der skal støttes af Europol, fremme de nationale bidrag til Europol's analytiske og strategiske vurderinger og hjælpe med at sikre en effektiv koordinering af Europol's støtte på nationalt plan. Forbindelsesofficerer, der er tilknyttet Europol, bør spille en vigtig rolle med hensyn til at fremme direkte samarbejde og koordinering med medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder gennem hurtig udveksling af oplysninger og afdækning af grænseoverskridende operationelle forbindelser.
- (36) De nationale Europolenheder bør også påtage sig et særligt ansvar for at sikre, at EMPACT leverer sit fulde operationelle potentiale, og derved afhjælpe de eksisterende koordineringsmangler, som hindrer en effektiv sammenkædning mellem prioriteter på EU-plan og nationale behov. Med henblik herpå bør de nationale Europolenheder udvikle sig til centrale operationelle platforme til hosting af de nationale EMPACT-støttehold, der er ansvarlige for at fremme den operationelle deltagelse og tilpasse de nationale bidrag til EMPACT-prioriteterne.
- (37) For effektivt at anvende Europol's operationelle, analytiske, tekniske og kriminaltekniske støtte i nationale efterforskninger skal en sådan støtte tilpasses de nationale behov og procedurer. For at sikre at Europol's støtte kan mobiliseres hurtigt og tilpasses de operationelle behov og proceduremæssige krav på nationalt plan, bør der oprettes Europolstøttekontorer inden for de nationale Europolenheder i de enkelte medlemsstater. Disse kontorer bør fremme integrationen af kriminalefterretninger, analytiske værktøjer, digitale og kriminaltekniske teknologier og operationel ekspertise direkte i igangværende nationale efterforskninger. Støttekontorerne bør også bidrage til at sikre, at Europol's operationelle resultater kan anvendes effektivt af medlemsstaternes kompetente myndigheder med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme.
- (38) Europolstøttekontorer bør bemandes med Europolpersonale, som har gennemført et struktureret karrierforløb, der består af både erfaring i en medlemsstats kompetente myndigheder og efterfølgende tjeneste i Europol, før de igen stationeres inden for det nationale system. En sådan rotationsordning er afgørende for at sikre, at den erfaring, der opnås i Europol, effektivt geninvesteres i det nationale system, og at integrationen af Europol's støtte foretages af Europol's personale, der har en operationel forståelse af de specifikke juridiske, operationelle og organisatoriske rammer, inden for hvilke de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat opererer. Europol's personale bør rapportere ad to kanaler til både Europol og den medlemsstat, hvor Europolstøttekontoret er etableret. Etableringen af Europolstøttekontorerne bør ikke påvirke medlemsstaternes kompetente myndigheders ansvarsområder og beføjelser i henhold til national ret. For at sikre effektiviteten af den rotationsbaserede personaleordning for Europolstøttekontorerne, bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at fremme personalets reintegrering i de nationale forvaltninger, når deres udstationering til det pågældende kontor afsluttes. Det kræver, at administrative, organisatoriske og karriererelaterede hindringer, der kan hindre mobiliteten mellem nationale myndigheder og Europol,

fjernes, hvorved det sikres, at en sådan mobilitet anerkendes som en integreret del af deres karriereudvikling.

- (39) For at kunne fungere som Unionens knudepunkt for strafferetlige oplysninger, bør Europol have mulighed for at behandle oplysninger, som det har modtaget fra kilder, eller som det har hentet direkte fra offentligt tilgængelige kilder, under iagttagelse af de betingelser og garantier, der er fastsat i denne forordning. Europols effektive indhentning af oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder omfatter navnlig anvendelsen af onlinesøgemaskiner, herunder indtastning af personoplysninger, hvilket ikke bør betragtes som videregivelse eller overførelse af personoplysninger til private parter i henhold til denne forordning eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁴⁶.
- (40) Medlemsstaterne bør sikre rettidig tilvejebringelse af oplysninger, der er nødvendige for, at Europol kan udføre sine opgaver, herunder gennem strukturerede, sikre og automatiserede udvekslingsmekanismer. I den forbindelse bør medlemsstaterne oprette og vedligeholde passende nationale dataindlæsere, der muliggør struktureret indlæsning af relevante oplysninger i Europols tjenester og værktøjer, hvilket sikrer dataenes kvalitet, fuldstændighed og rettidighed.
- (41) Europols operationelle model forbliver fast forankret i princippet om dataejerskab, i henhold til hvilket medlemsstater, EU-institutioner, -organer, -missioner, -kontorer og -agenturer, tredjelande og internationale organisationer, der meddeler Europol oplysninger, bevarer kontrollen over formålet med og betingelserne for behandlingen af oplysningerne. Dette princip er en hjørnesteen i den gensidige tillid til udvekslingen af oplysninger med Europol, og det sikrer, at anvendelsen af oplysninger fortsat stemmer nøje overens med det af leverandøren fastlagte formål.
- (42) Europol bør i det omfang det er nødvendigt for at udføre dets opgaver have mulighed for at behandle personoplysninger, såfremt den pågældende behandling kun foretages til de formål, der er fastsat i denne forordning. I forordning (EU) 2018/1725 fastsættes regler om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. Forordning (EU) 2018/1725 bør finde anvendelse på Europols behandling af personoplysninger, suppleret af de særlige regler i denne forordning.
- (43) Europol opererer i et informationsmiljø, der kendetegnes ved store mængder heterogene oplysninger, som ofte stammer fra flere kilder og operationelle sammenhænge. En betydelig del af disse oplysninger modtages i et ustruktureret format, hvilket gør det vanskeligt eller til tider endda umuligt at foretage en kategorisering med foruddefinerede kategorier af registrerede. Dette afspejler de faktiske forhold inden for moderne retshåndhævelse, hvor udtræk af oplysninger fra store og ustrukturerede datasæt udgør en central operationel opgave for de retshåndhævende myndigheder. I den forbindelse bør de regler for kategorier af registrerede, der gælder for Europol, bringes i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725. Europol bør derfor, såfremt det er relevant og så vidt muligt, klart sondre mellem personoplysninger, der vedrører de forskellige kategorier af registrerede, som er opført i bilag II, hvorved det sikres, at der er operationel

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF ([EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

effektivitet, samtidig med at databeskyttelsesgarantier og -principper såsom dataminimering og formålsbegrænsning respekteres fuldt ud.

- (44) Kategoriseringen af personoplysninger er en dynamisk proces, som kan ændre sig, når nye spor og oplysninger bliver tilgængelige. Personoplysninger, der til at begynde med ikke blev anset for relevante for optagelsen i en kategori for registrerede i bilag II, kan efter yderligere behandling få en operationel betydning eller afsløre forbindelser til igangværende efterforskninger. Hvis det ikke er muligt at sondre klart mellem personoplysninger, der vedrører de forskellige kategorier af registrerede opført i bilag II, eller hvis Europol er nødt til at behandle personoplysninger uden for de kategorier af registrerede, der er opført i bilag II, bør Europol underrette sin databeskyttelsesrådgiver. De pågældende personoplysninger bør slettes umiddelbart efter, at formålet med behandlingen er opfyldt.
- (45) Den effektive udførelse af Europols opgaver og behandling af oplysninger kræver udvikling og anvendelse af tjenester og værktøjer, som bør oprettes og forvaltes på en måde, der sikrer deres effektivitet, virkningsfuldhed og overholdelse af gældende databeskyttelses- og sikkerhedsstandarder.
- (46) Med henblik på at behandle oplysninger til foretagelse af krydstjek på grundlag af eksisterende oplysninger, der allerede er lagret og kategoriseret af Europol i samarbejde med medlemsstaterne, er det nødvendigt at oprette en krydstjektjeneste i Europol for at understøtte Europols målsætninger og opgaver og lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og andre EU-organer, -kontorer og -agenturer. For at sikre, at den pågældende tjeneste fungerer effektivt og formålstjenligt, bør sagsforvaltningssystemerne i medlemsstaternes kompetente myndigheder være interoperable og teknisk forbundet med en sådan tjeneste. For at maksimere den tekniske effektivitet og sikre overensstemmelse med eksisterende EU-informationssystemer bør det med Europols krydstjektjeneste, hvis det er teknisk muligt, sikres, at der sker genanvendelse og tilpasning af eksisterende teknologier og komponenter, der er udviklet af eu-LISA, herunder den teknologi, der understøtter den fælles biometriske matchtjeneste (sBMS), til brug for dets værktøj til biometrisk matchning. Genanvendelsen og tilpasningen af den pågældende teknologi bør kun tjene tekniske, operationelle og omkostningseffektive mål, herunder stordriftsfordele og undgåelse af investeringsoverlapninger, og bør ikke påvirke eksisterende forvaltningsordninger, adgangsrettigheder, dataejerskab, interoperabilitetsarkitektur, ansvarsfordeling mellem EU-organer, -kontorer og -agenturer eller de retlige betingelser for adgang til oplysninger i henhold til EU-retten.
- (47) Behandlingen af personoplysninger i Europols krydstjektjeneste kræver fastlæggelse af en præcis og udtømmende liste over kategorier af oplysninger for at sikre, at behandlingen fortsat er nødvendig og forholdsmæssig med hensyn til udførelsen af Europols opgaver, og at fysiske personers rettigheder beskyttes i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler. Dataformaterne for sådanne kategorier af data, herunder identificerbare genstande eller multimediedata, der anvendes til søgning i tjenesten, bør fastsættes i en gennemførelsesretsakt.
- (48) Medlemsstaternes og Europols systematiske og rettidige upload af relevante oplysninger til Europols krydstjektjeneste er afgørende for at sikre tjenestens effektivitet og for at støtte det grænseoverskridende samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af grov og organiseret kriminalitet, og det sikrer samtidig, at der er nødvendige garantier til beskyttelse af medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser og fysiske personers rettigheder. Ved systematisk at krydstjekke

alle nyligt uploadede oplysninger i forhold til allerede lagrede oplysninger for at afdække sammenhænge og forbindelser mellem sager, gør tjenesten det muligt for Europol at støtte medlemsstaterne i grænseoverskridende efterforskninger.

- (49) Der er behov for, at medlemsstaternes kompetente myndigheder foretager systematiske forespørgsler til Europols krydstjektjeneste for at sikre, at tjenesten anvendes effektivt af alle relevante retshåndhævende aktører i hele Unionen, hvilket derved forbedrer forebyggelsen og bekæmpelsen af grov vold og terrorisme, samtidig med at det sikres, at adgangen til oplysningerne fortsat er underlagt strenge betingelser og garantier for at beskytte fysiske personers rettigheder og overholde princippet om dataejerskab.
- (50) For at Europol effektivt kan støtte grænseoverskridende efterforskninger og operationelle aktiviteter, skal Europols analysemiljø oprettes som en sikker teknisk og operationel platform til opbevaring, behandling, analyse og visualisering af oplysninger. Europols analysemiljø bør støtte udførelsen af Europols opgaver ved at lette den operationelle analyse af oplysninger, der modtages af medlemsstaterne, tredjelande, internationale organisationer, private parter eller andre kilder i overensstemmelse med denne forordning.
- (51) For at sikre at fysiske personers rettigheder beskyttes, bør søgningen i og adgangen til Europols analysemiljø, herunder oplysninger, der lagres som en del af analyseprojekter, underlægges strenge adgangsbetingelser og databeskyttelsesgarantier, og samtidig give bemyndigede enheder mulighed for effektivt at foretage søgninger og have indirekte adgang til oplysningerne for at bidrage til forebyggelsen og bekæmpelsen af grov kriminalitet og terrorisme.
- (52) For at hjælpe medlemsstaterne med at foretage en fælles operationel analyse, bør Europols analysemiljø udnyttes gennem det fælles dataområde for politi. Dette omfatter, hvis det er hensigtsmæssigt, avancerede analytiske værktøjer og moduler såsom dem, der muliggør behandling og sammenligning af biometriske oplysninger, og funktionaliteter, der støtter indsamling og analyse af oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder. Tilgængeligheden af en sådan kapacitet inden for det fælles dataområde for politi bør øge påvisningen af forbindelser mellem sager og fremme en koordineret operationel indsats.
- (53) For at fremme det operationelle samarbejde mellem kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater og Europol i realtid bør det fælles dataområde for politi muliggøre oprettelsen af en fælles operationel analysesag. En fælles operationel analysesag bør udgøre et sikkert samarbejds miljø, hvor de deltagende myndigheder og Europol i fællesskab kan behandle, analysere, forbedre og udveksle oplysninger vedrørende en specifik strafferetlig efterforskning eller trussel eller et specifikt kriminelt netværk eller operationelt mål. Oprettelsen af fælles operationelle analysesager bør ske i henhold til klare kriterier og procedurer, herunder udpegelse af deltagende myndigheder og fastsættelse af betingelserne for adgang til og anvendelse af de oplysninger, der behandles i en fælles operationel analysesag.
- (54) Med henblik på at øge effektiviteten af den fælles operationelle analyse bør Europol kunne foreslå medlemsstaterne at oprette en fælles operationel analysesag på grundlag af Europols analyser af tilgængelige oplysninger og data, samtidig med at medlemsstaters skønsmæssige til at træffe beslutning om indledningen af en fælles operationel analysesag respekteres.

- (55) For at sætte deltagere i en fælles operationel analysesag i stand til effektivt at samarbejde og analysere oplysninger, udveksle oplysninger og gennemføre fælles aktiviteter, samtidig med at der gives mulighed for at anvende Europol's relevante kapacitet, bør der stilles en række avancerede funktioner til rådighed, herunder bør det sikres, at der er kommunikationsværktøjer såsom chat- og videokonferenceværktøjer og en dokumentredigerings- og visualiseringskapacitet baseret på samarbejde, inden for det fælles dataområde for politi, som skal fungere som midler til fremme af et effektivt samarbejde og effektive analyser blandt deltagere og for at støtte udvekslingen af oplysninger og ekspertise i et sikkert og kontrolleret miljø.
- (56) Eftersom kriminalitet i stigende grad får en tværnational karakter, bør det i behørigt begrundede tilfælde være muligt for den medlemsstat, der indleder en fælles operationel analysesag, at foreslå deltagelse af tredjelande. En sådan deltagelse bør begrænses til tredjelande, som har en aftale, der muliggør udveksling af personoplysninger med Europol og til tilfælde, hvis Europol finder, at inddragelsen af det pågældende tredjeland er relevant for at nå målet for den fælles operationelle analysesag. Et tredjelands deltagelse bør ikke medføre en generel adgang til Europol's tjenester og værktøjer, men bør udelukkende begrænses til den specifikke fælles operationelle analysesag og de oplysninger, der stilles til rådighed deri i overensstemmelse med denne forordning.
- (57) For at sikre en gnidningsløs udveksling af oplysninger mellem de centrale kontaktpunkter og medlemsstaternes kompetente myndigheder, Europol og andre bemyndigede enheder, bør Europol stille et pålideligt værktøj til rådighed, f.eks. netværksprogrammet til sikker informationsudveksling (SIENA) med webgrænseflader, mobilapplikationer og særlige programmeringsgrænseflader.
- (58) For at strømline samarbejdet mellem private parter, medlemsstaterne og Europol om forebyggelse af og reaktion på onlinekrisesituationer, cybersikkerhedstrusler og andre kriminelle handlinger, der udnytter digitale tjenester, bør Europol oprette en særlig mekanisme i Europol's analysemiljø. En sådan mekanisme bør navnlig sikre, at EU's rapporterings- og anmeldelsesforpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/784⁴⁷ og (EU) 2022/2065⁴⁸ overholdes af både private parter såsom udbydere af hostingtjenester og medlemsstaternes kompetente retshåndhævende eller retslige myndigheder og sikre, at der sker hurtig koordinering i onlinekrisesituationer. Mekanismen bør udformes med henblik på at gøre det lettere at bestemme, hvilke medlemsstater der skal underrettes, og sikre interoperabilitet med nationale systemer, samtidig med at der opretholdes solide sikkerheds- og databeskyttelsesgarantier. Europol bør sikre, at udviklingen og vedligeholdelsen af mekanismen støttes af de nødvendige ressourcer.
- (59) Med henblik på at fremme målene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/982⁴⁹ bør Europol udføre de opgaver, som Europol er blevet pålagt med hensyn

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/784 af 29. april 2021 om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online (EUT L 172 af 17.5.2021, s. 79, <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/784/oj>).

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

⁴⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/982 af 13. marts 2024 om automatiseret søgning og udveksling af data med henblik på politisamarbejde og om ændring af Rådets afgørelse 2008/615/RIA og 2008/616/RIA og Europa-Parlamentets og Rådets forordning

til det europæiske politiregisterindekssystem (EPRIS), som udgør en central platform for indeksering og deling af politiregistre, og gøre det muligt for retshåndhævende myndigheder at få adgang til og udveksle oplysninger effektivt.

- (60) Med henblik på at fremme en effektiv opfyldelse af sine mål og for at styrke samarbejdet mellem Europol, medlemsstaternes kompetente myndigheder og andre bemyndigede enheder, bør Europol oprette en sikker, skalerbar og uafhængig cloudinfrastruktur til hosting af det fælles dataområde for politi og for at muliggøre lagring, behandling, analyse og udveksling af oplysninger, samtidig med at der sikres streng adgangskontrol, dataopdeling og fuld overholdelse af EU-retten, og det gøres muligt at udvikle, drive og vedligeholde en række digitale tjenester og en operationel databehandlingskapacitet.
- (61) Med henblik på at fremme en sikker, effektiv og pålidelig adgang til det fælles dataområde for politi for en bred vifte af efterforskere i hele EU, bør der oprettes en europæisk digital identitet for politi, som gør det muligt for medlemsstaternes kompetente myndigheders repræsentanter, Europol og andre bemyndigede enheder at få adgang til Europols infrastruktur og tilknyttede nationale systemer på en harmoniseret og sikker måde, samtidig med at ansvar og tilsyn sikres gennem lognings- og revisionsmekanismer, og som giver mulighed for forskellige adgangsrettigheder på grundlag af særlige behov og krav.
- (62) For at sikre en effektiv overvågning og evaluering af samt et effektivt tilsyn af Europols tjenester og værktøjer, bør Europol udvikle og vedligeholde statistik- og rapporteringsværktøjer, der kan generere statistiske oplysninger, indikatorer og analytiske rapporter vedrørende brugen af disse tjenester og værktøjer samt deres ydeevne, operationelle effektivitet og interoperabilitet. De pågældende værktøjer bør understøtte udarbejdelsen af strategiske og operationelle analyser, trusselsvurderinger, rapporter om udviklingen og briefinger om situationen og bidrage til Europols årlige rapporteringsforpligtelser og til Kommissionens evalueringsrapporter, navnlig vedrørende den operationelle virkning af denne forordning. De pågældende værktøjer bør også fremme tilgængeligheden af pålidelige oplysninger med henblik på evaluering, overvågning og rapportering og, hvis det er relevant, støtte Kommissionen i udførelsen af dens opgaver i henhold til EU-retten, herunder gennem overvågning, gennemførelse og evaluering af lovgivning, der er relevant for Europols mandat. De bør også lette formidlingen af oplysninger til Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol. Statistik- og rapporteringsværktøjerne bør også gøre det muligt at analysere tendenser, operationelle behov og informationsudvekslingsaktiviteter, samtidig med at det sikres, at statistiske oplysninger behandles i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse, cybersikkerhed og fortrolighed. Sådanne oplysninger bør være omfattet af fornødne garantier og adgangskontrolforanstaltninger. For at sikre at den rapport, Kommissionen hvert år skal aflægge i henhold til artikel 325, stk. 5, i TEUF, indeholder en samlet oversigt over de foranstaltninger, der er truffet for at bekæmpe svig, der skader Unionens finansielle interesser, bør Europol bidrage til udarbejdelsen af denne rapport. Dette bidrag bør omfatte de resultater, der er opnået, og de aktiviteter, Europol har gennemført med henblik herpå.
- (63) For at fremme en effektiv og interoperabel udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, EU-organer, -kontorer eller -agenturer og andre relevante enheder,

(EU) 2018/1726, (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 (Prüm II-forordningen), (EUT L, 2024/982, 5.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/982/oj>).

bør Europol støtte udviklingen, gennemførelsen og den operationelle anvendelse af det universelle meddelelsesformat, der er indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818⁵⁰, ved at varetage sekretariatsfunktionen og lede de tekniske og operationelle drøftelser. Med henblik herpå bør Europol samarbejde tæt med Kommissionen for at fremme en konsekvent anvendelse af det universelle meddelelsesformat på tværs af relevante informationssystemer og kommunikationskanaler, og derved styrke interoperabiliteten og effektiviteten af informationsudvekslingen.

- (64) Sammenligningen af DNA-profiler kræver specialiserede værktøjer til at foretage matchning, der adskiller sig fra de informationssystemer, der anvendes til udveksling af DNA-oplysninger. Europol bør derfor kunne stille en DNA-matchningapplikation til rådighed, som skal fungere som en teknisk og kriminalteknisk komponent til automatisk sammenligning af DNA-profiler. Applikationen bør virke som en fælles teknisk kapacitet, der kan anvendes inden for Europols tjenester og værktøjer eller af medlemsstaterne. Den bør understøtte gennemførelsen af rammerne til udveksling af oplysninger, herunder forordning (EU) 2024/982, samtidig respektere, at de myndigheder, der har tilvejebragt oplysningerne, ejer oplysningerne, og samtidig overholde garantierne for behandling og udveksling af oplysningerne. Det er også vigtigt, at et fælles EU-værktøj til at foretage matchning af DNA er tilgængeligt for at styrke Europas teknologiske suverænitet på det afgørende område for retshåndhævelse og kriminalteknisk samarbejde, for at mindske afhængigheden af eksterne teknologier og udbydere og for at sikre at udviklingen, driften og videreudviklingen af DNA-matchningsfunktioner fortsat er underlagt Unionens standarder, forvaltning og sikkerhedskrav.
- (65) For at sikre at Europol fortsat er udstyret til effektivt at reagere på nye operationelle, tekniske og analytiske behov og for at støtte en effektiv opfyldelse af dets mål bør Europol have mulighed for at udforme, udvikle og forvalte yderligere tjenester og værktøjer, samtidig med at det sikres, at sådanne systemer og værktøjer er i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler og -garantier og er underlagt passende proceduremæssige og tekniske krav. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter til fastsættelse af sådanne proceduremæssige og tekniske krav.
- (66) For at sikre en effektiv udvikling og gennemførelse af Europols informationssystemer og infrastruktur for informations- og kommunikationsteknologi ("IKT"), bør der oprettes en styregruppe for IKT og informationsstyring som en understruktur til bestyrelsen for at yde strategisk vejledning, ekspertise og tilsyn med IKT- og informationsstyringsaktiviteter og for at bistå bestyrelsen med at træffe kvalificerede beslutninger om disse spørgsmål, samtidig med at der sikres overensstemmelse med medlemsstaternes operationelle behov og EU-dækkende interoperabilitetsmål.
- (67) For at yde specialiseret teknisk ekspertise og vejledning til støtte for udviklingen og gennemførelsen af Europols informationssystemer og IKT-infrastruktur, bør der nedsættes en rådgivningsgruppe for IKT og informationsstyring, som skal bistå styregruppen og Europol med at udforme, udvikle og drive informationssystemer,

⁵⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 85, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/818/oj>).

kommunikationsinfrastrukturen og mekanismer til udveksling af oplysninger, og som skal fremme fælles tekniske komponenter, standarder og bedste praksis, og samtidig sikre tæt koordinering og samarbejde mellem Europol, eu-LISA, medlemsstaterne og Kommissionen for så vidt angår tekniske og gennemførelsesrelaterede spørgsmål.

- (68) For at opnå en mere koordineret tilgang til foregribelse og håndtering af de retshåndhævende myndigheders operationelle og teknologiske behov i hele Unionen bør Europol etablere en ramme for fremsyn og fælles kapacitetsudvikling ("rammen") med henblik på at udvikle en fælles forståelse af kapacitetsprioriteter på kort, mellemlang og lang sigt. Rammen bør bidrage til en mere effektiv samling, deling og anvendelse af ressourcer, fremme interoperabilitet og standardisering og medvirke til at undgå overlapning af investeringer.
- (69) For at sikre kontinuitet mellem kortlæggelsen af kapacitetsprioriteter i henhold til rammen, udviklingen af innovative løsninger med hensyn til avanceret kapacitet og anvendelse af denne i operationelle retshåndhævelsesmiljøer, bør Europol kunne bistå Kommissionen med at udforme Unionens rammeprogram for forskning og innovation og deltage i kapacitetsudviklingsaktiviteter, der støttes inden for rammerne af Unionens finansieringsprogrammer, navnlig Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne, når det er nødvendigt for udførelsen af Europols opgaver. Eftersom Europol kan udføre forskellige funktioner med hensyn til Unionens finansieringsprogrammer, bør Kommissionen og Europol sikre, at Europols deltagelse i aktiviteter, der støttes inden for rammerne af Unionens finansieringsprogrammer, ikke giver nogen uberettiget fordel som følge af Europols deltagelse i udformningen af de pågældende programmer.
- (70) Visse former for teknologisk, analytisk og kriminalteknisk kapacitet bliver stadig mere komplekse og ressourcekrævende, hvorfor det er ineffektivt for medlemsstaterne at udvikle og opretholde disse former for kapacitet på nationalt plan. Europol bør derfor kunne udvikle, drive, hoste og sørge for fælles avanceret kapacitet til støtte for dets opgaver og medlemsstaternes kompetente myndigheder. I takt med at retshåndhævende myndigheder i stigende grad baserer sig på elektronisk bevismateriale og står over for stadig større udfordringer med hensyn til at få adgang til oplysninger, der er lovligt tilgængelige for dem, bør Europol støtte udviklingen og tilvejebringelsen af kapacitet til dekryptering af sådanne oplysninger. For at undgå overlapning og ineffektiv anvendelse af ressourcer på EU-plan, bør Europol, før det udvikler nye former for kapacitet, vurdere tilgængeligheden af tilsvarende løsninger på markedet eller i medlemsstaterne, EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og, hvis det er muligt, prioritere at disse løsninger genanvendes, tilpasses eller erhverves. Europol bør også tage hensyn til de risici, der følger af den strategiske afhængighed og afhængigheden af leverandører uden for Unionen. I forbindelse med efterforskninger og operationelle aktiviteter, der støttes af Europol, bør det også, hvis det er nødvendigt, være muligt at stille disse former for kapacitet til rådighed for deltagende tredjelande, navnlig hvis dette bidrager til en effektiv gennemførelse af den operationelle aktivitet og støtter de deltagende medlemsstaters operationelle mål.
- (71) For at fremme udviklingen af innovative løsninger til avanceret kapacitet, der har betydning for udførelsen af Europols opgaver, bør Europol kunne udføre og deltage i forsknings- og innovationsaktiviteter, herunder pilotprojekter og forberedende handlinger. Europol bør sikre synergier og undgå overlapninger med aktiviteter, der støttes af andre EU-institutioner, -organer, -agenturer og -kontorer, og som støttes inden for rammerne af relevante EU-finansieringsprogrammer.

- (72) For at gøre det muligt at udvikle, teste og validere algoritmeværktøjer og AI-systemer og -modeller i et kontrolleret og sikkert miljø, der giver tilstrækkelige garantier, bør Europol anvende særlige testmiljøer. Europol bør deltage i reguleringsmæssige sandkasser, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689⁵¹, og, hvis det er hensigtsmæssigt, stille sådanne miljøer til rådighed for private parter, der deltager i samarbejdsbaserede forsknings- og innovationsaktiviteter.
- (73) For at vurdere effektiviteten, egnetheden og merværdien af brug af innovative løsninger på retshåndhævelsesområdet, bør Europol kunne støtte aktiviteter, der har sigte på tidlig udrulning, operationel test og validering. For så vidt angår kommercielle løsninger, bør sådanne aktiviteter baseres på gennemsigtige procedurer og objektive tekniske og operationelle kriterier.
- (74) For at lette de testede og validerede innovative løsningers overgang til avanceret kapacitet med henblik på operationel anvendelse og maksimere den operationelle virkning i hele Unionen, bør Europol støtte deres udbredelse, anvendelse, skalering og integration i operationelle aktiviteter og medlemsstaternes kompetente myndigheders efterforskninger. Innovative løsninger og avanceret kapacitet kan kun medføre fulde operationelle fordele, hvis de ledsages af de nødvendige færdigheder og den nødvendige ekspertise og knowhow. Europol bør derfor bistå medlemsstaterne med at styrke den specialiserede ekspertise og den operationelle kapacitet ved hjælp af specialiserede uddannelsesaktiviteter i tæt samarbejde med Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2219⁵², og som koordinerer ekspertisecentre.
- (75) For at fremme sammenhæng, koordinering og kontinuitet på tværs af aktiviteter med henblik på fremsyn, kapacitetsplanlægning, forskning, innovation og kapacitetsudvikling i henhold til denne forordning, bør Europol opretholde en særlig kapacitets- og innovationstjeneste, som skal fungere som et centralt koordineringsknudepunkt i Europol for at støtte gennemførelsen af rammen og for at sikre sammenhæng på tværs af Europols centre og andre organisatoriske strukturer.
- (76) Effektiv kapacitetsudvikling kræver i stigende grad, at der er et samarbejde mellem retshåndhævende myndigheder, EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, forskningsorganisationer, akademiske kredse, teknologiudbydere, industrien og andre innovationsaktører. Europol bør derfor støtte samarbejdet om og koordineringen af kapacitetsudviklings- og innovationsaktiviteter på EU-plan såsom aktiviteterne i Det Europæiske Innovationscenter for Indre Sikkerhed og Kommissionens sikkerhedsforsknings- og innovationscampus. Europol bør også kunne fremme fælles projekter, testaktiviteter og andre former for samarbejde, herunder med private parter og, hvis det er hensigtsmæssigt, gennem fælles udviklings- og indkøbsaktiviteter, der udføres i overensstemmelse med gældende EU-ret.
- (77) Europol bør bistås af en rådgivende gruppe for kapacitet og innovation, der kan bidrage med ekspertise om kapacitetsudviklings-, forsknings- og

⁵¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

⁵² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2219 af 25. november 2015 om Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2005/681/RIA (EUT L 319 af 4.12.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/2219/oj>).

innovationsaktiviteter, hvilket fremmer udarbejdelsen og ajourføringen af rammen og fremmer udvekslinger med andre relevante partnere, navnlig forskningsorganisationer og private parter.

- (78) For at sikre at Europol effektivt kan udføre sine opgaver, bør Europol have en forvaltningsstruktur, der sikrer effektiv strategisk styring, ansvarlighed, gennemsigtighed og forsvarlig økonomisk og administrativ forvaltning. Det er nødvendigt at bringe forvaltningen af agenturet i overensstemmelse med den fælles erklæring fra 2012 fra Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om decentraliserede agenturer ("fælles erklæring og fælles tilgang") og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715⁵³.
- (79) Med henblik på at strømline beslutningsprocessen i Europol bør der indføres en effektiv forvaltningsstruktur. I den forbindelse bør medlemsstaterne og Kommissionen være repræsenteret i en bestyrelse, der har de nødvendige beføjelser, herunder til at godkende det samlede programmeringsdokument. For at sikre et effektivt politisk tilsyn bør bestyrelsen også omfatte et medlem, der udpeges af Europa-Parlamentet. Bestyrelsen bør være det vigtigste organ med ansvar for den strategiske styring og tilsynet med Europol. Bestyrelsen bør fastlægge Europols prioriteter og mål, føre tilsyn med gennemførelsen af disse og udøve de beføjelser, der er tillagt den i henhold til denne forordning med hensyn til udformningen af programmer, budgetspørgsmål, den organisatoriske struktur, forvaltning og ansvarlighed.
- (80) For at sikre en effektiv forvaltning bør bestyrelsen bistås af et forretningsudvalg, der er ansvarligt for at understøtte forberedelsen af og opfølgningen på strategiske, administrative og budgetmæssige afgørelser. Sådanne ordninger bør lette effektiv beslutningstagning, samtidig med at bestyrelsens og den administrerende direktørs respektive ansvarsområder bevares.
- (81) For at kunne udføre sine opgaver har Europol brug for en stærk administrativ ledelse, der kan sikre gennemførelse af strategiske prioriteter, en effektiv fordeling af ressourcer og en effektiv udførelse af operationelle, administrative og organisatoriske opgaver. Den administrerende direktør bør derfor varetage den daglige ledelse af Europol og bør udføre disse opgaver uafhængigt. Den administrerende direktør bistås om nødvendigt af en eller flere viceadministrerende direktører.
- (82) For at sikre at Europols aktiviteter fortsat er i overensstemmelse med dets strategiske mål og operationelle prioriteter, bør Europol handle på grundlag af en sammenhængende ramme for programudformning og resultatstyring, som forbinder flerårig planlægning, årlige aktiviteter, ressourcefordeling og resultatvurdering. En sådan ramme bør drives af principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, effektiv anvendelse af Unionens ressourcer og ansvarlighed med hensyn til resultater.
- (83) Med hensyn til forebyggelse og håndtering af interessekonflikter er det afgørende, at agenturet handler upartisk, udviser integritet og fastsætter høje faglige standarder. Med henblik herpå bør de, der indgår i Europols administrative og ledelsesmæssige struktur, handle ud fra almene samfundshensyn og være underlagt passende regler om gennemsigtighed, interesseerklæringer samt forebyggelse og håndtering af interessekonflikter.

⁵³ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([EUT L 122 af 10.5.2019, s. 1](https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/del/2019/715/oj), ELI: [http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj](https://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj)).

- (84) For at styrke Unionens sikkerhedsarkitektur bør Europol kunne udvikle tætte forbindelser med relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer. Europol bør også kunne udvikle tætte forbindelser med Unionens institutioner og missioner. For at skabe rammer for og fremme sådanne forbindelser bør Europol indgå samarbejdsordninger med disse. For at sikre overensstemmelse med Unionens politikker bør indgåelsen af samarbejdsordninger med EU-organer, -kontorer, og -agenturer, der er oprettet inden for rammerne af TEUF, forhåndsgodkendes af Kommissionen. Sådanne samarbejdsordninger bør ajourføres regelmæssigt for at forblive effektive, operationelt relevante og i overensstemmelse med Unionens prioriteter vedrørende bekæmpelse af nye kriminalitetstrusler.
- (85) Europol bør kunne modtage og videregive eller overføre både personoplysninger og andre oplysninger end personoplysninger fra og til EU-institutioner, -organer, -missioner, -kontorer og -agenturer i overensstemmelse med denne forordning og gældende EU-ret.
- (86) For at opnå en effektiv udveksling af oplysninger samtidig med at der sikres fornødne garantier, bør Europol sikre, at EU-organer, -kontorer og -agenturer i overensstemmelse med denne forordning har indirekte adgang til oplysninger, som er i Europols besiddelse, på grundlag af et automatiseret hit/no hit-system, under forudsætning af gensidighed og uden at det berører eventuelle begrænsninger, som leverandøren af oplysninger har anført i overensstemmelse med denne forordning. Denne adgang bør begrænses til oplysninger, der klart henhører under disse EU-organers, -kontorers og -agenturers respektive kompetencer, såsom EPPO, Eurojust, OLAF og Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme ("AMLA"), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620⁵⁴.
- (87) For at sikre at kriminalitet, der skader Unionens finansielle interesser, effektivt retsforfølges af EPPO, og at oplysninger, som Europol modtager fra EPPO, styrker Europols kriminalefterretninger om former for kriminalitet, der henhører under Europols kompetence, bør Europol udvikle et struktureret samarbejde med EPPO. For at støtte EPPO's efterforskninger, bør Europol efter anmodning fra EPPO give EPPO relevante oplysninger samt operationel og analytisk støtte. Med henblik herpå bør Europol sikre, at der findes passende organisatoriske ordninger, herunder tildeling af særlige menneskelige ressourcer, f.eks. gennem oprettelse af en særlig støtteenhed. Herved vil EPPO kunne drage fordel af Europols analytiske støtte, hvilket sikrer en effektiv anvendelse af Unionens ressourcer med hensyn til efterforskning og retsforfølgning af kriminalitet, der skader Unionens finansielle interesser. I betragtning af de kompetencer, som er tildelt EPPO i henhold til EU-retten, bør udvekslingen af oplysninger mellem EPPO og Europol på grundlag af det automatiserede hit/no hit-system ikke berøres af begrænsninger, der er anført af den medlemsstat eller EU-institution eller af det EU-organ, -kontor eller -agentur, som har meddelt Europol oplysningerne. Hvis der uafhængigt af eventuelle begrænsninger gives sådanne oplysninger til EPPO som følge af et hit med hensyn til oplysninger, som EPPO ellers kunne indhente i overensstemmelse med EU-retten, vil det mindske forsinkelser og overflødig gøre yderligere proceduremæssige skridt. Da det er afgørende for EPPO's effektive gennemførelse af efterforskninger at få adgang

⁵⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 af 31. maj 2024 om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).

til oplysningerne i rette tid, vil den nævnte mekanisme maksimere effektivitetsgevinsterne og merværdien af Europol som et centralt informationsknudepunkt. Europol bør desuden aflægge rapport til EPPO om kriminel adfærd, i forbindelse med hvilken EPPO kan udøve sine kompetencer, uanset de begrænsninger, som medlemsstater eller EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer måtte have anført. I begge tilfælde bør Europol underrette leverandøren af oplysningerne.

- (88) Med henblik på at sikre synergier på EU-plan mellem retshåndhævelsessamarbejdet, gennem Europol, og det retlige samarbejde, gennem Eurojust, bør Europol udvikle et struktureret samarbejde med Eurojust. Hvis der konstateres et behov for effektiv retslig opfølgning, bør Europol indlede proceduren for udveksling af relevante oplysninger med Eurojust i overensstemmelse med reglerne i denne forordning.
- (89) For at styrke bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet på EU-plan, bør Europol udvikle tætte forbindelser med AMLA, herunder gennem udveksling af operationelle, strategiske og andre ikkeoperationelle oplysninger og gennem udstationering af forbindelsesofficerer i hinandens lokaler. Hvis Europol i henhold til direktiv (EU) 2019/1153 opfordres til at støtte finansielle efterretningsenheder ("FIU'er") i forbindelse med fælles analyser, der foretages med bistand fra AMLA, bør Europol samarbejde med AMLA for i den sammenhæng at støtte de pågældende FIU'er mere effektivt.
- (90) Den grove og organiserede kriminalitet udnytter i stigende grad internationale handelsstrømme, forsyningskæder og grænseoverskridende varebevægelser. Samarbejdet mellem Europol og Den Europæiske Unions Toldmyndighed, der er oprettet ved forordning [...], kan derfor give værdifuld indsigt i forebyggelsen og bekæmpelsen af grov og organiseret kriminalitet og terrorisme. Europol bør udvikle en tæt forbindelse til Den Europæiske Unions Toldmyndighed, navnlig for at muliggøre gensidig udveksling af relevante data og oplysninger i overensstemmelse med forordning [...] og under iagttagelse af de gældende garantier og betingelser, der er fastsat deri.
- (91) Med henblik på at bidrage til en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser bør Europol samarbejde med andre aktører inden for bekæmpelse af svig, som er involveret i beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, f.eks. EPPO, Eurojust, OLAF, AMLA og EU-Toldmyndigheden, for at behandle spørgsmål vedrørende koordinering af aktiviteter til bekæmpelse af svig som f.eks. at fremme udvekslingen af oplysninger, iværksætte koordinerede eller fælles tiltag, udveksle oplysninger om nye kriminelle tendenser inden for aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, udveksle bedste praksis, herunder om spørgsmål vedrørende IT-sikkerhed og -udvikling, fastsætte kriterier for fælles rapportering eller koordinering af uddannelsesaktiviteter eller den generelle udvikling af Unionens arkitektur til bekæmpelse af svig. I kraft af Europol's relevante rolle for så vidt angår beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, bør Europol aktivt deltage i sådanne fælles samarbejdsaktiviteter.
- (92) For at styrke Unionens overordnede operationelle indsats med hensyn til grænseoverskridende kriminalitet såsom migrantsmugling og menneskehandel, bør Europol og Frontex kunne udnytte deres komplementære kapaciteter. De skal have et tæt samarbejde, navnlig inden for rammerne af den integrerede europæiske grænseforvaltning som fastsat i forordning (EU) 2019/1896 og den flerårige

strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning, hvorved der sikres en sammenhæng i indsatsen, og hvorved operationelle mangler undgås.

- (93) Med henblik på at øge effektiviteten, undgå overlapning af investeringer, drage fordel af stordriftsfordele og fremme interoperabilitet, bør Europol og eu-LISA samarbejde om udvikling, indkøb og anvendelse af tekniske informationsstyringskomponenter, herunder, hvis det er hensigtsmæssigt, løsninger vedrørende behandling af biometriske oplysninger og andre fælles tjenester, i fuld overensstemmelse med deres respektive mandater og de gældende databeskyttelsesregler.
- (94) Forebyggelsen og bekæmpelsen af de former for kriminalitet, der henhører under Europolis kompetence, kræver i stigende grad samarbejde uden for Unionen. Europol bør, hvis det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver, etablere og vedligeholde samarbejdsforbindelser med tredjelande, internationale organisationer og private parter i overensstemmelse med EU-retten og under iagttagelse af fornødne garantier. Dette samarbejde bør gennemføres på en måde, der er i overensstemmelse med Unionens eksterne politikker og prioriteter. For at sikre sammenhæng og konsekvens bør Europolis eksterne indsats, hvis det er hensigtsmæssigt, koordineres med de relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer.
- (95) I Europolis samarbejde med tredjelande bør der fokuseres på operationelt samarbejde, herunder udveksling af oplysninger, operationel koordinering og støtte til efterforskninger. Ved at koncentrere Europolis eksterne aktiviteter omkring operationelle mål sikres det, at ekspertise og ressourcer rettes mod aktiviteter, der giver medlemsstaternes kompetente myndigheder den største operationelle merværdi, samtidig med at Cepols rolle med hensyn til kapacitetsopbygning i tredjelande fortsat suppleres.
- (96) Da Schengenområdet fungerer uden kontrol ved de indre grænser skabes en høj grad af gensidig afhængighed mellem de deltagende lande med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet. Lande, der er involveret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, er tæt integreret i den nævnte fælles sikkerhedsramme og bidrager direkte til sikkerheden i Schengenområdet. En effektiv beskyttelse af Unionens indre sikkerhed kræver derfor et særligt tæt samarbejde mellem Europol og de pågældende lande. Med henblik herpå vil det være afgørende at have særlige ordninger, der afspejler det særlige forhold mellem disse lande og Unionen. I betragtning af de gensidige fordele ved et sådant samarbejde er det også vigtigt, at disse ordninger kan baseres på gensidige rettigheder og forpligtelser, herunder forpligtelser til at dele relevante oplysninger samt bestemmelser om finansielle bidrag.
- (97) Lande, der er kandidater til tiltrædelse af Unionen, samt potentielle kandidatlande er vigtige partnere med hensyn til at styrke den indre sikkerhed i Europa. På grund af landenes geografiske nærhed til Unionen, deres placering langs større kriminelle ruter og den tværregionale karakter af organiseret kriminalitet, terrorisme og strafbare handlinger, der vedrører kriminalitet, som henhører under Europolis kompetence, hvis sådanne strafbare handlinger omfatter en hybrid dimension, er et tæt operationelt samarbejde med disse lande et vigtigt element i den effektive forebyggelse og bekæmpelse af sådan kriminalitet og sådanne trusler.
- (98) For at støtte det operationelle samarbejde med tredjelande og internationale organisationer skal der fastsættes klare betingelser i henhold til hvilke personoplysninger kan overføres, samtidig med at der sikres et højt niveau for

beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og friheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger. Sådanne overførsler bør kun finde sted i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725 og de særlige bestemmelser i denne forordning og under iagttagelse af de betingelser og garantier, der er fastsat deri. Overførsler af personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer kan kræve hurtige beslutninger. Beslutninger om godkendelse af sådanne overførsler på de betingelser og med de garantier, der er fastsat i forordning (EU) 2018/1725, bør træffes af den administrerende direktør for at sikre både en operationel reaktionsevne og en klar ansvarsfordeling.

- (99) Oplysninger, der er nødvendige for at forebygge og bekæmpe kriminalitet, stammer i stigende grad fra private parter, herunder udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, onlineplatforme, finansielle institutioner, transportvirksomheder og andre private enheder. Europol bør, inden for rammerne af sin kompetence, involvere private parter for at modtage, behandle og udveksle oplysninger og personoplysninger, hvis det er nødvendigt og forholdsmæssigt med hensyn til udførelsen af dets opgaver, samtidig med at medlemsstaternes ansvarsområder respekteres.
- (100) Forebyggelsen af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed, herunder trusler, der opstår som følge af udbredelsen af terrorrelateret indhold og onlinekrisesituationer, afhænger i stigende grad af et effektivt samarbejde mellem offentlige myndigheder og private parter. En effektiv gennemførelse af visse foranstaltninger og forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder forordning (EU) 2021/784 og forordning (EU) 2022/2065, kan kræve rettidig udveksling af oplysninger mellem Europol og relevante private parter. For at bringe den operationelle effektivitet i overensstemmelse med et højt niveau af beskyttelse for de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger, er det derfor nødvendigt at fastsætte betingelserne for en sådan udveksling af oplysninger.
- (101) Oplysninger, der frivilligt gives af fysiske personer, kan bidrage til forebyggelse og bekæmpelse af de former for kriminalitet, der henhører under Europol's kompetence. Der skal fastsættes passende betingelser for at sikre, at sådanne oplysninger kan anvendes, hvis det er operationelt relevant, samtidig med at Europol's rolle som et agentur til støtte for retshåndhævelse bevares og beskyttelsen af de berørte personers rettigheder og frihedsrettigheder sikres.
- (102) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 finder anvendelse på Europol's behandling af personoplysninger. Ved denne forordning fastsættes derfor kun de databeskyttelsesregler, der er nødvendige for at supplere, præcisere eller specificere, hvordan forordning (EU) 2018/1725 skal anvendes i lyset af Europol's specifikke opgaver og operationelle aktiviteter. Bestemmelserne i denne forordning vedrørende Europol's behandling af personoplysninger finder derfor anvendelse som *lex specialis* i forhold til forordning (EU) 2018/1725 og bør kun have forrang i det omfang de indeholder mere specifikke regler.
- (103) Effektiviteten af kriminalefterretninger og retshåndhævelsessamarbejdet afhænger af kvaliteten af de oplysninger, som Europol behandler. Hvor det er muligt, bør pålideligheden af kilden til oplysningerne og korrektheden af de oplysninger, der modtages, indhentes eller analyseres af Europol derfor vurderes på grundlag af en fælles evalueringsmetode. Hvis Europol modtager oplysninger, bør ansvaret for den nævnte vurdering fortsat ligge hos leverandøren af oplysningerne. Hvis Europol

finder, at en vurdering bør revideres, bør Europol søge at nå til enighed med den pågældende leverandør af oplysninger.

- (104) Personoplysninger om ofre for strafbare handlinger, vidner og andre personer, der kan give oplysninger om strafbare handlinger, kræver særlig beskyttelse i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2012/29/EU om minimumsstandarter for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse. Europol bør derfor kun behandle sådanne oplysninger, hvis det er strengt nødvendigt og forholdsmæssigt for udførelsen af dets opgaver og under iagttagelse af fornødne garantier. For bedre at kunne bidrage til bekæmpelsen af kriminel udnyttelse af unge gerningsmænd og af hensyn til barnets tarv, bør Europol kunne behandle oplysninger om personer under 18 år, hvis det er nødvendigt og rimeligt for at forebygge eller bekæmpe kriminalitet, der henhører under Europols kompetence.
- (105) Følsomme personoplysninger i henhold til artikel 4, nr. 13), 14) og 15), artikel 9 og betragtning 51-56 i forordning (EU) 2016/679 bør kun behandles af Europol, hvis det er strengt nødvendigt og står i et rimeligt forhold til udførelsen af dets opgaver, og hvis behandlingen sker under iagttagelse af fornødne garantier og tilsynsmekanismer.
- (106) Biometriske oplysninger kan behandles til forskellige formål og medfører ikke i alle tilfælde de samme risici for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. De specifikke garantier, der er fastsat i denne forordning for særlige kategorier af personoplysninger, bør derfor kun finde anvendelse på biometriske oplysninger, hvis de behandles med det formål entydigt at identificere en fysisk person i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725. Hvis biometriske oplysninger behandles med henblik på Europols entydige identifikation af en fysisk person i Europols analysemiljø og i tilfælde, hvor det ellers kræves i henhold til EU-retten, bør behandlingen betragtes som strengt nødvendig for at forebygge eller bekæmpe kriminalitet, der henhører under Europols kompetence.
- (107) Europol bør kunne behandle personoplysninger med henblik på forskning og innovation, såfremt dette sker under iagttagelse af fornødne garantier, herunder efter forudgående tilladelse fra den administrerende direktør og under bestyrelsens tilsyn. Hvis Europol finder, at en ny projekttipe udgør en betydelig risiko for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, bør Europol også foretage en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse og underrette Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse før projektet iværksættes.
- (108) Registrerede bør kunne udøve indsigt retten som omhandlet i forordning (EU) 2018/1725 ved at fremsætte en anmodning enten til Europol eller gennem den nationale myndighed, der er udnævnt til dette formål i en medlemsstat. Eftersom personoplysninger, der behandles af Europol, ofte stammer fra leverandører, bør afgørelser om registreredes anmodninger om indsigt træffes i tæt samarbejde med medlemsstaterne og de berørte leverandører af oplysninger for at sikre både den effektive beskyttelse af de registreredes rettigheder og beskyttelsen af igangværende efterforskninger. For at sikre, at fristen for besvarelse af registreredes anmodninger om indsigt altid overholdes, bør medlemsstaterne og de hørte leverandører svare Europol uden ophold.
- (109) For at sikre et højt niveau af datakvalitet og -korrekthed bør personoplysninger, der behandles af Europol, berigtiges, slettes eller underlægges begrænsning af behandling, hvis oplysningerne er urigtige, behandles ulovligt eller ikke længere er nødvendige i overensstemmelse med denne forordning og forordning (EU) 2018/1725. Eftersom personoplysninger, der behandles af Europol, kan stamme fra

forskellige kilder, bør Europol og leverandøren af de pågældende oplysninger arbejde tæt sammen, når der træffes foranstaltninger, der påvirker korrektheden, lagringen eller anvendelsen af sådanne oplysninger.

- (110) Mekanismen til forudgående høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) i henhold til forordning (EU) 2018/1725 er en vigtig sikkerhedsforanstaltning. Den finder kun anvendelse på højrisikobehandlingsaktiviteter, hvor de potentielle risici for de registrerede er særligt høje. Samtidig bør der ikke kræves forudgående høring i forbindelse med tilpasning, ændring eller udrulning af eksisterende kapacitet, herunder i en fastlagt operationel kontekst, forudsat at sådanne aktiviteter ikke ændrer behandlingens karakter, omfang eller formål på en måde, der vil øge risikoen for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. For at opretholde Europol's operationelle effektivitet bør perioden, i hvilken EDPS kan yde skriftlig rådgivning i henhold til forordning (EU) 2018/1725 vare otte uger, og den bør ikke suspenderes eller forlænges. I særligt hastende tilfælde, der har væsentlig betydning for udførelsen af Europol's opgaver, bør Europol undtagelsesvis kunne indlede behandlingen, hvis det er nødvendigt for at forebygge og bekæmpe en umiddelbar kriminalitetstrussel eller for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser. I sådanne tilfælde bør Europol underrette EDPS inden behandlingsaktiviteterne indledes, og Europol bør stille alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på den forudgående høring, til rådighed inden for fire uger efter indledningen af behandlingsaktiviteterne.
- (111) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71⁵⁵ bør finde anvendelse på alle frister, der er fastsat for EDPS i henhold til denne forordning.
- (112) For at sikre solid overholdelse af reglerne om beskyttelse af personoplysninger bør Europol's bestyrelse udnævne en databeskyttelsesrådgiver. Databeskyttelsesrådgiveren bør kunne udføre sine opgaver i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725. Hvis databeskyttelsesrådgiveren konstaterer et tilfælde af manglende overholdelse af reglerne om beskyttelse af personoplysninger, bør vedkommende kunne kræve, at den administrerende direktør træffer korrigerende foranstaltninger inden for en fastsat tidsramme. Hvis den administrerende direktør undlader at handle, bør databeskyttelsesrådgiveren have beføjelse til at henvise sagen til bestyrelsen og i sidste ende, hvis det er nødvendigt, til EDPS.
- (113) For at støtte Europol i at overholde, fremme og opfylde de grundlæggende rettigheder under hele sin indsats, bør bestyrelsen udpege en ansvarlig for grundlæggende rettigheder.
- (114) For at sikre overholdelse af de grundlæggende rettigheder skal Europol's personale råde over specialviden. Europol's personale bør derfor i tilstrækkelig grad uddannes i grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. De personer i Europol's personale, der beskæftiger sig med operationelle aktiviteter, bør gennemgå en særlig uddannelse i databeskyttelse og den praktiske anvendelse af de garantier, der er fastsat i denne forordning og i forordning (EU) 2018/1725. For at sikre et højt og konsekvent uddannelsesniveau, bør Europol samarbejde med Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets

⁵⁵ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og terminer (EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj>).

forordning (EF) nr. 168/2007⁵⁶, og Cepol for så vidt angår udviklingen af sådan uddannelse.

- (115) Nationale myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn med behandling af personoplysninger, bør kontrollere lovligheden af medlemsstaternes meddelelse af personoplysninger til Europol. EDPS bør kontrollere lovligheden af den databehandling, der udføres af Europol, og bør udøve sine funktioner i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725. For at sikre et effektivt tilsyn med Europol bør EDPS og de nationale tilsynsmyndigheder arbejde tæt sammen om de særlige spørgsmål, der kræver national inddragelse.
- (116) I henhold til artikel 88 i TEUF skal Europol's aktiviteter underlægges Europa-Parlamentets kontrol sammen med de nationale parlamenter. Effektiv parlamentarisk kontrol bidrager til at skabe demokratisk ansvarlighed, gennemsigtighed og legitimitet for Europol's aktiviteter, samtidig med at Europol's operationelle uafhængighed og medlemsstaternes kompetente myndigheders ansvarsområder respekteres. En effektiv kontrol kræver regelmæssig dialog med Europol og adgang til de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af nævnte opgave, samtidig med at fortrolighedskrav iagttages og igangværende efterforskninger og operationelle aktiviteter beskyttes. Det er især vigtigt at beskytte de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger, i forbindelse med udøvelsen af Europol's opgaver. Parlamentarisk kontrol bør derfor understøttes af hensigtsmæssige udvekslinger med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og gennem en adgang til uafhængig ekspertise om spørgsmål om grundlæggende rettigheder.
- (117) Europol's operationelle effektivitet beror på opretholdelsen af specialiseret ekspertise og praktiske erfaringer med retshåndhævelsesspørgsmål. For at bevare en tæt forbindelse til medlemsstaternes kompetente myndigheders operationelle virkelighed og behov bør visse stillinger besættes med personale, der har opnået relevant erfaring fra disse myndigheder. Dette bidrager til at sikre, at Europol's aktiviteter fortsat er i nøje overensstemmelse med den operationelle udvikling, efterforskningspraksis og nye sikkerhedstrusler i hele Unionen.
- (118) Udveksling af ekspertise og operationelle erfaringer mellem Europol og medlemsstaternes kompetente myndigheder bidrager til at skabe et effektivt retshåndhævelsessamarbejde i Unionen. Anvendelsen af udstationerede nationale eksperter fremmer den gensidige forståelse, letter udvekslingen af specialiseret viden og bedste praksis og understøtter en effektiv udførelse af Europol's opgaver.
- (119) Udførelsen af Europol's opgaver kræver budgetressourcer, der står i et rimeligt forhold til Europol's operationelle ansvar, og som kan støtte langsigtet planlægning, operationel støtte og udviklingen af en fælles kapacitet, som er til gavn for medlemsstaterne. For at kunne udføre sine opgaver bør Europol have tilstrækkelige ressourcer og tildeles et selvstændigt budget. Det bør hovedsagelig finansieres gennem et bidrag fra Unionens almindelige budget. Unionens budgetprocedure bør gælde for så vidt angår Unionens bidrag og ethvert andet tilskud, der ydes over Unionens almindelige budget. Revisionen af årsregnskaberne bør foretages af Den Europæiske Revisionsret.

⁵⁶

Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 af 15. februar 2007 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (EUT L 53 af 22.2.2007, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/168/oj>).

- (120) Finansielle bidrag i form af tilskud udgør et vigtigt element i Europols operationelle støtte til medlemsstaterne med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af de former for kriminalitet, der henhører under Europols kompetence. For at sikre en effektiv operationel støtte kan det desuden, i betragtning af den tværnationale karakter af grov kriminalitet og terrorisme, kræves, at der ydes finansielle bidrag til tredjelande eller internationale organisationer, der er involveret i operationelle aktiviteter med medlemsstaterne. I den forbindelse er visse aktiviteter, der er nødvendige for udførelsen af Europols opgaver, uløseligt forbundet med de aktører, der er involveret i de pågældende operationelle aktiviteter. Effektiviteten af Europols finansielle støtte kan desuden afhænge af rettidig gennemførelse, fortrolighed og kontinuitet i samarbejdet mellem de involverede aktører. I sådanne tilfælde vil en alternativ støttemodtager ikke kunne identificeres gennem en konkurrencebaseret indkaldelse af forslag. Det bør derfor, i behørigt begrundede tilfælde, være muligt for Europol at yde tilskud uden indkaldelse af forslag med hensyn til aktiviteter, der henhører under Europols ansvarsområder.
- (121) De nødvendige bestemmelser vedrørende lokaler til Europol i Nederlandene, hvor Europol har sit hjemsted, og de særlige regler, der gælder for Europols personale og personalets familiemedlemmer, bør fastsættes i en hjemstedsaftale mellem Europol og Kongeriget Nederlandene. Værtsmedlemsstaten bør sikre de bedst mulige vilkår for at Europol kan fungere effektivt.
- (122) Det Europol, der oprettes ved denne forordning, bør efterfølge det Europol, der blev oprettet ved forordning (EU) 2016/794 for så vidt angår alle dets rettigheder og forpligtelser. Af hensyn til retssikkerheden, den operationelle kontinuitet og stabiliteten i Europols eksterne forbindelser bør samarbejdsaftaler og samarbejdsordninger, som er indgået af Europol i henhold til Europolkonventionen, afgørelse 2009/371/RIA eller forordning (EU) 2016/794, forblive i kraft og anvendes indtil de udløber eller erstattes.
- (123) Der er behov for passende overgangsordninger for at sikre, at Europol kan varetage sin funktion uden afbrydelser og for at sikre kontinuiteten i dets aktiviteter. Afgørelser, gennemførelsesforanstaltninger, regler og ordninger, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) 2016/794, bør derfor forblive i kraft indtil de ophæves eller erstattes. Med henblik på at sikre overensstemmelse med den retlige ramme, der fastlægges ved denne forordning, bør bestyrelsen uden unødigt ophold gennemgå de pågældende foranstaltninger og afgøre, om de fortsat er hensigtsmæssige og forenelige med denne forordning, eller om de bør ændres eller ophæves. Med henblik på at fremme kontinuiteten og det strategiske lederskab i Europol og forbedre den langsigtede planlægning og gennemførelse af dets operationelle prioriteter, bør varigheden af de aktuelle mandater tilpasses for henholdsvis den administrerende direktør og de viceadministrerende direktører. Der skal sikres kontinuitet i Europols nuværende administrative ledelse for at beskytte den institutionelle stabilitet og operationelle effektivitet i agenturet. Varigheden af embedsperioden for de medlemmer af Europols administrative ledelse, der er i deres første embedsperiode på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden, bør give mulighed for at udnævnes for en samlet embedsperiode på maksimalt ti år. Varigheden af embedsperioden for de medlemmer af Europols administrative ledelse, der er i deres anden embedsperiode på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden, bør give mulighed for en samlet embedsperiode på maksimalt ni år.
- (124) Den stigende digitalisering af retshåndhævelsessamarbejdet og udviklingen af avancerede informationssystemer, cloudinfrastrukturer og sikre

kommunikationstjenester kræver et tættere samarbejde mellem Europol og eu-LISA. I betragtning af eu-LISA's ekspertise inden for udvikling og drift af store informationssystemer og de tilknyttede kommunikationsinfrastrukturer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og Europolis rolle med hensyn til at støtte det operationelle retshåndhævelsessamarbejde, bør der fastsættes regler for samarbejdet mellem de to agenturer. Et sådant samarbejde bør muliggøre synergier, sikre at overlapning mellem tiltag undgås, fremme interoperabilitet og omkostningseffektivitet og lette genbrug af tekniske komponenter, tjenester og ekspertise, samtidig med at de to agenturers respektive mandater, forvaltningsstrukturer og ansvarsområder respekteres fuldt ud. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726⁵⁷ bør derfor ændres.

- (125) eu-LISA driver allerede en offentlig nøgleinfrastruktur og leverer certificeringstjenester, der understøtter en sikker drift af Unionens informationssystemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. For at sikre en høj grad af sikkerhed, tillid og interoperabilitet på tværs af Europolis tjenester og værktøjer, bør Europol kunne gøre brug af disse eksisterende tjenester. Med henblik herpå bør eu-LISA kunne levere certifikater til offentlig nøgleinfrastruktur til Europol og, hvis det er hensigtsmæssigt, til medlemsstaternes kompetente myndigheder, der er tilknyttet Europolis tjenester og værktøjer. Dette bør gøre det muligt for Europol at drage fordel af den eksisterende kapacitet og ekspertise, der er til rådighed på EU-plan, på en omkostningseffektiv måde, som bidrager til en sikker autentificering, krypteret kommunikation og pålidelige elektroniske interaktioner.
- (126) Med henblik på at styrke Europolis kapacitet til at bistå medlemsstaterne med at forebygge og bekæmpe grov kriminalitet og terrorisme og for at gøre effektiv brug af de eksisterende EU-rammer for informationsudveksling, bør Europol på grundlag af klart definerede betingelser kunne foretage søgninger i nationale databaser, der er forbundet inden for Prüm II-rammen, på vegne af medlemsstaterne. Det er vigtigt, at Europol yder operationel, analytisk, teknisk og kriminalteknisk støtte i situationer, hvor dets ekspertise, ressourcer eller grænseoverskridende perspektiv kan medføre merværdi, samtidig med at medlemsstaternes dataejerskab, deres efterforskningsmæssige autonomi og den decentrale arkitektur, som ligger til grund for Unionens informationsudvekslingssystemer, bevares fuldt ud. I henhold til forordning (EU) 2024/982 kan Europol på nuværende tidspunkt foretage søgninger i medlemsstaternes Prümdatabaser med data, der er modtaget fra tredjelande. For at fjerne enhver operationel begrænsning, der kan forhindre afdækning af relevante grænseoverskridende forbindelser, bør Europol også kunne foretage sådanne søgninger med data, der stammer fra medlemsstaterne, såfremt dette godkendes af den medlemsstat, der ejer dataene. Dette bør navnlig gælde for så vidt angår søgninger, der omfatter DNA-profiler, fingeraftryksoplysninger og ansigtsbilleder, samtidig med at det sikres, at medlemsstaterne kan fastsætte de betingelser hvorpå deres data må anvendes. Forordning (EU) 2024/982 bør derfor ændres.
- (127) For at øge effektiviteten af Europolis adgang til data, der er lagret i medlemsstaternes databaser, samtidig med at beskyttelse af personoplysninger og overholdelse af national ret sikres, bør Europol, på særlige betingelser og med særlige begrænsninger, have adgang til data, der er lagret i nationale databaser og politiregisterindekser, herunder gennem anvendelse af udpegede routere og systemer

⁵⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 (EUT..., ELI:...).

såsom EPRIS, Eucaris og routeren for biometriske oplysninger samt kravet om menneskeligt tilsyn og beslutningstagning i forbindelse med returnering af centrale data, og Europol bør kun anvende data fra medlemsstaterne, hvis det godkendes af den medlemsstat, der ejer dataene, og bør håndtere sådanne data i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725 og denne forordning samt den relevante medlemsstats samtykke.

- (128) Hvis Europol foretager søgninger med biometriske oplysninger fra medlemsstaterne, bør Europol udelukkende fungere som leverandør af tekniske og kriminaltekniske tjenester på vegne af den bemyndigende medlemsstat. Europol bør derfor kun foretage sådanne søgninger inden for rammerne af den tilladelse, den pågældende medlemsstat har givet, enten ved tilladelser i konkrete sager eller gennem faste tilladelser, der underlægges betingelser, som den pågældende medlemsstat har fastsat. Europol bør fuldt ud respektere enhver begrænsning, der pålægges af den bemyndigende medlemsstat, for så vidt angår anvendelse, videregivelse, lagring, sletning eller tilintetgørelse af de pågældende oplysninger.
- (129) Målene i denne forordning, navnlig at støtte og styrke medlemsstaternes kompetente myndigheds indsats og deres gensidige samarbejde om at forebygge og bekæmpe grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater, terrorisme og de former for kriminalitet, der skader en fælles interesse, som er omfattet af en EU-politik, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene, men kan derimod bedre nås på EU-plan på grund af de pågældende truslers omfang, tværnationale karakter og virkninger, og Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de pågældende mål.
- (130) [I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF, har Irland [ved skrivelse af...] meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning] ELLER [I medfør af artikel 1, artikel 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF, jf. dog artikel 4 i nævnte protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne [retsakt], som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]
- (131) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (132) EDPS er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i forordning (EU) 2018/1725 og afgav udtalelse den [dato].
- (133) Denne forordning respekterer fuldt ud de grundlæggende rettigheder og frihedsrettighederne og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger og retten til privatlivets fred, der er fastsat i henholdsvis artikel 8 og 7 i chartret samt i artikel 16 i TEUF, retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol i henhold til chartrets artikel 47, uskyldsformodningen i henhold til chartrets artikel 48 og kriminalitetslofses rettigheder.

- (134) Denne forordning har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i forordning (EU) 2016/794. Da de ændringer, der skal foretages, er væsentlige både med hensyn til antal og art, bør nævnte retsakt af klarhedshensyn ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning oprettes Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), der skal støtte og styrke medlemsstaternes kompetente myndigheders indsats og deres indbyrdes samarbejde med henblik på at forebygge og bekæmpe grænseoverskridende grov kriminalitet, terrorisme og de former for kriminalitet, der skader en fælles interesse, som er omfattet af en EU-politik.
2. Det Europol, der oprettes ved denne forordning, erstatter og efterfølger det agentur, der blev oprettet ved forordning (EU) 2016/794.

Artikel 2

Retlig status

1. Europol er et EU-agentur og har status som juridisk person.
2. Europol har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som den nationale ret tillægger juridiske personer. Europol kan navnlig erhverve og afhænde løsøre og fast ejendom og kan optræde som part i retssager.
3. Europol repræsenteres af en administrerende direktør.

Artikel 3

Hjemsted

Europol har hjemsted i Haag i Nederlandene.

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "medlemsstaternes kompetente myndigheder": alle politimyndigheder og andre retshåndhævende tjenester i medlemsstaterne, der i henhold til national ret er ansvarlige for forebyggelse og bekæmpelse af strafbare handlinger, og andre offentlige myndigheder i medlemsstaterne, der i henhold til national ret er ansvarlige for forebyggelse og bekæmpelse af strafbare handlinger, der henhører under Europol's kompetence

- 2) "strategisk analyse": alle metoder og teknikker til indsamling, opbevaring, behandling og vurdering af oplysninger med henblik på at støtte og udvikle en kriminalpolitik, der bidrager til en effektiv forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet
- 3) "operationel analyse": alle metoder og teknikker til indsamling, opbevaring, behandling og vurdering af oplysninger med henblik på at støtte strafferetlige efterforskninger og kriminalefterretningsaktiviteter
- 4) "private parter": enheder og organer oprettet i henhold til en medlemsstats eller et tredjelandets lovgivning, herunder selskaber og virksomheder, erhvervssammenslutninger, nonprofitorganisationer og andre juridiske personer, som ikke er omfattet af nr. 5)
- 5) "modtager": en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighed, et agentur eller ethvert andet organ, hvortil oplysninger videregives, uanset om der er tale om en tredjemand eller ej
- 6) "administrative personoplysninger": andre personoplysninger, der behandles af Europol, end operationelle personoplysninger
- 7) "terrorrelateret indhold": terrorrelateret indhold som defineret i [artikel 2, nr. 7\), i forordning \(EU\) 2021/784](#)
- 8) "seksuelt misbrug af børn online": udbredelse online af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og hvervning af børn
- 9) "onlinekrisesituation": udbredelse af onlineindhold, der stammer fra en igangværende eller nylig virkelig begivenhed, og som viser skade på liv eller fysisk integritet eller opfordrer til at forvolde umiddelbar skade på liv eller fysisk integritet
- 10) "indvandringsforbindelsesofficer": en indvandringsforbindelsesofficer som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1240⁵⁸
- 11) "centralt kontaktpunkt": den centrale enhed, der er ansvarlig for at koordinere og lette udvekslingen af oplysninger i henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/977⁵⁹
- 12) "avanceret kapacitet": teknologisk, analytisk eller operationel kapacitet, der giver forbedrede eller nye funktioner til støtte for forebyggelsen og bekæmpelsen af de former for kriminalitet, der henhører under Europol's kompetence, og samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Artikel 5

Kompetence

1. Europol støtter og styrker medlemsstaternes kompetente myndigheders indsats for og deres indbyrdes samarbejde om at forebygge og bekæmpe grov kriminalitet, der

⁵⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1240 af 20. juni 2019 om oprettelse af et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 88, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1240/oj>).

⁵⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/977 af 10. maj 2023 om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA (EUT L 134 af 22.5.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/977/oj>).

berører to eller flere medlemsstater, samt terrorisme og former for kriminalitet, der skader en fælles interesse, som er omfattet af en EU-politik, jf. listen i bilag I.

2. Europols kompetence omfatter også strafbare handlinger med tilknytning til de former for kriminalitet, der er opført i bilag I, navnlig strafbare handlinger, der begås med henblik på at forberede, fremme, støtte eller skjule disse former for kriminalitet, strafbare handlinger, der begås i forbindelse hermed, eller strafbare handlinger, der begås for at sikre straffrihed for de personer, der er indblandet i sådanne former for kriminalitet, herunder tilfælde, hvor sådanne strafbare handlinger omfatter en hybrid dimension.

Artikel 6

Opgaver

1. Europol udfører følgende opgaver:
 - a) indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af oplysninger, herunder kriminalefterretninger
 - b) operationel støtte til medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder koordinering, organisering og gennemførelse af efterforskningsmæssige og operationelle foranstaltninger, analytisk støtte gennem operationel analyse samt teknisk og kriminalteknisk støtte
 - c) støtte af strategisk og tematisk karakter til medlemsstaternes kompetente myndigheder og EU-institutionerne gennem strategisk analyse og udarbejdelse af analyseprodukter, herunder trusselsvurderinger, strategiske analyser, rapporter om udviklingen og briefinger om situationen
 - d) samarbejde med EU-institutioner, -organer, -missioner, -kontorer og -agenturer, om nødvendigt gennem udveksling af oplysninger og analytisk støtte på områder, der henhører under deres respektive mandater
 - e) samarbejde med tredjelande og andre relevante partnere, navnlig gennem udveksling af oplysninger
 - f) udførelse af forsknings- og innovationsaktiviteter i henhold til Unionens rammeprogram for forskning og innovation og udvikling af avanceret kapacitet
 - g) udvikling og vedligeholdelse af informationsstyrings- og IKT-tjenester, værktøjer og komponenter, der sætter Europol i stand til at udføre de opgaver, der er omhandlet i litra a)-e)
 - h) finansiel støtte til de operationelle aktiviteter, der udføres i forbindelse med efterforskningsmæssige eller operationelle foranstaltninger.
2. Ud over de opgaver, der er fastsat i stk. 1, udfører Europol følgende støtteopgaver:
 - a) meddelelse af oplysninger og operationel støtte til medlemsstaterne i forbindelse med større internationale begivenheder
 - b) meddelelse af oplysninger og operationel støtte til Unionens krisestyringsstrukturer og -missioner, der er oprettet med hjemmel i TEU, inden for rammerne af Europols kompetencer
 - c) administrativ, finansiel og teknisk støtte til EU-finansierede operationelle projekter og europæiske retshåndhævelsesnetværk, der er omfattet af Europols

kompetence, for at forbedre koordineringen, kontinuiteten og sammenhængen i indsatsen

- d) varetagelse af funktionen som centralkontor for bekæmpelse af eurofalskmøntneri i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2005/511/RIA⁶⁰, herunder ved at fremme koordinering af foranstaltninger til bekæmpelse af eurofalskmøntneri, der gennemføres af medlemsstaternes kompetente myndigheder eller af fælles efterforskningshold, eventuelt i samarbejde med EU-organer, -kontorer og -agenturer og tredjelandes myndigheder
- e) støtte til medlemsstaterne i forbindelse med screening, for så vidt angår de forventede konsekvenser for sikkerheden, af specifikke tilfælde af udenlandske direkte investeringer i Unionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452⁶¹, der vedrører virksomheder, som leverer teknologier, herunder software, der anvendes af Europol til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, der henhører under Europol's kompetence
- f) støtte til gennemførelsen af Schengenevaluerings- og overvågningsmekanismen til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne i henhold til Rådets forordning (EU) 2022/922⁶², der henhører under Europol's kompetence, gennem deltagelse i Schengenevalueringsmissioner og andre besøg på stedet samt tilvejebringelse af ekspertise og analyser, hvis Kommissionen anmoder om dette
- g) struktureret og regelmæssigt samarbejde, herunder ved indgåelse af bilaterale eller multilaterale samarbejdsordninger om de nærmere regler for et sådant samarbejde, med aktører inden for bekæmpelse af svig, som beskæftiger sig med beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, såsom EPPO, Eurojust, OLAF, AMLA og EU-Toldmyndigheden.

3. Europol må ikke anvende tvangsindgreb under udøvelsen af sine opgaver.

Under medlemsstaternes nationale kompetente myndigheders gennemførelse af efterforskningsforanstaltninger kan Europol støtte disse kompetente myndigheder på deres anmodning og i overensstemmelse med national ret, navnlig ved at lette den grænseoverskridende udveksling af oplysninger og andre former for databehandling og ved at yde operationel støtte på afstand eller ved at være til stede under gennemførelsen af disse foranstaltninger. Europol har ikke beføjelse til at udføre efterforskningsforanstaltninger.

Artikel 7

Strategisk støtte ydet af Europol

1. Europol bidrager til udviklingen af en fælles EU-ramme for strategisk analyse vedrørende grov kriminalitet og terrorisme.

⁶⁰ Rådets afgørelse 2005/511/RIA af 12. juli 2005 om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ved udpegelse af Europol til centralkontor for bekæmpelse af euro-falskmøntneri (EUT L 185 af 16.7.2005, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2005/511/oj>).

⁶¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen (EUT L 79 I af 21.3.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj>).

⁶² Rådets forordning (EU) 2022/922 af 9. juni 2022 om indførelse og anvendelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1053/2013 (EUT L 160 af 15.6.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/922/oj>).

Med henblik herpå udarbejder Europol regelmæssigt analyseprodukter om den indre sikkerhed, herunder strategiske analyser, trusselsvurderinger, rapporter om udviklingen og briefinger om situationen, og stiller dem til rådighed i overensstemmelse med artikel 129.

2. Europol støtter udviklingen og anvendelsen af fælles analysemetoder og standarder, navnlig med hensyn til trusselsvurderinger på EU-plan, for at sikre analyseprodukternes sammenlignelighed, interoperabilitet og overensstemmelse.
3. Medlemsstaterne meddeler Europol alle de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af de analyseprodukter, der er omhandlet i stk. 1.

Medlemsstaterne kan afslå at meddele oplysninger på grundlag af en eller flere af følgende grunde:

- a) meddelelsen af oplysningerne er i modstrid med den pågældende medlemsstats væsentlige sikkerhedsinteresser
- b) meddelelsen af oplysningerne bringer gennemførelsen af en igangværende efterforskning eller en enkeltpersons sikkerhed i fare
- c) meddelelsen af oplysningerne risikerer at afsløre oplysninger, der vedrører organisationer eller særlige kriminalefterretningsaktiviteter i forbindelse med national sikkerhed.

Medlemsstaterne meddeler oplysningerne, så snart de grunde, der er omhandlet i litra a), b) eller c), ikke længere består.

4. EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer meddeler, i overensstemmelse med deres kompetencer og gældende EU-ret, Europol oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af de analyseprodukter, som er omhandlet i stk. 1.
5. Europol kan anvende open source-oplysninger og bidrag fra relevante partnere som supplerende kilder til brug for udarbejdelsen af de analyseprodukter, der er omhandlet i stk. 1.
6. De analyseprodukter, der er omhandlet i stk. 1, stilles til rådighed for Rådet og Kommissionen med henblik på at bestemme, udvikle og gennemføre strategiske, politiske og operationelle prioriteter for Unionen til bekæmpelse af kriminalitet og med henblik på gennemførelsen heraf.
7. Europol gør brug af de analyseprodukter, der er omhandlet i stk. 1, til støtte for planlægningen og gennemførelsen af operationelle aktiviteter i henhold til dette kapitel og tager disse produkter i betragtning under udarbejdelsen og den regelmæssige ajourføring af rammen, der er omhandlet i artikel 57.
8. Medlemsstaterne tager hensyn til de analyseprodukter, der er omhandlet i stk. 1, når de træffer beslutning om deres deltagelse i de operationelle aktiviteter, der støttes af Europol, når de tildeler operationelle ressourcer, og når de på nationalt plan gennemfører strategiske og operationelle EU-prioriteter.
9. De analyseprodukter, der er omhandlet i stk. 1, kan anvendes i forbindelse med analyser, der foretages af Kommissionen og medlemsstaterne, og Schengenevalueringer og -overvågningsaktiviteter, som udføres i henhold til forordning (EU) 2022/922 på de politikområder, der henhører under Europols kompetence.

Kapitel II

Operationelt samarbejde

AFDELING 1

OPERATIONEL STØTTE OG KOORDINERING

Artikel 8

Operationel støtte ydet af Europol

1. Europol yder operationel støtte til medlemsstaternes kompetente myndigheder for at bidrage til forebyggelsen og bekæmpelsen af de former for kriminalitet, der henhører under Europol's kompetence.
2. Europol skaber og opretholder den kapacitet, der er nødvendig for at yde kontinuerlig og effektiv operationel støtte til medlemsstaternes kompetente myndigheder.
3. Europol yder navnlig støtte til:
 - a) efterforskninger og operationelle aktiviteter, der kræver en koordineret indsats på EU-plan
 - b) udpegning, målretning og optrævling af kriminelle højrisikonetværk og disses kriminelle støtteinfrastruktur
 - c) operationelle aktiviteter, der kræver en specialiseret analytisk, teknisk, digital, kriminalteknisk eller tværfaglig kapacitet
 - d) afsløring, analyse og koordinering af indsatsen mod omfattende, nye og hurtigt skiftende sikkerhedstrusler, herunder strafbare handlinger med tilknytning til de former for kriminalitet, der er opført i bilag I, hvis sådanne strafbare handlinger omfatter en hybrid dimension og koordineringen af en retshåndhævelsesindsats over for sådanne handlinger
 - e) gennemførelsen af strategiske og operationelle EU-prioriteter vedrørende den indre sikkerhed.
4. Europol's operationelle støtte kan, såfremt det er relevant og i overensstemmelse med de operationelle behov, ydes gennem bl.a.:
 - a) specialiserede EU-ekspertisecentre ("centre"), jf. artikel 13-19
 - b) operationelle taskforcer i henhold til artikel 20
 - c) fælles efterforskningshold i henhold til artikel 21, herunder i samarbejde med Eurojust
 - d) indsættelse af Europol i henhold til artikel 22
 - e) støtte til strategiske og operationelle aktiviteter, der udføres inden for rammerne af den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler (EMPACT), i henhold til artikel 23.
5. Europol sikrer koordineringen, sammenhængen og komplementariteten mellem den operationelle støtte, strukturerne og samarbejdsinstrumenterne, der er omhandlet i dette kapitel, herunder hvis der gøres brug af flere former for operationel støtte på samme tid.

6. Medlemsstaterne bestræber sig på at gøre effektiv brug af de former for operationel støtte, der er omhandlet i stk. 4, navnlig hvis en koordineret indsats på EU-plan er nødvendig for at sikre en effektiv indsats over for grov og organiseret kriminalitet og terrorisme.
7. I tilfælde hvor den operationelle og analytiske tjeneste eller centrene bliver opmærksomme på operationelle forbindelser eller koordineringsbehov i forbindelse med grænseoverskridende kriminelle handlinger, anmoder Europol de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder om at meddele relevante oplysninger eller kriminalefterretninger eller at bidrage til koordineringsforanstaltninger.

De berørte medlemsstaters kompetente myndigheder besvarer anmodningen uden unødigt ophold og i tilfælde, hvor de beslutter ikke at yde det bidrag, der anmodes om, eller deltage i de foreslåede koordineringsforanstaltninger, meddeler de Europol en behørig begrundelse herfor.

Artikel 9

Operationel støtte til finansielle efterforskninger og inddrivelse af aktiver

1. Europol samarbejder med de kontorer for inddrivelse af aktiver, der er oprettet i henhold til artikel 5 i direktiv (EU) 2024/1260.
2. Medlemsstaterne sikrer, at Europol har direkte og umiddelbar adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i direktiv (EU) 2024/1260, i overensstemmelse med de deri fastsatte betingelser, og i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 16.

Medlemsstaterne sikrer også, at Europol hurtigt kan indhente de oplysninger, der er anført i artikel 6, stk. 3, i direktiv (EU) 2024/1260, efter anmodning til de relevante kontorer for inddrivelse af aktiver og i de tilfælde, der er beskrevet i artikel 6, stk. 4, i nævnte direktiv, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 16.

Der skal gives adgang til de oplysninger, der er omhandlet i nærværende stykke, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5 og 6, i direktiv (EU) 2024/1260.

3. I tilfælde, hvor Europol finder, at der er en overhængende risiko for, at de formuegoder, der er blevet sporet og identificeret som følge af indsatsen omhandlet i nærværende forordnings artikel 16, forsvinder, indgiver Europol en anmodning til de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder om at træffe øjeblikkelige foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i direktiv (EU) 2024/1260.

Den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat træffer en beslutning om anmodningen uden unødigt ophold og om muligt inden for 24 timer.

Hvis den berørte medlemsstats kompetente myndighed beslutter ikke at træffe øjeblikkelige foranstaltninger, underretter den Europol herom og meddeler grundene for sin beslutning. Den kan dog undlade at meddele grundene i følgende tilfælde:

- a) meddelelsen af grundene er i modstrid med den pågældende medlemsstats væsentlige sikkerhedsinteresser
- b) meddelelsen af grundene bringer gennemførelsen af en igangværende efterforskning eller en enkeltpersons sikkerhed i fare.

4. Europol samarbejder i overensstemmelse med artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1153⁶³ med finansielle efterretningsenheder (FIU'er), der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849⁶⁴, gennem den relevante nationale Europolenhed eller, hvis den relevante medlemsstat tillader det, gennem direkte kontakt, navnlig gennem udveksling af oplysninger og levering af analyser til medlemsstaterne for at støtte grænseoverskridende efterforskninger, der henhører under Europol's kompetence.
5. Hver medlemsstat sikrer, at dets FIU, inden for rammerne af dets mandat og kompetence og med forbehold af nationale proceduremæssige garantier, har tilladelse til at besvare behørigt begrundede anmodninger fra Europol i overensstemmelse med artikel 12 i direktiv (EU) 2019/1153 vedrørende finansielle oplysninger og finansielle analyser, enten gennem den nationale Europolenhed eller, hvis denne medlemsstat tillader det, ved direkte kontakter mellem FIU'erne og Europol.

Artikel 10

Finansiell støtte til operationelle aktiviteter

1. Efter modtagelse af en behørigt begrundet skriftlig anmodning fra en medlemsstat kan Europol yde målrettet finansiell støtte til de operationelle aktiviteter, der udføres i forbindelse med en prioriteret efterforskning eller en operationel foranstaltning, som støttes af Europol og henhører under Europol's kompetence.
2. Finansiell støtte som omhandlet i stk. 1 begrænses til, hvad der er nødvendigt og forholdsmæssigt for så vidt angår den pågældende prioriterede efterforskning eller operationelle foranstaltning og kan dække de operationelle, tekniske og logistiske udgifter samt andre udgifter, der er nødvendige for dens effektive gennemførelse.
3. Europol kan, hvis det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med de operationelle prioriteter, prioritere den finansielle støtte til koordinerede grænseoverskridende operationelle aktiviteter.
4. Beslutninger om at yde finansiell støtte som omhandlet i stk. 1 træffes af Europol under hensyntagen til sagens konkrete omstændigheder i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der blev vedtaget af bestyrelsen på forslag af den administrerende direktør og efter høring af Kommissionen.

Med disse gennemførelsesbestemmelser fastsættes betingelserne og procedurerne for tildeling, forvaltning og overvågning af en sådan støtte, herunder krav, der sikrer ansvarlighed, sporbarhed og mulighed for revision samt overholdelse af de gældende finansielle regler for Unionen.

⁶³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1153 af 20. juni 2019 om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger, og om ophævelse af Rådets afgørelse 2000/642/RIA (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 122, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1153/oj>).

⁶⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

Anmodning om at indlede en strafferetlig efterforskning

1. Finder Europol i en konkret sag, at der bør indledes en strafferetlig efterforskning af en strafbar handling, der henhører under dets kompetencer, anmoder Europol de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat gennem dets nationale Europolenhed om at indlede, gennemføre eller koordinere en sådan strafferetlig efterforskning.
2. Uden at det berører stk. 1, kan den administrerende direktør, hvis denne finder, at der bør indledes en strafferetlig efterforskning af en konkret strafbar handling, som kun vedrører én medlemsstat, men skader en fælles interesse, som er omfattet af en EU-politik, anmode de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat gennem dens nationale Europolenhed om at indlede, gennemføre eller koordinere en sådan strafferetlig efterforskning.
3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på strafbare handlinger, der berører Unionens finansielle interesser og henhører under EPPO's kompetence.
4. De berørte medlemsstaters kompetente myndigheder behandler enhver anmodning i henhold til stk. 1 og 2 som en prioritet og træffer en begrundet afgørelse uden unødigt ophold.

De nationale Europolenheder underretter uden unødigt ophold Europol, for så vidt angår enhver anmodning i henhold til stk. 1, eller 2, om den beslutning, som medlemsstaternes kompetente myndigheder træffer.
5. I tilfælde hvor en medlemsstats kompetente myndigheder beslutter ikke at efterkomme en anmodning fremsat i henhold til stk. 1 og 2, meddeler de Europol grundene til deres beslutning uden unødigt ophold, og under alle omstændigheder inden for en måned efter modtagelse af anmodningen. De kan undlade at meddele grundene i følgende tilfælde:
 - a) meddelelsen af grundene er i modstrid med den pågældende medlemsstats væsentlige sikkerhedsinteresser
 - b) meddelelsen af grundene bringer gennemførelsen af en igangværende efterforskning eller en enkeltpersons sikkerhed i fare.
6. Europol underretter straks Eurojust om enhver anmodning fremsat i henhold til stk. 1 og 2 og om enhver beslutning, som en medlemsstats kompetente myndighed har truffet i henhold til stk. 4 og 5, for at give Eurojust mulighed for at sikre rettidig retslig opfølgning på nationalt plan og udøve sin kompetence, herunder, hvis det er hensigtsmæssigt, evnen til at handle på eget initiativ i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i forordning (EU) 2018/1727.
7. Europol underretter straks EPPO om anmodninger fremsat i henhold til stk. 1 og 2, der vedrører strafbare handlinger, som henhører under EPPO's kompetence, og om alle tilknyttede beslutninger, som en medlemsstats kompetente myndighed træffer i henhold til stk. 4 og 5.

AFDELING 2

OPERATIONEL SPECIALISERET KAPACITET

Artikel 12

Operationel og analytisk tjeneste

1. Europol opretholder ved hjælp af den operationelle og analytiske tjeneste døgnet rundt en operationel og analytisk kapacitet med henblik på at støtte koordineringen, tilrettelæggelsen og gennemførelsen af den efterforskningsmæssige og operationelle indsats, der gennemføres sammen med medlemsstaterne i henhold til denne forordning.
2. Den operationelle og analytiske tjeneste sikrer:
 - a) operationel og strategisk analyse af oplysninger og kriminalefterretninger, bl.a. til støtte for de aktiviteter, der gennemføres af centrene
 - b) støtte til og koordinering af analyseprojekter
 - c) levering af tværgående tjenester inden for interoperabilitet, biometri, efterretninger indhentet fra åbne kilder (OSINT), rejseoplysninger og satellitbilleder
 - d) fastlæggelse af operationelle forbindelser og koordinering af operationelle og efterforskningsmæssige indsatser på tværs af grænser, bl.a., hvis det er relevant, ved at foreslå oprettelse af fælles operationelle analysesager (JOAC)
 - e) koordinering af og sammenhæng i den operationelle støtte, der ydes i henhold til denne forordning, bl.a. i forbindelse med operationelle taskforcer, fælles efterforskningshold, indsættelse af Europol og EMPACT-aktiviteter
 - f) udarbejdelse af de analyseprodukter, der er omhandlet i artikel 7.
3. Den operationelle og analytiske tjeneste sikrer koordination, samarbejde og operationel sammenhæng mellem de specialiserede EU-ekspertisecentre, især hvis operationelle aktiviteter, kriminalefterretninger eller efterforskninger vedrører flere former for kriminalitet eller strafbare handlinger i forbindelse med de former for kriminalitet, der er opført i bilag I, hvis sådanne strafbare handlinger har en hybrid dimension eller på anden måde kræver en tværfaglig indsats.

Artikel 13

Specialiserede EU-ekspertisecentre

1. Det Europæiske Center for Bekæmpelse af Cyberkriminalitet, Det Europæiske Center for Terrorbekæmpelse, Det Europæiske Center for Økonomisk og Finansiell Kriminalitet, Det Europæiske Center for Bekæmpelse af Grov og Organiseret Kriminalitet og Det Europæiske Center for Bekæmpelse af Migrantsmugling oprettes hermed som specialiserede EU-ekspertisecentre ("centre").
2. Centrene udgør en del af Europol's organisatoriske struktur og er ikke særskilte juridiske personer. De tjener alle som Europol's primære specialiserede kapacitets- og ekspertisestrukturer på deres respektive områder og støtter forebyggelsen og bekæmpelsen af de former for kriminalitet, der hører under Europol's kompetence, herunder strafbare handlinger i forbindelse med de former for kriminalitet, der er opført i bilag I, hvis sådanne strafbare handlinger har en hybrid dimension.

3. Centrene skal navnlig:
- a) yde specialiseret operationel støtte til medlemsstaternes kompetente myndigheder
 - b) yde operationel støtte inden for rammerne af operationelle taskforcer, fælles efterforskningshold og EMPACT
 - c) fremme koordinationen og samarbejdet mellem medlemsstaterne og, hvis det er relevant, med andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og relevante partnere, herunder fastlæggelsen af operationelle forbindelser
 - d) støtte integrerede operationelle tiltag koordineret af den operationelle og analytiske tjeneste, som involverer flere former for kriminalitet, der hører under Europol's kompetence, eller strafbare handlinger i forbindelse med de former for kriminalitet, der er opført i bilag I, hvis sådanne strafbare handlinger har en hybrid dimension, herunder ved mobilisering og koordinering af specialiseret ekspertise og kapacitet på tværs af flere operationelle områder
 - e) identificere kapacitetsbehov og bidrage til udviklingen, anvendelsen og integrationen af avanceret kapacitet i Europol's og medlemsstaternes kompetente myndigheders aktiviteter, bl.a. ved specialiseret uddannelse, i koordination med fremsyns- og kapacitetstjenesten og i tæt samarbejde med Europolstøttekontorer
 - f) bidrage til udarbejdelsen af de analyseprodukter, der er omhandlet i artikel 7.
4. Europol sikrer, at centrenes aktiviteter er i overensstemmelse med Unionens strategiske og operationelle prioriteter for den indre sikkerhed, herunder dem der er fastsat inden for EMPACT-rammen.
5. Centrene kan omfatte forbindelsesofficerer og repræsentanter fra andre EU-organer, -kontorer og -agenturer i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i stk. 6.
- Europol kan også opfordre partnere med relevant ekspertise til at bidrage til de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 3, litra e) og f), i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i stk. 6.
6. Bestyrelsen vedtager efter forslag fra den administrerende direktør gennemførelsesbestemmelser om centrenes organisation, særlige opgaver, sammensætning og drift og tager regelmæssigt og efter behov disse bestemmelser op til fornyet overvejelse og tilpasser dem om nødvendigt i lyset af operationelle behov og nye sikkerhedstrusler.

Artikel 14

Europæisk Center for Grov og Organiseret Kriminalitet

I henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), består den støtte, som Europol yder, navnlig gennem Det Europæiske Center for Grov og Organiseret Kriminalitet, især af:

- a) at støtte identifikation, prioritering, forfølgelse og nedkæmpelse af mål af høj værdi og kriminelle højrisikonetværk
- b) at støtte og koordinere grænseoverskridende efterforskninger og operationelle aktiviteter vedrørende narkotikahandel, ulovlig handel med skydevåben og

sprængstoffer, miljøkriminalitet, formueforbrydelser og andre former for grov og organiseret kriminalitet

- c) at yde specialiseret ekspertise til støtte for komplekse efterforskninger og operationelle aktiviteter, der involverer flere jurisdiktioner, herunder i forbindelse med operationelle taskforcer, fælles efterforskningshold og EMPACT-aktiviteter
- d) at støtte afdækning, overvågning og standsning af kriminelle netværks rekruttering og udnyttelse af børn og unge, bl.a. gennem onlinetjenester og -platforme, med henblik på at begå, gøre det lettere at begå eller skjule kriminelle handlinger.

Artikel 15

Det Europæiske Center for Bekæmpelse af Cyberkriminalitet

I henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), består den støtte, som Europol yder, navnlig gennem Det Europæiske Center for Bekæmpelse af Cyberkriminalitet, især i:

- a) at bistå medlemsstaterne og om nødvendigt private parter med at forebygge og sætte ind over for cyberangreb af formodet kriminel oprindelse og omfattende ondsindede onlineaktiviteter, bl.a. i samarbejde med Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed (ENISA), herunder med hensyn til ransomwarehændelser, og ved at tilgå den infrastruktur, der anvendes til at gennemføre angrebene
- b) at bistå medlemsstaterne og om nødvendigt private parter med at håndtere onlinekrisesituationer, navnlig ved at give private parter de oplysninger, der er nødvendige for at finde relevant onlineindhold og relevante tjenester, regnskaber, infrastrukturer eller digitale aktiviteter, bl.a. ved indberetning af onlineindhold til udbydere af onlinetjenester
- c) at bistå medlemsstaterne med at forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn, udbredelse online af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og hvernævning af børn
- d) at bidrage til identifikation af ofre for og gerningsmænd bag cyberkriminalitet og cyberbaseret kriminalitet, herunder seksuelt misbrug af børn online
- e) at vedligeholde og udbrede specialiseret digital kriminalteknisk, teknisk, analytisk og efterforskningsmæssig ekspertise og kapacitet, bl.a. for at bistå med behandling og analyse af digitale data og lovligt indhentede krypterede data
- f) at hoste og støtte operationelle koordineringsplatforme og specialiserede operationelle samarbejdsrammer inden for cyberkriminalitet og adgang på tværs af grænser til elektronisk bevismateriale, herunder den fælles taskforce for cyberkriminalitet.

Artikel 16

Det Europæiske Center for Økonomisk og Finansiell Kriminalitet

I henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), består den støtte, som Europol yder, navnlig gennem Det Europæiske Center for Økonomisk og Finansiell Kriminalitet, især af:

- a) at bistå medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver med sporing og identifikation af redskaber, indtægter og formuegoder, som er eller kan gøres til genstand for en afgørelse om indefrysning eller konfiskation i overensstemmelse med artikel 9
- b) at støtte afsløring, analyse og overvågning af kriminelle finansielle strømme, ulovlige finansielle netværk og ulovlige forretningsmodeller, der er forbundet med organiseret kriminalitet og finansiering af terrorisme
- c) at yde operationel og analytisk støtte til EPPO i forbindelse med kriminalitet, der er omfattet af Europol's og EPPO's kompetence, jf. artikel 81
- d) at hjælpe medlemsstaterne med at håndtere digitalt svig af stort omfang, bl.a. ved at gøre det lettere at indberette svig og ved at samarbejde med finansielle institutioner, onlineplatforme og internationale partnere.

Artikel 17

Det Europæiske Center for Bekæmpelse af Migrantsmugling

I henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), skal den støtte, som Europol yder, navnlig gennem Det Europæiske Center for Bekæmpelse af Migrantsmugling, især bestå i:

- a) at støtte identifikation, overvågning og analyse af kriminelle netværk, der er involveret i migrantsmugling og menneskehandel, herunder deres forretningsmodeller, modus operandi og kriminelle infrastruktur
- b) at støtte afsløring og analyse af den digitale dimension af migrantsmugling og menneskehandel, bl.a. gennem open source-analyse, samarbejde med udbydere af onlinetjenester og netværk af specialiserede fagfolk
- c) at støtte afsløring, analyse og standsning af ulovlige finansielle strømme, aktiver fra kriminelle aktiviteter og finansiell infrastruktur, der anvendes af netværk for migrantsmugling og menneskehandel, i tæt samarbejde med Det Europæiske Center for Økonomisk og Finansiell Kriminalitet
- d) at støtte samarbejde og operationel koordination med medlemsstater, Frontex, Eurojust, andre relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, tredjelande og internationale partnere i anliggender vedrørende migrantsmugling og menneskehandel.

Artikel 18

Det Europæiske Center for Terrorbekæmpelse

I henhold til artikel 6, stk. 1, litra d), består den støtte, som Europol yder, navnlig gennem Det Europæiske Center for Terrorbekæmpelse, især af:

- a) at sætte ind over for udbredelsen af terrorrelateret og voldeligt ekstremistisk onlineindhold, bl.a. ved at samarbejde med medlemsstaternes kompetente myndigheder med hensyn til påbud om fjernelse, jf. artikel 14 i forordning (EU) 2021/784, og ved at foretage indberetninger af onlineindhold til udbydere af onlinetjenester
- b) at støtte efterforskninger, herunder gennem afsløring og analyse af strømme og netværk til finansiering af terrorisme, trusler i forbindelse med kemiske,

biologiske, radiologiske og nukleare stoffer og sprængstoffer, radikaliserings på internettet og misbrug af onlineplatforme og nye teknologier til terrorformål

- c) at støtte kriserespons og operationel koordinering, herunder i onlinekrisesituationer, ved hjælp af særlig kapacitet, værktøjer, fælles koordineringsstrukturer og støttemekanismer, bl.a. den informationsudvekslingsmekanisme, der er omhandlet i artikel 47
- d) at støtte forebyggelsen af radikaliserings, der fører til terrorisme, ved at fremme udvekslingen af oplysninger, kriminalefterretninger og analyseprodukter mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og, hvis det er relevant, med relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer og private parter.

Artikel 19

Oprettelse og forvaltning af yderligere specialiserede EU-ekspertisecentre

1. Der kan oprettes yderligere specialiserede EU-ekspertisecentre i Europol, navnlig hvis den administrerende direktør konstaterer, at der er behov for en permanent specialiseret kapacitet eller koordineret indsats på EU-plan for at kunne varetage Europol's opgaver.
2. Afgørelser om oprettelse, tilpasning og, hvis det er relevant, sammenlægning eller nedlæggelse af de yderligere centre træffes ved delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 139, idet der navnlig tages hensyn til:
 - a) omfanget, kompleksiteten eller den grænseoverskridende dimension af de pågældende kriminalitets- eller sikkerhedstrusler og af strafbare handlinger, der er forbundet med de former for kriminalitet, der er opført i bilag I, hvis sådanne strafbare handlinger har en hybrid dimension
 - b) medlemsstaternes operationelle behov og behovet for permanent specialiseret kapacitet på EU-plan
 - c) behovet for at sikre sammenhæng og komplementaritet med eksisterende centre og andre operationelle EU-rammer
 - d) om der er disponible ressourcer i Europol.
3. Artikel 13, stk. 2-6, finder anvendelse på centre, der oprettes i medfør af nærværende artikel.

AFDELING 3

OPERATIONELLE SAMARBEJDSINSTRUMENTER

Artikel 20

Operationelle taskorcer

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan med støtte fra Europol oprette operationelle taskorcer med henblik på at tackle specifikke grænseoverskridende kriminalitetstrusler, der hører under Europol's kompetence.

Der kan oprettes en operationel taskforce, hvis kriminalitetstruslen involverer to eller flere medlemsstater, hvis den på grund af sit omfang, kompleksitet eller

grænseoverskridende dimension kræver en koordineret operationel og efterforskningsmæssig indsats på EU-plan.

2. De medlemsstater, der deltager i en operationel taskforce, og Europol, sikrer sammenhæng og om muligt integration med EMPACT-rammen.
3. De medlemsstater, der opretter en operationel taskforce, kan beslutte at indbyde andre medlemsstater samt tredjelande, der er omhandlet i kapitel VII, til at deltage i eller støtte den operationelle taskforce.
4. Europol støtter efter aftale med de medlemsstater, der deltager i en operationel taskforce, planlægningen, koordineringen og gennemførelsen af de operationelle aktiviteter og kriminalefterretningsaktiviteter, der gennemføres inden for rammerne af den pågældende taskforce.

Europol stiller den relevante operationelle og finansielle støtte til rådighed.

5. De medlemsstater, der deltager i en operationel taskforce, skal i overensstemmelse med national ret:
 - a) sikre løbende og struktureret rettidig udveksling af alle relevante oplysninger med Europol og de andre deltagende medlemsstater gennem netværksprogrammet til sikker informationsudveksling (SIENA) og, hvis det er relevant, sikre, at sådanne oplysninger stilles til rådighed med henblik på direkte adgang i overensstemmelse med artikel 39, 40 og 41
 - b) gøre effektiv brug af den operationelle og finansielle støtte, der ydes af Europol
 - c) om nødvendigt og i overensstemmelse med national ret gennemføre koordinerede kriminalefterretningsaktiviteter og efterforskninger med henblik på at håndtere de relevante kriminalitetstrusler
 - d) indlede parallelle finansielle efterforskninger med henblik på at kortlægge, indefryse og beslaglægge aktiver fra kriminelle aktiviteter
 - e) hvis det er relevant, mobilisere forbindelsesofficerer, der er indsat i tredjelande, hvor kriminelle handlinger efterforskes inden for rammerne af den operationelle taskforce, med henblik på at øge samarbejdet og informationsudvekslingen og give Europol de indhentede oplysninger.
6. Den administrerende direktør foreslår via de nationale Europolenheder de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder, at der oprettes en operationel taskforce, hvis en sådan taskforce på grundlag af objektive kriterier vil tilføre merværdi med hensyn til at imødegå en specifik grænseoverskridende kriminalitetstrussel, der hører under Europol's kompetence og svarer til de konstaterede operationelle behov.
7. Bestyrelsen vedtager gennemførelsesbestemmelser om oprettelse og gennemførelse af operationelle taskforcer, herunder de nødvendige garantier for tredjelandes deltagelse.
8. Europol vurderer sammen med de medlemsstater, der deltager i en operationel taskforce, i alle faser af de operationelle aktiviteter, om oprettelsen af et fælles efterforskningshold i henhold til artikel 21 er nødvendig for at støtte en koordineret og vedvarende indsats på EU-plan.

Artikel 21

Deltagelse i fælles efterforskningshold

1. Europol kan deltage i de aktiviteter, der gennemføres af fælles efterforskningshold, herunder dem, der er oprettet i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA⁶⁵ og den konvention, der er udarbejdet af Rådet i henhold til artikel 34 i TEU, om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater⁶⁶, og som beskæftiger sig med de former for kriminalitet, der hører under Europol's kompetence. Aftalen om oprettelse af et fælles efterforskningshold skal fastlægge betingelserne for Europol's deltagelse i holdet og skal indeholde oplysninger om reglerne om ansvar.
2. Europol kan inden for begrænsningerne i lovgivningen i de medlemsstater, hvor et fælles efterforskningshold opererer, bistå i forbindelse med alle aktiviteter og udvekslinger af oplysninger med alle medlemmer af det fælles efterforskningshold.
3. Når Europol deltager i et fælles efterforskningshold, kan det i overensstemmelse med denne forordning give alle medlemmer af holdet de nødvendige oplysninger, der er behandlet af Europol til de formål, der er fastsat i artikel 32, stk. 2. Europol underretter de nationale Europolenheder i de medlemsstater, der er repræsenteret på holdet, og de nationale Europolenheder i de medlemsstater, der har stillet oplysningerne til rådighed, samtidigt.
4. Europol må til de formål, der er fastsat i artikel 32, stk. 2, behandle oplysninger, det er kommet i besiddelse af i forbindelse med deltagelsen i et fælles efterforskningshold, med samtykke fra den medlemsstat, der har givet oplysningerne, og på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.
5. Hvis Europol har grund til at antage, at det vil være nyttigt for en efterforskning, at der oprettes et fælles efterforskningshold, kan det foreslå dette for de pågældende medlemsstater og træffe foranstaltninger til at bistå dem med at oprette det fælles efterforskningshold.
6. Efter anmodning fra en medlemsstats kompetente myndighed, der fremsættes på Eurojusts anbefaling i henhold til artikel 27, stk. 1, i forordning (EU) .../... [*forslag til forordning om Eurojust*], skal Europol inden for rammerne af sin kompetence deltage i det fælles efterforskningshold, medmindre det giver behørigt begrundede årsager til ikke at deltage.

Artikel 22

Indsættelse af Europol

1. Med henblik på at gøre brug af Europol's operationelle støtte kan en medlemsstat i overensstemmelse med national ret anmode om, at Europol indsættes på dens område.
2. Indsættelse af Europol med henblik på operationel støtte finder navnlig sted i forbindelse med komplekse eller store efterforskninger eller kriminalefterretningsaktiviteter, der kræver koordineret støtte på EU-plan. Indsættelse af Europol kan omfatte deltagelse i fælles efterforskningshold, der er

⁶⁵ Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold (EFT L 162 af 20.6.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/465/oj).

⁶⁶ EFT C 197 af 12.7.2000, s. 3.

oprettet i henhold til artikel 21, deltagelse i operationelle taskforcer, der er oprettet i henhold til artikel 20, eller deltagelse i andre koordinerede operationelle aktiviteter.

Indsættelse af Europol kan også ske for at bistå med kontrol i relevante databaser, herunder i forbindelse med styrket kontrol ved Unionens ydre grænser eller støtte til migrationsstyringsaktiviteter i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1896, eller for at bistå medlemsstaterne i forbindelse med større internationale begivenheder.

Indsættelse af Europol sker især også for at sikre en effektiv anvendelse, integration og udbredelse af Europol's tjenester, værktøjer og avancerede kapacitet i medlemsstaternes operationelle miljø.

3. Europol vurderer enhver anmodning fra en medlemsstat i henhold til stk. 1 og kan tillade indsættelse af Europol under hensyntagen til Europol's disponible ressourcer.
4. Efter at der er givet tilladelse til indsættelse af Europol i henhold til stk. 3, skal Europol og den pågældende medlemsstat nå til enighed om de nærmere bestemmelser om indsættelsen af Europol.
5. Det Europolpersonale og de udstationerede nationale eksperter, der indsættes i den pågældende medlemsstat, handler i overensstemmelse med denne forordning og national ret i den medlemsstat, på hvis område indsættelsen finder sted.
6. Den medlemsstat, på hvis område indsættelsen finder sted, skal i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser, der er aftalt i henhold til stk. 4:
 - a) meddele Europol alle relevante oplysninger uden unødigt forsinkelse og om muligt give indsat Europolpersonale direkte adgang til sådanne oplysninger i overensstemmelse med national ret
 - b) give indsat Europolpersonale lov til at være til stede under gennemførelsen af efterforskningsforanstaltninger i overensstemmelse med national ret
 - c) lette mobiliseringen af specialiseret ekspertise, herunder analytisk ekspertise, digital kriminalteknisk ekspertise og IT- og systemintegrationsekspertise
 - d) træffe de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med national ret for at sikre, at de resultater, der opnås ved hjælp af den operationelle støtte fra indsættelsen af Europol, kan anvendes som bevismateriale i nationale efterforskninger og retssager, bl.a. ved at sikre, at sådanne resultater genereres, dokumenteres og videregives på en måde, der er forenelig med kravene i national ret.
7. Den administrerende direktør kan via Europol's støttekontor foreslå en medlemsstats kompetente myndigheder, at Europol indsættes, hvis vedkommende mener, at en indsættelse vil tilføre merværdi med hensyn til forebyggelse eller bekæmpelse af de former for kriminalitet, der hører under Europol's kompetence.
8. Hvis et tredjeland, som Europol har etableret samarbejdsforbindelser med i henhold til denne forordning eller forordning (EU) 2018/1725, anmoder om indsættelse af Europol på sit område i henhold til denne artikel, finder kravene og proceduren i denne artikels stk. 2, 3 og 4 anvendelse i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 9.
9. Bestyrelsen vedtager efter forslag fra den administrerende direktør gennemførelsesbestemmelser om forberedelsen og gennemførelsen af Europol's indsættelse.

Artikel 23

Europols støtte til EMPACT

1. Med henblik på at hjælpe medlemsstaterne med at styrke EMPACT yderligere som en sammenhængende ramme for forebyggelse og bekæmpelse af trusler fra kriminelle netværk på EU-plan yder Europol administrativ, logistisk, finansiel og operationel støtte til operationelle og strategiske aktiviteter, som gennemføres af medlemsstaterne og tredjelande, herunder dertil knyttet udveksling af oplysninger, samt til tredjelande, der deltager i sådanne aktiviteter.

Europol supplerer i den forbindelse de koordineringsfunktioner, der udføres på nationalt plan af de nationale Europolenheder.
2. Europol skal med henblik på stk. 1 via EMPACT-støttegruppen navnlig:
 - a) støtte udviklingen og gennemførelsen af toårige operationelle handlingsplaner, bl.a. ved at bistå med fastlæggelsen af operationelle prioriteter, mål og resultater
 - b) facilitere møderne mellem de nationale EMPACT-koordinatorer
 - c) bistå med forberedelsen og forvaltningen af operationelle handlingsplaner
 - d) støtte inddragelsen af tredjelande i EMPACT, især EU-kandidatlande og potentielle kandidater.
3. Når Europol via EMPACT-støtteholdet yder den i stk. 2 omhandlede støtte, samarbejder det med de nationale Europolenheder, de nationale EMPACT-koordinatorer og med andre relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, der er involveret i EMPACT, og, hvis det er relevant, med tredjelande og andre partnere i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 24

Brug af operationelle og tekniske puljer

1. Europol opretter og vedligeholder specialiserede operationelle og tekniske puljer, der sammensættes af eksperter udpeget af medlemsstaterne, for at sikre, at der er den højt specialiserede ekspertise til rådighed, som er nødvendig for udførelsen af Europols opgaver, og for at støtte medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne udpeger eksperter, der skal indgå i de i stk. 1 omhandlede specialiserede operationelle og tekniske puljer, i overensstemmelse med de profiler og krav til deltagelse, som bestyrelsen har fastsat, for at sikre, at der er specialiseret ekspertise til rådighed. Udpegelsen af en ekspert til en pulje berører ikke ansættelsesforholdet mellem denne ekspert og den pågældende medlemsstats kompetente myndighed.
3. eksperter, der indgår i puljer, kan efter aftale med den pågældende medlemsstats kompetente myndighed udstationeres til Europol.
4. Europol kan yde finansiel støtte til medlemsstaterne i forbindelse med uddannelse og udstationering af eksperter, der indgår i puljer.
5. Bestyrelsen vedtager efter forslag fra den administrerende direktør gennemførelsesbestemmelser om driften af puljerne, herunder de nærmere bestemmelser om udstationering af eksperter, tilrettelæggelse af uddannelse og ydelse af finansiel støtte som omhandlet i stk. 4.

AFDELING 4

NATIONALE STRUKTURER FOR OPERATIONELT SAMARBEJDE

Artikel 25

Nationale Europolenheder

1. Medlemsstaterne og Europol samarbejder med hinanden om udførelsen af deres respektive opgaver som fastsat i denne forordning.
2. Hver medlemsstat opretter eller udpeger en national Europolenhed.

Den nationale Europolenhed er forbindelsesleddet og det centrale koordineringspunkt mellem Europol og medlemsstatens kompetente myndigheder. Hver medlemsstat sikrer, at dens nationale Europolenhed kan udføre de opgaver, den har fået pålagt i medfør af denne forordning, og navnlig at den har adgang til de nationale retshåndhævelsesoplysninger og andre relevante oplysninger, som er nødvendige for samarbejdet med Europol.
3. De nationale Europolenheder sikrer på nationalt plan den strategiske koordination af medlemsstaternes kompetente myndigheder, hvis aktiviteter henhører under Europol kompetence, med henblik på samarbejdet med Europol.

De nationale Europolenheder skal til det formål navnlig:

 - a) fastlægge, konsolidere og meddele Europol de operationelle prioriteter og kapacitetsbehov hos medlemsstatens kompetente myndigheder, herunder i forbindelse med den ramme, der er omhandlet i artikel 57
 - b) koordinere nationale bidrag til Europol strategiske og analytiske aktiviteter
 - c) støtte tilpasningen af nationale prioriteter til Unionens prioriteter med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af de former for kriminalitet, der hører under Europol kompetence.
4. Lederne af de nationale Europolenheder mødes regelmæssigt for at koordinere strategiske prioriteter for samarbejdet med Europol og fastlægge fælles operationelle prioriteter og kapacitetsbehov.
5. De nationale Europolenheder fremmer informationsudvekslingen mellem Europol og de kompetente myndigheder i deres medlemsstater. De nationale Europolenheder skal til det formål:
 - a) fra Europol modtage eventuelle oplysninger, der udveksles som led i direkte kontakter mellem Europol og de kompetente myndigheder i deres medlemsstat, medmindre den nationale Europolenhed tilkendegiver, at den ikke har behov for at modtage sådanne oplysninger
 - b) have adgang til de nationale retshåndhævelsesoplysninger og andre relevante oplysninger, der er nødvendige for samarbejdet med Europol
 - c) bidrage til udførelsen af de opgaver, som medlemsstaternes kompetente myndigheder har fået pålagt som led i deres forpligtelser vedrørende informationsudveksling med Europol i overensstemmelse med kapitel III.
6. De nationale Europolenheder sikrer den nødvendige udbredelse af Europol operationelle støtte i medlemsstaterne, bl.a. ved at fremme integrationen af Europol

støtte og værktøjer i national efterforskning og medlemsstatens kompetente myndigheds deltagelse i operationelle aktiviteter, der koordineres, tilrettelægges eller støttes af Europol, herunder operationelle taskforcer og indsættelse af Europol.

Med henblik på formålene i første afsnit skal den nationale Europolenhed omfatte et Europolstøttekontor, der oprettes i overensstemmelse med artikel 26.

7. De nationale Europolenheder sikrer koordinationen på nationalt plan af de aktiviteter, der udføres inden for rammerne af EMPACT, bl.a. ved at bistå den nationale EMPACT-koordinator med planlægningen og gennemførelsen af EMPACT-aktiviteter og fremme inddragelsen af medlemsstatens kompetente myndigheder.

Med henblik på formålene i første afsnit skal den nationale Europolenhed omfatte et EMPACT-støttehold.

Hver medlemsstat, der opretter eller deltager i en operationel EMPACT-indsats, der støttes af Europol, anvender, når det er muligt, SIENA til straks at videregive alle relevante oplysninger til Europol og til andre medlemsstater.

8. De nationale Europolenheders udgifter til kommunikation med Europol afholdes af medlemsstaterne og kræves med undtagelse af tilslutningsudgifterne ikke godtgjort af Europol.

Europol støtter driften af de nationale Europolenheder og deres kapacitet, herunder deres supportfunktioner.

En sådan støtte omfatter finansielle bidrag til de nationale Europolenheder, som ydes i overensstemmelse med de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 124.

Artikel 26

Europolstøttekontorer

1. Medlemsstaterne opretter et Europolstøttekontor i den nationale Europolenhed for at sikre den nødvendige udbredelse af Europols støtte i medlemsstaterne.
2. Europolstøttekontorerne skal, alt efter hvad der er relevant:
 - a) fremme medlemsstatens kompetente myndigheds brug og integration af Europols operationelle støtte, analyseprodukter og ekspertise
 - b) støtte forberedelsen og gennemførelsen af samt opfølgningen på operationelle aktiviteter, der støttes af Europol, herunder operationelle taskforcer og indsættelse af Europol
 - c) fremme mobiliseringen af specialiseret kapacitet til efterforskninger på nationalt plan.
3. Europolstøttekontorer sammensættes af udstationeret Europolpersonale med tidligere erfaring fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor Europolstøttekontoret er oprettet. Dette personale arbejder under ansvar af Europol og den medlemsstat, hvori Europolstøttekontoret er oprettet, i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i stk. 4.
4. Bestyrelsen vedtager efter forslag fra den administrerende direktør gennemførelsesbestemmelser om oprettelsen, tilrettelæggelsen og driften af Europolstøttekontorer, herunder de mindstekrav, som Europolpersonale, der udstationeres til sådanne kontorer, skal opfylde, ordningerne for deres udstationering

og fordelingen af ansvarsområder mellem Europol og den medlemsstat, hvori Europolstøttekontoret oprettes.

Artikel 27

Forbindelsesofficerer

1. Hver national Europolenhed udpeger mindst én forbindelsesofficer, der tilknyttes Europol.
Medmindre andet er fastsat i denne forordning, er forbindelsesofficererne undergivet national ret i den medlemsstat, der har udpeget dem.
2. Forbindelsesofficererne fungerer som nationale forbindelseskontorer ved Europol og modtager instruks fra deres nationale Europolenheder med henblik på at varetage interesserne i den medlemsstat, de repræsenterer, i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, der har udpeget dem, og de bestemmelser, der finder anvendelse på forvaltningen af Europol.
3. Forbindelsesofficererne støtter en effektiv integration af Europol's støtte i de nationale operationelle aktiviteter.
Forbindelsesofficererne bidrager med henblik herpå og i samordning med Europol til leveringen af støtte, der er skræddersyet til deres medlemsstats operationelle behov og krav.
4. Forbindelsesofficererne bistår med udvekslingen af oplysninger mellem Europol og medlemsstaterne.
5. Forbindelsesofficererne bistår i overensstemmelse med national ret med udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstater og forbindelsesofficerer fra andre medlemsstater, tredjelande og internationale organisationer.
Europol's infrastruktur kan i overensstemmelse med national ret også anvendes til bilateral udveksling om de former for kriminalitet, der ikke hører under Europol's kompetence. Enhver sådan udveksling af oplysninger skal være i overensstemmelse med gældende EU-ret og gældende national ret.
6. Gennem den udveksling af oplysninger, der er omhandlet i stk. 5, støtter forbindelsesofficererne fastlæggelsen af operationelle forbindelser og koordinationen af grænseoverskridende operationelle og efterforskningsmæssige indsatser i tæt samarbejde med den operationelle og analytiske tjeneste.
7. Bestyrelsen fastsætter forbindelsesofficerernes rettigheder og forpligtelser i forhold til Europol. Forbindelsesofficererne nyder de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver i overensstemmelse med artikel 125, stk. 2.
8. Europol sikrer, at forbindelsesofficererne er fuldt ud informeret om og inddraget i alle Europol's aktiviteter, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver.
9. Europol afholder omkostningerne ved at stille de nødvendige lokaler til rådighed for medlemsstaterne i Europol's hovedsæde og yde forbindelsesofficererne passende støtte med henblik på udførelsen af deres opgaver. Alle andre udgifter i forbindelse med udpegelsen af forbindelsesofficerer afholdes af de medlemsstater, der har udpeget dem, herunder udgifter til forbindelsesofficerernes udstyr.

Kapitel III

Informationsstyring

AFDELING 1

TVÆRGÅENDE REGLER OM DATABASEHANDLING

Artikel 28

Informationskilder

1. Europol må kun behandle oplysninger, der er meddelt agenturet af:
 - a) medlemsstaterne i henhold til deres nationale ret og artikel 29
 - b) EU-institutioner, -organer, -missioner, -kontorer og -agenturer, tredjelande og internationale organisationer
 - c) private parter og privatpersoner.
2. Europol kan direkte indhente og behandle oplysninger, herunder personoplysninger, fra offentligt tilgængelige kilder, herunder internettet og offentlige oplysninger.
3. Hvis Europol i henhold til Unionens eller internationale eller nationale retlige instrumenter har ret til at tilgå data i EU-informationssystemer eller internationale eller nationale informationssystemer, kan det indhente og behandle oplysninger, herunder personoplysninger, ad denne vej, såfremt og i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver. De relevante bestemmelser i Unionens, internationale eller nationale retlige instrumenter finder anvendelse på Europols adgang til og brug af disse oplysninger, i det omfang de indeholder regler om adgang og brug, der er strengere end de regler, der er fastsat ved denne forordning. Der gives kun adgang til disse informationssystemer for behørigt bemyndiget personale, der har fået tilladelse hertil, og kun i det omfang, det er nødvendigt for og står i et rimeligt forhold til udførelsen af dets opgaver.

Artikel 29

Oplysninger, der skal meddeles af medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne meddeler rettidigt Europol de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan varetage sine opgaver.
2. Medlemsstaterne sikrer medlemsstaternes kompetente myndigheders effektive deltagelse i de rammer for informationsudveksling og forvaltning af operationelle data, der etableres ved denne forordning, og sørger om nødvendigt for en struktureret, automatiseret og interoperabel meddelelse af oplysninger til Europol i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret.
3. Indvandringsforbindelsesofficerer, der udpeges af medlemsstaternes kompetente myndigheder, meddeler Europol relevante oplysninger ved hjælp af de rammer for informationsudveksling, der etableres ved denne forordning, og benytter dertil SIENA. Hvis dette ikke er muligt af retlige, organisatoriske eller tekniske årsager, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater videregiver de relevante oplysninger til Europol ved hjælp af andre sikre kanaler.

4. Den nationale Europolenhed og de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat er ansvarlige for at sikre overholdelsen af national ret, når de meddeler Europol oplysninger, og for så vidt muligt at sikre, at oplysningerne er fuldstændige, korrekte og rettidige, jf. artikel 107.
5. Uden at det berører medlemsstaternes varetagelse af deres opgaver med hensyn til opretholdelse af lov og orden og sikring af den indre sikkerhed, kan medlemsstaterne nægte at meddele oplysninger af en eller flere af følgende grunde:
 - a) meddelelsen af oplysningerne er i modstrid med den pågældende medlemsstats væsentlige sikkerhedsinteresser
 - b) meddelelsen af oplysningerne bringer gennemførelsen af en igangværende efterforskning eller en enkeltpersons sikkerhed i fare
 - c) meddelelsen af oplysningerne risikerer at afsløre oplysninger, der vedrører organisationer eller særlige efterretningsaktiviteter i forbindelse med national sikkerhed.Medlemsstaterne meddeler oplysningerne, så snart de grunde, der er omhandlet i første afsnits litra a), b) eller c), ikke længere består.
6. Europol udfærdiger en årlig vurdering af de oplysninger, som medlemsstaterne har meddelt i henhold til denne artikel, på grundlag af kvantitative og kvalitative kriterier, der fastlægges af bestyrelsen. Vurderingen fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

Artikel 30

Eurols rolle i forbindelse med Schengeninformationssystemet

1. Europol sikrer via SIRENE-kontoret udveksling og tilrådighedsstillelse af supplerende oplysninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860⁶⁷, (EU) 2018/1861⁶⁸ og (EU) 2018/1862⁶⁹.
2. Europol støtter medlemsstaterne efter anmodning fra den indberettende medlemsstat ved at gøre det lettere at krydstjekke og analysere indberetningsoplysninger og supplerende oplysninger i forhold til de oplysninger, der opbevares af Europol, navnlig for at lokalisere de personer, der er genstand for en indberetning.
3. Europol videregiver på anmodning de oplysninger, det modtager i overensstemmelse med artikel 35, stk. 8, i forordning (EU) 2018/1861 og artikel 48, stk. 8, i forordning (EU) 2018/1862, til medlemsstaterne ved udveksling af supplerende oplysninger med forbehold af eventuelle begrænsninger for behandling af oplysningerne, der måtte være angivet af den indberettende medlemsstat.

⁶⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 af 28. november 2018 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1860/oj>).

⁶⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 14, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1861/oj>).

⁶⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 56, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1862/oj>).

4. Europol bistår medlemsstaterne med behandlingen af oplysninger, som tredjelande eller internationale organisationer har meddelt Europol, om personer, der er involveret i terrorisme eller grov kriminalitet.

Med hensyn til sådanne oplysninger foreslår Europol medlemsstaterne, at indberetninger med oplysninger om tredjelandsstatsborgere i Unionens interesse ("indberetninger med oplysninger") indlæses i Schengeninformationssystemet (SIS), jf. artikel 37a i forordning (EU) 2018/1862.

5. Medlemsstaterne underretter Europol om alle indberetninger med oplysninger, der er indlæst i SIS, og om eventuelle hit på sådanne indberetninger med oplysninger og kan gennem Europol underrette det tredjeland eller den internationale organisation, som har meddelt de oplysninger, der førte til indlæsningen af indberetningen med oplysninger, om hit på en sådan indberetning med oplysninger i overensstemmelse med proceduren i forordning (EU) 2018/1862.

Europol kan videregive oplysninger vedrørende hit til de pågældende medlemsstater med henblik på operationel koordination, krydstjek og efterforskningsstøtte i overensstemmelse med nærværende forordnings kapitel III.

Artikel 31

Europols rolle i forbindelse med visuminformationssystemet og det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse

1. Europol træffer alle passende foranstaltninger for at sætte de udpegede VIS-myndigheder i stand til med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008⁷⁰ at få indirekte adgang på grundlag af et hit/no hit-system til oplysninger, der er meddelt med henblik på nærværende forordnings artikel 32, stk. 2, litra a), uden at det berører eventuelle begrænsninger, som leverandøren af de pågældende oplysninger har anført i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2.
2. Hvis der findes et hit, jf. stk. 1, indleder Europol den procedure, hvorefter de oplysninger, der svarer til hittet, kan videregives i overensstemmelse med afgørelsen fra den, der meddelte Europol oplysningerne, og alene i det omfang de oplysninger, der svarer til hittet, er nødvendige for, at de udpegede VIS-myndigheder kan udføre deres opgaver i forbindelse med visuminformationssystemet.
3. Europol forvalter ETIAS-overvågningslisten i overensstemmelse med artikel 34 og 35 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240⁷¹.
4. Europol kan registrere oplysninger på ETIAS-overvågningslisten vedrørende terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der er indhentet af Europol, uden at dette berører de betingelser, der regulerer Europols internationale samarbejde.
5. Europol afgiver en begrundet udtalelse efter en anmodning om høring som omhandlet i:

⁷⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/767/oj>).

⁷¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/767/oj>).

- a) artikel 29 i forordning (EU) 2018/1240
- b) artikel 9e, stk. 4, i forordning (EF) nr. 767/2008
- c) artikel 9g, stk. 4, i forordning (EF) nr. 767/2008
- d) artikel 22b, stk. 14 og 16, i forordning (EF) nr. 767/2008.

Europol kan med henblik på litra a) afgive en begrundet positiv eller negativ udtalelse. Europol sender via SIENA en rapport til støtte for udtalelsen til den nationale Europolenhed i den medlemsstat, der er ansvarlig for ETIAS-ansøgningsmappen. Den nationale Europolenhed stiller rapporten til rådighed for den berørte nationale ETIAS-enhed med henblik på dens vurdering og beslutningstagning i henhold til forordning (EU) 2018/1240.

- 6. Europolis bestyrelse vedtager med henblik på udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 3, og efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse de procedurer, der er omhandlet i artikel 35 i forordning (EU) 2018/1240.
- 7. Europol træffer alle passende foranstaltninger for at sætte Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i stand til inden for rammerne af sit mandat og med henblik på forordning (EU) 2018/1240 at få indirekte adgang på grundlag af et hit/no hit-system til oplysninger, der er meddelt med henblik på nærværende forordnings artikel 32, stk. 2, litra a), uden at det berører eventuelle begrænsninger, som den, der meddelte de pågældende oplysninger, har anført i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 33, stk. 2.
- 8. Hvis der findes et hit, indleder Europol den procedure, hvorefter de oplysninger, der svarer til hittet, kan videregives i overensstemmelse med afgørelsen fra den, der meddelte Europol oplysningerne, og kun i det omfang de oplysninger, der svarer til hittet, er nødvendige for, at Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning kan udføre sine opgaver i forbindelse med ETIAS. Denne artikels stk. 2-6 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 32

Formål med behandlingen af oplysninger

- 1. Europol kan behandle oplysninger, herunder personoplysninger, for så vidt det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver.
- 2. Personoplysninger må kun behandles til følgende formål:
 - a) krydstjek med henblik på at finde sammenhænge eller andre relevante forbindelser med oplysninger vedrørende en strafbar handling, som henhører under Europolis kompetence
 - b) analyser af strategisk eller tematisk art
 - c) operationelle analyser
 - d) lettere udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, Europol, andre EU-institutioner, -organer, -missioner, -kontorer og -agenturer, tredjelande, internationale organisationer og private parter
 - e) relevante forsknings- og innovationsprojekter, der gennemføres inden for rammerne af Unionens rammeprogram for forskning og innovation

- f) bistand efter anmodning til medlemsstaterne med at informere offentligheden om mistænkte eller dømte personer, der er eftersøgt på grundlag af en national retsafgørelse vedrørende en strafbar handling, som er omfattet af Europols kompetence, og fremme af offentlighedens meddelelse af oplysninger om disse personer til medlemsstaterne og Europol
 - g) sontring mellem de operationelle oplysninger, der vedrører de forskellige kategorier af registrerede, som er opført i bilag II til denne forordning, jf. artikel 73 i forordning (EU) 2018/1725.
3. Behandling med henblik på operationelle analyser som omhandlet i stk. 2, litra c), foretages ved hjælp af operationelle analyseprojekter, for hvilke der gælder følgende særlige databeskyttelsesgarantier:
- a) For hvert operationelt analyseprojekt fastlægger den administrerende direktør det specifikke formål, kategorierne af personoplysninger og kategorierne af registrerede, deltagerne, opbevaringens varighed og betingelserne for adgang, videregivelse eller overførsel og anvendelse af de pågældende oplysninger og underretter bestyrelsen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) herom
 - b) Personoplysninger må kun indsamles og behandles med henblik på det angivne operationelle analyseprojekt og opbevares i Europols analysemiljø som omhandlet i artikel 40; hvis det bliver klart, at personoplysningerne kan være relevante for et andet operationelt analyseprojekt, er yderligere behandling af disse personoplysninger kun tilladt, for så vidt en sådan videre behandling er nødvendig og forholdsmæssig, og personoplysningerne er i overensstemmelse med de betingelser, der gælder for det andet analyseprojekt, jf. litra a)
 - c) Kun bemyndiget personale må få adgang til og behandle oplysninger vedrørende det pågældende projekt.
4. Hvis det er nødvendigt for at nå målsætningerne for Europols forsknings- og innovationsprojekter, udføres behandlingen af personoplysninger med henblik herpå i overensstemmelse med artikel 102.
5. Den i stk. 2 og 3 omhandlede behandling foretages i overensstemmelse med de databeskyttelsesgarantier, der er fastsat i forordning (EU) 2018/1725 og i nærværende forordning. Europol skal behørigt dokumentere disse behandlingsoperationer. Dokumentation stilles efter anmodning til rådighed for databeskyttelsesrådgiveren og EDPS med henblik på kontrol af behandlingsoperationernes lovlighed.
6. I overensstemmelse med artikel 73 i forordning (EU) 2018/1725 foretager Europol, hvis det er hensigtsmæssigt, og for så vidt som det er muligt, en klar sontring mellem personoplysninger, der vedrører de forskellige kategorier af registrerede, der er opført i bilag II.
7. Europol må kun behandle personoplysninger uden for de kategorier af registrerede, der er opført i bilag II, hvis behandlingen er nødvendig til de i stk. 2 angivne formål. De pågældende personoplysninger slettes umiddelbart efter, at formålet med behandlingen er opfyldt.
8. Hvis det ikke er muligt at sondre klart mellem personoplysninger, der vedrører de forskellige kategorier af registrerede opført i bilag II, eller hvis Europol er nødt til at

behandle personoplysninger uden for de kategorier af registrerede, der er opført i bilag II, underretter Europol databeskyttelsesrådgiveren.

9. Personoplysninger, som ikke vedrører de kategorier af registrerede, der er opført i bilag II, opbevares funktionelt adskilt fra andre oplysninger, hvis det er hensigtsmæssigt, og for så vidt som det er muligt, og de må under alle omstændigheder kun behandles, hvis det nødvendigt og står i rimeligt forhold til formålene i stk. 2.
10. Europol kan midlertidigt behandle oplysninger med henblik på at afgøre, om behandlingen af sådanne oplysninger er relevant og nødvendig for, at Europol kan udføre sine opgaver. Fristen for behandling af sådanne oplysninger må ikke være på over seks måneder fra modtagelsen af oplysningerne.
11. Bestyrelsen vedtager, hvis det er relevant og efter høring af EDPS, retningslinjer med nærmere angivelse af procedurerne for behandling af oplysninger til de formål, der er nævnt i stk. 2, i henhold til artikel 72, stk. 2, litra t).

Artikel 33

Bestemmelse af formålet med og begrænsninger i forbindelse med Europol's behandling af oplysninger

1. Medlemsstater, EU-institutioner, -organer, -missioner, -kontorer eller -agenturer, tredjelande eller internationale organisationer, der meddeler Europol oplysninger, bestemmer i overensstemmelse med artikel 32, til hvilket eller hvilke formål disse oplysninger skal behandles.

Hvis en i første afsnit omhandlet leverandør af oplysninger ikke har overholdt nævnte afsnit, behandler Europol efter aftale med leverandøren af oplysningerne de pågældende oplysninger med henblik på at fastslå, om de er relevante, og til hvilket eller hvilke formål de yderligere skal behandles.

Europol må kun behandle oplysninger til andre formål end dem, som oplysningerne blev meddelt til, hvis leverandøren af oplysningerne har givet tilladelse hertil.

Oplysninger, der er meddelt med henblik på formålene i artikel 32, stk. 2, litra a)-d), må også behandles af Europol til formålet i artikel 32, stk. 2, litra e), i overensstemmelse med artikel 102.

2. Medlemsstater, EU-institutioner, -organer, -missioner, -kontorer og -agenturer, tredjelande og internationale organisationer kan ved meddelelse af oplysninger til Europol anføre, om adgangen til oplysningerne generelt eller konkret skal begrænses, herunder med hensyn til deres brug, overførsel, videregivelse, sletning eller tilintetgørelse. Hvis behovet for sådanne begrænsninger opstår, efter oplysningerne er blevet meddelt, informerer de Europol herom. Europol skal overholde sådanne begrænsninger.
3. I behørigt begrundede tilfælde kan Europol foretage begrænsninger i medlemsstaters, EU-institutioners, -organers, -missioners, -kontorers og -agenturers, tredjelandes og internationale organisationers adgang til oplysninger, der er indhentet fra offentligt tilgængelige kilder.

Artikel 34

Underretningspligt over for medlemsstaterne

1. Europol giver omgående en medlemsstat meddelelse om oplysninger, der vedrører den. Hvis sådanne oplysninger er genstand for begrænsninger i henhold til artikel 33, stk. 2, der vil være til hinder for, at de bliver videregivet, hører Europol den leverandør af oplysninger, der har anført adgangsbegrænsningen, og søger at opnå dennes tilladelse til videregivelse.

I så tilfælde må oplysningerne ikke videregives uden leverandørens udtrykkelige tilladelse.

2. Uanset om der er foretaget begrænsninger i adgangen, giver Europol en medlemsstat meddelelse om oplysninger, der vedrører den, hvis det er nødvendigt for at afværge en nært forestående livsfare.

Europol giver da samtidig leverandøren af oplysningerne meddelelse om videregivelsen af oplysningerne og begrundet sin analyse af situationen.

AFDELING 2

EUROPOLS TJENESTER OG VÆRKTØJER

Artikel 35

Europols datamiljø

1. Europol udvikler og vedligeholder de tjenester og værktøjer, der er nødvendige for, at det kan udføre sine opgaver i henhold til denne forordning, og især for at behandle oplysninger i overensstemmelse med dette kapitels afdeling 1.
2. Europols tjenester og værktøjer skal bestå af interoperable tekniske komponenter, infrastrukturer og funktioner, der gør det muligt for Europol at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning.
3. Europol udvikler navnlig:
 - a) en krydstjakttjeneste med henblik på formålene i artikel 32, stk. 2, litra a)
 - b) et IT-miljø med henblik på formålene i artikel 32, stk. 2
 - c) SIENA som det sikre informationsudvekslingsværktøj med henblik på formålene i artikel 32, stk. 2, litra d)
 - d) et fælles dataområde til den fælles operationelle analyse, der er omhandlet i artikel 42
 - e) en platform med henblik på at fremme samarbejdet og informationsudvekslingen med private parter som omhandlet i artikel 47.

Artikel 36

Europols krydstjakttjeneste

1. Europols krydstjakttjeneste skal bestå af:
 - a) en infrastruktur til lagring af oplysninger
 - b) en søgegrænseflade, der gør det muligt at søge efter og hente alle relevante oplysninger
 - c) en grænseflade, der gør det muligt at uploade, ajourføre eller slette oplysninger

- d) en sikker kommunikationsinfrastruktur mellem krydstjunktjenesten og medlemsstaterne og de EU-organer, -kontorer og -agenturer, der har ret til at anvende tjenesten
 - e) en sikker kommunikationsinfrastruktur mellem krydstjunktjenesten og den europæiske søgeportal, der blev oprettet ved artikel 6, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2019/818
 - f) Europol sikrer krydstjunktjenestens operationelle forvaltning, sikkerhed, tilgængelighed og integritet.
2. Medlemsstaterne sikrer, at sagsforvaltningssystemerne hos deres centrale kontaktpunkter, deres nationale Europolenheder og de kompetente myndigheder i medlemsstaten er teknisk forbundne og interoperable med Europols krydstjunktjeneste.
 3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om procedurerne for fastlæggelse af den tekniske forbindelse mellem de nationale sagsforvaltningssystemer og krydstjunktjenesten og den tekniske forbindelse mellem nævnte tjeneste og Europols øvrige tjenester og værktøjer. De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 138, stk. 2.
 4. Europol gør i forbindelse med udviklingen og driften af Europols krydstjunktjeneste, og når det er relevant, brug af eksisterende teknologiske komponenter og infrastrukturer, der er udviklet og forvaltes af Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA).

Europol tilstræber synergier i krydstjunktjenestens udformning og tekniske arkitektur, bl.a. ved at genbruge fælles tjenester, kommunikationsinfrastrukturer og softwarekomponenter, hvor dette er teknisk muligt og ikke berører krydstjunktjenestens specifikke formål, forvaltning eller databeskyttelseskrav som fastsat i denne forordning og i [forordning \(EU\) 2018/1726](#).

Med henblik på biometrisk matchning genanvender og tilpasser Europol, hvis det er teknisk muligt, den teknologi, der understøtter den fælles biometriske matchtjeneste (sBMS), der er oprettet ved artikel 12 i forordning (EU) 2019/818 og udviklet af eu-LISA.

Artikel 37

Indhold af oplysningerne i Europols krydstjunktjeneste

1. Europols krydstjunktjeneste må kun indeholde oplysninger vedrørende:
 - a) personer, der i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret mistænkes for at have begået eller have deltaget i en strafbar handling, der henhører under Europols kompetence, eller som er dømt for en sådan strafbar handling
 - b) personer, om hvem der i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret er konkrete indicier for eller rimelig grund til at antage, at de vil begå strafbare handlinger, som henhører under Europols kompetence
 - c) identificerbare genstande, der anvendes i eller har forbindelse til strafbare handlinger, herunder dokumenter, køretøjer, våben og andre relevante genstande.

2. Oplysninger vedrørende de personer eller genstande, der er omhandlet i stk. 1, kan omfatte:
 - a) identitetsoplysninger, bl.a. personoplysninger og andre biometriske oplysninger
 - b) kriminalefterretningsoplysninger
 - c) operationelle oplysninger, herunder oplysninger om kriminelle handlinger, efterforskninger og sammenhænge mellem sager
 - d) referencedata, herunder nationale sagsidentifikatorer og referencer i politiregisteroplysninger
 - e) oplysninger om genstande, der anvendes i eller har forbindelse til strafbare handlinger, herunder dokumenter, køretøjer, våben og andre relevante genstande.
3. Europols krydstjaktjeneste kan i overensstemmelse med denne forordning indeholde oplysninger, der er uploadet af følgende enheder:
 - a) de nationale Europolenheder, der er oprettet eller udpeget i henhold til artikel 25, stk. 2
 - b) medlemsstaternes kompetente myndigheder
 - c) Europol, herunder oplysninger fra tredjelande, EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, private parter og internationale organisationer.
4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om de tekniske procedurer for opbevaring af oplysninger, herunder dataformater, datakvalitetskrav og regler for krydstjek.

De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 138, stk. 2.

Artikel 38

Upload af oplysninger til Europols krydstjaktjeneste

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale Europolenheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder systematisk og uden unødigt ophold til Europols krydstjaktjeneste uploader oplysninger, der:
 - a) vedrører de former for kriminalitet, der hører under Europols kompetence
 - b) er relevante for grænseoverskridende samarbejde, eller hvor der er konkrete indicier for en mulig forbindelse til andre medlemsstater eller til tredjelande.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder undlade at uploade oplysninger til Europols krydstjaktjeneste af de grunde, der er omhandlet i artikel 29, stk. 5.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale Europolenheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder er udstyret med automatiserede tekniske midler ("dataindlæsere"), der gør det muligt systematisk at uploade oplysninger fra deres nationale sagsforvaltningssystemer til Europols krydstjaktjeneste i overensstemmelse med stk. 1.

4. Europol uploader systematisk og uden unødigt ophold oplysninger til Europols krydstjaktjeneste, som opfylder betingelserne i stk. 1.
5. Medlemsstaterne og Europol sikrer, at de oplysninger, der uploades til Europols krydstjaktjeneste, er korrekte, aktuelle og fuldstændige, og ajourfører eller sletter dem om nødvendigt.
6. Europols krydstjaktjeneste krydstjekker automatisk nyligt uploadede oplysninger med de oplysninger, der allerede opbevares i tjenesten, for at finde forbindelser mellem:
 - a) personer
 - b) genstande
 - c) kriminelle handlinger
 - d) efterforskninger, der foretages i en eller flere medlemsstater eller sammen med tredjelande.
7. Når der opnås et positivt resultat af det krydstjek, der er omhandlet i stk. 6, foretager Europols krydstjaktjeneste en indberetning og underretter den relevante enhed i overensstemmelse med artikel 34.
8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om de tekniske procedurer for upload af oplysninger, herunder dataformater og de automatiserede procedurer for upload og krydstjek. De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 138, stk. 2.

Artikel 39

Søgning i og adgang til oplysninger i Europols krydstjaktjeneste

1. Medlemsstaterne skal kunne foretage søgninger i og have adgang til alle oplysninger, der opbevares i Europols krydstjaktjeneste, i overensstemmelse med denne forordning.
2. Europols krydstjaktjeneste giver de nationale Europolenheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder mulighed for at foretage søgninger i de opbevarede oplysninger ved hjælp af:
 - a) alfanumeriske oplysninger
 - b) biometriske oplysninger
 - c) multimediedata.
3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder skal systematisk foretage søgninger i Europols krydstjaktjeneste med de relevante oplysninger:
 - a) når de efterforsker de former for kriminalitet, der hører under Europols kompetence
 - b) når der er rimelig grund til at antage, at sagen har en grænseoverskridende eller international dimension.
4. Europol må ikke have adgang til indholdet af den søgning, medlemsstaternes kompetente myndigheder foretager, eller til resultatet af søgningen.
5. Europol foretager søgninger i Europols krydstjaktjeneste med henblik på udførelsen af sine opgaver som fastsat i denne forordning.

6. Der kan foretages søgninger i Europol's krydstjaktjeneste, hvis det er fastsat i andre EU-retsakter.
7. Resultatet af søgningen skal omfatte alle relevante oplysninger i Europol's krydstjaktjeneste, som den forespørgende enhed i henhold til denne artikels stk. 2 og 4 har adgang til i overensstemmelse med eventuelle begrænsninger, der er anført i artikel 33, stk. 2.
8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om de tekniske procedurer for søgning i oplysninger, herunder om dataformater. De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 138, stk. 2.

Artikel 40

Europol's analysemiljø

1. Europol udvikler og vedligeholder det tekniske og operationelle miljø til opbevaring, behandling, krydstjek, visualisering og analyse af oplysninger, herunder til støtte for strafferetlige efterforskninger og operationel koordination (Europol's analysemiljø).
2. Europol's analysemiljø omfatter analytiske arbejdsområder, sagsforvaltningsfunktioner, samarbejdsværktøjer, databehandlingstjenester og anden kapacitet, der er nødvendig for at understøtte Europol's analyseaktiviteter og samarbejde med medlemsstaterne og andre bemyndigede partnere og for at imødekomme de operationelle, tekniske eller analytiske behov, der konstateres i forbindelse med dets aktiviteter.
3. Europol's analysemiljø sikrer logisk adskilte analyseprojekter til opbevaring og behandling af oplysninger til forskellige analyseformål som omhandlet i artikel 32, stk. 3.
4. Europol sikrer den operationelle forvaltning af, sikkerheden i, tilgængeligheden af og integriteten i Europol's analysemiljø.

Artikel 41

Søgning i og adgang til oplysninger i Europol's analysemiljø

1. Europol's analysemiljø giver de nationale Europolenheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder mulighed for at foretage søgninger i de opbevarede oplysninger med henblik på at finde sammenhænge med eksisterende sager ved hjælp af:
 - a) alfanumeriske oplysninger
 - b) biometriske oplysninger
 - c) multimediedata.
2. Europol foretager søgninger i Europol's analysemiljø med henblik på udførelsen af sine opgaver, herunder biometriske oplysninger med det formål entydigt at identificere en fysisk person.
3. De nationale Europolenheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder i forbindelse med en JOAC, der foretager søgninger i Europol's analysemiljø, har kun indirekte adgang til resultaterne af sådanne søgninger på et

hit/no hit-grundlag. I tilfælde af et hit indleder Europol den procedure, hvorefter de oplysninger, der gav hittet, kan deles med den forespørgende enhed, jf. artikel 34.

4. EU-informationssystemer kan også foretage søgninger i Europols analysemiljø, hvis det er fastsat i andre EU-retsakter.
 - a) alfanumeriske oplysninger
 - b) biometriske oplysninger
 - c) multimediedata.
5. Europol foretager søgninger i Europols analysemiljø med henblik på udførelsen af sine opgaver, herunder biometriske oplysninger med det formål entydigt at identificere en fysisk person.
6. De nationale Europolenheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder i forbindelse med en JOAC, der foretager søgninger i Europols analysemiljø, har kun indirekte adgang til resultaterne af sådanne søgninger på et hit/no hit-grundlag. I tilfælde af et hit indleder Europol den procedure, hvorefter de oplysninger, der gav hittet, kan deles af den forespørgende enhed, jf. artikel 34.
7. Enhver begrænsning i adgangen til, brugen af eller opbevaringen af oplysninger i Europols analysemiljø, skal være i overensstemmelse med denne forordning, især artikel 33 og 101.

Artikel 42

Oprettelse af et fælles dataområde for politi

1. Europol udvikler og vedligeholder en tjeneste, der gør det muligt for de nationale Europolenheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder at åbne JOAC'er ("fælles dataområde for politi").
2. Det fælles dataområde for politi baseres på Europols cloudinfrastruktur, der er omhandlet i artikel 50.
3. Det fælles dataområde for politi trækker så vidt teknisk muligt på og genbruger hardware- og softwarekomponenterne i Europols analysemiljø, der er omhandlet i artikel 40.
4. Det fælles dataområde for politi stiller værktøjerne, funktionaliteterne og modulerne i nævnte miljø, herunder analyse-, databehandlings- og dataintegrationsfunktionaliteter, til rådighed i det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af fælles operationelle analyser som led i JOAC'er.
5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om procedurerne for fastlæggelse af de nødvendige funktionaliteter i det fælles dataområde for politi og de nærmere bestemmelser til sikring af værktøjernes og de pågældende funktionaliteters interoperabilitet og tilgængelighed. De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 138, stk. 2.

Artikel 43

Oprettelse af en fælles operationel analysesag

1. De nationale Europolenheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder kan beslutte at indlede en fælles operationel analysesag ("JOAC") for at foretage en fælles operationel analyse.
2. Den medlemsstat, der indleder JOAC'en, anfører:
 - a) den eller de medlemsstater, der indbydes til at deltage i JOAC'en, og som har adgang til de relevante oplysninger, der uploades i JOAC'en
 - b) det tredjeland, der kan deltage i JOAC'en, og som har adgang til de relevante oplysninger, der uploades i JOAC'en
 - c) grundene til at inddrage centre, medlemsstater eller tredjelande i JOAC'en.
3. Europol har adgang til JOAC'en og yder, hvis det er relevant, analytisk støtte og ekspertise til de pågældende medlemsstater i forbindelse med JOAC'en.
4. De deltagende medlemsstater udpeger repræsentanter for de respektive kompetente myndigheder i medlemsstaterne, som deltager i JOAC'en og har adgang til de oplysninger, der behandles som led heri.
5. Når den eller de medlemsstater, der indleder JOAC'en, foreslår, at et tredjeland skal deltage i JOAC'en, er Europol ansvarlig for at gøre deltagelsen mulig og for at give tredjelandet adgang til de relevante oplysninger, der opbevares i det fælles dataområde for politi, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Europol finder det relevant for tredjelandet at deltage i JOAC'en, bl.a. på grundlag af oplysningerne fra de medlemsstater, der har indledt JOAC'en, jf. stk. 2, litra c);
 - b) der er indgået en aftale, som giver tredjelandet mulighed for at udveksle personoplysninger med Europol.
6. Det tredjeland, der har tilladelse til at deltage i JOAC'en, udnævner sine deltagende repræsentanter.
7. Europol udnævner en eller flere af sine repræsentanter til at deltage i en JOAC og har adgang til de oplysninger, der uploades deri.

Artikel 44

Europols forslag om oprettelse af en fælles operationel analysesag

1. Europol kan på grundlag af en analyse af de oplysninger og data, det har til rådighed, foreslå en eller flere medlemsstater at indlede en JOAC, hvis det mener, at en koordineret operationel analyse kan tilføre merværdi til den fælles operationelle analyse af en strafbar handling, der hører under Europols kompetence.
2. Forslag, der fremsættes i henhold til stk. 1, er ikke bindende og berører ikke de pågældende medlemsstaters skønsmagt til at beslutte, om der skal indledes en JOAC i overensstemmelse med artikel 43.
3. Europol kan med henblik på stk. 1 identificere og markere relevante oplysninger i Europols analysemiljø, som bør uploades til JOAC'en.

Artikel 45

Brug af en fælles operationel analysesag

1. Deltagerne i en JOAC kan udføre følgende aktiviteter i det fælles dataområde for politi:
 - a) behandle oplysninger, der uploades af de enheder, der indleder JOAC'en, eller af enhver anden deltagende enhed
 - b) uploade nye oplysninger, som skønnes relevante for analysen som led i JOAC'en, jf. artikel 33
 - c) kommunikere og udveksle oplysninger sikkert inden for JOAC'en med andre deltagere enten ved hjælp af chat, video eller andre relevante værktøjer, der understøttes af Europols analysemiljø
 - d) i fællesskab visualisere eller redigere dokumenter eller rapporter med relevans for JOAC'en.
2. Europol og de deltagende medlemsstater sikrer, at de personoplysninger, der uploades i en JOAC, beskyttes ved hjælp af tekniske og organisatoriske foranstaltninger, når de behandles uden for det fælles dataområde for politi, i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725, nærværende forordning og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680⁷².

Artikel 46

Netværksprogram til sikker informationsudveksling

1. SIENA er etableret med henblik på at fremme informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne, Europol, EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, tredjelande og internationale organisationer.
2. SIENA består af:
 - a) en central infrastruktur til opbevaring og behandling af oplysninger
 - b) webgrænseflade(r) til udveksling af oplysninger
 - c) mobil(e) applikation(er) til udveksling af oplysninger
 - d) særlig(e) programmeringsgrænseflade(r) for medlemsstater og, hvis det er relevant, EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, der understøtter interoperabiliteten med deres systemer, herunder deres sagsforvaltningssystemer
 - e) en sikker kommunikationsinfrastruktur mellem SIENA og medlemsstaterne og, hvis det er relevant, de EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, tredjelande og internationale organisationer, der har ret til at anvende SIENA.
3. I overensstemmelse med artikel 13 i direktiv (EU) 2023/977 skal SIENA være den sikre kommunikationskanal, der benyttes af de centrale kontaktpunkter og af medlemsstaternes kompetente myndigheder til at sende anmodninger om oplysninger, meddele oplysninger som følge af sådanne anmodninger eller til at meddele oplysninger på eget initiativ, herunder hvis det er relevant, til at sende en

⁷² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA, (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

kopi af sådanne anmodninger eller oplysninger til Europol. De centrale kontaktpunkter og medlemsstaternes kompetente myndigheder skal til dette formål være forbundet til SIENA, herunder, hvis det er relevant, ved hjælp af bærbare enheder.

4. Når de centrale kontaktpunkter eller medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler oplysninger indbyrdes, skal SIENA give dem mulighed for at angive, om der skal indledes en JOAC i overensstemmelse med artikel 43.
5. SIENA er den standardkommunikationskanal, som medlemsstaternes kompetente myndigheder skal anvende til at udveksle oplysninger med Europol.
6. Europol eller medlemsstaternes kompetente myndigheder kan anvende SIENA til at udveksle oplysninger med tredjelande, hvis myndigheder er blevet forbundet til SIENA af Europol i overensstemmelse med samarbejdsordninger eller internationale aftaler, der er indgået med Unionen.
7. Myndighederne i de tredjelande, der er omhandlet i stk. 6, kan også anvende SIENA til at udveksle oplysninger med myndigheder i andre tredjelande, med hvilke der er indgået en samarbejdsordning eller en international aftale.
8. Europol sikrer SIENAs operationelle forvaltning, sikkerhed, tilgængelighed og integritet.
9. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om procedurerne for fastlæggelse af de nødvendige funktionaliteter i den sikre infrastruktur, der er omhandlet i stk. 2. De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 138, stk. 2.

Artikel 47

Informationsudvekslingsmekanisme med henblik på samarbejde med private parter

1. Europol's analysemiljø omfatter en informationsudvekslingsmekanisme, der skal fremme samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem private parter, Europol og medlemsstaterne.
2. Informationsudvekslingsmekanismen skal navnlig have følgende funktioner:
 - a) fremme kommunikationen mellem Europol, medlemsstaterne og private parter, der udbyder tjenester i Unionen, bl.a. ved at gøre det lettere at opfylde rapporterings- og anmeldelsesforpligtelserne i henhold til forordning (EU) 2021/784 og (EU) 2022/2065
 - b) fungere som en kriseresponsplatform i onlinekrisesituationer, jf. artikel 96, ved at fremme kommunikationen mellem Europol, medlemsstaterne, private parter og, hvis det er relevant, tredjelande og ved at sætte Europol i stand til at give private parter de oplysninger, der er nødvendige for at finde relevant onlineindhold og relevante tjenester, konti, infrastrukturer eller digitale aktiviteter.
3. Informationsudvekslingsmekanismen skal som minimum bestå af:
 - a) en central infrastruktur til opbevaring og behandling af oplysninger
 - b) webgrænseflade(r)

- c) særlige programmeringsgrænseflader for medlemsstaterne, der understøtter interoperabiliteten med deres nationale systemer, herunder deres sagsforvaltningssystemer
 - d) en sikker kommunikationsinfrastruktur mellem Europol, medlemsstaterne og private parter.
4. Europol fastlægger proceduren og betingelserne for at indrømme eller inddrage private parter sikre adgang til informationsudvekslingsmekanismen.

Artikel 48

Det europæiske politiregisterindekssystem

Europol udfører de opgaver vedrørende det europæiske politiregisterindekssystem (EPRIS), som det tillægges i henhold til forordning (EU) 2024/982,

Artikel 49

Udvikling af andre tjenester og værktøjer

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om yderligere funktionaliteter i eksisterende tjenester og værktøjer eller om nødvendige funktionaliteter i yderligere tjenester og værktøjer. Disse yderligere funktionaliteter eller yderligere tjenester og værktøjer skal være i overensstemmelse med de gældende regler om behandling af personoplysninger i forordning (EU) 2018/1725 og nærværende forordning. De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. denne forordnings artikel 138, stk. 2.

AFDELING 3

TEKNISKE KOMPONENTER OG STANDARDISERING

Artikel 50

Europols cloudinfrastruktur

1. Europols cloudinfrastruktur fastlægges. Europols cloudinfrastruktur er en sikker og skalerbar platform for cloudcomputingtjenester, der gør det muligt for Europol og medlemsstaternes kompetente myndigheder at tilgå Europols værktøjer, samarbejds miljøer og anden operationel og analytisk kapacitet i overensstemmelse med denne forordning. Europols cloudinfrastruktur kan også anvendes af andre EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer og tredjelande, der har adgang til Europols værktøjer, samarbejds miljøer og anden operationel og analytisk kapacitet i overensstemmelse med denne forordning.
2. Europols cloudinfrastruktur støtter opfyldelsen af de formål, der er fastsat i denne forordning, i forbindelse med strafferetlige efterforskninger og operationel støtte, bl.a. ved at understøtte opbevaring, behandling, analyse og udveksling af oplysninger, samtidig med at der sikres streng adgangskontrol, dataopdeling og fuld overholdelse af EU-retten.
3. Europol fastlægger, driver og vedligeholder Europols cloudinfrastruktur. Ved fastlæggelsen, driften og vedligeholdelsen af Europols cloudinfrastruktur gør Europol, hvis det er relevant og teknisk muligt, brug af eksisterende teknologiske

løsninger, tjenester og infrastrukturkomponenter, der er udviklet eller drevet af EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, herunder eu-LISA, for at sikre, at Unionens ressourcer er effektive og interoperable og udnyttes bedst muligt.

4. Europol sikrer, at indkøb af cloudcomputingtjenester sker i overensstemmelse med gældende EU-ret, herunder krav vedrørende EU's ramme for cloudsuverænitet, datasikkerhed, databaseskyttelse, cybersikkerhed og digital suverænitet.
5. Europols systemer og værktøjer til behandling af operationelle oplysninger stilles til rådighed for medlemsstaternes myndigheder fra Europols cloudinfrastruktur.
6. Europol prioriterer udviklingen af nye systemer og værktøjer i Europols cloudinfrastruktur.
7. Adgang til og brug af Europols cloudinfrastruktur begrænses til bemyndigede brugere fra medlemsstaternes kompetente myndigheder, fra tredjelande, hvis det er relevant, og Europol, i overensstemmelse med deres respektive adgangsrettigheder i henhold til denne forordning og med forbehold af de nødvendige autentificeringsmekanismer, herunder digitale identitetsløsninger med høj sikkerhed, i overensstemmelse med artikel 51.
8. Europol vurderer de tekniske, operationelle og finansielle konsekvenser af, at eksisterende systemer og værktøjer stilles til rådighed i Europols cloudinfrastruktur, og forelægger en begrundet rapport for Kommissionen senest den ... [seks måneder efter datoen for denne forordnings anvendelse].
9. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om kravene til Europols cloudinfrastrukturens sikkerhed, interoperabilitet, ydeevne og arkitektur. På grundlag af den i stk. 8 omhandlede rapport skal det i de pågældende gennemførelsesretsakter også angives, hvilke systemer og værktøjer der skal flyttes til Europols cloudinfrastruktur. De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 138, stk. 2.

Artikel 51

Europæisk digital identitet for politi

1. Den europæiske digitale identitet for politi udgør regelsættet for de fælles midler til identifikation af og adgangsstyring for hver bemyndiget repræsentant for medlemsstaternes kompetente myndigheder eller for EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer med henblik på sikker adgang til, brug af og interaktioner med Europols cloudinfrastruktur og de nationale systemer, der er forbundet med Europols cloudinfrastruktur. Medlemsstaterne, Europol, EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer samt tredjelande sikrer, at deres repræsentanter gives adgang til Europols cloudinfrastruktur og til de nationale systemer, der er forbundet med Europols cloudinfrastruktur, på en sikker, ensartet og pålidelig måde ved hjælp af en europæisk digital identitet for politi.
2. Når Europol og medlemsstaterne opretter den europæiske digitale identitet for politi, gør de, hvis det er relevant og teknisk muligt, brug af Unionens eksisterende løsninger og standarder for digital identitet, herunder dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014⁷³, forudsat at disse opfylder de

⁷³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om

operationelle og sikkerhedsmæssige krav og databeskyttelseskravene i nærværende forordning.

3. Europol sikrer, at enhver operation, der udføres i Europols cloudinfrastruktur, registreres og er tilgængelig med henblik på tilsyn.
4. Medlemsstaterne, Europol, EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og tredjelande tildeler forskellige adgangsrettigheder til tjenester eller værktøjer i Europols cloudinfrastruktur svarende til de pågældende brugeres rolle, ansvar og adgangsrettigheder og under fuld overholdelse af denne forordning.
5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om procedurerne for fastlæggelse af en europæisk digital identitet for politi som omhandlet i stk. 1. De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 138, stk. 2.

Artikel 52

Statistik- og rapporteringsværktøjer

1. Europol udvikler, gennemfører og vedligeholder statistik- og rapporteringsværktøjer med henblik på evaluering, overvågning, analyse og rapportering. De pågældende værktøjer må ikke muliggøre identifikation af fysiske personer. De pågældende værktøjer skal sætte de enheder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), i stand til at opnå skræddersyede rapporter og statistikker.
2. De statistik- og rapporteringsværktøjer, der vedrører brugen af tjenesterne og værktøjerne og deres ydeevne, operationelle effektivitet og interoperabilitet, skal indsamle, generere og levere aggregerede statistiske oplysninger, indikatorer, tekniske logfiler, brugerparametre og analytiske rapporter navnlig vedrørende:
 - a) medlemsstaternes, Europols, EU-institutioners, -organers, -kontorers eller -agenturers, tredjelandes og internationale organisationers brug af Europols tjenester og værktøjer i overensstemmelse med denne forordning
 - b) udveksling, søgning, upload, krydstjek og behandling af oplysninger
 - c) informationsudvekslingsaktiviteter
 - d) tekniske infrastrukturers ydeevne, tilgængelighed og sikkerhed
 - e) tendenser, mønstre og operationelle behov af relevans for gennemførelsen af denne forordning.
3. Europol, medlemsstaterne og Kommissionen har kun adgang til de statistiske oplysninger og rapporter, der genereres i henhold til stk. 2, med henblik på rapportering og statistikker. Der gives adgang til dataregistret via en sikret adgang gennem TESTA med adgangskontrol og specifikke brugerprofiler udelukkende med henblik på rapportering og statistikker.
4. Statistik- og rapporteringsværktøjerne må ikke anvendes til at træffe afgørelser, der berører fysiske personer, og som udelukkende bygger på automatiseret behandling, og de må ikke anvendes til operationel analyse vedrørende identificerbare personer.

5. Europol sikrer, at generering og udveksling af statistikker i henhold til denne artikel finder sted i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse, cybersikkerhed og fortrolighed. Statistiske oplysninger anonymiseres eller aggregeres, hvis det er relevant.
6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om de nærmere regler om tekniske funktioner, adgangsrettigheder, kategorier af statistikker, rapporteringsordninger og databeskyttelsesgarantier, som finder anvendelse på de statistik- og rapporteringstværktøjer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2. De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 138, stk. 2.

Artikel 53

Universelt meddelelsesformat

1. Europol støtter udviklingen, gennemførelsen og den operationelle anvendelse af standarden for det universelle meddelelsesformat (UMF), der er fastsat i henhold til artikel 38 i forordning (EU) 2019/818 med henblik på informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne, eu-LISA og andre EU-organer, -kontorer og -agenturer.
2. Europol varetager sekretariatsopgaverne i forbindelse med forvaltningen af UMF og faciliterer og leder drøftelser af teknisk og operationel karakter med medlemsstaterne, eu-LISA og andre relevante EU-agenturer.
3. Europol skal ved udførelsen af opgaverne i stk. 2:
 - a) støtte den videre udvikling og ajourføring af UMF, herunder datamodeller og semantiske og tekniske specifikationer
 - b) fremme en konsekvent og interoperabel anvendelse af UMF på tværs af informationssystemer og kommunikationskanaler inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed
 - c) bistå medlemsstaterne og EU-organer, -kontorer og -agenturer med gennemførelsen og den praktiske anvendelse af UMF
 - d) sikre sammenhæng med de relevante krav i de store IT-systemer på området frihed, sikkerhed og retfærdighed, for hvilke eu-LISA er ansvarligt for forberedelsen, udviklingen eller den operationelle forvaltning i henhold til EU-retten.

Artikel 54

EU-DNA-matchningsapplikation

1. Europol udvikler, gennemfører og vedligeholder en EU-DNA-matchningsapplikation med henblik på at gøre det muligt at foretage en sikker og pålidelig sammenligning af DNA-profiler til støtte for medlemsstaternes efterforskning af strafbare handlinger.
2. EU-DNA-matchningsapplikationen skal have en teknisk kapacitet, der gør det muligt at foretage en automatiseret sammenligning af DNA-profiler i overensstemmelse med videnskabeligt fastsatte matchningsregler. Applikationen skal have de samme centrale funktioner som de eksisterende DNA-matchningssystemer, der anvendes af medlemsstaterne, og skal understøtte disses tilpasning til Unionens retlige og tekniske krav, herunder dem, der følger af forordning (EU) 2024/982.

3. Brugen af EU-DNA-matchningsapplikationen påvirker ikke ejerskabet af eller kontrollen med DNA-oplysninger.
4. EU-DNA-matchningsapplikationen anvendes af medlemsstaternes kompetente myndigheder, Europol og andre EU-organer, -kontorer eller -agenturer på frivilligt grundlag. Europol handler alene i en støttende og teknisk kapacitet.
5. Europol støtter medlemsstaterne i overgangen fra eksisterende DNA-matchningssystemer til EU-DNA-matchningsapplikationen, bl.a. ved at tilbyde teknisk vejledning, værktøjer og bistand for at sikre kontinuitet i driften.
6. Europol sikrer, at der træffes de rette tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at garantere et højt niveau af sikkerhed, integritet og fortrolighed.

Artikel 55

Styregruppe for Informations- og Kommunikationsteknologi og Informationsstyring

1. Der oprettes en Styregruppe for Informations- og Kommunikationsteknologi og Informationsstyring ("IKT/IM-styregruppen").
2. IKT/IM-styregruppens medlemmer består af en repræsentant fra hver medlemsstat, en repræsentant fra Kommissionen, en repræsentant fra Europol og en repræsentant fra eu-LISA. Bestyrelsen udnævner medlemmerne af IKT/IM-styregruppen. IKT/IM-styregruppen omfatter formanden for IKT/IM-rådgivningsgruppen, der er oprettet i henhold til artikel 56.
3. Bestyrelsen vedtager forretningsordenen for IKT/IM-styregruppen.
4. IKT/IM-styregruppen ledes af en repræsentant for en medlemsstat, der udnævnes af bestyrelsen.
5. IKT/IM-styregruppen støtter bestyrelsen i forbindelse med beslutninger vedrørende Europolis IKT- og informationsstyringsaktiviteter, især med hensyn til følgende:
 - a) analytisk kapacitet
 - b) centrale systemer
 - c) informationsudvekslings- og kommunikationssystemer
 - d) teknisk infrastruktur og platforme
 - e) cybersikkerhed
 - f) interoperabilitet med EU's informationssystemer og nationale systemer og databaser.
6. IKT/IM-styregruppen støtter og overvåger den strategiske styring, udformningen, udviklingen og gennemførelsen af Europolis IM/IKT-tjenester, -værktøjer og -komponenter, herunder de finansielle aspekter vedrørende informationssystemer og informationsudvekslingsmekanismer.
7. IKT/IM-styregruppen skal navnlig:
 - a) bidrage til fastlæggelsen af Europolis strategiske flerårige programmering af Europolis IKT- og informationsstyringsaktiviteter, herunder mål, forventede resultater over tid, resultatindikatorer og den flerårige ressourceplanlægning for de enkelte informationsstyrings- og IKT-tjenester, -værktøjer og -komponenter

- b) afgive udtalelse til bestyrelsen om Europol's årlige arbejdsprogrammer for IKT- og informationsstyring, jf. artikel 73
 - c) afgive udtalelse til bestyrelsen om interne evalueringer vedrørende Europol's IKT- og informationsstyringsaktiviteter
 - d) sikre overensstemmelse med medlemsstaternes operationelle behov og EU-dækkende interoperabilitetsmål
 - e) overvåge gennemførelsen af større IKT- og informationsstyringsinitiativer
 - f) afgive udtalelser og henstillinger til den administrerende direktør og, hvis det er relevant, til bestyrelsen.
8. IKT/IM-styregruppen mødes regelmæssigt. Den har ingen beslutningskompetence og repræsenterer ikke bestyrelsen.
 9. Europol varetager sekretariatsopgaverne for IKT/IM-styregruppen og yder administrativ støtte.
 10. Den IKT/IM-rådgivningsgruppe, der oprettes i henhold til artikel 56, yder teknisk ekspertise til støtte for IKT/IM-styregruppens opgaver og aflægger regelmæssigt rapport til den.

Artikel 56

Rådgivningsgruppen for IKT og Informationsstyring

1. Der oprettes en Rådgivningsgruppe for Informations- og Kommunikationsteknologi og Informationsstyring ("IKT/IM-rådgivningsgruppen").
2. IKT/IM-rådgivningsgruppen består af en ekspert udpeget af hver medlemsstat, en ekspert udpeget af Kommissionen og en ekspert udpeget af eu-LISA for en fireårig periode, som kan forlænges.
3. Repræsentanter for andre relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer kan indbydes til at deltage, hvis det er relevant.
4. IKT/IM-rådgivningsgruppen ledes af Europol.
5. IKT/IM-rådgivningsgruppen bistår Europol og den IKT/IM-styregruppe, der oprettes i henhold til artikel 55, ved at yde teknisk ekspertise om udformningen, udviklingen, gennemførelsen og driften af informationssystemer og dertil hørende kommunikationsinfrastruktur og informationsudvekslingsmekanismer.
6. IKT/IM-rådgivningsgruppen skal navnlig:
 - a) yde teknisk rådgivning om IKT-arkitektur, dataforvaltning og interoperabilitet
 - b) støtte forberedelsen og gennemførelsen af tekniske løsninger til informationsudveksling
 - c) bidrage til at identificere og fremme fælles tekniske komponenter, standarder og bedste praksis
 - d) støtte koordinationen mellem Europol, medlemsstaterne og Kommissionen af tekniske og gennemførelsesrelaterede spørgsmål
 - e) følge og vurdere medlemsstaternes fremskridt med forberedelsen og gennemførelsen, hvis det er relevant

- f) regelmæssigt aflægge rapport til IKT/IM-styregruppen og give den det tekniske input, der er nødvendigt for udførelsen af dens opgaver.
- 7. IKT/IM-rådgivningsgruppen mødes regelmæssigt. Den har ingen beslutningskompetence og repræsenterer ikke styregruppen eller bestyrelsen.
- 8. Europol varetager sekretariatsopgaverne for IKT/IM-rådgivningsgruppen og yder administrativ støtte.
- 9. IKT/IM-rådgivningsgruppen fastsætter selv sin forretningsorden.

Kapitel IV

Teknologisk kapacitet og innovation

AFDELING 1

KAPACITETSPLANLÆGNING, FORSKNING, INNOVATION OG UDVIKLING

Artikel 57

Ramme for fremsyn og fælles kapacitetsudvikling

- 1. På grundlag af strategiske analyser, trusselsvurderinger, rapporter om udviklingen og briefinger om situationen, jf. artikel 7, etablerer Europol en ramme for fremsyn og fælles kapacitetsudvikling ("rammen").
- 2. Rammen skal understøtte fastlæggelsen af umiddelbare, nye og mere langsigtede kapacitetsbehov på EU-plan med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af de former for kriminalitet, der hører under Europol's kompetence.

Rammen skal kortlægge:

- a) fælles kapacitetsmangler, udfordringer og kritisk afhængighed
 - b) centrale forskningstemaer og prioriteter for forsknings-, innovations- og kapacitetsudviklingsaktiviteter, som Europol deltager eller kunne deltage i
 - c) ny udvikling og teknologi, der er relevant for den bestemte prioriterede kapacitet
 - d) behov og muligheder for interoperabilitet, standardisering og fælles kapacitetsudvikling på EU-plan.
- 3. Europol støtter på grundlag af rammen medlemsstaterne og Kommissionen, navnlig ved:
 - a) at bidrage til forsknings-, innovations- og kapacitetsudviklingsaktiviteter
 - b) at støtte interoperabilitets- og standardiseringsprocesser i samarbejde med ENISA, hvis det er relevant, bl.a. udvikling og fremme af fælles standarder, interoperabilitetskrav og operationelle og tekniske specifikationer med relevans for retshåndhævelsessamarbejdet
 - c) at yde rådgivning og støtte til kapacitetsudvikling, hvis det er relevant, i samarbejde med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer
 - d) at fremme sammenlægning, deling og fælles indkøb af kapacitet, herunder tekniske ressourcer og udstyr, viden og ekspertise mellem medlemsstaterne, herunder i samarbejde med relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -

agenturer og gennem den specialiserede uddannelse, der er omhandlet i artikel 64.

4. Med henblik på etablering og ajourføring af den i stk. 1 omhandlede ramme meddeler medlemsstaterne hvert år Europol oplysninger om nationale forsknings- og innovationsaktiviteter, herunder relevante investeringer, og om deres deltagelse i EU-finansierede og nationalt finansierede forsknings- og innovationsprojekter, der er relevante for Euopols kompetence.
5. Rammen udgør en del af Euopols flerårige programmering, der er omhandlet i artikel 73, og vedtages af bestyrelsen på grundlag af et forslag fra Europol efter høring af Kommissionen.

Rammen gennemgås regelmæssigt og ajourføres om nødvendigt. Europol aflægger som led i de årlige arbejdsprogrammer, der er omhandlet i artikel 73, rapport om gennemførelsen af rammen, herunder om opfølgningen på de deri konstaterede kapacitetsbehov.

Europol hører den Rådgivende Gruppe for Kapacitet og Innovation, der oprettes i henhold til artikel 65, i forbindelse med udarbejdelsen og den regelmæssige gennemgang og ajourføring af rammen.

Artikel 58

Euopols rolle i Unionens finansieringsprogrammer til støtte for forskning, innovation og kapacitetsudvikling

1. Europol kan bistå Kommissionen med programmeringen af Unionens finansieringsprogrammer til støtte for forskning, innovation og kapacitetsudvikling, der er relevant for Euopols kompetencer.
2. Europol kan deltage i aktiviteter, hvortil der ydes støtte som led i relevante EU-finansieringsprogrammer med henblik på udvikling, udbredelse, anvendelse, skalering og integration af innovative løsninger og avanceret kapacitet, hvis en sådan deltagelse er nødvendig for, at Europol kan udføre sine opgaver.
3. I overensstemmelse med de gældende regler træffer Kommissionen og Europol alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå interessekonflikter og sikre en klar adskillelse mellem Euopols roller som omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 59

Avanceret kapacitet

1. Europol udvikler, driver, hoster og sørger for avanceret kapacitet, herunder systemer, tjenester, analysemiljøer, infrastruktur, værktøjer, tekniske komponenter og platforme, der er nødvendig for udførelsen af dets opgaver.
2. Europol kan udføre sådanne aktiviteter på eget initiativ eller på anmodning af mindst tre medlemsstater i henhold til stk. 3.
3. Inden Europol udvikler en ny avanceret kapacitet i henhold til stk. 1, skal det vurdere:
 - a) om tilsvarende kapacitet allerede er til rådighed på markedet eller er blevet udviklet eller erhvervet af EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer eller medlemsstater

- b) om afhængighed af leverandører uden for Unionen vil medføre risici for Unionens sikkerhedsinteresser eller teknologiske modstandsdygtighed
- c) om der er disponible ressourcer under hensyntagen til de kapacitetsudviklingsprioriteter, der er fastlagt i den ramme, der er omhandlet i artikel 57.

Hvis Europol konkluderer, at der allerede findes en tilsvarende avanceret kapacitet, prioriterer det, hvor det er relevant, genbrug af, tilpasning af, interoperabilitet med, skalering af eller erhvervelse af en sådan kapacitet.

Hvis Europol konkluderer, at det er nødvendigt og muligt at udvikle den avancerede kapacitet, som mindst tre medlemsstater har anmodet om, udvikler, driver og hoster det denne kapacitet.

- 4. Udvikling, drift, hosting eller levering af den avancerede kapacitet, der er omhandlet i stk. 1, påvirker ikke de anmodende medlemsstaters ansvar for overholdelse af deres forpligtelser i henhold til EU-retten og national ret, herunder forpligtelser vedrørende databeskyttelse og cybersikkerhed.
- 5. Europol støtter medlemsstaterne i forbindelse med udvikling, anvendelse og integration af samt sikring af interoperabilitet med fælles avanceret kapacitet, bl.a. ved at stille fælles infrastruktur, tekniske tjenester og sikre teknologiske miljøer til rådighed.
- 6. Den avancerede kapacitet, der er omhandlet i stk. 1, og den fælles infrastruktur, de tekniske tjenester og de sikre teknologiske miljøer, der er omhandlet i stk. 4, integreres så vidt teknisk muligt i det fælles dataområde for politi, der er omhandlet i artikel 42.
- 7. I forbindelse med en efterforskning eller operationel aktivitet, der støttes af Europol, kan Europol stille den i stk. 1 omhandlede avancerede kapacitet til rådighed for et deltagende tredjeland, hvis anvendelsen heraf er nødvendig for, at den pågældende efterforskning eller aktivitet kan gennemføres effektivt.

Artikel 60

Forskning og innovation

Europol kan gennemføre og deltage i forsknings- og innovationsaktiviteter, herunder pilotprojekter og forberedende foranstaltninger, hvis det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver i henhold til denne forordning, især for udviklingen af innovative løsninger til avanceret kapacitet, der skal bruges af medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Artikel 61

Testmiljøer og reguleringsmæssige sandkasser

- 1. Europol kan gøre brug af det særskilte, isolerede og beskyttede behandlingsmiljø, der er omhandlet i artikel 102, stk. 2, litra c), nr. i), til udvikling, væsentlig ændring, test og validering af algoritmeværktøjer, AI-systemer og -modeller og andre avancerede teknologier og, hvis det er relevant, til oplæring af sådanne systemer.
- 2. Når AI-systemer eller AI-modeller, der udvikles eller ændres væsentligt i forbindelse med Europol's forsknings- og innovationsaktiviteter, udgør højrisiko-AI-systemer som omhandlet i forordning (EU) 2024/1689, sikrer Europol, at det i stk. 1

omhandlede miljø er i overensstemmelse med de respektive krav til reguleringsmæssige AI-sandkasser, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 57.

3. Europol kan stille det i stk. 1 omhandlede miljø til rådighed for private parter, der deltager i forsknings- og innovationsaktiviteter, som gennemføres af Europol, eller hvori Europol deltager, under forudsætning af de relevante tekniske og organisatoriske garantier samt sikkerheds- og databeskyttelsesgarantier.
4. Europol kan også deltage i reguleringsmæssige sandkasser for AI-systemer og -modeller, der er oprettet i overensstemmelse med [artikel 57 i forordning \(EU\) 2024/1689](#), herunder reguleringsmæssige sandkasser, der er oprettet af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Artikel 62

Tidlig udrulning, operationel test og validering af innovative løsninger

1. Europol kan støtte tidlig udrulning, operationel test og validering af innovative løsninger til avanceret kapacitet, herunder kommercielle løsninger, under hensyntagen til den i artikel 57 omhandlede ramme.
2. Hvis Europol deltager i forsknings- og innovationsaktiviteter, jf. artikel 60, vurderer det den potentielle operationelle anvendelse af de deraf resulterende innovative løsninger og støtter, hvis det er relevant, den tidlige udrulning, operationelle test og validering heraf med henblik på medlemsstaternes kompetente myndigheds anvendelse.

Hvis Europol konkluderer, at en sådan støtte er nødvendig og mulig under hensyntagen til de tilgængelige ressourcer og den ramme, der er omhandlet i artikel 57, yder det en sådan støtte i overensstemmelse med nærværende artikel.

Artikel 63

Udbredelse, anvendelse, skalering og integration af avanceret kapacitet

1. Europol støtter udbredelsen, anvendelsen, skaleringen og integrationen af avanceret kapacitet, navnlig som følge af de i artikel 60 omhandlede forsknings- og innovationsaktiviteter, i medlemsstaternes kompetente myndigheds operationelle aktiviteter og efterforskninger i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret.
2. Med henblik på stk. 1 arbejder Europol tæt sammen med medlemsstaterne for at fremme den effektive anvendelse og integration af avanceret kapacitet i nationale operationelle miljøer, især gennem centrene, indsættelse af Europol og Europolstøttekontorer, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 64

Specialiseret uddannelse

1. Europol støtter medlemsstaterne i styrkelsen af specialiseret ekspertise og sikring af den effektive udrulning og anvendelse af den fælles avancerede kapacitet, der udvikles, hostes, drives eller stilles til rådighed i henhold til denne forordning, herunder gennem specialiserede uddannelsesaktiviteter om:

- a) avancerede operationelle, analytiske, tekniske og kriminaltekniske metoder med relevans for strafferetlige efterforskninger
 - b) kapaciteter i forbindelse med nye teknologier, herunder kunstig intelligens, digital efterforskning, efterretninger indhentet fra åbne kilder samt dekryptering og behandling af data
 - c) operationelle metoder med relevans for grænseoverskridende retshåndhævelsessamarbejde, herunder metoder til forebyggelse af kriminalitet og efterforskningsprocedurer.
2. Europol yder også specialiseret ekspertise og uddannelse, hvor fælles operationelle behov eller kapacitetsbehov, der er konstateret inden for rammen, kræver koordineret støtte på EU-plan.
 3. Europol gennemfører de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, i tæt samarbejde med Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Rets håndhævelse (Cepol), bl.a. i forbindelse med de specialiserede uddannelsesaktiviteter, der gennemføres via de ekspertisecentre, som Cepol koordinerer.

AFDELING 2

SAMARBEJDE OM KAPACITET OG INNOVATION

Artikel 65

Kapacitets- og innovationstjeneste

1. Europol opretholder en kapacitets- og innovationstjeneste, der skal koordinere Europol's aktiviteter inden for fremsyn, forskning, innovation og kapacitetsudvikling.
2. Kapacitets- og innovationstjenesten skal navnlig:
 - a) koordinere udarbejdelsen, gennemførelsen, gennemgangen og ajourføringen af den ramme, der er omhandlet i artikel 57
 - b) koordinere og gennemføre forsknings-, innovations- og kapacitetsudviklingsaktiviteter, der gennemføres af Europol, herunder i centrene, og lede udviklingen af Europol's tjenester, værktøjer og tekniske kapacitet, der er oprettet i henhold til denne forordning
 - c) støtte medlemsstaterne i forbindelse med udvikling, test, validering, anvendelse, udbredelse, skalering og integration af avanceret kapacitet, bl.a. ved at fremme interoperabilitet, standardisering og konsekvent anvendelse heraf i medlemsstaterne
 - d) bidrage til samarbejde og koordinering på EU-plan mellem medlemsstater, EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og, hvis det er relevant, andre relevante interessenter inden for forskning, innovation og kapacitetsudvikling, der er relevant for Europol's kompetence
 - e) udbrede resultaterne af forsknings-, innovations- og kapacitetsudviklingsaktiviteter, der gennemføres i henhold til denne forordning, i overensstemmelse med artikel 129.

Artikel 66

Samarbejdsordninger for innovation og kapacitetsudvikling

1. Europol kan indføre og deltage i samarbejdsordninger, samarbejdsnetværk og andre innovationsinitiativer med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Europol kan med henblik på de samarbejdsordninger, der er omhandlet i første afsnit, etablere og deltage i innovationspartnerskaber, prækommercielle indkøb og andre innovations- og kapacitetsudviklingsaktiviteter med relevante private parter, herunder forskningsorganisationer, akademiske kredse, teknologiudbydere, industrien, små og mellemstore virksomheder, opstartsvirksomheder og innovationsaktører, med forbehold af passende databeskyttelses- og sikkerhedsforanstaltninger og uden at det berører gældende EU-ret.

2. Europol underretter og hører regelmæssigt den Rådgivende Gruppe for Kapacitet og Innovation, der oprettes i henhold til artikel 67, om de aktiviteter, der gennemføres i henhold til nærværende artikel.

Artikel 67

Den Rådgivende Gruppe for Kapacitet og Innovation

1. Der oprettes hermed en Rådgivende Gruppe for Kapacitet og Innovation ("den Rådgivende Innovationsgruppe").
2. Den Rådgivende Innovationsgruppe består af en ekspert udpeget af hver medlemsstat og en ekspert udpeget af Kommissionen.
ENISA, ECCC, Frontex, eu-LISA og Eurojust kan hver især udnævne en repræsentant til den Rådgivende Innovationsgruppe.
3. Europol kan indbyde repræsentanter for andre relevante EU-organer, -agenturer og -kontorer og private parter til at deltage, hvis det er relevant.
4. Den rådgivende gruppe bistår Europol med teknisk ekspertise om forsknings-, innovations- og kapacitetsudviklingsaktiviteter, navnlig i forbindelse med udarbejdelse, gennemgang og regelmæssig ajourføring af den ramme, der er omhandlet i artikel 57.

Den Rådgivende Innovationsgruppe skal til det formål:

- a) give deltagerne mulighed for at udveksle oplysninger om igangværende og planlagte kapacitetsudviklings- og innovationsaktiviteter, der gennemføres på EU-plan og nationalt plan, og som kan være relevante for rammen
 - b) støtte sammenhæng, komplementaritet og koordinering mellem forsknings-, innovations- og kapacitetsudviklingsaktiviteter, der gennemføres i henhold til denne forordning, og dertil relaterede initiativer på nationalt plan og EU-plan
 - c) støtte et struktureret samarbejde med private parter om kapacitetsudvikling, test og innovation, der er relevant for Europol's kompetence.
5. Den Rådgivende Innovationsgruppe mødes regelmæssigt. Den har ingen beslutningskompetence og repræsenterer ikke bestyrelsen.
 6. Europol varetager sekretariatsopgaverne og yder administrativ støtte.
 7. Den Rådgivende Innovationsgruppe fastsætter selv sin forretningsorden.

Kapitel V

Europols organisation

Artikel 68

Europols forvaltnings- og ledelsesstruktur

1. Europols forvaltnings- og ledelsesstruktur består af:
 - a) en bestyrelse
 - b) et forretningsudvalg
 - c) en administrerende direktør
 - d) viceadministrerende direktører, hvis sådanne stillinger er oprettet
 - e) en IKT/IM-styregruppe
 - f) en IKT/IM-rådgivningsgruppe
 - g) en Rådgivende Innovationsgruppe
 - h) om fornødent andre rådgivende organer, som bestyrelsen opretter i medfør af artikel 72
 - i) centrene.
2. Medlemmerne af Europols forvaltnings- og ledelsesstruktur må ikke have økonomiske eller andre interesser, der kan påvirke deres upartiskhed. De handler i offentlighedens interesse og udøver deres aktiviteter på en uafhængig, upartisk og gennemsigtig måde. De afgiver årlige interesseerklæringer i overensstemmelse med bestyrelsens interne regler. Europol offentliggør årligt disse erklæringer.

AFDELING 1

BESTYRELSEN

Artikel 69

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen består af en repræsentant fra hver medlemsstat og to repræsentanter fra Kommissionen, som alle har stemmeret.
2. Bestyrelsen omfatter også:
 - a) et medlem, der udpeges af Europa-Parlamentet, uden stemmeret
 - b) et medlem, der udnævnes af hvert af de lande, der er associeret med gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, hvor dette er fastsat og i overensstemmelse med den relevante internationale aftale, der er omhandlet i artikel 93.
3. Hvert bestyrelsesmedlem skal have en suppleant. Suppleanten er medlemmets stedfortræder i vedkommendes fravær.
4. Medlemmerne af bestyrelsen og deres suppleanter udnævnes på grundlag af deres kendskab til retshåndhævelsessamarbejde, der er relevant for Europols kompetence, og under hensyntagen til deres ledelsesmæssige, administrative og budgetmæssige færdigheder og ekspertise. Alle parter, der er repræsenteret i bestyrelsen, bestræber

sig på at begrænse udskiftningen af deres repræsentanter med henblik på at sikre kontinuiteten i bestyrelsens arbejde. Alle parter bestræber sig på at opnå en ligelig repræsentation af mænd og kvinder i bestyrelsen.

5. Medlemmer og deres suppleanter udnævnes for fire år ad gangen. Mandatperioden kan forlænges.

Artikel 70

Bestyrelsens formand

1. Bestyrelsen vælger en formand og en næstformand blandt den gruppe af tre medlemsstater, som i fællesskab har udarbejdet Rådets 18-månedersprogram. De udnævnes for den 18-månedersperiode, der svarer til Rådets program. Hvis formandens eller næstformandens medlemskab af bestyrelsen ophører på et tidspunkt under deres mandatperiode som formand eller næstformand, udløber deres mandatperiode dog automatisk samtidig.
2. Formanden og næstformanden vælges med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede bestyrelsesmedlemmer.
3. Næstformanden afløser automatisk formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

Artikel 71

Bestyrelsesmøder

1. Formanden indkalder til bestyrelsesmøder.
Bestyrelsesmøderne afholdes i princippet i Europols hovedsæde.
2. Den administrerende direktør deltager i drøftelserne, men har ikke stemmeret.
3. Bestyrelsen afholder mindst to ordinære møder om året. Bestyrelsen træder desuden sammen på formandens initiativ eller på anmodning af Kommissionen eller af mindst en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne.
4. Bestyrelsen kan om nødvendigt afholde fælles møder med bestyrelsen for Eurojust, Frontex og Cepol.
5. Bestyrelse kan invitere enhver, hvis udtalelser kan være af interesse, til at deltage i dens møder som observatør.
6. To repræsentanter for Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol indbydes til at deltage i to ordinære bestyrelsesmøder om året som observatører uden stemmeret for at drøfte følgende spørgsmål af politisk interesse:
 - a) den konsoliderede årsberetning, jf. artikel 72, stk. 2, litra m), for det foregående år
 - b) det samlede programmeringsdokument, jf. artikel 73, for det følgende år og det årlige budget
 - c) skriftlige spørgsmål og svar fra Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol
 - d) spørgsmål vedrørende eksterne forbindelser og partnerskaber.

Bestyrelsen kan sammen med repræsentanterne for Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol fastlægge andre spørgsmål af politisk interesse, der skal drøftes.

7. Bestyrelsesmedlemmerne og deres suppleanter kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter under møderne.
8. Europol varetager sekretariatsopgaverne for bestyrelsen.

Artikel 72

Bestyrelsens opgaver

1. Bestyrelsen er ansvarlig for at træffe Europol's strategiske beslutninger og udstikke de generelle retningslinjer for Europol's aktiviteter.
2. Bestyrelsen skal:
 - a) med et flertal på to tredjedele af sine stemmeberettigede medlemmer vedtage Europol's årlige budget og varetage andre opgaver vedrørende Europol's budget
 - b) vedtage de finansielle bestemmelser, der gælder for Europol
 - c) vedtage og regelmæssigt ajourføre kommunikations- og formidlingsplanerne baseret på en behovsanalyse
 - d) vedtage sin forretningsorden, herunder bestemmelser om sekretariatets opgaver og virke
 - e) over for Europol's personale udøve de beføjelser, som personalevedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte tillægger den myndighed, der har beføjelse til at indgå en ansættelseskontrakt for øvrige ansatte ("beføjelserne som ansættelsesmyndighed"), jf. stk. 5
 - f) vedtage bestemmelser til gennemførelse af personalevedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i medfør af personalevedtægtens artikel 110, stk. 2
 - g) med et flertal på to tredjedele udnævne den administrerende direktør og eventuelle viceadministrerende direktører og om nødvendigt forlænge deres embedsperiode eller afskedige dem
 - h) fastlægge Europol's organisatoriske struktur og vedtage Europol's personalepolitik under hensyntagen til forsvarlig budgetforvaltning
 - i) hvis det er relevant, oprette rådgivende organer og fastlægge deres mandat og sammensætning samt gennemførelsesbestemmelser
 - j) på forslag fra den administrerende direktør og med forbehold af Kommissionens forudgående godkendelse træffe afgørelse om oprettelsen af operationelle, tekniske eller administrative funktioner, kapaciteter eller faciliteter i andre medlemsstater end værtsmedlemsstaten, hvis det er nødvendigt for udførelsen af Europol's opgaver
 - k) give bemyndigelse til indgåelsen af samarbejdsordninger
 - l) under hensyntagen til Kommissionens udtalelse vedtage Europol's samlede programmeringsdokument med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer

- m) fastlægge evalueringkriterierne for vurdering af Europol's resultater og med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer vedtage en konsolideret årsberetning om Europol's aktiviteter og inden den 1. juli i det følgende år sende den til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og de nationale parlamenter. Den konsoliderede årsberetning offentliggøres. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter rapporteringsindikatorer, for at sikre en ensartet tilgang til Europol's indsamling og fremlæggelse af oplysninger i forbindelse med kriminalitet, der skader Unionens finansielle interesser
 - n) vedtage bestemmelser til forebyggelse og håndtering af interessekonflikter for så vidt angår bestyrelsesmedlemmerne, herunder i relation til deres interesseerklæringer
 - o) vedtage passende foranstaltninger til støtte for anerkendelsen af de færdigheder og den erhvervserfaring, der er erhvervet i forbindelse med beskæftigelse hos eller aktiviteter udført for Europol, herunder gennem udarbejdelsen af en fælles kompetenceramme i samarbejde med Cepol
 - p) overvåge Europol's strategiske prioriteter og målsætninger som afspejlet i de evalueringskriterier, der er omhandlet i litra m), og sikre passende opfølgning på operationelle, teknologiske og organisatoriske udfordringer, der påvirker udførelsen af Europol's opgaver
 - q) føre tilsyn med den administrerende direktørs præstation, herunder gennemførelsen af bestyrelsens afgørelser og den effektive udøvelse af de beføjelser, den administrerende direktør har i henhold til denne forordning
 - r) udnævne en databeskyttelsesrådgiver, som er funktionelt uafhængig under udførelsen af sit hverv
 - s) udnævne en regnskabsfører, som er funktionelt uafhængig under udførelsen af sit hverv
 - t) etablere og føre tilsyn med en uafhængig intern revisionsfunktion og sikre en passende opfølgning på henstillingerne i interne eller eksterne revisionsrapporter, evalueringer og undersøgelser, der foretages af EPPO, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og EDPS
 - u) vedtage retningslinjer for Europol's behandling af oplysninger i henhold til artikel 32 efter høring af EDPS
 - v) vedtage gennemførelsesbestemmelser for centrene i overensstemmelse med artikel 13-19 og regelmæssigt vurdere deres virke og om nødvendigt tilpasse dem i lyset af operationelle behov og nye sikkerhedstrusler
 - w) udpege den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, som er funktionelt uafhængig under udførelsen af sit hverv
 - x) præcisere de kriterier, på grundlag af hvilke Europol kan fremsætte forslag om mulig indlæsning af indberetninger med oplysninger i SIS.
3. Hvis bestyrelsen finder det nødvendigt for udførelsen af Europol's opgaver, kan den opfordre Rådet til, at det henleder Kommissionens opmærksomhed på, at der er behov for en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet som omhandlet i artikel 94a i forordning (EU) 2018/1725 eller for en henstilling med henblik på en afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger med henblik på indgåelsen af

en international aftale som omhandlet i artikel 94b, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1725.

4. Hvis mindst en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne konstaterer, at der er behov for en indsats fra Europols side på et bestemt område, der hører under dets kompetence, opfordrer bestyrelsen den administrerende direktør til at foreslå passende foranstaltninger.
5. I overensstemmelse med personalevedtægtens artikel 110, stk. 2, vedtager bestyrelsen i medfør af artikel 2, stk. 1, i personalevedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte en afgørelse om delegation af de relevante beføjelser som ansættelsesmyndighed til den administrerende direktør og om fastsættelse af betingelserne for eventuel suspension af en sådan delegation af beføjelser. Den administrerende direktør bemyndiges til at subdelegere disse beføjelser.
6. Når det på grund af ekstraordinære omstændigheder er nødvendigt, kan bestyrelsen ved en afgørelse midlertidigt suspendere delegationen af beføjelserne som ansættelsesmyndighed til den administrerende direktør og enhver subdelegation af sådanne beføjelser og selv udøve beføjelserne eller delegere dem til et af sine medlemmer eller til en anden ansat end den administrerende direktør.
7. Bestyrelsen kan delegere visse opgaver undtagen dem, der kræver et flertal på to tredjedele af bestyrelsen, til det forretningsudvalg, der er omhandlet i artikel 75, og skal vedtage interne regler for dets opgaver, sammensætning og virke.

Artikel 73

Flerårig programmering og årlige arbejdsprogrammer

1. Hvert år vedtager bestyrelsen inden årets udgang et samlet programmeringsdokument, der indeholder Europols flerårige programmering og årlige arbejdsprogram på grundlag af et forslag fra den administrerende direktør, i overensstemmelse med Kommissionens udtalelse og for den flerårige programmerings vedkommende efter høring af Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol, som er oprettet af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i fællesskab.

Hvis Kommissionen afgiver en negativ udtalelse af grunde, der vedrører overensstemmelse med EU-retten, sammenhæng med Unionens politiske mål eller forsvarlig økonomisk forvaltning, tager bestyrelsen udkastet til det samlede programmeringsdokument op til fornyet overvejelse, inden det vedtages, for at sikre overensstemmelse med EU-retten, sammenhæng med Unionens politiske mål og forsvarlig økonomisk forvaltning.

Hvis bestyrelsen beslutter ikke at tage hensyn til et af de spørgsmål, der rejses af Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol i overensstemmelse med artikel 71, stk. 6, litra c), skal det give en udførlig begrundelse.

Når det samlede programmeringsdokument er vedtaget, fremsender bestyrelsen det til Rådet, Kommissionen og Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol.

2. Den flerårige programmering skal indeholde den overordnede strategiske programmering, herunder målsætningerne, de forventede resultater og resultatindikatorerne. Den skal også indeholde ressourceplanlægningen, herunder det flerårige budget og stillingsfortegnelsen, idet der tages højde for behovet for at sikre

en passende blanding af de færdigheder og den ekspertise, der er nødvendig for udførelsen af Europols opgaver. Den skal indeholde strategien for forholdet til tredjelande og internationale organisationer og Europols planlagte forsknings- og innovationsaktiviteter.

Den flerårige programmering skal gennemføres ved hjælp af årlige arbejdsprogrammer og skal i nødvendigt omfang ajourføres i lyset af resultaterne af eksterne og interne evalueringer. Konklusionen i nævnte evalueringer skal også, hvis det er relevant, afspejles i det årlige arbejdsprogram for det følgende år.

3. Det årlige arbejdsprogram skal indeholde detaljerede mål, forventede resultater og resultatindikatorer. Det skal også indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, og oplysninger om de finansielle ressourcer og menneskelige ressourcer, der afsættes til hver foranstaltning, i overensstemmelse med principperne om aktivitetsbaseret budgetlægning og -forvaltning. Det årlige arbejdsprogram skal være i overensstemmelse med den flerårige programmering. Det skal klart anføres i programmet, hvilke opgaver der er blevet tilføjet, ændret eller slettet i forhold til det foregående regnskabsår.
4. Hvis Europol efter vedtagelsen af et årligt arbejdsprogram tillægges en ny opgave, ændrer bestyrelsen det årlige arbejdsprogram.
5. Enhver væsentlig ændring af det årlige arbejdsprogram, især en ændring, der fører til en omfordeling af budgetmidlerne på over 2 % af det årlige budget, vedtages efter samme procedure som den, der gjaldt for vedtagelsen af det oprindelige årlige arbejdsprogram. Bestyrelsen kan delegerer beføjelsen til at foretage ikkevæsentlige ændringer af det årlige arbejdsprogram til den administrerende direktør.

Artikel 74

Bestyrelsens afstemningsregler

1. Uden at det berører artikel 70, stk. 2, artikel 72, stk. 2, litra a), g), l) og m), artikel 76, stk. 7, og artikel 126, stk. 2, træffer bestyrelsen afgørelser med flertal blandt sine stemmeberettigede medlemmer.
2. Hvis Kommissionen giver udtryk for alvorlige betænkeligheder ved et forslag til afgørelse, som forelægges bestyrelsen, om spørgsmål vedrørende delegeret forordning (EU) 2019/715, personalevedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, udsætter bestyrelsen vedtagelsen af den pågældende afgørelse. Inden for 15 dage efter, at Kommissionen har givet udtryk for alvorlige betænkeligheder ved et forslag til afgørelse, som er forelagt bestyrelsen, gennemgår bestyrelsen den pågældende afgørelse på ny og vedtager den, eventuelt med ændringer, ved andenbehandling, enten med et flertal på to tredjedele af sine stemmeberettigede medlemmer, inklusive Kommissionens repræsentanter, eller med fire femtedele flertal blandt medlemsstaternes repræsentanter.
3. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. Hvis et stemmeberettiget medlem ikke er til stede, kan dennes suppleant udøve medlemmets stemmeret.
4. Formanden deltager i afstemningen.
5. Den administrerende direktør deltager ikke i afstemningen.
6. I bestyrelsens forretningsorden fastsættes mere detaljerede afstemningsregler, navnlig regler om, hvornår et medlem kan handle på et andet medlems vegne.

AFDELING 3 FORRETNINGSUDVALGET

Artikel 75

Forretningsudvalget

1. Bestyrelsen bistås af et forretningsudvalg.
2. Forretningsudvalget:
 - a) forbereder de afgørelser, der skal vedtages af bestyrelsen, og overvåger gennemførelsen af de afgørelser, den vedtager, uden at det berører den administrerende direktørs ansvarsområder
 - b) gennemgår det årlige budgetforslag og udkastet til den konsoliderede årsberetning om Europol's aktiviteter samt fører tilsyn med udarbejdelsen og gennemførelsen af den årlige og flerårige programmering
 - c) overvåger gennemførelsen af Europol's budget og forbereder de finansielle og budgetmæssige afgørelser, der skal vedtages af bestyrelsen
 - d) vedtager en intern strategi til bekæmpelse af svig, der står i et rimeligt forhold til risikoen for svig
 - e) sikrer sammen med bestyrelsen en passende opfølgning på resultaterne og henstillingerne i interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer, på resultaterne af undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og på resultaterne, herunder retsafgørelser, af efterforskning, der foretages af EPPO, i overensstemmelse med gældende EU-ret
 - f) bistår og rådgiver, den administrerende direktør i forbindelse med gennemførelsen af bestyrelsens afgørelser med henblik på at styrke tilsynet med den administrative og budgetmæssige forvaltning, uden at det berører den administrerende direktørs ansvarsområder.
3. Hvis det er nødvendigt i hastende tilfælde, kan forretningsudvalget vedtage foreløbige afgørelser på bestyrelsens vegne, navnlig i spørgsmål vedrørende administrativ og budgetmæssig forvaltning, herunder suspendering af delegationen af beføjelser som ansættelsesmyndighed. Sådanne afgørelser forelægges bestyrelsen til bekræftelse på dens næste møde.
4. Forretningsudvalget består af bestyrelsens formand, en repræsentant for Kommissionen i bestyrelsen og tre andre medlemmer, som udpeges af bestyrelsen blandt dens stemmeberettigede medlemmer. Bestyrelsens formand er også formand for forretningsudvalget. Den administrerende direktør deltager i forretningsudvalgets møder, men har ikke stemmeret.
5. Mandatperioden for medlemmer af forretningsudvalget er fire år. Mandatperioden for medlemmer af forretningsudvalget udløber, når deres medlemskab af bestyrelsen ophører.
6. Forretningsudvalget holder mindst ét ordinært møde hver tredje måned. Det træder desuden sammen på formandens initiativ eller efter anmodning fra sine medlemmer.
7. Forretningsudvalget kan, for så vidt angår specifikke punkter på dagsordenen, også indbyde andre deltagere som observatører uden stemmeret.

AFDELING 4

DEN ADMINISTRERENDE DIREKTØR

Artikel 76

Udnævnelse, afskedigelse og forlængelse af embedsperioden

1. Den administrerende direktør ansættes som midlertidigt ansat ved Europol i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.
2. Den administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen på grundlag af en liste over kandidater, som Kommissionen foreslår. Ved indgåelsen af kontrakten med den administrerende direktør repræsenteres Europol af bestyrelsesformanden.
3. Embedsperioden for den administrerende direktør er fem år. I god tid inden udløbet af denne periode foretager Kommissionen en vurdering, hvori en evaluering af den administrerende direktørs udførelse af dennes hverv samt Europols fremtidige opgaver og udfordringer tages i betragtning.
4. Bestyrelsen kan efter forslag fra Kommissionen, der tager udgangspunkt i den i stk. 3 omhandlede vurdering, forlænge den administrerende direktørs embedsperiode én gang, dog højst for en periode på fem år.
5. En administrerende direktør, hvis embedsperiode er blevet forlænget, må ikke deltage i en anden udvælgelsesprocedure til samme stilling efter udløbet af den samlede periode.
6. Den administrerende direktør kan kun afskediges ved en afgørelse truffet af bestyrelsen efter forslag fra Kommissionen.
7. Afgørelser om udnævnelse af den administrerende direktør og/eller den eller de viceadministrerende direktør(er), forlængelse af dennes/disses embedsperiode eller afskedigelse af denne/disse træffes af bestyrelsen med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer.
8. Hvis stillingen bliver ledig, og medmindre bestyrelsen beslutter, hvilken viceadministrerende direktør der skal varetage den administrerende direktørs opgaver og ansvarsområder, indtil en ny administrerende direktør er udnævnt, varetager en viceadministrerende direktør i den højeste lønklasse denne rolle.

Artikel 77

Den administrerende direktørs opgaver og ansvarsområder

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for forvaltningen af Europol. Den administrerende direktør står til ansvar over for bestyrelsen.
2. Den administrerende direktør aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol og Rådet om Europols udførelse af opgaver, når denne anmodes herom.
3. Den administrerende direktør er Europols repræsentant i retlig henseende.
4. Den administrerende direktør er ansvarlig for udførelsen af de opgaver, som Europol pålægges ved denne forordning. Den administrerende direktør er navnlig ansvarlig for:
 - a) at sikre den daglige administration af Europol

- b) at foreslå bestyrelsen at oprette operationelle, tekniske eller administrative funktioner eller kapaciteter i andre medlemsstater end værtsmedlemsstaten, hvis det er nødvendigt for udførelsen af Europols opgaver
- c) at identificere operationelle prioriteter, kapacitetsmangler og nye sikkerhedstrusler, der er relevante for Europols kompetence, og foreslå bestyrelsen passende operationelle, teknologiske eller organisatoriske foranstaltninger
- d) at sikre overholdelse af de finansielle bestemmelser for Europol
- e) at udarbejde et udkast til det samlede programmeringsdokument og forelægge det for bestyrelsen efter høring af Kommissionen
- f) at udarbejde den konsoliderede årsberetning om Europols aktiviteter og forelægge den for bestyrelsen til vurdering og vedtagelse
- g) at beskytte Unionens finansielle interesser ved anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter og gennem effektiv kontrol, der dog ikke må gribe ind i OLAF's og EPPO's undersøgelseskompetence, og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og, efter omstændighederne, ved pålæggelse af administrative og finansielle og sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til uregelmæssigheden og har afskrækkende virkning
- h) i overensstemmelse med artikel 24 i forordning (EU) 2017/1939 at underrette EPPO om enhver strafbar adfærd, i forhold til hvilken EPPO kan udøve sin kompetence, og underrette OLAF i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) 883/2013
- i) at udarbejde en opfølgende handlingsplan vedrørende konklusionerne i interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt undersøgelsesrapporter og henstillinger som følge af undersøgelser foretaget af EPPO, OLAF og EDPS og regelmæssigt aflægge statusrapport til bestyrelsen og, hvis det er relevant og uden unødigt ophold, underrette Kommissionen om væsentlige resultater og de foranstaltninger, der er truffet som reaktion herpå
- j) at udarbejde udkast til finansielle bestemmelser for agenturet
- k) at udarbejde udkastet til overslag over indtægter og udgifter for agenturet og gennemføre dets budget i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning og resultatbaseret budgettering
- l) at udarbejde udkast til nærmere bestemmelser til gennemførelse af personalevedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i overensstemmelse med personalevedtægtens artikel 110
- m) at udarbejde udkast til interne regler om forebyggelse og håndtering af interessekonflikter for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og at forelægge disse udkast til regler for bestyrelsen til vedtagelse
- n) at fremme mangfoldighed og kønsbalance med hensyn til ansættelse af agenturets personale
- o) regelmæssigt at underrette bestyrelsen om samarbejdet med EU-institutioner, -organer, -missioner og -agenturer, herunder om udarbejdelsen og indgåelsen af samarbejdsordninger og de operationelle overvejelser i forbindelse hermed, og,

hvis det er relevant, forelægge bestyrelsen forslag til opfølgende foranstaltninger

- p) regelmæssigt at underrette bestyrelsen om samarbejdet med tredjelande og internationale organisationer, herunder om udarbejdelsen og indgåelsen af samarbejdsordninger med myndigheder i tredjelande og internationale organisationer
- q) regelmæssigt at underrette bestyrelsen om anvendelsen af forordning (EU) 2018/1725 med hensyn til overførsel af personoplysninger og de operationelle overvejelser i forbindelse hermed
- r) regelmæssigt at underrette bestyrelsen om samarbejdsordninger, der er indgået med private parter, herunder deres strategiske relevans, operationelle indvirkning og eventuelle risici forbundet hermed
- s) at udføre andre opgaver i henhold til denne forordning.

Artikel 78

Viceadministrerende direktører

1. Den administrerende direktør kan bistås af en eller flere viceadministrerende direktører. Den administrerende direktør fastlægger deres opgaver.
2. Artikel 77 finder anvendelse på de viceadministrerende direktører. Den administrerende direktør høres, inden de udnævnes, inden enhver forlængelse af deres embedsperiode, eller inden de afskediges.

Kapitel VI Forbindelser med EU-enheder

Artikel 79

Fælles bestemmelser

1. Europol kan etablere og opretholde samarbejdsforbindelser med EU-organer, -kontorer og -agenturer i overensstemmelse med de opgaver, som Europol og disse organer, kontorer og agenturer har fået pålagt, og skal tilstræbe at sikre synergi for så vidt angår udførelsen af deres respektive opgaver. Europol etablerer og opretholder nære forbindelser med de EU-organer, -kontorer og -agenturer, der er omhandlet i artikel 81-90, og som ikke er begrænset til de områder, der er omhandlet deri.

Europol kan også etablere og opretholde samarbejdsforbindelser med EU-institutioner og -missioner, der er oprettet på grundlag af traktaterne, i overensstemmelse med de opgaver, som Europol og disse institutioner og missioner har fået tildelt.
2. Europols samarbejde med EU-organer, -kontorer og -agenturer i henhold til dette kapitel skal navnlig tage sigte på at gøre Unionens indsats over for de former for kriminalitet, der er opført på listen i bilag I, mere effektiv samlet set, navnlig ved at tilstræbe komplementaritet og, hvis det er muligt, forbedre koordineringen af og undgå overlappning mellem tiltag, herunder gennem:
 - a) udveksling af oplysninger i overensstemmelse med betingelserne i denne forordning

- b) operationelle aktiviteter
 - c) strategiske og analytiske aktiviteter
 - d) udveksling af specialviden og ekspertise
 - e) uddannelsesaktiviteter
 - f) udvikling af kapacitet, herunder gennem forskning og innovation og fælles indkøb
 - g) koordinering af aktiviteter, hvis det er relevant, i forbindelse med tredjelande og internationale organisationer
 - h) koordinering af aktiviteter til gennemførelse af Unionens relevante strategier og politiske prioriteter.
3. Det i stk. 1 og 2 omhandlede samarbejde skal finde sted inden for rammerne af de samarbejdsordninger, der er indgået med de enheder, der er omhandlet i stk. 1. Sådanne samarbejdsordninger må ikke give mulighed for udveksling af personoplysninger og er hverken bindende for Unionen eller dens medlemsstater.
- De samarbejdsordninger, der indgås med EU-organer, -kontorer og -agenturer, der er oprettet inden for rammerne af TEUF, skal forhåndsgodkendes af Kommissionen med undtagelse af den samarbejdsordning, der er omhandlet i artikel 81. Disse samarbejdsordninger tages regelmæssigt op til revision, afhængigt af udviklingen i de operationelle behov, enten på eget initiativ af Europol og den berørte EU-institution eller -mission, det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur eller med undtagelse af den samarbejdsordning, der er omhandlet i artikel 81, på anmodning af Kommissionen.
- Enhver samarbejdsordning, som Europol indgår med en EU-institution, et EU-organ, en EU-mission, et EU-kontor eller et EU-agentur inden denne forordnings ikrafttræden, revideres efter den dato, hvor denne forordning begynder at finde anvendelse.
4. Den administrerende direktør underretter bestyrelsen om eventuelle regelmæssige samarbejdsforbindelser, som Europol har til hensigt at oprette og vedligeholde i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3, og om udviklingen i sådanne forbindelser, når de er oprettet.
5. Med forbehold af eventuelle begrænsninger i henhold til artikel 33, stk. 2, og de regler, der finder anvendelse i henhold til artikel 129, kan Europol udveksle alle oplysninger, undtagen personoplysninger, direkte med en EU-institution, et EU-organ, en EU-mission, et EU-kontor eller et EU-agentur, i det omfang en sådan udveksling er relevant for, at Europol eller den pågældende EU-institution, det pågældende EU-organ, den pågældende EU-mission, det pågældende EU-kontor eller det pågældende EU-agentur kan udføre sine opgaver.
6. Europol kan med forbehold af eventuelle begrænsninger, der er anført i artikel 33, stk. 2 eller 3, og de regler, der finder anvendelse i henhold til artikel 129, videregive personoplysninger til de enheder, der er omhandlet i stk. 1, i det omfang en sådan videregivelse er nødvendig for og står i et rimeligt forhold til den retmæssige udførelse af den pågældende enheds opgaver. Personoplysninger, som Europol har videregivet til de i stk. 1 omhandlede enheder, må kun behandles til andre formål, hvis Europol har givet tilladelse hertil, og hvis det er foreneligt med det oprindelige formål, hvortil oplysningerne blev indsamlet og videregivet af Europol. Hvis de

oplysninger, der skal videregives, er meddelt af en medlemsstat eller en EU-institution, et EU-organ, et EU-kontor eller et EU-agentur, og betingelserne i artikel 81, stk. 3 og 4, er opfyldt, deler Europol personoplysninger og andre relevante oplysninger med EPPO uanset eventuelle begrænsninger, der er anført i artikel 33, stk. 2 eller 3.

7. Europol kan modtage og behandle personoplysninger fra EU-institutioner, -organer, -missioner, -kontorer og -agenturer, i det omfang det er nødvendigt og står i et rimeligt forhold til den retmæssige udførelse af dets opgaver. Oplysninger, der tydeligvis er indhentet i åbenbar strid med menneskerettighederne, behandles ikke.
8. Hvis en EU-institution, et EU-organ, en EU-mission, et EU-kontor eller et EU-agentur har modtaget personoplysninger fra Europol, er videregivelse eller overførsel af sådanne oplysninger forbudt, medmindre Europol på forhånd har givet sin udtrykkelige tilladelse hertil.
9. Europol sikrer, at der foretages detaljeret registrering af alle videregivelser eller overførsler af personoplysninger og af grundene til sådanne videregivelser eller overførsler i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 80

Fælles bestemmelser om indirekte informationsudveksling på grundlag af et hit/no hit-system

1. Europol træffer alle passende foranstaltninger for at sikre andre EU-organer, -kontorer og -agenturer indirekte adgang, hvis EU-retten fastsætter en sådan, til oplysninger, som Europol er i besiddelse af, under forudsætning af gensidighed, og ved hjælp af et automatiseret hit/no-hit-system, der er baseret på søgning i indekser, som skal ajourføres.
2. Indirekte adgang til oplysninger som omhandlet i stk. 1 berører ikke eventuelle begrænsninger, som de medlemsstater, EU-institutioner, -organer, -missioner, -kontorer og -agenturer, tredjelande eller internationale organisationer, der har indgivet oplysningerne, har anført i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2.
3. Hvis der findes et hit, indleder Europol den procedure, hvorefter de oplysninger, der gav hittet, skal videregives til det forespørgende EU-organ, -kontor eller -agentur, som omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med de begrænsninger, som leverandøren af oplysningerne har fastsat i henhold til denne forordning. Hvis der findes et hit med oplysninger, der er omfattet af begrænsninger, der er anført i artikel 33, stk. 2, underretter det i stk. 1 omhandlede automatiserede hit/no hit-system ikke det forespørgende EU-organ, -kontor eller -agentur om dette hit. I så fald kontakter Europol straks leverandøren af oplysningerne for at forhøre sig om, hvorvidt de oplysninger, der gav hittet, kan deles med det forespørgende EU-organ, -kontor eller -agentur. Hvis leverandøren af oplysningerne ophæver disse begrænsninger, videregiver Europol de oplysninger, der gav hittet, til det forespørgende EU-organ, -kontor eller -agentur. Hvis leverandøren af oplysningerne opretholder disse begrænsninger, skal Europol overholde disse begrænsninger, og Europol må ikke videregive de oplysninger, der gav hittet, til det forespørgende EU-organ, -kontor eller -agentur.
4. Søgninger efter oplysninger i henhold til stk. 1 og 2 må kun foretages med det formål at konstatere, om oplysninger, som et andet EU-organ, -kontor eller -agentur råder

over, svarer til oplysninger, som Europol behandler med henblik på artikel 32, stk. 2, litra a), b) og c).

5. Under hensyntagen til, at hit/no-hit-systemet er automatiseret, må Europol kun tillade, at søgninger i overensstemmelse med stk. 1 og 2 foretages af personer, der er udpeget af andre EU-organer, -kontorer eller -agenturer og er bemyndigede til at foretage sådanne søgninger.
6. Under forudsætning af den i stk. 1 omhandlede gensidighed har Europol på grundlag af et automatiseret hit/no-hit-system og inden for rammerne af sin kompetence indirekte adgang til oplysninger, der er meddelt EU-organer, -kontorer og -agenturer, på de betingelser, der er fastsat i EU-retten.
7. En sådan adgang berører ikke de begrænsninger, som den medlemsstat, den EU-institution eller det EU-organ, -kontor eller -agentur, det tredjeland eller den internationale organisation, der har meddelt oplysningerne, har anført.
8. Europol og andre EU-organer, -kontorer og -agenturer underretter hinanden, hvis der som følge af et hit i henhold til stk. 1 og 3 er tegn på, at oplysningerne kan være ukorrekte eller kan være i modstrid med andre oplysninger.
9. Hvis det er nødvendigt for indførelsen af det hit/no hit-system, der er omhandlet i stk. 1-8, fastsættes den tekniske procedure, herunder de datasæt, der skal medtages i indekserne, samt krav til ydeevne og tilgængelighed, ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 138.

Artikel 81

Forbindelser med EPPO

1. Europol etablerer og opretholder nære forbindelser med EPPO på grundlag af en samarbejdsordning, hvori de nærmere bestemmelser for deres samarbejde fastsættes. Samarbejdsordningen tages regelmæssigt op til revision.
2. Efter anmodning fra EPPO støtter Europol i overensstemmelse med artikel 102 i forordning (EU) 2017/1939 EPPO's efterforskning, navnlig ved at meddele alle oplysninger, som Europol er i besiddelse af, og som vedrører kriminalitet, der henhører under EPPO's kompetence, og ved at yde den operationelle støtte, der anmodes om med henblik på udførelsen af EPPO's opgaver.
3. Med henblik på at meddele EPPO de oplysninger og yde den støtte, der er omhandlet i første afsnit, sikrer Europol, at der findes passende organisatoriske ordninger, herunder tildeling af særlige menneskelige ressourcer.
4. For at sikre, at Europol meddeler EPPO de nødvendige oplysninger i henhold til denne artikels stk. 2, giver Europol EPPO mulighed for på grundlag af et automatisk hit/no hit-system at få indirekte adgang til oplysninger, der vedrører strafbare handlinger henhørende under EPPO's kompetence, og som opbevares til de formål, der er omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra a), b) og c). Dette hit/no hit-system underretter Europol og den i artikel 33, stk. 1, omhandlede leverandør af oplysninger, hvis der findes et hit.
5. I henhold til artikel 43, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1939 deler Europol, hvis der findes et hit, de oplysninger, der gav hittet, med EPPO, i det omfang det vedrører strafbare handlinger, der henhører under EPPO's kompetence, og underretter leverandøren af oplysningerne.

6. I overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1939 underretter Europol uden unødigt ophold EPPO om enhver strafbar adfærd, i forhold til hvilken EPPO kan udøve sin kompetence i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939.
7. Hvis Europol foretager en indberetning til EPPO i henhold til første afsnit, underretter det straks de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater herom.
8. Europol kan udføre fælles operationelle analyser sammen med EPPO.
9. Hvis Europol modtager oplysninger fra EPPO om former for kriminalitet, der ikke henhører under EPPO's kompetence, men henhører under Europol's kompetence, behandler og analyserer Europol disse oplysninger og videregiver dem, hvis det er relevant, til medlemsstaternes kompetente myndigheder i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 82

Forbindelser med Eurojust

1. Hvis Europol eller en medlemsstat i forbindelse med Europol's aktiviteter, herunder på ethvert trin i en operationel taskforce, konstaterer, at der er behov for en effektiv retslig opfølgning inden for Eurojusts mandat, underretter Europol uden unødigt ophold Eurojust og alle berørte medlemsstater herom. Europol indleder proceduren for udveksling af de relevante oplysninger i overensstemmelse med afgørelsen fra den medlemsstat, der har indgivet oplysningerne. I så fald rådfører Eurojust sig med Europol.
2. Europol og Eurojust kan aftale at oprette fælles operationelle platforme og andre former for struktureret samarbejde for at støtte medlemsstaternes kompetente myndigheder på specifikke kriminalitetsområder, der henhører under deres respektive kompetence. Dette kan omfatte fælles operationel analyse.
3. Europol samarbejder med Eurojust inden for deres respektive mandater om at støtte medlemsstaternes kompetente myndigheder i forbindelse med digital efterforskning og adgang til data og fungerer navnlig som videntcenter for rådgivning, bistand og kapacitetsopbygning vedrørende den grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale.
4. Europol støtter Eurojust inden for deres respektive mandater i forbindelse med de alvorligste international kriminalitet.

Artikel 83

Forbindelser med OLAF

Hvis Europol eller en medlemsstat i forbindelse med Europol's behandling af oplysninger som led i en individuel efterforskning eller i forbindelse med inddrivelse af aktiver konstaterer, at der er behov for koordinering, samarbejde eller støtte i overensstemmelse med OLAF's mandat, meddeler Europol OLAF dette og indleder proceduren for udveksling af de relevante oplysninger i overensstemmelse med afgørelsen fra den medlemsstat, der har indgivet oplysningerne. I så fald rådfører OLAF sig med Europol.

Artikel 84

Forbindelser med Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (AMLA)

1. Europol's forbindelser med AMLA har navnlig til formål at støtte finansielle efterretningsenheder (FIU'er) i forbindelse med en fælles analyse, der foretages i henhold til artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640⁷⁴ og artikel 40 i forordning (EU) 2024/1620.
2. Med henblik på artikel 41, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1620 modtager, behandler og analyserer Europol resultaterne af de fælles analyser og eventuelle yderligere oplysninger i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 85

Forbindelser med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex)

Europol samarbejder med Frontex, navnlig om:

- a) identifikation af grænseoverskridende bevægelser, der er forbundet med høj risiko, og dertil knyttede kriminelle handlinger, herunder ved at analysere rejseinformation i Unionens store IT-systemer, og med henblik herpå sammenligner Europol sådanne oplysninger med de oplysninger, det er i besiddelse af i overensstemmelse med denne forordning, og oplyser Frontex om de relevante risikoindikatorer
- b) gennemførelsen af de aktiviteter, der udføres i henhold til forordning (EU) 2024/1356 og inden for rammerne af forordning (EU) 2019/1896, og med henblik herpå kan Europol efter anmodning fra den berørte medlemsstat indsætte personale for at bistå med kontrol i relevante store EU-IT-systemer i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 22, herunder i forbindelse med aktiviteter, der udføres i henhold til forordning (EU) 2019/1896, samt større internationale begivenheder.

Artikel 86

Forbindelser med eu-LISA

1. Europol samarbejder med eu-LISA på områder af fælles interesse vedrørende udvikling, indførelse og drift af informationssystemer og tilhørende kommunikationsinfrastruktur.
2. Samarbejdet mellem Europol og eu-LISA i henhold til stk. 1 omfatter, hvis det er relevant og i overensstemmelse med deres respektive mandater, men er ikke begrænset til:
 - a) deltagelse i udbudsprocedurer, herunder fælles udbud, rammeaftaler eller andre indkøbsinstrumenter til erhvervelse af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, eller anvendelse af sådanne procedurer

⁷⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, som medlemsstaterne skal indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ændring og ophævelse af direktiv (EU) 2015/849 (EUT L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

- b) udveksling, genanvendelse eller tilpasning af tekniske komponenter, værktøjer, tjenester eller moduler, der er udviklet eller drives af et af agenturerne
 - c) levering af teknisk støtte, ekspertise eller tjenester, herunder inden for systemudvikling, test, vedligeholdelse og sikkerhed
 - d) oprettelse af fælles projektteams og udveksling af personale, ekspertise og andre ressourcer, der er nødvendige for gennemførelsen af fælles projekter og tekniske aktiviteter.
3. Med henblik på udvikling og vedligeholdelse af tjenester, værktøjer og applikationer, der oprettes, hostes eller forvaltes af Europol, anmoder Europol eu-LISA om at levere certifikater for offentlig nøgleinfrastruktur udstedt af eu-LISA's certificeringsmyndighed til Europol og, hvis det er relevant, til medlemsstaternes kompetente myndigheder.
4. Samarbejdet i henhold til stk. 1, 2 og 3 finder sted inden for rammerne af samarbejdsordninger, der fastsætter de praktiske retningslinjer, herunder finansielle aspekter, forvaltningsordninger, ordninger for udveksling af personale og midlertidige ansættelser samt oprettelse og drift af fælles projektteams. praktiske retningslinjer
5. Stk. 1-4 berører ikke Euopols ansvar med hensyn til udvikling og drift af dets egne informationssystemer.

Artikel 87

Forbindelser med Den Europæiske Unions Narkotikaagentur

Euopols samarbejde med Den Europæiske Unions Narkotikaagentur, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1322⁷⁵, vedrører navnlig indsamling af data og overvågning af tendenser inden for narkotikaudbud, herunder ulovlig produktion og handel og anden relateret kriminalitet, brugen af nye teknologier og nye psykoaktive stoffer.

Artikel 88

Forbindelser med Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)

Gennem samarbejdet mellem Europol og FRA kan Europol i forbindelse med udførelsen af dets forskellige opgaver sikre fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der er nedfældet i chartret. Dette omfatter navnlig områder af Euopols aktiviteter, der kan have særlig indvirkning på enkeltpersoners rettigheder, herunder sårbare personer såsom børn.

Artikel 89

Forbindelser med Den Europæiske Unions Toldmyndighed

Euopols samarbejde med Den Europæiske Unions Toldmyndighed, der er oprettet ved forordning [...], har til formål at muliggøre gensidig udveksling af relevante data og oplysninger med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme,

⁷⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1322 af 27. juni 2023 om Den Europæiske Unions Narkotikaagentur (EUDA) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1920/2006 (EUT L 166 af 30.6.2023, s. 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1322/oj>).

navnlig ved at gøre det muligt for Europol efter anmodning at indhente oplysninger, herunder personoplysninger og kommercielt følsomme oplysninger, der er tilgængelige i EU's tolldatacenter, i overensstemmelse med forordning [...].

Artikel 90

Forbindelser med ENISA

Europol's samarbejde med ENISA har navnlig til formål at:

- a) at øge den fælles situationsbevidsthed om cybertrussels- og hændelsesbilledet, navnlig med hensyn til efterretninger om cybertrusler, og
- b) forbedre cybersikkerhedsberedskabet samt indsatsen og genopretningen i forbindelse med ransomwarehændelser.

Kapitel VII

Forbindelser med partnere

AFDELING 1

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 91

Fælles bestemmelser

1. Hvis det er nødvendigt for, at Europol kan udføre sine opgaver, kan Europol etablere og opretholde samarbejdsforbindelser med myndigheder i tredjelande, internationale organisationer og private parter.
2. Europol kan med forbehold af eventuelle begrænsninger i henhold til artikel 33, stk. 2, og uden at det berører artikel 129, udveksle alle oplysninger direkte, undtagen personoplysninger, med de i stk. 1 i denne artikel nævnte enheder i det omfang en sådan udveksling er relevant for, at Europol kan udføre sine opgaver.
3. Den administrerende direktør underretter bestyrelsen om eventuelle regelmæssige samarbejdsforbindelser, som Europol har til hensigt at etablere og opretholde i overensstemmelse med stk. 1 og 2, og om udviklingen i sådanne forbindelser, når de er oprettet.
4. Med henblik på de formål, der er fastsat i stk. 1 og 2, kan Europol indgå samarbejdsordninger med de enheder, der er omhandlet i stk. 1, hvilket forudsætter forhåndsgodkendelse fra Kommissionen. Sådanne samarbejdsordninger må ikke muliggøre udveksling af personoplysninger, må ikke skabe retlige forpligtelser i henhold til folkeretten eller EU-retten og må ikke give udtryk for holdninger, der er bindende for Unionen eller dens medlemsstater.
5. Europol kan modtage og behandle personoplysninger fra de i stk. 1 nævnte enheder, i det omfang det er nødvendigt for og står i et rimeligt forhold til Europol's retmæssige udførelse af sine opgaver og i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725 og nærværende forordning.
6. Hvis tredjelande, internationale organisationer eller private parter har modtaget personoplysninger fra Europol, er videregivelse eller overførsel af sådanne

oplysninger forbudt, medmindre Europol på forhånd har givet sin udtrykkelige tilladelse hertil.

7. Europol sikrer, at der foretages detaljeret registrering af alle videregivelser eller overførsler af personoplysninger og af grundene til sådanne videregivelser eller overførsler i overensstemmelse med denne forordning.
8. Europol behandler ikke oplysninger, der tydeligvis er indhentet i åbenbar strid med menneskerettighederne.

AFDELING 2

SAMARBEJDE MED TREDJELANDE OG INTERNATIONALE ORGANISATIONER

Artikel 92

Prioriteter for det eksterne samarbejde

Europol sikrer, at dets samarbejde med tredjelande og internationale organisationer er i overensstemmelse med Unionens eksterne politikker og prioriteter og, hvis det er relevant, gennemføres i samordning med Unionens delegationer. Med henblik herpå vedtager Europol inden for rammerne af sit mandat en ekstern strategi som led i den flerårige programmering og det årlige arbejdsprogram, jf. artikel 73, med forbehold af Kommissionens forudgående godkendelse.

Artikel 93

Samarbejde med associerede Schengenlande

1. Europol opretholder et tæt samarbejde med lande, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ("associerede Schengenlande").
2. Anvendelsesområdet, de nærmere bestemmelser, rettigheder og forpligtelser vedrørende det samarbejde, der er omhandlet i stk. 1, kan fastsættes ved en særlig international aftale, der indgås mellem Unionen og det pågældende associerede Schengenland.
3. Den i stk. 2 omhandlede internationale aftale kan indeholde bestemmelser om:
 - a) adgang til og mulighed for at foretage forespørgsler i Europols krydstjaktjeneste og Europols analysemiljø i overensstemmelse med artikel 39 og 41
 - b) observatørstatus uden stemmeberettigelse i bestyrelsen og i styregruppen for informations- og kommunikationsteknologi og informationsstyring i henhold til artikel 69
 - c) udstationering af forbindelsesofficerer på samme betingelser som dem, der gælder for forbindelsesofficerer fra medlemsstaterne i henhold til artikel 27.
4. Enhver international aftale om den form for samarbejde, der er omhandlet i stk. 3, kan også indeholde bestemmelser om:
 - a) det pågældende associerede Schengenlands meddelelse af oplysninger til Europol på betingelser svarende til dem, der er fastsat i artikel 29, stk. 1, 2 og 5, og Europols forpligtelse til at tage hensyn til oplysninger fra det pågældende associerede Schengenland, jf. artikel 29, stk. 6

- b) et passende finansielt bidrag, som det pågældende associerede Schengenland skal betale til Europol.

Artikel 94

Overførsel af personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer

1. Europol kan overføre personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer, uden at det berører artikel 129.
5. Den administrerende direktør har kompetence til at tillade overførsel af personoplysninger i overensstemmelse med artikel 94b, 94c og 94d i forordning (EU) 2018/1725.

Bestyrelsen kan efter tilladelse fra EDPS for en periode på højst et år, som kan forlænges, tillade overførsler, hvis betingelserne i artikel 94c i forordning (EU) 2018/25 er opfyldt.

6. Med henblik på stk. 2 træffer den administrerende direktør uden unødigt forsinkelse en afgørelse på grundlag af alle relevante oplysninger, herunder, hvis det er relevant, synspunkter fra databeskyttelsesrådgiveren og de relevante operationelle centre. Sådanne overførsler tillades som hovedregel, når de gældende betingelser er opfyldt, og foretages via SIENA. Hvis det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation ikke har adgang til SIENA, foretages overførslerne gennem INTERPOL's kanaler.
7. Den administrerende direktør underretter hurtigst muligt bestyrelsen om de tilfælde, hvor artikel 94b, 94c og 94d i forordning (EU) 2018/1725 er blevet anvendt.

Artikel 95

Forbindelser med medlemsstaterne eller tredjelande i forbindelse med deres deltagelse i Det Maritime Analyse- og Operationscenter vedrørende Narkotika

1. I det omfang det er nødvendigt for udførelsen af Europolis opgaver, etablerer og opretholder Europol et samarbejde med de medlemsstater og tredjelande, der deltager i Det Maritime Analyse- og Operationscenter vedrørende Narkotika (MAOC-N), ved hjælp af en samarbejdsordning.
2. Europol kan udveksle oplysninger med tredjelande, der deltager i MAOC-N, forudsat at de generelle principper og regler for overførsler af operationelle personoplysninger til tredjelande i forordning (EU) 2018/1725 overholdes.
3. De medlemsstater, der deltager i MAOC-N, forbinder deres forbindelsesofficerer, der er udstationeret i MAOC-N, til SIENA, således at de kan indsende relevante oplysninger til Europol.
4. Europol yder analytisk støtte til MAOC-N med henblik på strafferetlige efterforskninger af kriminelle højrisikonetværk, der handler med narkotika ad søvejen.

AFDELING 3

SAMARBEJDE MED PRIVATE PARTER OG FYSISKE PERSONER

Artikel 96

Udveksling af personoplysninger med private parter

1. Europol kan behandle personoplysninger indhentet fra private parter, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver.
2. Europol kan modtage personoplysninger direkte fra en privat part, hvis den private part erklærer, at denne lovligt kan videregive disse oplysninger i overensstemmelse med gældende lovgivning.
3. Med henblik på at underrette medlemsstaternes kompetente myndigheder om strafbare handlinger, der berører dem, og som vedrører personoplysninger, der er modtaget fra en privat part, og gøre det muligt for dem at træffe de nødvendige foranstaltninger, videresender Europol personoplysningerne og alle relevante resultater af behandlingen af disse oplysninger til de berørte nationale Europolenheder.
4. Europols eventuelle samarbejde med private parter må hverken overlappe eller gribe ind i aktiviteterne hos medlemsstaternes FIU'er og må ikke vedrøre oplysninger, der skal gives til FIU'er med henblik på direktiv (EU) 2015/849.
5. Europol må kun videregive eller overføre personoplysninger til private parter, når det er strengt nødvendigt og forholdsmæssigt, hvilket skal afgøres fra sag til sag, og navnlig når det er i den registreredes interesse eller nødvendigt for at forhindre en overhængende fare for en kriminel handling, herunder terrorisme.

En sådan videregivelse eller overførsel må kun finde sted, hvis den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder ikke vejer tungere end den offentlige interesse, der nødvendiggør videregivelsen eller overførslen.

Den i nærværende stykkes første afsnit omhandlede videregivelse eller overførsel er underlagt begrænsninger i henhold til artikel 33, stk. 2 eller 3, og berører ikke artikel 129.

6. Hvis den private part ikke er etableret i Unionen eller i et tredjeland, jf. artikel 94a i forordning (EU) 2018/1875, giver den administrerende direktør kun tilladelse til overførslen i følgende tilfælde:
 - a) overførslen er nødvendig for at beskytte den pågældende registreredes eller en anden persons vitale interesser
 - b) overførslen er nødvendig for at beskytte den berørte registreredes legitime interesser
 - c) overførslen er afgørende for at afværge en umiddelbar og alvorlig trussel mod en medlemsstat eller et tredjelands offentlige sikkerhed
 - d) overførslen er nødvendig i enkeltsager med henblik på forebyggelsen, efterforskningen, afsløringen eller retsforfølgningen af en konkret strafbar handling, der henhører under Europols kompetence
 - e) overførslen er nødvendig i enkeltsager med henblik på at fastslå et retskrav eller gøre det gældende eller forsvare det ved en domstol i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af en konkret strafbar handling, der henhører under Europols kompetence.

Personoplysninger må ikke overføres, hvis den administrerende direktør fastslår, at den pågældende registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder vægter højere end den offentlige interesse, der nødvendiggør den i første afsnit, litra d) og e), omhandlede overførsel.

7. Videregivelser eller overførsler af personoplysninger i henhold til stk. 5 og 6 må ikke være systematiske, omfangsrige eller strukturelle.
8. Europol kan via deres nationale Europolenheder anmode medlemsstaterne om i overensstemmelse med deres nationale ret at dele personoplysninger med Europol fra private parter, der er etableret eller har en retlig repræsentant på deres område. Sådanne anmodninger skal begrundes og være så præcise som muligt. Sådanne personoplysninger skal være så lidt følsomme som muligt og begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt og står i rimeligt forhold til, hvad Europol har brug for for at udføre sine opgaver.
9. Europols mekanisme, der er omhandlet i artikel 47, kan anvendes til udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og private parter i overensstemmelse med den respektive EU-ret og nationale ret. Disse udvekslinger af oplysninger kan også omfatte kriminalitet, der ikke henhører under Europols kompetence.

Hvis medlemsstaterne anvender Europols mekanisme til udveksling af oplysninger om kriminalitet, der henhører under Europols kompetence, sender de Europol en kopi af disse oplysninger.

Hvis medlemsstaterne anvender Europols mekanisme til udveksling af personoplysninger om kriminalitet, der ikke henhører under Europols kompetence, har Europol ikke adgang til disse oplysninger og betragtes som en databehandler i overensstemmelse med artikel 87 i forordning (EU) 2018/1725.

Europol foretager en vurdering af sikkerhedsrisiciene ved at tillade private parter at anvende sin infrastruktur og gennemfører om nødvendigt passende forebyggende og afbødende foranstaltninger.
10. Europol sikrer, at der foretages detaljeret registrering af alle videregivelser eller overførsler af personoplysninger og grundene til sådanne videregivelser eller overførsler i overensstemmelse med denne forordning, og at de meddeles EDPS i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725.
11. Hvis de personoplysninger, der modtages eller skal videregives eller overføres, berører en medlemsstats interesser, underretter Europol straks den berørte medlemsstats nationale Europolenhed.
12. Senest den 31. marts vedtager bestyrelsen en årsrapport om de personoplysninger, der udveksles med private parter i henhold til denne artikel, på grundlag af kvantitative og kvalitative evalueringskriterier, der fastlægges af bestyrelsen.
13. I årsrapporten tages der hensyn til tavshedspligten, og eksemplerne anonymiseres for så vidt angår personoplysninger.

Årsrapporten fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

Artikel 97

Oplysninger fra fysiske personer

1. I det omfang det er nødvendigt for, at Europol kan udføre sine opgaver, kan Europol modtage og behandle oplysninger, der hidrører fra fysiske personer.
2. Personoplysninger, der hidrører fra fysiske personer, må kun behandles af Europol, hvis de modtages på en af følgende måder:

- a) gennem en national Europolenhed i overensstemmelse med national ret
 - b) gennem kontaktpunktet i et tredjeland eller en international organisation, hvortil personoplysninger kan overføres i henhold til artikel 94b, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2018/1725
 - c) gennem en myndighed i et tredjeland eller en international organisation, hvortil personoplysninger kan overføres i henhold til artikel 94a, artikel 94b, stk. 1, eller stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2018/1725.
3. Hvis Europol modtager oplysninger, herunder personoplysninger, fra en fysisk person, der er bosiddende i et tredjeland, for hvilket betingelserne for overførsel i henhold til artikel 94a eller 94b i forordning (EU) 2018/1725 ikke er opfyldt, videresender Europol kun disse oplysninger til en medlemsstat eller til et sådant tredjeland.
 4. Hvis de modtagne personoplysninger berører en medlemsstats interesser, underretter Europol straks den berørte medlemsstats nationale Europolenhed.
 5. Europol må ikke kontakte fysiske personer med henblik på at indhente oplysninger.
 6. Europol må ikke videregive personoplysninger til fysiske personer, jf. dog artikel 104 og 105.

Kapitel VIII

Databeskyttelse

Artikel 98

Europols behandling af personoplysninger

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder [forordning \(EU\) 2018/1725](#) anvendelse på Europols behandling af personoplysninger.
2. Henvisninger til "personoplysninger" i denne forordning forstås som henvisninger til "operationelle personoplysninger" som defineret i [artikel 3, nr. 2\), i forordning \(EU\) 2018/1725](#), medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.
3. Bestyrelsen vedtager regler for fastsættelse af fristerne for opbevaring af administrative personoplysninger.

Artikel 99

Vurdering af kildens pålidelighed og oplysningers korrekthed

1. Pålideligheden af kilden til oplysninger, der hidrører fra en medlemsstat, skal så vidt muligt vurderes af den medlemsstat, der har meddelt oplysningerne, ved anvendelse af følgende kildevurderingskoder:
 - a) A: hvor der ikke hersker tvivl om kildens ægthed, pålidelighed og kompetence, eller hvor oplysningerne er meddelt af en kilde, der har vist sig at være pålidelig i alle tilfælde
 - b) B: hvor oplysningerne er meddelt af en kilde, der i de fleste tilfælde har vist sig at være pålidelig
 - c) C: hvor oplysningerne er meddelt af en kilde, der i de fleste tilfælde har vist sig at være upålidelig

- d) X: hvor kildens pålidelighed ikke kan vurderes.
2. Korrektheden af oplysninger, der hidrører fra en medlemsstat, skal så vidt muligt vurderes af den medlemsstat, der har meddelt oplysningerne, ved anvendelse af følgende oplysningsvurderingskoder:
- a) 1: oplysninger, hvis korrekthed der ikke er tvivl om
 - b) 2: oplysninger, som kilden har personligt kendskab til, men som den rapporterende tjenestemand ikke har personligt kendskab til
 - c) 3: oplysninger, som kilden ikke har personligt kendskab til, men som underbygges af andre allerede registrerede oplysninger
 - d) 4: oplysninger, som kilden ikke har personligt kendskab til, og som ikke kan underbygges.
3. Hvis Europol på grundlag af de oplysninger, det allerede har i sin besiddelse, kommer til den konklusion, at der er behov for at korrigere vurderingen i stk. 1 eller 2, underretter Europol den pågældende medlemsstat herom og søger at nå til enighed om en ændret vurdering. Europol ændrer ikke vurderingen, medmindre der opnås en sådan enighed.
4. Hvis Europol modtager oplysninger fra en medlemsstat, uden at der foretages en vurdering i overensstemmelse med stk. 1 eller 2, forsøger Europol at vurdere, hvor pålidelig kilden er, eller hvor korrekte oplysningerne er, på grundlag af oplysninger, som det allerede har i sin besiddelse. Vurderingen af specifikke data og oplysninger skal ske i efter aftale med den medlemsstat, der har meddelt oplysningerne. En medlemsstat og Europol kan også indgå en generel aftale om vurdering af bestemte typer oplysninger og bestemte kilder. Hvis det i et konkret tilfælde ikke er muligt at nå til enighed, eller der ikke er indgået en generel aftale, vurderer Europol oplysningerne eller dataene og tildeler disse oplysninger eller data vurderingskoderne X og 4, jf. henholdsvis stk. 1 og 2.
5. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse, hvis Europol modtager data eller oplysninger fra en EU-institution, et EU-organ, en EU-mission, et EU-kontor eller et EU-agentur, et tredjeland, en international organisation eller en privat part.
6. Oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder vurderes af Europol under anvendelse af vurderingskoderne i stk. 1 og 2.
7. Hvis oplysningerne er resultatet af en analyse, som Europol har foretaget under udførelsen af sine opgaver, vurderer Europol sådanne oplysninger i overensstemmelse med denne artikel og efter aftale med de medlemsstater, der deltager i analysen.

Artikel 100

Behandling af personoplysninger fra forskellige kategorier af registrerede og særlige kategorier af personoplysninger

1. Behandling af personoplysninger om ofre for en strafbar handling, vidner eller andre personer, som kan give oplysninger om strafbare handlinger, er tilladt, hvis det er strengt nødvendigt for og står i rimeligt forhold til forebyggelse eller bekæmpelse af kriminalitet, der henhører under Europols kompetence.
2. Automatisk eller anden form for behandling af personoplysninger om race eller etnisk oprindelse, politiske anskuelser, religiøs eller filosofisk overbevisning eller

medlemskab af fagforening og behandling af genetiske data, biometriske oplysninger med det formål entydigt at identificere en fysisk person eller oplysninger om helbredsforhold eller om fysiske personers seksuelle forhold eller seksuelle orientering er kun tilladt, hvis det er strengt nødvendigt og forholdsmæssigt i forbindelse med forsknings- og innovationsprojekter i henhold til artikel 102 og til operationelle formål inden for rammerne af Europols kompetence, og kun til forebyggelse eller bekæmpelse af kriminalitet, der henhører under Europols kompetence. En sådan behandling skal også være omfattet af de fornødne garantier i henhold til denne forordning med hensyn til den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder og er, med undtagelse af biometriske oplysninger, der behandles med det formål entydigt at identificere en fysisk person, kun tilladt, hvis disse oplysninger supplerer andre personoplysninger, der behandles af Europol. Udvælgelsen af en bestemt persongruppe alene på grundlag af sådanne personoplysninger er forbudt.

3. Databeskyttelsesrådgiveren underrettes uden unødigt ophold i tilfælde af behandling af personoplysninger i henhold til denne artikel.
4. Kun Europol har direkte adgang til personoplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2. Den administrerende direktør giver et begrænset antal ansatte i Europol tilladelse til at få adgang hertil, hvis det er nødvendigt for, at de kan udføre deres opgaver.
5. Hvis det er nødvendigt at sikre ansatte i medlemsstaternes kompetente myndigheder eller EU-organer og -agenturer direkte adgang til personoplysninger, for at disse kan udføre deres opgaver og i overensstemmelse med denne forordning eller med henblik på forsknings- og innovationsprojekter i overensstemmelse med artikel 102, stk. 2, litra c), giver den administrerende direktør uanset første afsnit et begrænset antal af disse ansatte tilladelse til en sådan adgang.
6. Personoplysninger som omhandlet i stk. 1 og 2 må ikke videregives til medlemsstaterne eller EU-institutioner, -organer, -missioner, -kontorer og -agenturer eller overføres til tredjelande eller internationale organisationer eller private parter, medmindre en sådan videregivelse eller overførsel er påkrævet i henhold til denne forordning eller EU-retten eller er strengt nødvendig og forholdsmæssig i konkrete sager vedrørende kriminalitet, der henhører under Europols kompetence, og i overensstemmelse med kapitel VI og VII.
7. Hvert år sender Europol EDPS en statistisk oversigt over alle de typer personoplysninger, der er omhandlet i stk. 2, som det har behandlet.

Artikel 101

Frister for opbevaring og sletning af personoplysninger

1. Europol må kun opbevare de personoplysninger, som det behandler, så længe det er nødvendigt og står i rimeligt forhold til de formål, hvortil personoplysningerne behandles.
2. Under alle omstændigheder undersøger Europol senest tre år efter, at den oprindelige behandling af personoplysningerne begyndte, om det er nødvendigt fortsat at opbevare oplysningerne. Hvis opbevaringen stadig er nødvendig for udførelsen af Europols opgaver, kan Europol beslutte fortsat at opbevare personoplysningerne indtil den følgende undersøgelse, der skal finde sted efter endnu en periode på tre år. Grundene til den fortsatte opbevaring skal begrundes og registreres. Medmindre det

besluttet fortsat at opbevare personoplysningerne, skal de automatisk slettes efter tre år.

3. Hvis den type personoplysninger, der er omhandlet i artikel 100, stk. 1 og 2, opbevares i en periode på over fem år, skal EDPS underrettes herom.
4. Hvis en medlemsstat, en EU-institution, et EU-organ, en EU-mission, et EU-kontor eller EU-agentur, et tredjeland eller en international organisation ved videregivelsen eller overførslen har anført begrænsninger med hensyn til en tidligere sletning eller tilintetgørelse af personoplysningerne, jf. artikel 33, stk. 2, sletter Europol personoplysningerne i overensstemmelse med disse begrænsninger. Hvis fortsat opbevaring af oplysningerne på grundlag af mere omfattende informationer end dem, leverandøren af oplysningerne er i besiddelse af, anses for at være nødvendig for, at Europol kan udføre sine opgaver, anmoder Europol leverandøren af oplysningerne om tilladelse til fortsat at opbevare oplysningerne med angivelse af begrundelsen for anmodningen.
5. Hvis en medlemsstat, en EU-institution, et EU-organ, en EU-mission, et EU-kontor eller EU-agentur, et tredjeland eller en international organisation i sine egne dataregistre sletter personoplysninger, der er meddelt Europol, underretter den/det Europol herom. Europol sletter da oplysningerne, medmindre fortsat opbevaring af oplysningerne på grundlag af mere omfattende informationer end dem, som leverandøren af oplysningerne er i besiddelse af, anses for at være nødvendig for, at Europol kan udføre sine opgaver. Europol underretter leverandøren af oplysningerne, hvis de pågældende oplysninger fortsat opbevares, og angiver begrundelsen for den fortsatte opbevaring.
6. Personoplysninger må ikke slettes i følgende tilfælde:
 - a) hvis en sådan sletning ville være i strid med hensynet til en registreret, der har behov for beskyttelse, i hvilket tilfælde oplysningerne kun må anvendes med den registreredes udtrykkelige og skriftlige samtykke
 - b) hvis personoplysningernes rigtighed bestrides af den registrerede, før medlemsstaterne eller, hvis det er relevant, Europol har haft mulighed for at kontrollere rigtigheden af oplysningerne
 - c) hvis oplysningerne skal bevares som bevismiddel eller for at et retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares
 - d) hvis den registrerede modsætter sig deres sletning og i stedet anmoder om, at anvendelse heraf begrænses.

Artikel 102

Behandling af personoplysninger med henblik på forskning og innovation

1. Europol kan behandle personoplysninger med henblik på relevante forsknings- og innovationsprojekter, forudsat at behandlingen af disse personoplysninger er nødvendig og behørigt begrundet for at nå målsætningerne for det pågældende projekt.

For så vidt angår særlige kategorier af personoplysninger må en sådan behandling kun foretages, når det er strengt nødvendigt og underlagt de fornødne garantier, som kan omfatte pseudonymisering.

Europols behandling af personoplysninger inden for rammerne af forsknings- og innovationsprojekter styres af principperne om gennemsigtighed, forklarlighed, rimelighed og ansvarlighed.

2. Uden at det berører stk. 1, finder følgende garantier anvendelse i forbindelse med behandling af personoplysninger, der foretages inden for rammerne af Europols forsknings- og innovationsprojekter:
 - a) Alle forsknings- og innovationsprojekter kræver forudgående tilladelse fra den administrerende direktør på grundlag af:
 - i. en beskrivelse af projektets mål og en redegørelse for, hvordan projektet hjælper Europol eller medlemsstaternes kompetente myndigheder i deres opgaver
 - ii. en beskrivelse af den planlagte behandlingsaktivitet med angivelse af formålene med, omfanget og varigheden af behandlingen og nødvendigheden og forholdsmæssigheden af at behandle personoplysningerne
 - iii. en beskrivelse af de kategorier af personoplysninger, der skal behandles
 - iv. en vurdering af overholdelsen af artikel 71 i forordning (EU) 2018/1725 for så vidt angår fristerne for opbevaring af og betingelserne for adgang til personoplysningerne.
 - b) Bestyrelsen underrettes forud for projektets iværksættelse i overensstemmelse med de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 32, stk. 11
 - c) Personoplysninger, der skal behandles inden for rammene af projektet:
 - i. kopieres midlertidigt til et separat, isoleret og beskyttet databehandlingsmiljø, der, hvis det er relevant, kan støtte iterative udviklings-, test- og valideringsprocesser i Europol udelukkende med det formål at gennemføre det pågældende projekt
 - ii. må tilgås af ansatte i Europol, der har særlig tilladelse hertil i overensstemmelse med artikel 100, stk. 4, og, med forbehold af tekniske sikkerhedsforanstaltninger, ansatte, der har særlig tilladelse hertil, i medlemsstaternes kompetente myndigheder og EU-agenturerne
 - iii. må ikke videregives eller overføres
 - iv. må ikke føre til foranstaltninger eller beslutninger, der berører de registrerede som følge af behandlingen heraf
 - v. slettes, når projektet er afsluttet, eller når fristen for opbevaring af personoplysningerne er udløbet i overensstemmelse med artikel 91
 - vi. genanvendes, med forbehold af fornødne garantier og, hvis det er behørigt begrundet, i Europol til efterfølgende forsknings- og innovationsprojekter, der forfølger compatible mål, navnlig til forbedring, test eller validering af algoritmer og AI-modeller og AI-systemer.
 - d) Logningen af behandlingen af personoplysninger inden for rammerne af projektet opbevares indtil to år efter projektets afslutning udelukkende med henblik på og kun så længe som nødvendigt for at kontrollere, at resultatet af databehandlingen er korrekt.
3. Hvis Europol er af den opfattelse, at en ny type forsknings- og innovationsprojekt udgør en betydelig risiko for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder,

gennemfører det ud over kravene i denne artikels stk. 2, litra a), også en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse i overensstemmelse med artikel 89 i forordning (EU) 2018/1725. I sådanne tilfælde underrettes EDPS, inden projektet iværksættes.

4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på tilpasning, ændring eller ibrugtagning af eksisterende kapacitet, herunder i en fastlagt operationel kontekst, forudsat at disse aktiviteter ikke i væsentlig grad ændrer behandlingens karakter, omfang eller formål på en måde, der vil øge risikoen for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.
5. Bestyrelsen fastlægger i et bindende dokument det generelle anvendelsesområde for forsknings- og innovationsprojekter. Et sådant dokument opdateres, hvis det er nødvendigt, og det stilles til rådighed for EDPS med henblik på dennes tilsynsfunktion.
6. Europol skal føre et dokument med en detaljeret beskrivelse af processen og af begrundelsen for træning, test og validering af algoritmer for at sikre gennemsigtighed i processen og algoritmerne, herunder deres overensstemmelse med garantierne i denne artikel, og for at gøre det muligt at kontrollere resultaternes korrekthed baseret på anvendelsen af sådanne algoritmer. Europol stiller efter anmodning dette dokument til rådighed for interesserede parter, herunder medlemsstaterne og Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol.
7. Hvis de oplysninger, der skal behandles med henblik på et forsknings- og innovationsprojekt, er meddelt af en medlemsstat, et EU-organ, et tredjeland eller en international organisation, anmoder Europol om samtykke fra den pågældende leverandør af oplysninger i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, medmindre leverandøren af oplysninger på forhånd har givet tilladelse til en sådan behandling med henblik på forsknings- og innovationsprojekter, enten generelt eller under nærmere fastsatte betingelser.
8. Europol må ikke behandle oplysninger med henblik på forsknings- og innovationsprojekter uden samtykke fra leverandøren af oplysninger. Et sådant samtykke kan til enhver tid tilbagekaldes.

Artikel 103

Anmeldelse af brud på persondatasikkerheden til de berørte myndigheder

1. I tilfælde af brud på persondatasikkerheden, og uden at det berører artikel 92 i forordning (EU) 2018/1725, anmelder Europol uden unødigt ophold dette brud til de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder og til leverandøren af de pågældende oplysninger, medmindre det er usandsynligt, at bruddet på persondatasikkerheden vil medføre en risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder.
2. Den i stk. 1 omhandlede anmeldelse skal mindst:
 - a) beskrive arten af bruddet på persondatasikkerheden, herunder, hvis det er muligt og hensigtsmæssigt, kategorierne og antallet af berørte registrerede samt kategorierne og antallet af berørte dataregistreringer
 - b) beskrive de sandsynlige konsekvenser af bruddet på persondatasikkerheden
 - c) beskrive de foranstaltninger, som Europol foreslår eller har truffet for at afhjælpe bruddet på persondatasikkerheden

- d) hvis det er hensigtsmæssigt, indeholde forslag til foranstaltninger, der kan begrænse de mulige negative virkninger af bruddet på persondatasikkerheden.

Artikel 104

Underretning af den registrerede om brud på persondatasikkerheden

Uden at det berører artikel 93 i forordning (EU) 2018/1725, anmoder Europol, såfremt det ikke har den berørte registreredes kontaktoplysninger, leverandøren af de pågældende oplysninger om at underrette den berørte registrerede om bruddet på persondatasikkerheden og at orientere Europol om den afgørelse, der træffes. De medlemsstater, der leverer oplysningerne, underretter i overensstemmelse med national ret den berørte registrerede om bruddet på persondatasikkerheden.

Artikel 105

Den registreredes ret til indsigt

1. Registrerede, der ønsker at udøve deres ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører dem, som omhandlet i artikel 80 i forordning (EU) 2018/1725, kan indgive en anmodning herom til den myndighed, der er udpeget hertil, i en medlemsstat efter eget valg eller til Europol. Den pågældende myndighed henviser anmodningen til Europol uden unødigt forsinkelse og senest en måned efter modtagelsen.
2. Europol bekræfter modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede anmodning. Europol besvarer den uden unødigt forsinkelse og under alle omstændigheder senest fire måneder efter Europols modtagelse af anmodningen, jf. dog artikel 81 i forordning (EU) 2018/1725.
3. Europol hører medlemsstaternes kompetente myndigheder og leverandøren af de pågældende oplysninger, inden der træffes afgørelse. En afgørelse om adgang til personoplysninger er betinget af et tæt samarbejde mellem Europol og medlemsstaterne og den leverandør af oplysninger, der direkte er berørt af den registreredes adgang til de pågældende oplysninger. Medlemsstaterne og leverandøren af de pågældende oplysninger arbejder tæt sammen med Europol og afgiver uden unødigt forsinkelse svar på den høring, som Europol har foretaget. Hvis en medlemsstat eller leverandøren af oplysninger gør indsigelse mod Europols foreslåede svar, underretter den Europol om grundene hertil. Europol tager størst muligt hensyn til en sådan indsigelse. Europol meddeler efterfølgende sin afgørelse til de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder og til leverandøren af oplysningerne.

Artikel 106

Ret til berigtigelse, sletning og begrænsning

1. Registrerede, der ønsker at benytte sig af retten til berigtigelse eller sletning af personoplysninger eller begrænsning af behandling af personoplysninger, der vedrører dem, som omhandlet i artikel 82 i forordning (EU) 2018/1725, kan indgive en anmodning herom gennem den myndighed, der er udpeget hertil, i en medlemsstat efter eget valg eller til Europol. Hvis anmodningen indgives til den pågældende myndighed, henviser myndigheden anmodningen til Europol senest en måned efter modtagelsen.

2. Uden at det berører artikel 82, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1725, begrænser Europol behandlingen af personoplysninger snarere end sletter personoplysninger, hvis der er rimelig grund til at antage, at sletning kunne skade den registreredes legitime interesser.
3. Begrænsede oplysninger må kun behandles med henblik på beskyttelse af den registreredes rettigheder, hvis dette er nødvendigt for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser, eller til de formål, der er fastsat i artikel 82, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1725.
4. Hvis de i stk. 1 og 2 omhandlede personoplysninger, som Europol er i besiddelse af, er blevet meddelt Europol af tredjelande, internationale organisationer eller EU-institutioner, -organer, -missioner, -kontorer eller -agenturer, er blevet meddelt direkte af private parter, er blevet indhentet af Europol fra offentligt tilgængelige kilder eller er resultatet af Europols egne analyser, berigtiger eller sletter Europol sådanne oplysninger eller begrænser behandlingen heraf og orienterer, hvis det er relevant, leverandørerne af oplysningerne.
5. Hvis de i stk. 1 og 2 omhandlede personoplysninger, som Europol er i besiddelse af, er blevet meddelt Europol af medlemsstater, skal de pågældende medlemsstater berigtige eller slette sådanne oplysninger eller begrænse behandlingen heraf i samarbejde med Europol inden for deres respektive kompetencer.
6. Europol berigtiger eller sletter oplysninger i samarbejde med leverandøren af de pågældende oplysninger i alle følgende tilfælde:
 - a) ukorrekte personoplysninger er blevet videregivet eller overført på en anden passende måde
 - b) fejlene i oplysningerne fra medlemsstaterne skyldes fejl ved videregivelsen eller overførslen eller videregivelse eller overførsel i strid med denne forordning
 - c) fejlene i oplysningerne skyldes, at Europol har indlæst, accepteret eller opbevaret oplysningerne på en ukorrekt måde eller i strid med denne forordning.
7. I de i stk. 3, 4 og 5 omhandlede tilfælde underrettes alle modtagerne af de pågældende oplysninger straks. Modtagerne berigtiger, sletter eller begrænser derefter disse oplysninger i deres egne systemer i henhold til de for dem gældende regler.

Artikel 107

Databeskyttelsesansvar

1. Europol behandler personoplysninger på en måde, der sikrer, at deres kilde, jf. artikel 28, kan fastslås.
2. Ansvar for korrektheden af personoplysninger som omhandlet i artikel 71, stk. 1, litra d), i forordning (EU) 2018/1725 påhviler:
 - a) den medlemsstat eller det EU-organ, der har meddelt Europol personoplysningerne
 - b) Europol med hensyn til de personoplysninger, der er meddelt af tredjelande eller internationale organisationer eller direkte af private parter, med hensyn til de personoplysninger, som Europol har indhentet fra offentligt tilgængelige

kilder, eller som er resultatet af Europols egne analyser, og med hensyn til de personoplysninger, som Europol opbevarer i overensstemmelse med artikel 101, stk. 5.

3. Hvis Europol bliver opmærksom på, at personoplysninger, der er meddelt i henhold til artikel 28, stk. 1, litra a) og b), er faktisk ukorrekte eller er opbevaret ulovligt, underretter det leverandøren af de pågældende oplysninger herom.
4. Ansvar for lovligheden af videregivelsen eller overførslen af oplysninger påhviler:
 - a) den medlemsstat, der har meddelt Europols personoplysninger
 - b) Europol, for så vidt angår personoplysninger, som Europol har meddelt medlemsstater, tredjelande eller internationale organisationer.
5. I tilfælde af videregivelse mellem Europol og en EU-institution, et EU-organ, en EU-mission, et EU-kontor eller EU-agentur påhviler ansvaret for lovligheden af videregivelsen Europol.

Uden at det berører første afsnit, er både Europol og modtageren ansvarlige for lovligheden af en sådan videregivelse, hvis Europol videregiver oplysningerne efter anmodning fra modtageren.
6. Europol er ansvarlig for alle de databehandlingsoperationer, som det foretager, med undtagelse af den bilaterale udveksling af oplysninger mellem medlemsstater, EU-institutioner, -organer, -missioner, -kontorer og -agenturer, tredjelande, internationale organisationer og private parter, som benytter Europols infrastruktur, men som Europol ikke har adgang til. Sådanne bilaterale udvekslinger finder sted under de pågældende enheders ansvar og i overensstemmelse med deres ret. Sikkerheden ved sådanne udvekslinger sikres i overensstemmelse med artikel 91 i forordning (EU) 2018/1725.

Artikel 108

Forudgående høring

1. Europol kan iværksætte behandlingsoperationer, som er underlagt forudgående høring af EDPS i henhold til artikel 90, stk. 1, i [forordning \(EU\) 2018/1725](#), medmindre EDPS har givet skriftlig rådgivning i henhold til artikel 90, stk. 4, i nævnte forordning inden for en frist på otte uger, som starter på datoen for indgivelsen af den oprindelige anmodning om høring og ikke må suspenderes eller forlænges.
2. Hvis de i denne artikels stk. 1 omhandlede behandlingsoperationer har væsentlig betydning for udførelsen af Europols opgaver og er særligt hastende og nødvendige for at forebygge og bekæmpe en overhængende fare for en kriminel handling, der henhører under Europols kompetence, eller for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser, kan Europol undtagelsesvis iværksætte behandling.

I så fald underretter Europol EDPS, inden behandlingsoperationerne påbegyndes, og forelægger EDPS en begrundet beskrivelse af det tilsigtede formål med behandlingen, de pågældende kategorier af oplysninger og en indledende vurdering af risiciene for de registrerede. Europol forelægger EDPS de yderligere oplysninger, der er nødvendige med henblik på den forudgående høring af EDPS, senest fire uger efter påbegyndelsen af behandlingsoperationerne.

Der tages efterfølgende hensyn til skriftlig rådgivning fra EDPS i henhold til artikel 90, stk. 4, i [forordning \(EU\) 2018/1725](#), og den måde, hvorpå behandlingen foretages, tilpasses i overensstemmelse hermed.

Databeskyttelsesrådgiveren inddrages i vurderingen af, hvor meget en sådan behandlingsoperation haster, og fører tilsyn med den pågældende behandling.

Artikel 109

Databeskyttelsesrådgiveren

1. Bestyrelsen udnævner en ansat i Europol som databeskyttelsesrådgiver, der skal udpeges med henblik på denne ene stilling.
2. For at støtte databeskyttelsesrådgiveren i udførelsen af sine opgaver kan en ansat i Europol udpeges som assisterende databeskyttelsesrådgiver.
3. Databeskyttelsesrådgiveren refererer direkte til bestyrelsen.
4. Bestyrelsen vedtager gennemførelsesbestemmelser vedrørende databeskyttelsesrådgiveren. Disse gennemførelsesbestemmelser skal navnlig vedrøre proceduren for udvælgelse af databeskyttelsesrådgiveren, dennes afskedigelse, opgaver, hverv og beføjelser samt garantier for dennes uafhængighed.
5. Databeskyttelsesrådgiveren udnævnes for en periode på fire år og kan genudnævnes.
6. De bestemmelser, der finder anvendelse for databeskyttelsesrådgiveren, finder tilsvarende anvendelse på den assisterende databeskyttelsesrådgiver.
7. Hvis databeskyttelsesrådgiveren er af den opfattelse, at bestemmelserne om behandling af personoplysninger i denne forordning eller i forordning (EU) 2018/1725 ikke er overholdt, underretter vedkommende den administrerende direktør og anmoder denne om at løse problemet med manglende overholdelse inden en fastsat frist. Hvis den administrerende direktør ikke inden den fastsatte frist løser problemet med manglende overholdelse af bestemmelserne i forbindelse med behandlingen, underretter databeskyttelsesrådgiveren bestyrelsen. Bestyrelsen svarer inden for en nærmere fastsat frist, der aftales med databeskyttelsesrådgiveren. Hvis bestyrelsen ikke inden den fastsatte frist løser problemet med manglende overholdelse, henviser databeskyttelsesrådgiveren sagen til EDPS.

Artikel 110

Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder

1. Bestyrelsen udpeger efter forslag fra den administrerende direktør en ansvarlig for grundlæggende rettigheder. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder kan være en ansat i Europol, som har modtaget særlig uddannelse i ret og praksis vedrørende grundlæggende rettigheder.
2. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder udfører følgende opgaver:
 - a) rådgiver Europol, hvis vedkommende finder det nødvendigt eller på anmodning, om enhver af Europols aktiviteter, uden at de pågældende aktiviteter hindres eller forsinkes
 - b) overvåger Europols overholdelse af de grundlæggende rettigheder
 - c) afgiver ikkebindende udtalelser om samarbejdsordninger

- d) informerer den administrerende direktør om mulige krænkelse af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med Europols aktiviteter
 - e) fremmer Europols overholdelse af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med udførelsen af dets opgaver og aktiviteter
 - f) varetager enhver anden opgave, hvis det er fastsat i denne forordning.
3. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder refererer direkte til den administrerende direktør og udarbejder årsrapporter om sine aktiviteter, herunder i hvilket omfang Europols aktiviteter overholder de grundlæggende rettigheder. Disse rapporter gøres tilgængelige for bestyrelsen.

Artikel 111

Undervisning i grundlæggende rettigheder

Europols ansatte modtager obligatorisk undervisning i beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. Alle ansatte i Europol, der er beskæftiget med operationelle opgaver omfattende behandling af personoplysninger, modtager særlig undervisning i behandling af personoplysninger. Denne undervisning udvikles i samarbejde med Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og Cpol.

Artikel 112

Den nationale tilsynsmyndigheds tilsyn

1. De nationale tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 41 i direktiv (EU) 2016/680, har med henblik på udførelsen af deres tilsynsfunktion adgang til de oplysninger, som deres medlemsstat har videregivet til Europol, i den nationale Europolenhed eller i forbindelsesofficerernes lokaler efter de gældende nationale procedurer samt til logninger som omhandlet i artikel [...] i forordning (EU) 2018/1725.
2. De nationale tilsynsmyndigheder har adgang til deres respektive forbindelsesofficerers kontorer og dokumenter i Europol.
3. De nationale tilsynsmyndigheder fører efter de gældende nationale procedurer tilsyn med de nationale Europolenheders og forbindelsesofficerernes aktiviteter, for så vidt som disse aktiviteter er relevante for beskyttelsen af personoplysninger. De holder også EDPS underrettet om alle foranstaltninger, som de træffer vedrørende Europol.
4. Enhver person har ret til at anmode den nationale tilsynsmyndighed om at kontrollere lovligheden af enhver videregivelse eller overførsel eller meddelelse til Europol af oplysninger om ham eller hende selv, uanset form, samt af den pågældende medlemsstats adgang til disse oplysninger. Denne ret udøves i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, hvor anmodningen indgives.

Artikel 113

Samarbejde mellem EDPS og de nationale tilsynsmyndigheder

1. EDPS handler i nært samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i spørgsmål, der kræver national inddragelse, navnlig hvis EDPS eller en national tilsynsmyndighed finder væsentlige uoverensstemmelser mellem medlemsstaternes praksis eller potentielt ulovlig videregivelse eller overførsel ved brug af Europols

kanaler til udveksling af oplysninger, eller i forbindelse med spørgsmål, der er rejst af en eller flere nationale tilsynsmyndigheder vedrørende gennemførelsen og fortolkningen af denne forordning.

2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, sikres koordineret tilsyn i overensstemmelse med artikel 62 i forordning (EU) 2018/1725. EDPS benytter sig af de nationale tilsynsmyndigheders ekspertise og erfaring i forbindelse med udførelsen af sine opgaver som omhandlet i forordning (EU) 2018/1725.

Når de nationale tilsynsmyndigheders medlemmer og ansatte foretager fælles inspektioner sammen med EDPS, skal de under behørig hensyntagen til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet have tilsvarende beføjelser som dem, der er fastsat i forordning (EU) 2018/1725, og være underlagt en tilsvarende forpligtelse som den, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 129.

3. EDPS holder de nationale tilsynsmyndigheder fuldt ud underrettede om alle spørgsmål, der direkte berører eller på anden vis har relevans for dem. Efter anmodning fra en eller flere nationale tilsynsmyndigheder underretter EDPS dem om specifikke spørgsmål.
4. I tilfælde, der vedrører oplysninger, der hidrører fra en eller flere medlemsstater, herunder de tilfælde, der er omhandlet i artikel 114, hører EDPS de berørte nationale tilsynsmyndigheder. EDPS træffer ikke afgørelse om, hvilke yderligere foranstaltninger der skal træffes, før disse nationale tilsynsmyndigheder har underrettet EDPS om deres udtalelse, hvilket skal ske inden for en af denne fastsat frist, som skal være på mindst én måned og højst tre måneder fra det tidspunkt, hvor EDPS hører de berørte nationale tilsynsmyndigheder. EDPS tager det størst mulige hensyn til de berørte nationale tilsynsmyndigheders respektive holdninger. Såfremt EDPS ikke har til hensigt at følge en national tilsynsmyndigheds holdning, underretter vedkommende den pågældende myndighed herom, giver en begrundelse og forelægger sagen for Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

Kapitel IX

Retsmidler og ansvar

Artikel 114

Procedure for EDPS' behandling af klager

1. Når en klage vedrører en afgørelse som omhandlet i denne forordnings artikel 105 eller 106 eller i artikel 81 eller 82 i forordning (EU) 2018/1725, hører EDPS de nationale tilsynsmyndigheder i den medlemsstat, der meddelte oplysningerne, eller i den direkte berørte medlemsstat. Ved vedtagelsen af sin afgørelse, der også kan bestå i et afslag på at meddele oplysninger, tager EDPS hensyn til udtalelsen fra den nationale tilsynsmyndighed.
2. Når klagen vedrører behandlingen af oplysninger, som en medlemsstat har meddelt Europol, sikrer EDPS og den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, der meddelte oplysningerne, hver især inden for rammerne af deres respektive kompetence, at de nødvendige kontroller af lovligheden af behandlingen af oplysningerne er foretaget på korrekt vis.
3. Når klagen vedrører behandling af oplysninger, som EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, tredjelande eller internationale organisationer har meddelt Europol, eller oplysninger, som Europol har indhentet fra offentligt tilgængelige

kilder, eller som er resultatet af Europol's egne analyser, sikrer EDPS, at Europol på korrekt vis har foretaget de nødvendige kontroller af lovligheden af behandlingen af oplysningerne.

Artikel 115

Almindelige bestemmelser om ansvar og ret til erstatning

1. Europol's ansvar i kontraktforhold er underlagt den ret, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i kontrakter, som Europol har indgået.
3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal Europol i overensstemmelse med de almindelige retsprincipper, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte samtlige skader, der forvoldes af dets afdelinger eller af dets ansatte under udførelsen af deres hverv.
4. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for de i stk. 3 omhandlede skader.
5. Europol's ansattes personlige ansvar over for Europol er underlagt de bestemmelser i personalevedtægten eller i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, der gælder for dem.

Kapitel X

Fælles parlamentarisk kontrol

Artikel 116

Fælles parlamentarisk kontrol

1. I henhold til artikel 88 i TEUF udøver Europa-Parlamentet sammen med de nationale parlamenter kontrollen af Europol's aktiviteter. Sammen udgør de en specialiseret Gruppe for Fælles Parlamentarisk Kontrol, der er nedsat i fællesskab af de nationale parlamenter og Europa-Parlamentets kompetente udvalg. Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter fastlægger i fællesskab strukturen og forretningsordenen for Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol i overensstemmelse med artikel 9 i protokol nr. 1 om de nationale parlameters rolle i Den Europæiske Union.
2. Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol varetager en politisk overvågning af Europol's aktiviteter med hensyn til opfyldelsen af dets opgave, herunder indvirkningen af disse aktiviteter på fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder.
3. Bestyrelsesformanden, den administrerende direktør eller deres stedfortrædere giver møde i Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol på dennes anmodning for at drøfte spørgsmål vedrørende de aktiviteter, der nævnes i første afsnit, herunder de budgetmæssige aspekter af sådanne aktiviteter, Europol's strukturelle opbygning og eventuel oprettelse af nye enheder og specialiserede centre under iagttagelse af tavshedspligten. Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol kan efter omstændighederne beslutte at indbyde andre relevante personer til sine møder.
4. EDPS giver møde i Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol på dennes anmodning og mindst en gang om året for at drøfte generelle spørgsmål vedrørende

beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, og navnlig beskyttelse af personoplysninger, for så vidt angår Europol's aktiviteter, under iagttagelse af tavshedspligten.

5. Europol hører Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol i forbindelse med Europol's flerårige programmering, jf. artikel 73, stk. 1.
6. Europol sender følgende dokumenter til Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol til orientering under iagttagelse af tavshedspligten:
 - a) strategiske analyser, trusselsvurderinger, rapporter om udviklingen og briefinger om situationen vedrørende Europol's kompetence og resultaterne af undersøgelser og evalueringer bestilt af Europol
 - b) administrative ordninger, der er indgået i medfør af artikel 79, stk. 3
 - c) dokumentet, der indeholder Europol's flerårige programmering og årlige arbejdsprogram, som omhandlet i artikel 73, stk. 1
 - d) den konsoliderede årsberetning om Europol's aktiviteter, der er omhandlet i artikel 73, stk. 2, herunder relevante oplysninger om Europol's aktiviteter i forbindelse med og resultater af behandlingen af store datasæt, uden at der videregives nærmere operationelle oplysninger, og uden at det berører igangværende efterforskninger
 - e) evalueringsrapporten udarbejdet af Kommissionen som omhandlet i artikel 130
 - f) årlige oplysninger i henhold til artikel 96, stk. 12, om de personoplysninger, der udveksles med private parter i henhold til artikel 96, herunder en vurdering af samarbejdets effektivitet, specifikke eksempler på tilfælde, der viser, hvorfor disse anmodninger var nødvendige og forholdsmæssige for at gøre det muligt for Europol at udføre sine opgaver, og for så vidt angår udveksling af personoplysninger i henhold til artikel 96 antallet af børn, der er blevet identificeret som følge af disse udvekslinger, i det omfang Europol råder over disse oplysninger
 - g) årlige oplysninger om antallet af tilfælde, hvor Europol har været nødt til at behandle personoplysninger, der ikke vedrører de kategorier af registrerede, der er opført i bilag II, sammen med oplysninger om behandlingens varighed og resultater, herunder eksempler på sådanne tilfælde, der viser, hvorfor denne behandling af oplysninger var nødvendig og forholdsmæssig
 - h) årlige oplysninger om overførsler af personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer i henhold til artikel 94, herunder antallet af tilfælde, hvor overførsler blev godkendt i henhold til artikel 94, stk. 2
 - i) årlige oplysninger om antallet af tilfælde, hvor Europol har foreslået, at indberetninger med oplysninger kan indlæses i overensstemmelse med artikel 30, herunder specifikke eksempler på tilfælde, der viser, hvorfor det blev foreslået at indlæse disse indberetninger
 - j) årlige oplysninger om antallet af gennemførte forsknings- og innovationsprojekter, herunder oplysninger om formålet med disse projekter, kategorierne af behandlede personoplysninger, de yderligere sikkerhedsforanstaltninger, der anvendes, herunder dataminimering, de retshåndhævelsesbehov, som disse projekter søgte at håndtere, og resultatet af sådanne projekter

- k) årlige oplysninger om antallet og typen af tilfælde, hvor særlige kategorier af personoplysninger er blevet behandlet, jf. artikel 100.

De i litra f) og i) omhandlede eksempler anonymiseres for så vidt angår personoplysninger.

De i litra g) omhandlede eksempler anonymiseres for så vidt angår personoplysninger, uden at der videregives nærmere operationelle oplysninger, og uden at det berører igangværende efterforskninger.

7. Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol kan anmode om andre relevante dokumenter, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver vedrørende den politiske overvågning af Europols aktiviteter, med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001⁷⁶, og uden at dette berører artikel 117 og 129 i denne forordning.
8. Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol kan udfærdige sammenfattende konklusioner om den politiske overvågning af Europols aktiviteter, herunder med specifikke henstillinger til Europol, og forelægge disse konklusioner for Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Europa-Parlamentet sender Rådet, Kommissionen og Europol disse konklusioner til orientering.

Artikel 117

Europa-Parlamentets adgang til informationer, der behandles af eller gennem Europol

1. Når Europa-Parlamentet og Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol for at kunne føre parlamentarisk kontrol med Europols aktiviteter i henhold til artikel 116 efter egen anmodning gives adgang til følsomme ikkeklassificerede informationer, der behandles af eller gennem Europol, skal dette ske i overensstemmelse med de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 129, stk. 1.
2. Europa-Parlamentets adgang til EU's klassificerede informationer, der behandles af eller gennem Europol, skal være i overensstemmelse med den gældende interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet og Rådet om fremsendelse til Europa-Parlamentet og dets behandling af Rådets klassificerede informationer på andre områder end dem, der er omfattet af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og gives under iagttagelse af de bestemmelser, der er omhandlet i denne forordnings artikel 129, stk. 2.
3. De nødvendige nærmere bestemmelser om Europa-Parlamentets adgang til informationerne i stk. 1 og 2 fastsættes i samarbejdsordninger, der indgås mellem Europol og Europa-Parlamentet.

Kapitel XI Personale

Artikel 118

Almindelige bestemmelser

⁷⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj>).

1. Personalevedtægten, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen af denne personalevedtægt og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, gælder for Europols ansatte.
2. Europols ansatte består af midlertidigt ansatte og kontraktansatte. Bestyrelsen underrettes hvert år af den administrerende direktør om tidsbegrænsede kontrakter, der er indgået. Bestyrelsen træffer afgørelse om, hvilke af de midlertidige stillinger i stillingsfortegnelsen, der kun kan besættes med ansatte fra medlemsstaternes kompetente myndigheder. Bestyrelsen gennemgår regelmæssigt disse stillinger under hensyntagen til operationelle krav og behovet for at sikre, at der er specialiseret ekspertise til rådighed. Personale, der ansættes i sådanne stillinger, kan kun ansættes i tidsbegrænsede kontrakter, der kan fornyes én gang. Den samlede maksimale varighed af sådanne kontrakter som midlertidigt ansat må ikke være på over 10 år.

Artikel 119

Udstationerede nationale eksperter

1. Europol kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter.
2. Bestyrelsen vedtager en afgørelse, der fastsætter bestemmelser om udstationering af nationale eksperter til Europol.

Kapitel XII

Finansielle bestemmelser

Artikel 120

Budget

1. Der udarbejdes overslag over alle Europols indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, som skal svare til kalenderåret, og beløbene opføres i Europols budget.
2. Indtægter og udgifter på Europols budget skal balancere.
3. Uanset andre ressourcer udgøres Europols indtægter af:
 - a) et bidrag fra Unionen, der opføres på Unionens almindelige budget
 - b) bidrag fra lande, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, hvis sådanne bidrag er fastsat i de relevante internationale aftaler
 - c) eventuelle frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne i overensstemmelse med de regler, der er vedtaget af bestyrelsen.
4. Europol kan opnå EU-finansiering i form af bidragsaftaler eller ad hoc-tilskud i henhold til de finansielle bestemmelser, der er omhandlet i artikel 124, og til bestemmelserne i de relevante instrumenter til gennemførelse af Unionens politikker.
5. Europols udgifter omfatter vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter.
6. Budgetforpligtelser til tiltag, der løber over mere end et regnskabsår, kan opdeles i flere årlige trancher.

Artikel 121

Opstilling af budgettet

1. Hvert år opstiller den administrerende direktør et udkast til overslag over Europol's indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, herunder en stillingsfortegnelse, og sender det til bestyrelsen. Udkastet til overslag opstilles i overensstemmelse med det samlede programmeringsdokuments struktur på en måde, der sikrer en klar differentiering af bevillingerne efter delaktivitet.
2. Bestyrelsen vedtager på grundlag af udkastet til overslag et foreløbigt udkast til overslag over Europol's indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, herunder den foreløbige stillingsfortegnelse. Bestyrelsen fremsender dette til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen senest den 31. januar hvert år som en del af udkastet til det samlede programmeringsdokument.
3. Bestyrelsen sender det endelige udkast til overslag over Europol's indtægter og udgifter, der skal omfatte et udkast til stillingsfortegnelse, til Kommissionen senest den 31. marts hvert år.
4. Kommissionen sender overslaget til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med forslaget til Unionens almindelige budget.
5. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det bidrag, der skal ydes over det almindelige budget, i forslaget til Unionens almindelige budget, som forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 313 og 314 i TEUF.
6. Europa-Parlamentet og Rådet godkender bevillingerne til bidraget fra Unionen til Europol.
7. Europa-Parlamentet og Rådet godkender Europol's stillingsfortegnelse.
8. Europol's budget vedtages af bestyrelsen. Budgettet bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.
9. Delegeret forordning (EU) 2019/715 finder anvendelse på ethvert byggeprojekt, der sandsynligvis vil få betydelige konsekvenser for Europol's budget.

Artikel 122

Gennemførelsen af budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører Europol's budget.
2. Den administrerende direktør sender hvert år Europa-Parlamentet og Rådet alle relevante oplysninger om resultaterne af eventuelle evalueringsprocedurer.

Artikel 123

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. Europol's regnskabsfører sender det foreløbige årsregnskab for regnskabsåret (år n) til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten senest den 1. marts i det følgende regnskabsår (år n + 1).

2. Europol sender en beretning om den budgetmæssige og den økonomiske forvaltning for år n til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten senest den 31. marts i år n + 1.
3. Kommissionens regnskabsfører sender Europols foreløbige årsregnskab for år n konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten senest den 31. marts i år n + 1.
4. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til Europols foreløbige årsregnskab i henhold til artikel 252 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 udarbejder Europols regnskabsfører Europols endelige årsregnskab for dette år. Den administrerende direktør forelægger dette endelige årsregnskab for bestyrelsen til udtalelse.
5. Bestyrelsen afgiver udtalelse om Europols endelige årsregnskab for år n.
6. Europols administrerende direktør sender senest den 1. juli i år n + 1 det endelige årsregnskab for år n ledsaget af bestyrelsens udtalelse omhandlet i stk. 5 til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og de nationale parlamenter.
7. Det endelige årsregnskab for år n offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 15. november år n + 1.
8. Den administrerende direktør sender senest den 30. september i år n + 1 Revisionsretten et svar på de bemærkninger, som denne har fremsat i sin årsberetning. Vedkommende sender ligeledes dette svar til bestyrelsen.
9. På Europa-Parlamentets anmodning forelægger den administrerende direktør det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende år n kan forløbe tilfredsstillende, jf. artikel 261, stk. 3, i forordning (EU) 2024/2509.
10. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år n + 2 den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for år n.

Artikel 124

Finansielle bestemmelser

1. De finansielle bestemmelser, der gælder for Europol, vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. De må kun afvige fra [delegeret forordning \(EU\) 2019/715](#), hvis det specifikt er nødvendigt af hensyn til Europols arbejde, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.
2. Europol kan yde tilskud til udførelsen af sine opgaver.
3. Europol kan yde tilskud uden indkaldelse af forslag til medlemsstaterne, tredjelande og internationale organisationer til udførelse af aktiviteter, der henhører under Europols kompetence.
4. Når det er behørigt begrundet i operationelle hensyn, og bestyrelsen har givet tilladelse hertil, kan den finansielle støtte dække de fulde investeringsomkostninger til udstyr og infrastruktur.
5. De finansielle bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, kan præcisere de kriterier, på grundlag af hvilke finansiell støtte kan dække de fulde investeringsomkostninger som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

6. For så vidt angår finansiel støtte, der skal ydes til de fælles efterforskningsholds aktiviteter, fastlægger Europol og Eurojust i fællesskab de regler og betingelser, i henhold til hvilke ansøgninger om en sådan støtte skal behandles.

Kapitel XIII

Diverse bestemmelser

Artikel 125

Privilegier og immuniteter

1. Protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions Privilegier og Immuniteter, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, gælder for Europol og dets personale.
2. Privilegier og immuniteter for forbindelsesofficerer og deres familiemedlemmer fastsættes i en aftale mellem Kongeriget Nederlandene og de øvrige medlemsstater. Aftalen skal indrømme de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for, at forbindelsesofficererne kan udføre deres opgaver tilfredsstillende.

Artikel 126

Sprogordning

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1 finder anvendelse på Europol.
2. Bestyrelsen træffer afgørelse om Europols interne sprogordning med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer.
3. Oversættelse og alle andre tjenester af sproglig art bortset fra tolkning, som Europol har behov for, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2965/94⁷⁷.

Artikel 127

Gennemsigtighed

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på de dokumenter, som beror hos Europol. Hvis Europol støtter EPPO's efterforskning, berører Europols anvendelse af forordning (EF) nr. 1049/2001 ikke artikel 109 i forordning (EU) 2017/1939.
2. Afgørelser, som Europol træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til Den Europæiske Ombudsmand eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med henholdsvis artikel 228 og 263 i TEUF.
3. Europol offentliggør på sit websted en liste over bestyrelsesmedlemmerne og sammenfatninger af resultaterne af bestyrelsesmøderne. Under hensyntagen til Europols tavshedspligt og Europols operationelle karakter kan offentliggørelsen af disse sammenfatninger midlertidigt eller permanent udelades eller begrænses, hvis en sådan offentliggørelse bringer udførelsen af Europols opgaver i fare.

⁷⁷ Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 af 28. november 1994 om oprettelse af et oversættelsescenter for Den Europæiske Unions organer (EFT L 314 af 7.12.1994, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1994/2965/oj>).

Artikel 128

Forebyggelse og bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder

1. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem Europol.
2. OLAF kan foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at fastslå, om der foreligger svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med et tilskud, der ydes, eller en kontrakt, der tildeles af Europol, eller alvorlige forhold i forbindelse med udøvelse af arbejdet, der indebærer manglende opfyldelse af medlemmers eller ansattes forpligtelser, som kan medføre en disciplinærsag eller i givet fald en straffesag. Sådanne undersøgelser skal udføres i overensstemmelse med bestemmelserne og efter procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁷⁸ og i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁷⁹.
3. I overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 efterforsker og retsforfølger EPPO svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser som nævnt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371⁸⁰.

Artikel 129

Regler om beskyttelse af følsomme ikkeklassificerede og klassificerede informationer

1. Europol vedtager sine egne sikkerhedsregler på grundlag af de principper og regler, der er fastsat i Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUCI) og følsomme ikkeklassificerede informationer, herunder bl.a. bestemmelser om udveksling af sådanne informationer med tredjelande og behandling og lagring af sådanne informationer som fastsat i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443⁸¹ og (EU, Euratom) 2015/444⁸².
2. Bestyrelsen vedtager Europols sikkerhedsregler, efter at Kommissionen har godkendt dem. Når Kommissionen vurderer de foreslåede sikkerhedsregler, sikrer den, at de er forenelige med afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 og (EU, Euratom) 2015/444⁸³.

⁷⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj>).

⁷⁹ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj>).

⁸⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj>).

⁸¹ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj>).

⁸² Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj>).

⁸³ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

Artikel 130

Evaluering og revision

1. Senest... [fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og derefter hvert femte år foretager Kommissionen en evaluering af Europols resultater i forhold til dets kompetence, mandat, opgaver og forvaltning i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer. Bestyrelsen høres under evalueringsprocessen. Ved vurderingen af indvirkningen af Europols aktiviteter på de grundlæggende rettigheder indhenter Kommissionen synspunkter fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder.
2. Evalueringen skal navnlig dække det eventuelle behov for at ændre Europols mandat og de finansielle følger af en sådan ændring.
3. Ved hver anden evaluering vil Europols resultater blive vurderet i forhold til dets kompetence, mandat, forvaltning og opgaver, herunder en vurdering af, hvorvidt det stadig er berettiget, at agenturet fortsætter med denne kompetence, dette mandat, denne forvaltning og disse opgaver.
4. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og bestyrelsen om resultaterne af evalueringen. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.

Artikel 131

Administrative undersøgelser

Europols virke er underlagt Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser i overensstemmelse med artikel 228 i TEUF.

Artikel 132

Hovedsæde

De nødvendige bestemmelser vedrørende de lokaler, der skal stilles til rådighed for Europol i Kongeriget Nederlandene, og de faciliteter, der skal stilles til rådighed af Kongeriget Nederlandene, samt de særlige regler, der dér skal finde anvendelse på den administrerende direktør, bestyrelsesmedlemmerne, Europols ansatte og deres familiemedlemmer i Nederlandene, skal fastsættes i en hjemstedsaftale mellem Europol og Kongeriget Nederlandene i overensstemmelse med protokol nr. 6.

Dette berører ikke Europols mulighed for at oprette operationelle, tekniske eller administrative funktioner og kapaciteter i andre medlemsstater.

Kapitel XIV

Overgangsbestemmelser

Artikel 133

Retssuccession

1. Europol, der oprettes ved denne forordning, er retssuccessor for Europol som oprettet ved forordning (EU) 2016/794 for så vidt angår alle dets rettigheder og forpligtelser i henhold til gældende national ret, EU-ret og folkeretten.
2. Denne forordning berører ikke gyldigheden af de samarbejdsaftaler og samarbejdsordninger, som Europol har indgået i henhold til Europolkonventionen,

afgørelse 2009/371/RIA eller forordning (EU) 2016/794. Disse samarbejdsaftaler og samarbejdsordninger forbliver i kraft og anvendes, indtil de udløber eller erstattes.

Artikel 134

Overgangsbestemmelser

1. Europol kan fortsætte de aktiviteter, der er iværksat i henhold til forordning (EU) 2016/794, og som ikke er afsluttet inden datoen for denne forordnings anvendelse. Sådanne aktiviteter videreføres i overensstemmelse med denne forordning.
2. Personoplysninger, som Europol har behandlet inden datoen for denne forordnings anvendelse i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794, kan fortsat behandles af Europol, hvis behandlingen er i overensstemmelse med nærværende forordning.
3. Alle overførsler til tredjelande og internationale organisationer, der er godkendt af bestyrelsen på de vilkår og betingelser, der er fastsat i artikel 25, stk. 6, i forordning (EU) 2016/794, forbliver gyldige i henhold til nærværende forordning indtil datoen for udløbet af den periode, for hvilken overførslen blev godkendt.
4. Afgørelser, gennemførelsesforanstaltninger, regler og ordninger, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) 2016/794, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes i henhold til nærværende forordning.
5. Bestyrelsen ophæver afgørelser og foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) 2016/794, og som ikke er i overensstemmelse med nærværende forordning.
6. Personale, der på datoen for denne forordnings anvendelse er ansat hos Europol, bevarer de rettigheder og forpligtelser, der følger af deres ansættelseskontrakter og udnævnelser.
7. Den administrerende direktør og de viceadministrerende direktører, der er udnævnt i henhold til forordning (EU) 2016/794, har for den resterende del af deres embedsperiode de respektive ansvarsområder som administrerende direktør og viceadministrerende direktører som fastsat i nærværende forordning.

Hvis den administrerende direktør eller en viceadministrerende direktør på datoen for denne forordnings anvendelse udøver sin første embedsperiode, er denne embedsperiode på fem år. Enhver forlængelse af denne embedsperiode følger den procedure, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 76, stk. 3-7.

Hvis den administrerende direktør eller en viceadministrerende direktør på datoen for denne forordnings anvendelse bestrider sin anden embedsperiode, er denne embedsperiode på fem år. Den kan ikke forlænges yderligere.
8. De bestyrelsesmedlemmer og deres suppleanter, der er udpeget i henhold til forordning (EU) 2016/794, udøver fortsat deres funktioner indtil udløbet af deres respektive mandatperiode som fastsat i forordning (EU) 2016/794.

Kapitel XV

Ændringer af andre eksisterende instrumenter

Artikel 135

Ændringer af forordning (EU) 2018/1726

I forordning (EU) 2018/1726 indsættes følgende som artikel 41a:

"Artikel 41a

Samarbejde med Europol

1. eu-LISA kan samarbejde med Europol på områder af fælles interesse vedrørende udvikling, ibrugtagning og drift af informationssystemer og tilhørende kommunikationsinfrastruktur.
2. Samarbejdet mellem eu-LISA og Europol i henhold til stk. 1 omfatter navnlig, hvis det er relevant og i overensstemmelse med deres respektive mandater:
 - a) deltagelse i udbudsprocedurer, herunder fælles udbud, rammeaftaler eller andre indkøbsinstrumenter til erhvervelse af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, eller anvendelse af sådanne procedurer
 - b) udveksling, genanvendelse eller tilpasning af tekniske komponenter, værktøjer, tjenester eller moduler, der er udviklet eller drives af et af agenturerne
 - c) levering af teknisk støtte, ekspertise eller tjenester, herunder inden for systemudvikling, test, vedligeholdelse og sikkerhed
 - d) oprettelse af fælles projektteams og udveksling af personale, ekspertise og andre ressourcer, der er nødvendige for gennemførelsen af fælles projekter og tekniske aktiviteter.
3. Efter anmodning fra Europol i overensstemmelse med artikel 86 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...* leverer eu-LISA certifikater for offentlig nøgleinfrastruktur udstedt af eu-LISA's certificeringsmyndighed til Europol og, hvis det er relevant, til medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på Europol's tjenester, værktøjer og applikationer.
4. Samarbejdet i henhold til stk. 1-3 finder sted inden for rammerne af samarbejdsordninger, der fastsætter de praktiske retningslinjer, herunder finansielle aspekter, forvaltningsordninger, ordninger for udveksling af personale og midlertidige ansættelser samt oprettelse og drift af fælles projektteams.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU).../... [om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), om ændring af forordning (EU) 2018/1726 og forordning (EU) 2024/982 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/794]."

Artikel 136

Ændringer af forordning (EU) 2024/982

I artikel 49 i forordning (EU) 2024/982 foretages følgende ændringer:

- 1) I stk. 5 tilføjes følgende som andet afsnit:

"Europol kan foretage sådanne søgninger ved hjælp af:

 - a) data, som er meddelt af tredjelande
 - b) data, der hidrører fra medlemsstaterne."
- 2) Følgende stykker indsættes:

"5a. For søgninger, der foretages med DNA-profiler, fingeraftryksoplysninger og ansigtsbilleder, må Europol kun anvende data, der hidrører fra medlemsstaterne, hvis den medlemsstat, der ejer dataene, har givet tilladelse hertil. En sådan tilladelse kan gives i følgende tilfælde:

- a) fra sag til sag
- b) på grundlag af en permanent tilladelse på betingelser fastsat af medlemsstaten.

5b. Når Europol foretager søgninger på grundlag af biometriske oplysninger, der hidrører fra medlemsstaterne, fungerer Europol som leverandør af tekniske og kriminaltekniske tjenester på vegne af den bemyndigende medlemsstat og overholder eventuelle begrænsninger med hensyn til adgang til data samt overførsel, videregivelse, sletning, tilintetgørelse eller yderligere anvendelse heraf, som den pågældende medlemsstat har anført."

3) I stk. 6 affattes første afsnit således:

"Hvis de procedurer, der er omhandlet i artikel 6, 11 eller 20, viser et match mellem de data, der er anvendt til søgningen, og data i den anmodede medlemsstats eller de anmodede medlemsstaters nationale database, underretter Europol kun den berørte medlemsstat eller de berørte medlemsstater og, hvor det er relevant, den medlemsstat eller de medlemsstater, der har givet tilladelse til anvendelse af data i henhold til stk. 6."

4) Stk. 6, andet afsnit, litra c), affattes således:

"c) Navnet på det tredjeland eller den medlemsstat, som meddelte dataene, er blevet videregivet."

5) Stk. 7 affattes således:

"7. Europols anvendelse af oplysninger, der er fremkommet ved en forespørgsel i henhold til denne artikel og ved udveksling af et sæt af centrale data i overensstemmelse med stk. 6, er betinget af samtykke fra den medlemsstat, i hvis database matchet fandt sted, og, hvor det er relevant, fra den medlemsstat, der gav tilladelse til anvendelse af data i henhold til stk. 6. Hvis medlemsstaten giver tilladelse til at benytte sådanne oplysninger, reguleres Europols behandling heraf af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...* [*denne forordning*].

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... [*om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), om ændring af forordning (EU) 2018/1726 og forordning (EU) 2024/982 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/794*]."

Kapitel XVI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 137

Idriftsættelse

1. Kommissionen fastsætter den dato, fra hvilken medlemsstaterne kan begynde at anvende dataindlæserløsningerne, jf. artikel 38, stk. 3, til at uploade oplysninger til Europols krydstjaktjeneste ved hjælp af en gennemførelsesretsakt som omhandlet i nævnte artikels stk. 8.

Kommissionen fastsætter ved hjælp af den i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakt den dato, fra hvilken medlemsstaterne skal begynde at anvende dataindlæserløsningerne.

Kommissionen fastsætter den dato, fra hvilken Europol skal begynde at anvende Europols cloudinfrastruktur, jf. artikel 50, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt som omhandlet i nævnte artikels stk. 9.

2. Kommissionen fastsætter den dato, fra hvilken Europol og medlemsstaterne kan begynde at anvende den fælles dataplatform for politi, der er omhandlet i artikel 42, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt som omhandlet i nævnte artikels stk. 5.

Kommissionen fastsætter ved hjælp af den i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakt den dato, fra hvilken Europol og medlemsstaterne skal begynde at anvende den fælles dataplatform for politi.

3. Kommissionen fastsætter den dato, fra hvilken medlemsstaterne kan begynde at anvende EU-DNA-matchningsapplikationen, jf. artikel 54, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 49.

4. Kommissionen fastsætter den dato, fra hvilken Europol, medlemsstaterne og Kommissionen skal begynde at anvende statistik- og rapporteringsværktøjerne, jf. artikel 52, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt som omhandlet i nævnte artikels stk. 6.

5. Kommissionen fastsætter den dato, fra hvilken andre EU-organer, -kontorer og -agenturer skal begynde at anvende hit/no-hit-systemet, jf. artikel 80, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt som omhandlet i nævnte artikels stk. 9.

Artikel 138

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til nærværende artikel, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 139

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 19, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden].

3. Den i artikel 19 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i medfør af artikel 19 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 140

Ophævelse

1. Forordning (EU) 2016/794 ophæves med virkning fra [datoen for denne forordnings anvendelse].
2. Henvisninger til forordning (EU) 2016/794 gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 141

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den finder anvendelse fra den [dato].
3. Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
[...]

På Rådets vegne
Formand
[...]

OVERSIGT OVER FINANSIELLE OG DIGITALE VIRKNINGER - AGENTURER

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol), om ændring af forordning (EU) 2018/1726 og forordning (EU) 2024/982 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/794

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Politikområde: indre anliggender

Aktivitet: 12 Sikkerhed

12 02 01: Fonden for Intern Sikkerhed (ISF)

12 10 01: Europol

1.3. Mål

1.3.1. Generelt/generelle mål

Det generelle mål med dette initiativ er at styrke Europols kapacitet til at støtte medlemsstaterne i at forebygge og bekæmpe grov og organiseret kriminalitet og terrorisme i et stadig mere komplekst og grænseoverskridende sikkerhedsmiljø og dermed bidrage til EU's sikkerhed som helhed. Det skal navnlig sikre, at Europol effektivt kan yde operationel og analytisk støtte, fremme informationsudveksling og bidrage til en koordineret EU-indsats over for nye og skiftende kriminalitetstrusler.

1.3.2. Specifikt/specifikke mål

Specifikt mål nr. 1

Styrkelse af Europols rolle som informationsknudepunkt for retshåndhævelse

Dette mål sigter mod at styrke Europols kapacitet til at indsamle, behandle, analysere og udveksle oplysninger om kriminalitet af høj kvalitet på tværs af grænser. Det skal forbedre rettidigheden, interoperabiliteten og brugervenligheden af udvekslinger af oplysninger med medlemsstaterne og EU-organer og -agenturer. Målet tager fat på fragmentering og underudnyttelse af eksisterende værktøjer, samtidig med at der sikres solide garantier for databeskyttelse og grundlæggende rettigheder.

Specifikt mål nr. 2

Europol som operationelt knudepunkt

Målet er at styrke Europols kapacitet til at yde rettidig, brugbar og omfattende operationel støtte i efterforskninger af grov og organiseret kriminalitet og terrorisme. Dette omfatter at sætte Europol i stand til at engagere sig mere effektivt i grænseoverskridende sager ved at styrke dets evne til at identificere operationelle forbindelser mellem nationale efterforskninger, koordinere operationel opfølgning mellem medlemsstaterne og yde løbende støtte i form af kriminalefterretninger samt analytisk, teknisk, kriminalteknisk og finansiel efterforskningsmæssig støtte.

Målet er endvidere at styrke Europols samarbejde med EU's organer og agenturer, navnlig Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO). Det sigter mod at sikre kontinuerlig støtte på EU-plan gennem hele den operationelle livscyklus ved at

forbedre informationsstrømmen, den operationelle koordinering og den supplerende anvendelse af kapacitet på EU-plan

Specifikt mål nr. 3

Europol som teknologi- og innovationsknudepunkt

Forslaget sigter mod at styrke Euopols kapacitet til at støtte medlemsstaternes kompetente myndigheder gennem hele forsknings-, innovations- og kapacitetsudviklingscyklussen. Dette omfatter at sætte Europol i stand til at identificere fælles kapacitetsbehov, fremme forsknings- og innovationsaktiviteter, støtte afprøvning, validering og opskalering af innovative løsninger og udvikle eller tilvejebringe fælles kapacitet, der imødekommer fælles operationelle krav. Målet er også at positionere Europol som en central platform for samarbejde inden for teknologi og innovation, der fremmer samling af ekspertise, ressourcer og investeringer og støtter EU's strategiske teknologiske selvstændighed og modstandsdygtighed på området indre sikkerhed.

1.3.3. *Generelt/generelle mål*

Generelle virkninger:

Initiativet forventes at forbedre effektiviteten, hastigheden og koordineringen af grænseoverskridende efterforskninger med henblik på en tidligere identificering af kriminelle aktører og netværk og en mere effektiv standsning af grov og organiseret kriminalitet og terrorisme med indvirkning på EU's sikkerhed. Initiativet forventes også at styrke EU's kapacitet til at afsløre og bekæmpe svig, korruption, hvidvask af penge og andre kriminelle handlinger, der skader EU's finansielle interesser.

EU-borgerne forventes som følge heraf at få gavn af sikrere lokalsamfund, bedre beskyttelse af ofre, lavere grad af infiltrering af økonomien og offentlige institutioner fra kriminelle netværks side, færre finansielle og samfundsmæssige skader forårsaget af kriminelle handlinger og et mere sikkert miljø for virksomheder med henblik på lovlig økonomisk aktivitet og investering i hele EU. Forslaget indeholder ingen reguleringsmæssige forpligtelser for borgere/forbrugere og medfører ingen yderligere omkostninger i den henseende.

Forslaget forventes at skabe betydelige stordriftsfordele for **offentlige myndigheder** ved at samle specialiseret operationel, teknisk og digital kriminalteknisk kapacitet samt analysekapacitet på EU-plan og dermed mindske overlapning af ressourcer og investeringer på tværs af medlemsstaterne. De nationale myndigheder vil kunne drage fordel af en mere effektiv adgang til avanceret ekspertise, operationel støtte og teknologisk kapacitet, hvis udvikling ville være dyr og resourcekrævende på nationalt plan.

Nærmere bestemt:

Fordele for **medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og EU-organer og -agenturer:**

- øget tilgængelighed på EU-plan af relevante operationelle og analytiske oplysninger til støtte for nationale og grænseoverskridende efterforskninger
- tidligere og mere effektiv operationel koordinering i grænseoverskridende efterforskninger, herunder hurtigere iværksættelse af operationelt samarbejde, mere rettidig retlig opfølgning, hvor det er nødvendigt, og

	fælles analyseaktiviteter på tværs af medlemsstaterne
–	hurtigere, mere tilgængelig og mere operationelt relevant støtte fra Europol til nationale og fælles efterforskninger, herunder mere rettidige, pålidelige og berigede operationelle analyseprodukter, støtte til finansielle efterforskninger og operationel opfølgning
–	forbedret identificering af kriminelle netværk, grænseoverskridende operationelle forbindelser og ulovlige finansielle strømme på tværs af jurisdiktioner
–	mere effektiv håndtering af komplekse efterforskninger, der omfatter digitalt bevismateriale og store ustrukturerede datasæt, gennem øget adgang til specialiseret analysekapacitet, teknisk, kriminalteknisk og digital kriminalteknisk kapacitet på EU-plan
–	øget analytisk og operationel støtte til relevante EU-organer og -agenturer, navnlig Den Europæiske Anklagemyndighed, til fremme af komplementaritet, koordineret efterforskningsmæssig opfølgning og en mere sammenhængende indsats på EU-plan gennem hele den efterforskningsmæssige og retlige livscyklus
–	øget effektivitet: – større andel af nationale efterforskninger, der drager fordel af oplysninger, operationel støtte og specialiseret kapacitet på EU-plan – hurtigere operationel opfølgning og færre forsinkelser i grænseoverskridende efterforskninger – lavere omkostninger i forbindelse med adgang til specialiseret analysekapacitet, teknisk og digital kriminalteknisk kapacitet gennem stordriftsfordele på EU-plan – mindre dobbeltarbejde og færre parallelle efterforskninger gennem forbedret informationsudveksling, operationel koordinering og mekanismer til modvirkning af overlappning – mere effektiv anvendelse af eksisterende EU-informationssystemer gennem øget interoperabilitet og fælles operationel anvendelse og – mindre behov for udvikling af særskilt analysekapacitet hos relevante EU-organer og -agenturer, navnlig EPPO, medmindre en sådan kapacitet er nødvendig som følge af de relevante EU-organers og -agenturers specifikke mandat, gennem øget adgang til Europol's analysekapacitet på EU-plan.
	Fordele for EU's indre sikkerhed:
–	stærket kapacitet til at foregribe, afsløre og reagere på nye tendenser, hvad angår grov og organiseret kriminalitet og terrorisme
–	tidligere identificering af kriminelle strukturer, der opererer på tværs af flere jurisdiktioner
–	stærkere bevisgrundlag for retslige procedurer gennem forbedret analysekapacitet, teknisk og kriminalteknisk kapacitet og
–	stærket offentlig tillid til EU's kapacitet til at beskytte borgere, virksomheder

1.3.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Specifikt mål nr. 1:

- Europol vedligeholder op til **fem standarder** og vejledningsdokumenter om informationsudveksling (antal standarder og vejledninger om dataformat og -udveksling, som Europol aktivt støtter, udgangsværdi 0, mål 5).
- Halvdelen af de strafferetlige efterforskere i EU har fået udstedt en **europæisk digital identitet for politi** og **har effektiv adgang til det europæiske fælles dataområde for politi** (andel af politibetjente i EU med strafferetlige efterforskningsbeføjelser, der er registreret som brugere af det europæiske fælles dataområde for politi, udgangsværdi 0 %, mål 50 %).
- Halvdelen af de strafferetlige efterforskninger, hvor det er tilladt at anvende avancerede analyseværktøjer, **bygger på værktøjer, som Europol har stillet til rådighed** (andel af straffesager indledt i løbet af året i hele EU, hvor efterforskningerne var baseret på analyseværktøjer, der var genstand for fælles udbud eller stillet til rådighed online af Europol gennem det europæiske fælles dataområde for politi, udgangsværdi 0 %, mål 10 %⁸⁴).
- Der er foretaget tjek af alle personer, der i løbet af året er fundet **mistænkt for eller dømt** for en strafbar handling⁸⁵, **i forhold til Europol-data** i hver medlemsstat (antal medlemsstater, for hvilke forholdet mellem "antal årlige søgninger i Europols databaser" og Eurostats tal for personer, der er mistænkte eller lovovertrædere i løbet af året, er over 1,00, udgangsværdi 1, mål = 26).
- Retshåndhævende myndigheder har i grænseoverskridende sager på **systematisk vis sikret en opfølgning i samarbejde med andre medlemsstater** (antal medlemsstater, for hvilke forholdet mellem "nye grænseoverskridende sager indledt f.eks. med SIENA eller JOAC..." og "nye sager i løbet af året, som har udløst et hit i Europols databaser", er over 0,90, mål = 26).
- Retshåndhævende myndigheder har **givet oplysninger til Europol** om grænseoverskridende sager i halvdelen af tilfældene (antal medlemsstater, for hvilke forholdet mellem "videregivelse af oplysninger til Europol via SIENA eller på anden måde" og "antal nye sager i løbet af året, som har udløst et hit i Europols database", er over 50 %, udgangsværdi = 5, mål = 26).
- Oplysningerne om alle de personer, der i løbet af året er blevet dømt for en strafbar handling, er blevet **delt med medlemsstaterne og Europol** i Europols informationssystem (forholdet mellem "registreringer uploadet eller ajourført i EIS i løbet af året" og Eurostats antal dømte personer, mål = 100 %).

Specifikt mål nr. 2:

- Øget andel af grænseoverskridende efterforskninger, der drager fordel af Europols operationelle, analytiske eller tekniske støtte,

⁸⁴ Kommissionens vurdering er, at det i forbindelse med 10-15 % af de strafferetlige efterforskninger er tilladt at anvende AI-værktøjer.

⁸⁵ Lovovertrædelser, mistænkte og lovovertrædere som defineret på https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/en/crim_sims.htm.

(mål: +30 %).

- Reduktion i den gennemsnitlige tid mellem Europols modtagelse af operationelle oplysninger og formidling af analytiske resultater til medlemsstaterne (mål: < 24 timer).
- Øget antal efterforskninger, der involverer digitalt bevismateriale, og som støttes gennem Europols analysekapacitet og digitale kriminaltekniske kapacitet (mål: +50 %).
- Øget antal eller øget værdi af finansielle efterforskninger, sager om sporing af aktiver eller sager om inddrivelse af aktiver, som støttes af Europol (mål: +40 %).
- Antal sager, hvor Europol fremsætter forslag om hasteforanstaltninger til indefrysning eller sikring af aktiver til medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver.
- Øget antal operationelle forbindelser, som Europol har identificeret mellem efterforskninger, der gennemføres i forskellige medlemsstater (mål: +40 %).
- Øget antal nationale efterforskninger, der støttes direkte gennem Europolstøttekontorer.
- Øget andel af sager, der behandles af EPPO, og som kræver analytisk støtte, der drager fordel af Europol (mål: 90 %).

Specifikt mål nr. 3:

- Antal kapacetsmangler og prioriteter for teknologiudvikling, der identificeres gennem rammen for fremsyn og kapacitetsudvikling og fører til konkrete opfølgingsforanstaltninger på EU-plan eller medlemsstatsplan (mål: 10 foranstaltninger/år).
- Antal avancerede kapaciteter eller teknologiske løsninger, som Europol stiller til rådighed for medlemsstaterne til operationel anvendelse (mål: 5/år).
- Antal specialiserede uddannelsesaktiviteter, der støttes af Europol, om avancerede teknologier, digital efterforskning og kriminalteknisk kapacitet (mål: 6/år).

1.4. Forslaget/initiativet vedrører

- ☐ en ny foranstaltning
- ☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁸⁶
- ☒ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning
- ☐ en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

⁸⁶

Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Gennemførelsen af lovgivningsinitiativet vil kræve en gradvis iværksættelse af retlige, organisatoriske, operationelle og teknologiske foranstaltninger på EU-plan og nationalt plan. Udrulningen bør igangsættes, når forordningen træder i kraft og finder anvendelse, og vil kræve en gradvis opskalering af ressourcerne, navnlig af de menneskelige ressourcer og IKT-ressourcerne, i takt med den stigende efterspørgsel efter Europol's tjenester og kapacitet.

Gennemførelsen vil navnlig kræve: i) vedtagelse af tertiær lovgivning og tekniske standarder, ii) etablering af nye strukturer for forvaltning, operationel støtte og kapacitetsudvikling i Europol, iii) større investeringer i sikre, interoperable og cloud-baserede informationsstyrings- og analyseinfrastrukturer, iv) gradvis udvikling og udrulning af avanceret analysekapacitet, AI-baseret og digital kriminalteknisk kapacitet og v) integration af Europol's tjenester, systemer og operationelle støtte i nationale efterforskningsmæssige arbejdsgange og mekanismer for grænseoverskridende retshåndhævelsessamarbejde.

Gennemførelsen vil også kræve styrket samarbejde og ajourførte samarbejdsordninger mellem Europol og relevante EU-organer og -agenturer, navnlig Den Europæiske Anklagemyndighed.

Vejledende milepæle regnes fra det år, hvor den nye forordning finder anvendelse, og betegnes Y.

Kommissionen:

- Å+1 og de efterfølgende år: vedtagelse af tertiær lovgivning, navnlig om informationsknudepunktet (SM1).

Europol's organisatoriske, operationelle og forvaltningsmæssige foranstaltninger:

- Å: oprettelse af styregruppen og den rådgivende gruppe for IKT og informationsstyring, den rådgivende gruppe for kapacitet og innovation og forretningsudvalget.
- Å: oprettelse af en særlig operationel kapacitet til støtte for EPPO-relaterede sager.
- Å+3: fuldt bemandet og struktureret operationel støttekapacitet for EPPO.
- Å: Forenklede regler om kategorisering af registrerede finder anvendelse.
- Å: oprettelse af EU-centre for specialiseret ekspertise, den operationelle og analytiske tjeneste (SM2) og kapacitets- og innovationstjenesten (SM3), herunder bestyrelsens vedtagelse af relevante gennemførelsesbestemmelser.
- Å+3: fuldt bemandede EU-centre for specialiseret ekspertise, den operationelle og analytiske tjeneste (SM2) og kapacitets- og innovationstjenesten (SM3).
- Å: oprettelse af Europolstøttekontorer i medlemsstaterne.
- Å+1 til Å+3: personale udstationeret til det nationale Europolstøttekontor.
- Å+1 til Å+3: ajourføring af relevante samarbejdsordninger mellem Europol

og EU's organer.

- **Å+3 til Å+4:** gradvis udvikling af automatiserede hit/no-hit-krydstjekmekanismer i forhold til Europol-data i samarbejde med relevante EU-organer.
- **Å+1:** udvikling af specialiseret støtte på EU-plan til nationale myndigheder, der søger at indhente elektronisk bevismateriale fra udbydere af onlinetjenester.

Europols kapacitetsudvikling, IKT og innovation:

- **Å+1:** oprettelse af rammen for fremsyn og kapacitetsudvikling og central fælles udbudskapacitet for tekniske komponenter (SM3).
- **Å+2:** første ajourføring af UMF-standarden under Europols ledelse og tilgængelighed af DNA-kapaciteten (SM1).
- **Å+2:** etablering af en skalerbar og sikker hybrid cloudinfrastruktur på Basic Protection Level (BPL) svarende til følsomme ikkeklassificerede oplysninger.
- **Å+5:** udvidelse af cloudinfrastrukturen til klassificerede informationsmiljøer.
- **Å+2:** første integrationstest med et nationalt digitalt politilegitimationsmiddel.
- **Å+3 til Å+5:** gradvis integration af nationale digitale politilegitimationsmidler.
- **Å+2:** migrering af en første større informationsstyringsplatform og analyseværktøjer til cloudinfrastrukturen.
- **Å+3 til Å+5:** gradvis migrering af de resterende Europol-systemer og analyseværktøjer til cloudinfrastrukturen på BPL-niveau.
- **Å+6:** migrering af relevante systemer til klassificerede cloud-miljøer.
- **Å+1 til Å+6:** gradvis opgradering af centrale informationsstyrings- og analyseplatforme, herunder SIENA, krydstjektjenester og Europols analysemiljø, gennem øget automatisering, AI-baserede funktionaliteter, forbedret brugervenlighed, øget ydeevne, datastandardisering og udvidede biometriske funktionaliteter.
- **Å:** første forbedrede sammenkobling med nationale databaser under Prüm II ved hjælp af en første biometrisk modalitet.
- **Å+2:** udvidelse til yderligere biometriske modaliteter.
- **Å til Å+6:** gradvis udvidelse af innovative og AI-baserede analyseværktøjer, der står til rådighed for Europol og medlemsstaterne.
- **Fra Å og fremefter:** gradvis konsolidering af kapacitet vedrørende efterretninger fra åbne kilder (OSINT).

Medlemsstaterne:

- **Å til Å+7 (løbende):** gradvis tilpasning af deres nationale organisation og indførelse eller styrkelse af automatisering til udveksling af oplysninger

med Europol.

- **Å til Å+7 (løbende):** opgradering af nationale systemer og arbejdsgange for strafferetlige efterforskninger med henblik på gradvis integration af Europol-tjenester, analyseværktøjer og interoperabilitetsstandarder.
- **Å+1:** De første medlemsstater opgraderer nationale digitale legitimationsmidler til retshåndhævelse i overensstemmelse med harmoniserede EU-standarder.
- **Å+2 til Å+4:** gradvis udstedelse af den europæiske digitale identitet for politi til nationale strafferetlige efterforskere.
- **Å+6:** Alle nationale systemer, der er forbundet med Europol, kræver forudgående autentifikation via den europæiske digitale identitet for politi.
- **Å+1:** harmonisering af efterforskernes digitale endepunkter for at lette adgangen til en europæisk cloudinfrastruktur, europæiske platforme og værktøjer for politiet.
- **Å:** medlemsstaternes oprettelse og ledelse af Europolstøttekontorer.

EU-organer:

- **Å+1 til Å+3:** ajourføring af relevante samarbejdsordninger med Europol.
- **Å:** EPPO gennemfører gradvist de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der er nødvendige for at støtte et styrket operationelt samarbejde og adgang til Europol analytiske støtte.
- **Å+3 til Å+4:** gradvis udvikling af automatiserede hit/no-hit-krydstjekmekanismer i samarbejde med Europol.

1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag

Forudgående EU-merværdi:

Grov og organiseret kriminalitet og terrorisme er i stigende grad kendetegnet ved grænseoverskridende operationer, bygger på digitale teknologier og digital infrastruktur og udnytter forskelle mellem nationale retlige, operationelle og tekniske rammer. Disse truslers omfang, hastighed og kompleksitet nødvendiggør en koordineret indsats, interoperable systemer og fælles kapacitet på EU-plan. Medlemsstaternes indsats alene ville ikke være tilstrækkelig til at sikre effektiv grænseoverskridende operationel koordinering, omfattende kriminalefterretningsanalyse eller udvikling og udrulning af avanceret teknologisk kapacitet og analysekapacitet i hele EU.

EU-merværdien af den eksisterende retlige ramme:

Evalueringen af den nuværende retlige ramme bekræftede på grundlag af en bred interessenthøring, at Europol giver en klar EU-merværdi ved at fungere som en centraliseret platform for udveksling af kriminalefterretninger og grænseoverskridende operationel koordinering. Dets infrastruktur muliggør informationsudveksling i realtid mellem medlemsstaterne og bidrager herved til at identificere forbindelser mellem efterforskninger, som ellers ikke ville blive opdaget. Uden Europol ville samarbejdet bygge på langsommere og mindre effektive bilaterale kanaler, hvilket ville gøre det vanskeligere at bekæmpe sofistikerede

transnationale kriminelle netværk. Interessenterne er enige om, at Europols analytiske støtte og koordineringsstøtte i væsentlig grad forbedrer effektiviteten af grænseoverskridende efterforskninger sammenlignet med nationale eller bilaterale indsatser alene.

Ifølge evalueringen stiller Europol endvidere specialiseret kapacitet på EU-plan til rådighed, herunder digital kriminalteknik, finansielle efterretninger og ekspertise inden for cyberkriminalitet, som mange medlemsstater, navnlig mindre medlemsstater eller medlemsstater med færre ressourcer, ikke ville kunne udvikle på egen hånd. Denne samling af ressourcer forhindrer overlapninger og sikrer, at alle medlemsstater får gavn af avancerede værktøjer. Casestudier viser, at Europols involvering ofte viser sig at være afgørende for at opløse komplekse kriminelle netværk, der opererer på tværs af flere jurisdiktioner. Derudover fungerer Europol som en fælles portal for EU's internationale retshåndhævelsessamarbejde, hvilket mindsker behovet for flere bilaterale aftaler.

EU-merværdien af den foreslåede foranstaltning

Den foreslåede foranstaltning giver en klar merværdi på EU-plan ved at etablere fælles operationelle, tekniske og interoperabilitetsmæssige rammer, som ikke kan udvikles effektivt gennem isolerede nationale foranstaltninger eller bilaterale samarbejdsordninger. Navnlig kræver udviklingen af harmoniserede standarder for digitale legitimationsmidler til retshåndhævelse, digitale endepunkter, dataformater og arbejdsgange for efterforskningsdata en koordineringsindsats på EU-plan for at sikre interoperabilitet, sikker informationsudveksling og sammenhængende grænseoverskridende efterforskninger på tværs af medlemsstaterne og relevante EU-organer.

Forslaget giver også merværdi ved at muliggøre operationel støtte, koordinering og krydstjekmekanismer på EU-plan baseret på Europols data og informationssystemer. Forbedret adgang til og operationel anvendelse af Europols kapacitet hos medlemsstaterne og relevante EU-organer, navnlig EPPO, kan i sagens natur kun organiseres effektivt på EU-plan.

Derudover skaber forslaget stordriftsfordele ved at samle avanceret teknologisk, analytisk og digital kriminalteknisk kapacitet på EU-plan, herunder værktøjer baseret på kunstig intelligens, sikker cloudinfrastruktur, avancerede kriminaltekniske teknologier og fælles udbudsmekanismer. Dette mindsker overlappende investeringer og operationel fragmentering på tværs af medlemsstaterne og gør det muligt at udvikle og udrulle kapaciteter mere effektivt og til lavere omkostninger end gennem parallelle nationale løsninger.

.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

Evalueringen af den nuværende retlige ramme, navnlig interessenthøringen, bekræftede følgende:

- **Koordinering på EU-plan er uundværlig.** Da grænseoverskridende kriminalitet kræver struktureret, centraliseret samarbejde (og nationale indsatser alene ikke er tilstrækkelige), er Europols systemer til udveksling af kriminalefterretninger og dets operationelle og analysekapacitet afgørende for effektive grænseoverskridende efterforskninger.
- **Avanceret teknologisk og analysekapacitet er afgørende.** Med den

stigende betydning af digitalt bevismateriale, kryptering og cyberkriminalitet, som kræver specialiseret ekspertise ud over de enkelte medlemsstaters kapacitet, skal Europol sikre løbende innovation (f.eks. digital kriminalteknik og AI-drevet analyse) for at kunne opfylde medlemsstaternes operationelle behov.

- **Systematisk, automatiseret informationsudveksling skal styrkes.** Uensartet praksis for datadeling blandt medlemsstaterne mindsker den operationelle effektivitet, hvilket kan imødegås ved øget brug af automatiserede udvekslingssystemer og standardiserede procedurer.
- **Sammenhæng inden for EU's sikkerhedsramme er afgørende:** Klare mandater, afstemte databeskyttelsesregler og effektiv informationsudveksling er nødvendige for et gnidningsløst samarbejde mellem Europol og andre EU-organer.
- **REFIT-principperne bør være retningsgivende for proceduremæssig effektivitet.** Hastigheden af de operationelle aktiviteter vil stige som følge af forenklede processer, øget interoperabilitet og færre administrative byrder. Opgraderinger af digitale værktøjer (f.eks. AI og sikre dataplatforme) bør derfor prioriteres for at understøtte et samarbejde i realtid.

Europols **nuværende retlige ramme er således fortsat effektiv**, men vil skulle **udvikles for at imødegå nye trusler og operationelle behov**. Fremtidige tilpasninger bør fokusere på teknologi, interoperabilitet og strømlinet samarbejde for at sikre modstandsdygtighed i EU's sikkerhedsramme.

Med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af de foreslåede foranstaltninger har tidligere erfaringer også vist betydningen af at sikre klare forvaltningsstrukturer, solide prioriteringsmekanismer og en effektiv koordinering mellem Europol, medlemsstaterne, Kommissionen og andre relevante EU-organer for at undgå dobbeltarbejde og sikre en sammenhængende operationel og teknologisk udvikling på EU-plan.

Desuden har erfaringer fra tidligere kapacitetsudviklings- og IKT-moderniseringsprojekter vist behovet for en klar tildeling og sporbarhed af EU's ressourcer på tværs af operationelle og teknologiske støtteaktiviteter kombineret med stærke overvågnings-, rapporterings- og ansvarlighedsordninger. Forslaget styrker derfor forvaltnings-, planlægnings- og rapporteringsmekanismerne. Derudover kan der inden for rammerne af IKT-projekter opnås klare synergier gennem samarbejdet mellem Europol og eu-LISA – Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed. Eu-LISA kan på grundlag af sin ekspertise, erfaring og sit samarbejde med eksterne tjenesteydere yde informationsstyrings- og IKT-tjenester knyttet til Europol på effektiv vis. Med henblik herpå etableres der med forslaget et struktureret samarbejde mellem Europol og eu-LISA, for så vidt angår udvikling, udrulning og drift af informationssystemer og tilhørende kommunikationsinfrastruktur.

1.5.4. *Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter*

I de politiske retningslinjer for Europa-Kommissionen 2024-2029 bebudede Kommissionens formand målet om "at gøre Europol til et reelt operationelt politiagentur og mere end fordoble personalet over tid. Dette bør ledsages af et

styrket tilsyn og et styrket mandat" for at forbedre støtten til nationale retshåndhævende myndigheder.

Den 16. juli 2025 fremlagde Kommissionen sit forslag til den flerårige finansielle ramme⁸⁷ ("FFR") for 2028-2034 på næsten 2 bio. EUR. I lyset af de stigende sikkerhedstrusler mod EU og den dokumenterede merværdi af en koordineret indsats fra EU's og medlemsstaternes side på området indre sikkerhed sigter den foreslåede FFR mod at støtte gennemførelsen af ProtectEU – en EU-strategi for indre sikkerhed – og styrke EU's forebyggelses-, beredskabs- og indsatskapacitet.

Inden for denne ramme foreslog Kommissionen en betydelig styrkelse af de ressourcer, der tildeles decentraliserede agenturer på området retlige og indre anliggender, herunder Europol.

De tal, der fremlægges i denne oversigt over finansielle og digitale virkninger, vedrører udelukkende de yderligere finansielle ressourcer og personaleressourcer, der er nødvendige for at gennemføre de nye foranstaltninger, som indføres ved forslaget, sammenlignet med den nuværende Europol-forordning⁸⁸. Forslaget skønnes at kræve yderligere ressourcer til Europol og eu-LISA i forbindelse med gennemførelsen af de opgaver, der delegeres til agenturet i denne forordning, på ca. **1 053 mia. EUR** og **910 yderligere ansatte**⁸⁹ under FFR 2028-2034 sammenlignet med referencebudgettet for 2027 på 1 226 ansatte og 256 557 mio. EUR i bevillinger.

Disse tal bør derfor læses sammen med de ressourcer, der er nødvendige for at gennemføre de eksisterende foranstaltninger under den nuværende retlige ramme, som anslås til 1 946 mia. EUR og 1 226 ansatte under FFR 2028-2034 baseret på det forventede årlige budget for en syvårig periode fra 2027 med en årlig inflation på 2 %. Samlet beløber dette sig til en samlet ramme på **2 999 mia. EUR** over den næste FFR og 2 336 ansatte ved udgangen af 2034, hvilket er i overensstemmelse med Kommissionens lovgivningsforslag til FFR 2028-2034

De aktiviteter, som medlemsstaterne skal gennemføre i samme periode til støtte for øget interoperabilitet, integration af Europol-systemer i nationale efterforskningsmæssige arbejdsgange, udrulning af digitale politilegitimationsmidler og styrket kapacitet til informationsudveksling, anslås til ca. 590 mio. EUR i den første syvårige gennemførelsesperiode, navnlig til tilpasning af nationale systemer, arbejdsgange og tekniske grænseflader, der er nødvendige til understøttelse af et mere integreret og automatiseret samarbejde med Europols systemer og værktøjer.

Den anslåede virkning på udgifter og personale i 2028 og derefter er blot angivet til illustration og foregriber ikke den næste flerårige finansielle ramme. Finansieringskilden og omfanget af Unionens finansielle forpligtelser i perioden efter 2027 afhænger af resultatet af de interinstitutionelle forhandlinger om FFR 2028-2034 og fastsættes derefter gennem den årlige budgetprocedure. Alle bevillinger og personaletildelinger fra og med 2028 er vejledende.

⁸⁷ COM(2025) 570 final, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:52025DC0570>.

⁸⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/2026-01-11>.

⁸⁹ I princippet forventes Europols forvaltningsfunktioner at forblive stort set stabile med hensyn til bemanning. Forslaget forventes at medføre effektivitetsgevinster, navnlig gennem forenkling og strømlining af procedurer vedrørende databeskyttelse, hvorved behovet for yderligere ansatte til horisontale forvaltningsmæssige og administrative funktioner begrænses.

1.5.5. *Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

Revisionen af Europols mandat i 2022 udgjorde et vigtigt skridt i retning af en modernisering af agenturets mandat, navnlig idet dets kapacitet inden for databehandling, innovation og støtte blev styrket som reaktion på den stadig mere digitale, grænseoverskridende og komplekse karakter af grov og organiseret kriminalitet og terrorisme. Denne revision blev ledsaget af en budgetstigning på ca. 178 mio. EUR sammenlignet med budgettet på 1 285 mio. EUR, der oprindeligt blev vedtaget for Europol i forslaget til FFR 2021-2027. Dette svarer til en stigning på 14 %.

Siden da har det operationelle miljø udviklet sig betydeligt. Kriminelle netværk har hurtigt øget deres brug af digitale teknologier, kunstig intelligens, krypteret kommunikation og onlineinfrastruktur, samtidig med at de i stigende grad kombinerer cyberbaseret kriminalitet, finansiel kriminalitet, ulovlig handel og andre ulovlige aktiviteter i yderst adaptive og grænseoverskridende kriminelle modeller. På samme tid er der sket en betydelig stigning i mængden og den strategiske betydning af operationelle data i strafferetlige efterforskninger. Dette har ført til en fortsat stigning i medlemsstaternes og EU-organernes forventninger til Europols operationelle, analytiske, teknologiske, kriminaltekniske og koordinerende støtte, hvilket har resulteret i gentagne anmodninger om årlige forhøjelser af Europols budget og bemanning ud over de niveauer, der oprindeligt var programmeret under den nuværende FFR.

Med dette forslag indføres der væsentlige nye operationelle, teknologiske og kapacitetsudviklingsmæssige opgaver, samtidig med at eksisterende aktiviteter integreres og konsolideres inden for en mere sammenhængende operationel og forvaltningsmæssig ramme. Den tilsigtede operationelle virkning og styrkelsen af EU's retshåndhævelseskapacitet i overensstemmelse hermed kræver betydelige yderligere investeringer i specialiseret personale, avanceret teknologisk infrastruktur, sikre cloud- og analysemiljøer, AI-baserede værktøjer og mekanismer for operationel støtte. Den nuværende finansieringsramme giver ikke adgang til disse investeringer, hvorfor der vil skulle ydes yderligere finansiel støtte fra EU-budgettet.

Alle skøn over yderligere ressourcebehov i henhold til forslaget er baseret på Europols referencebudget for 2027, herunder operationelle bevillinger og personale. Kommissionen har foretaget en omfattende vurdering af mulighederne for omfordeling inden for agenturet for at fastslå, om den eksisterende ressourceramme vil kunne dække de nye opgaver, der indføres ved forslaget. Det blev som følge af denne vurdering konkluderet, at Europol allerede er nået op på eller tæt på sin maksimale operationelle kapacitet. Bestyrelsen vedtog navnlig allerede i 2024 foranstaltninger til omprioritering som reaktion på ressourcebegrænsningerne. I denne sammenhæng blev der ikke identificeret nogen væsentlige muligheder for omfordeling, som ville gøre det muligt for Europol at absorbere de yderligere opgaver, der er omhandlet i forslaget, uden at det ville få negative konsekvenser for gennemførelsen af eksisterende operationelle aktiviteter og støtten til medlemsstaterne.

Forslaget omhandler derfor yderligere finansielle ressourcer og personaleressourcer til Europol i den næste FFR-periode for at sikre en bæredygtig gennemførelse af det reviderede mandat og undgå strukturel underfinansiering af agenturets udvidede

ansvarsområder.

Gennemførelsen af forslaget vil også medføre yderligere aktiviteter for eu-LISA med henblik på at levere informationsstyrings- og IKT-tjenester til Europol. Forslaget indeholder således målrettede ændringer af eu-LISA's mandat og forudser et begrænset antal yderligere personaleressourcer til eu-LISA i den næste FFR-periode for at sikre en bæredygtig gennemførelse af det strukturerede samarbejde mellem Europol og eu-LISA som fastsat i henhold til agenturernes reviderede mandater. På nuværende tidspunkt er det ikke muligt at give de præcise tal for driftsbudgettet for disse aktiviteter, der skal tildeles eu-LISA, da det endnu ikke er klart, præcis hvilke tjenester Europol vil gennemføre gennem de tjenester, der leveres af eu-LISA. Derfor vil driftsbudgettet for disse aktiviteter, der skal tildeles eu-LISA fra det samlede driftsbudget, som er fastsat i denne oversigt over finansielle og digitale virkninger, blive vurderet på et senere tidspunkt.

Gennemførelsen af forslaget vil også medføre yderligere aktiviteter for Kommissionens tjenestegrene, navnlig Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender (GD HOME), i forbindelse med forvaltning, tilsyn, samordning af politikker og udarbejdelse og vedtagelse af gennemførelsesretsakter. Der vil også være behov for yderligere støtte fra Generaldirektoratet for Digitale Tjenester (GD DIGIT), navnlig med hensyn til etablering og forvaltning af kontraktmæssige rammer for IKT-forsyningskæden og cloudcomputing, der understøtter Europols teknologiske infrastruktur.

1.6. Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger

☐ Begrænset varighed

- ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

☒ Ubegrænset varighed

- iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)

☒ Direkte forvaltning ved Kommissionen

- ☒ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- ☐ i forvaltningsorganerne

☐ Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

☒ Indirekte forvaltning ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

- ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- ☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- ☒ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- ☐ offentligretlige organer
- ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt
- ☐ organer, der er etableret i en medlemsstat og undergivet lovgivningen i en medlemsstat eller EU-lovgivningen, og som i overensstemmelse med sektorspecifikke regler kan få overdraget gennemførelsen af EU-midler eller budgetgarantier, i det omfang de kontrolleres af offentligretlige organer eller af privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, og har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier i form af kontrolorganernes solidariske hæftelse eller ækvivalente finansielle garantier, som for hver foranstaltning kan begrænses til EU-støttens maksimale beløb.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Overvågningen af og rapporteringen om aktiviteter, som Europol gennemfører ved indirekte forvaltning, vil følge bestemmelserne i den nye Europol-forordning og
--

finansforordningen⁹⁰ samt i den fælles erklæring om decentrale agenturer⁹¹.

Europol forelægger årligt Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet et samlet programmeringsdokument, hvori der redegøres for Europol's flerårige og årlige arbejdsprogrammer, mål, forventede resultater og resultatindikatorer. Dette dokument udarbejdes under hensyntagen til Kommissionens udtalelse og Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol. Derudover vedtager Europol en konsolideret årlig aktivitetsrapport, hvori fremskridtene med hensyn til målene i det samlede programmeringsdokument vurderes. Bestyrelsen godkender denne rapport, inden den hvert år senest den 1. juli fremsendes til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet, Revisionsretten og de nationale parlamenter.

I henhold til den foreslåede artikel 130 i den reviderede Europol-forordning foretager Kommissionen hvert femte år en evaluering af Europol, hvor den vurderer merværdien, virkningen, virkningsgraden, effektiviteten og arbejdsmetoderne. I evalueringen kan der foreslås strukturelle eller operationelle ændringer med angivelse af de finansielle virkninger. Kommissionen forelægger sin rapport for bestyrelsen, som fremsætter bemærkninger inden for tre måneder. Den endelige rapport sendes efterfølgende sammen med Kommissionens konklusioner og bestyrelsens bemærkninger til Europa-Parlamentet, Rådet, de nationale parlamenter og bestyrelsen, og de vigtigste konklusioner offentliggøres, hvor det er relevant.

Forslaget styrker desuden bestyrelsens rolle med hensyn til at fastlægge og overvåge de resultatindikatorer, mål og gennemførelsesprioriteter som fastsat i det samlede programmeringsdokument, de tilsvarende årlige arbejdsprogrammer og den konsoliderede årlige aktivitetsrapport. For at understøtte disse funktioner oprettes der ved forslaget et forretningsudvalg og særlige styringsstrukturer for IKT og informationsstyring med ansvar for at støtte strategisk tilsyn, budgetovervågning og opfølgning på den operationelle og teknologiske gennemførelse. Forslaget styrker også sammenhængen mellem resultatrapportering og strategisk programmering ved at bringe evalueringskriterierne i den konsoliderede årlige aktivitetsrapport i tættere overensstemmelse med de mål og resultatindikatorer, der er fastsat i det samlede programmeringsdokument, og med opstillingen af det årlige budget.

Endelig styrker forslaget yderligere Europol's forvaltnings-, overvågnings- og ansvarlighedsramme. Det styrker bestyrelsens tilsynsrolle ved at udvide dens tilsyn fra resultatindikatorer til også at omfatte den effektive udøvelse af de beføjelser, der er tillagt den administrerende direktør, og overvågningen af strategiske og operationelle prioriteter. Bestyrelsen vil også kunne træffe foranstaltninger, hvis mindst en tredjedel af dens medlemmer giver udtryk for betænkeligheder vedrørende et specifikt operationelt spørgsmål eller forvaltningsspørgsmål.

For at støtte gennemsigtighed, ansvarlighed og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Europol vil Europol årligt rapportere til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter om de oplysninger, som medlemsstaterne har bidraget med, herunder i forbindelse med EU's prioriterede kriminalitetsområder. Disse rapporter baseres på kvantitative og kvalitative kriterier, som bestyrelsen fastsætter. Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol vil fortsat udøve politisk kontrol med Europol's aktiviteter, navnlig med hensyn til operationel effektivitet, ansvarlighed og overholdelse af forpligtelser vedrørende grundlæggende

⁹⁰ Forordningen om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget.

⁹¹ Fælles erklæring om decentrale agenturer.

rettigheder.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

I betragtning af at forslaget har indvirkning på EU's årlige bidrag til Europol, vil EU-budgettet blive gennemført ved indirekte forvaltning.

I henhold til princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning gennemføres Europol's budget under overholdelse af en effektiv og produktiv intern kontrol. Europol er derfor forpligtet til at gennemføre en passende kontrolstrategi, der koordineres mellem de relevante aktører, der er involveret i kontrolkæden.

Hvad angår efterfølgende kontrol, er Europol som et decentraliseretagentur navnlig underlagt:

- Intern revision foretaget af Kommissionens Interne Revisionstjeneste.
- Den Europæiske Revisionsrets årsberetninger med en erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.
- Årlig decharge meddelt af Europa-Parlamentet.
- Eventuelle undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) for navnlig at sikre, at de ressourcer, der er afsat til agenturerne, anvendes korrekt.
- Som partner-GD for Europol vil GD HOME gennemføre sin kontrolstrategi for decentrale agenturer for at sikre pålidelig rapportering inden for rammerne af den årlige aktivitetsrapport. De decentrale agenturer har det fulde ansvar for gennemførelsen af deres budget, men GD HOME er ansvarligt for regelmæssig betaling af de årlige bidrag, der fastsættes af budgetmyndigheden.
- Endelig sørger Den Europæiske Ombudsmand for endnu et lag af kontrol og ansvarlighed i Europol.

På grundlag af evalueringen af den nuværende retlige ramme, konsekvensanalysen, der ledsager forslaget til en ny Europol-forordning, og den betydelige stigning i de finansielle ressourcer og personaleressourcer, der forventes at støtte gennemførelsen af forslaget, indføres der yderligere forvaltnings-, ledelses- og kontrolmekanismer for at styrke det finansielle tilsyn, ansvarligheden og overholdelsen af principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning:

- Under den foreslåede ramme kan Kommissionen, hvis den finder, at et udkast til afgørelse fra bestyrelsen, herunder det samlede programmeringsdokument, giver anledning til betænkeligheder med hensyn til overholdelsen af EU-retten, Europol's mandat eller principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, anmode bestyrelsen om at genoverveje udkastet til afgørelse inden vedtagelsen.
- Bestyrelsen tillægges disciplinærmyndighed over for den administrerende direktør, hvorved ansvarligheden med hensyn til operationel og økonomisk forvaltning styrkes.
- Ved forslaget oprettes der et forretningsudvalg, som bl.a. er ansvarligt for at

overvåge opfølgningen på resultater og anbefalinger fra interne og eksterne revisioner, herunder undersøgelser foretaget af OLAF og EPPO, og for at udarbejde og om nødvendigt vedtage foreløbige budgetafgørelser med forbehold af efterfølgende godkendelse af bestyrelsen.

Disse foranstaltninger har til formål at styrke den interne kontrol, den finansielle forvaltning og tilsynet med Europols budgetgennemførelse.

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Der er tale om følgende risici:

- ubalancer mellem kortsigtede operationelle behov og langsigtede strategiske investeringer, navnlig vedrørende overgangen til sikker cloudinfrastruktur og automatisering af operationelle arbejds gange
- manglende overensstemmelse mellem retlige forpligtelser, strategiske prioriteter, flerårig planlægning og årlig gennemførelse, navnlig på området for informationsstyrings- og IKT-kapacitet
- pres på de operationelle ressourcer som følge af stigende datamængder, operationelle anmodninger og skiftende sikkerhedstrusler
- Europols kapacitet til at øge bemandingen og styrke kompetencerne på informationsstyrings- og IKT-området og håndtere udvidelsen af agenturets mission og opgaver
- forsinkelser i rekruttering og fastholdelse af specialiseret IKT-personale og analytisk personale, der er nødvendigt for at understøtte større teknologiske udviklinger
- stigende omkostninger til vedligeholdelse af IKT
- mangel på en langsigtet strategi for forvaltning af IKT-aktiver og udbud
- yderligere overholdelses- og overensstemmelsesomkostninger i forbindelse med udrulningen af avancerede analyseværktøjer og værktøjer med kunstig intelligens i henhold til EU's reguleringsmæssige ramme, herunder forordningen om kunstig intelligens
- øget arbejdsbyrde i forbindelse med behandlingen af registreredes anmodninger om indsigt samt
- afhængighed af, at andre EU-organer og -agenturer, navnlig EPPO, rettidigt gennemfører tekniske og organisatoriske ordninger.

For så vidt angår afbødende foranstaltninger:

- Europol gennemfører en specifik struktur for intern kontrol baseret på Kommissionens interne kontrolramme og det oprindelige udvalg for sponsororganisationers integrerede ramme for intern kontrol. Det samlede programmeringsdokument skal indeholde oplysninger om de interne kontrolsystemer, mens den konsoliderede aktivitetsrapport skal indeholde oplysninger om de interne kontrolsystemers effektivitet og muligheder, herunder med hensyn til risikovurdering. Ifølge årsberetningen for 2024 vurderes det, at Europols interne kontrolsystem på grundlag af en analyse af de interne kontrolkomponenter og -principper, der er blevet overvåget i løbet af 2019, og

som anvender både kvantitative og kvalitative elementer, er til stede og fungerer på en integreret måde i hele agenturet.

- Europols interne revisionsfunktion giver endnu et niveau af tilsyn på grundlag af en årlig revisionsplan, der navnlig tager hensyn til risikovurderingen i Europol. Den interne revisionsfunktion hjælper Europol med at nå sine målsætninger ved at indføre en systematisk og disciplineret tilgang til evaluering af virkningsfuldheden af risikostyrings-, kontrol- og styringsprocesserne og ved at fremsætte anbefalinger til forbedring heraf.
- Som partner-GD for Europol gennemfører GD HOME en årlig risikostyringsøvelse for at identificere og vurdere potentielle høje risici i forbindelse med agenturernes operationer, herunder Europol. Risici, der betragtes som kritiske, indberettes årligt i GD HOME's forvaltningsplan og ledsages af en handlingsplan med angivelse af de afhjælpende foranstaltninger.
- Forretningsudvalget, der indføres ved lovgivningsforslaget, spiller en afgørende revisionsrolle ved at overvåge og sikre ansvarlighed i Europols finansielle operationer. Det er ansvarligt for at føre tilsyn med gennemførelsen af Europols budget, for at sikre overholdelse af finansielle regler og principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning og for at udarbejde finansielle og budgetmæssige afgørelser til vedtagelse i bestyrelsen. En central funktion er dets forpligtelse til at sikre passende opfølgning på resultater og anbefalinger fra interne og eksterne revisioner og undersøgelser foretaget af OLAF og EPPO, hvorved den finansielle integritet og gennemsigtighed styrkes. Selv om forretningsudvalget ikke selv foretager revisioner, gennemgår det revisionsrapporter, vurderer deres konsekvenser og foreslår korrigerende foranstaltninger for at afhjælpe konstaterede svagheder eller uregelmæssigheder og fungerer dermed som vogter af Europols forsvarlige økonomi.
- Endelig vil styregruppen og den rådgivende gruppe for IKT og informationsstyring samt den rådgivende gruppe for innovation og kapacitet støtte bestyrelsen i afgrænsningen af aktiviteter og delaktiviteter i forbindelse med budgetplanlægning og gennemførelse af agenturets mandat og strategiske prioriteter, navnlig ved at identificere konkrete og repræsentative indikatorer for agenturets aktiviteter på området og ved at overvåge agenturets gennemførelse af de IKT-relaterede mål og konkrete resultater.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Forholdet mellem "kontrolomkostningerne og værdien af betalinger" indberettes af Kommissionen. I GD HOME's årlige aktivitetsrapport fra 2024 angives dette forhold til at være 0,10 % med hensyn til indirekte forvaltede bemyndigede enheder og decentrale agenturer, herunder Europol.

Den Europæiske Revisionsret bekræftede lovligheden og den formelle rigtighed af Europols årsregnskab for 2024, hvilket indebærer en fejlprocent på under 2 %. Der er intet, der tyder på, at fejlprocenten vil stige i de kommende år.

Desuden giver artikel 80 i Europols finansforordning agenturet mulighed for at dele en intern revisionsfunktion med andre EU-organer, der arbejder inden for samme

politikområde, hvis et enkelt EU-organs interne revisionsfunktion ikke er omkostningseffektiv.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Forslaget indeholder foranstaltninger til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og forebygge svig, uregelmæssigheder og interessekonflikter i forbindelse med gennemførelsen af EU-finansiering og operationelle aktiviteter, navnlig artikel 128 og de finansielle bestemmelser i kapitel XII.

Inden for denne retlige ramme skal Europols bestyrelse vedtage og regelmæssigt ajourføre en intern strategi for bekæmpelse af svig. Europol vedtog den 25.-26. juni 2025 en ajourført strategi for bekæmpelse af svig. I overensstemmelse med denne ramme vil Europol fortsat deltage i aktiviteter til forebyggelse af svig, der gennemføres af OLAF, og uden forsinkelse indberette mistanke om svig og finansielle uregelmæssigheder til Kommissionen.

Forslaget styrker også den interne ledelse og det finansielle tilsyn gennem oprettelsen af et forretningsudvalg, der er ansvarligt for at overvåge revisionsresultater og sikre opfølgning på revisions- og kontrolanbefalinger. Desuden bevarer Kommissionen beføjelser til at gøre indsigelse mod bestyrelsens afgørelser, som kan give anledning til risici for dårlig økonomisk forvaltning eller manglende overholdelse af EU-retten.

Europols aktiviteter vil fortsat være underlagt EU's gældende finansielle ramme samt EU's ramme for revision, databeskyttelse og ansvarlighed, herunder tilsyn og undersøgelser foretaget af OLAF, EPPO, Revisionsretten og Europols samarbejdsudvalg.

GD HOME vil fortsat anvende sin strategi for bekæmpelse af svig i overensstemmelse med Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig, som også omfatter decentrale agenturer inden for dets ansvarsområde, herunder Europol.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

Den anslåede virkning på udgifter og personale i 2028 og derefter er angivet til illustration og foregriber ikke den næste flerårige finansielle ramme. Finansieringskilden og omfanget af Unionens finansielle forpligtelser i perioden efter 2027 afhænger af resultatet af de interinstitutionelle forhandlinger om FFR 2028-2034 og fastsættes derefter gennem den årlige budgetprocedure. Alle bevillinger og personaletildelinger fra og med 2028 er vejledende.

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	1: Økonomisk, social og territorial samhørighed, landbrug, landdistrikter, det maritime område, velstand og sikkerhed	OB/IOB ⁹²	fra EFTA-lande ⁹³	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande ⁹⁴	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
	Decentrale agenturer Europol	IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁹² OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁹³ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁹⁴ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2 Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder

3.2.1.1. Bevillinger fra vedtaget budget

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	1	Økonomisk, social og territorial samhørighed, landbrug, landdistrikter, det maritime område, velstand og sikkerhed/nationale og regionale partnerskabsplaner
--	----------	--

i mio. EUR (tre decimaler)

[Agentur]: Europol	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT FFR 2028-2034
Budgetpost: 12 10 01 Europol/EU-budgettets bidrag til agenturet ⁹⁵	57,512	92,346	120,831	150,385	178,830	207,164	234,384	1 041,452
Budgetpost: 11 10 02 eu-LISA/EU-budgettets bidrag til agenturet ⁹⁶	0,756	1,687	1,863	1,863	1,863	1,863	1,863	11,758
Europol og eu-LISA i alt	58,268	94,033	122,694	152,248	180,693	209,027	236,247	1 053,21

	År	År	År	År	År	År	År	I ALT FFR 2028-2034
	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	

⁹⁵ Forpligtelser og betalinger er identiske.

⁹⁶ Forpligtelser og betalinger er identiske.

Aktionsbevillinger I ALT (herunder bidrag til decentrale agenturer)	Forpligtelser	(4)	58,268	94,033	122,694	152,248	180,693	209,027	236,247	1 053,21
	Betalinger	(5)	58,268	94,033	122,694	152,248	180,693	209,027	236,247	1 053,21
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)	0	0	0	0	0	0	0	0
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6	58 268	94 033	122 694	152 248	180,693	209,027	236,247	1 053,21
	Betalinger	=5+6	58 268	94 033	122 694	152,248	180,693	209,027	236,247	1 053,21

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	4	"Administrationsudgifter"
--	---	---------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

GD: HOME		År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT FFR 2028-2034
Menneskelige ressourcer		0,496	0,496	0,690	0,690	0,884	0,884	1,078	5,218
Andre administrationsudgifter		0,268	0,518	0,268	0,518	0,268	0,518	0,268	2,626
I ALT GD HOME		0,764	1,014	0,958	1,208	1,152	1,402	1,346	7,844

Bevillinger I ALT under UDGIFFSOMRÅDE 4 i den flerårige finansielle ramme (Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,764	1,014	0,958	1,208	1,152	1,402	1,346	7,844
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT FFR 2028-2034
Bevillinger I ALT under UDGIFFSOMRÅDE 1-4	Forpligtelser	59 032	95 047	123 652	153 456	181 845	210 429	237 593	1 061 054
i den flerårige finansielle ramme	Betalinger	59 032	95 047	123 652	153 456	181 845	210 429	237 593	1 061 054

Den anslåede virkning på udgifter og personale i 2028 og derefter er angivet til illustration og foregriber ikke den næste flerårige finansielle ramme. Finansieringskilden og omfanget af Unionens finansielle forpligtelser i perioden efter 2027 afhænger af resultatet af de interinstitutionelle forhandlinger om FFR 2028-2034 og fastsættes derefter gennem den årlige budgetprocedure. Alle bevillinger og personaletildelinger fra og med 2028 er vejledende.

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

De yderligere aktionsbevillinger og ressourcer, der udelukkende er nødvendige, for at Europol kan nå de tre forskellige specifikke mål og gennemføre de tilsvarende foranstaltninger, og for eu-LISA i forbindelse med gennemførelsen af de opgaver, som agenturet tildeles ved denne forordning, beløber sig til 1 053 mia. EUR og 910 yderligere medarbejdere under begge agenturers budgetter. Disse yderligere bevillinger og ressourcer lægges til omkostningerne ved eksisterende foranstaltninger på Europolis budget (1 946 mia. EUR og 1 226 medarbejdere) og giver et samlet beløb på 2,999 mia. EUR og 2 126 medarbejdere under Europolis budget samt ti yderligere medarbejdere til eu-LISA's budget i forbindelse med gennemførelsen af de opgaver, som agenturet tildeles ved denne forordning. Disse yderligere aktionsbevillinger og ressourcer afsættes fuldt ud til at støtte:

- **SM1:** Europols informationsstyring og IKT.
- **SM2:** EU-ekspertisecentre, Europolstøttekontorer og særlig støtte til EPPO.
- **SM3:** Europols kapacitet inden for forskning, innovation og kapacitetsopbygning.

Samtidig forventes Europols forvaltningsfunktioner personalemæssigt at forblive stort set stabile som følge af de effektivitetsgevinster, forslaget skaber, navnlig gennem forenkling og strømlining af procedurer vedrørende databeskyttelse, hvorved det yderligere personalebehov til horisontale forvaltningsfunktioner og administrative funktioner begrænses.

Specifikt mål	Omkostninger	mio. EUR	Personale
Ikke relevant	Referencemodel 2027	1 796,200	1 226
	Inflation	149,590	0
	Gældende foranstaltninger	1 945,790	1 226
SM1	Opgradering af eksisterende systemer og værktøjer	130,070	115
	Adgang til nationale databaser	37,857	53
	Integration med nationale systemer	25,400	34
	EU Digital Police Cloud	415,415	194
SM2	Europolstøttekontorer	112,163	157
	EU-ekspertisecentre	118,703	171
	Samarbejde mellem agenturer	18,801	26
	Særlig støtte til EPPO	40,895	70
SM3	Avanceret kapacitet	117,615	50
	Teknisk støtte og udbud	36,292	40
	Nye foranstaltninger	1 053,210	910
	I ALT	2 990,000	2 136

3.2.3 Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

3.2.3.1. Bevillinger fra vedtaget budget

VEDTAGNE BEVILLINGER	År	År	År	År	År	År	År	I ALT 2028- 2034
	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
UDGIFTSOMRÅDE 4								
Menneskelige ressourcer	0,496	0,496	0,690	0,690	0,884	0,884	1,078	5,218
Andre administrationsudgifter	0,268	0,518	0,268	0,518	0,268	0,518	0,268	2,626
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 4	0,764	1,014	0,958	1,208	1,152	1,402	1,346	7,844
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 4								
Menneskelige ressourcer	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 4	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
I ALT	0,764	1,014	0,958	1,208	1,152	1,402	1,346	7,844

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Den anslåede virkning på udgifter og personale i 2028 og derefter er angivet til illustration og foregriber ikke den næste flerårige finansielle ramme. Finansieringskilden og omfanget af Unionens finansielle forpligtelser i perioden efter 2027 afhænger af resultatet af de interinstitutionelle forhandlinger om FFR 2028-2034 og fastsættes derefter gennem den årlige budgetprocedure. Alle bevillinger og personaletildelinger fra og med 2028 er vejledende.

3.2.4. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

3.2.4.1. Finansieret over vedtaget budget

Overslag angives i årsværk

VEDTAGNE BEVILLINGER	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	2	2	3	3	4	4	5
20 01 02 03 (i EU-delegationerne)	0	0	0	0	0	0	0

(indirekte forskning)	0	0	0	0	0	0	0
(direkte forskning)	0	0	0	0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere)	0	0	0	0	0	0	0
• Eksternt personale (i årsværk)							
20 02 01 (KA og UNE under den samlede bevillingsramme)	1	1	1	1	1	1	1
20 02 03 (KA, LA, UNE og JMD i EU-delegationerne)	0	0	0	0	0	0	0
Budgetpost for administrativ støtte [XX.01.YY.YY]	• i hovedsædet	0	0	0	0	0	0
	• i EU-delegationerne	0	0	0	0	0	0
(KA og UNE – indirekte forskning)	0	0	0	0	0	0	0
(KA og UNE – direkte forskning)	0	0	0	0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Udgiftsområde 4	0	0	0	0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Uden for udgiftsområde 4	0	0	0	0	0	0	0
I ALT	3	3	4	4	5	5	6

I betragtning af den generelle vanskelige situation under udgiftsområde 7 med hensyn til både personale og bevillinger vil personalebehovet blive dækket ved hjælp af personale fra generaldirektoratet, som allerede er afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller som er blevet omfordelt i generaldirektoratet eller andre af Kommissionens tjenestegrene.

Personalebehov til gennemførelse af forslaget (i årsværk):

	Skal dækkes af det nuværende personale i Kommissionens tjenestegrene	Ekstraordinært personalebehov*		
		Skal finansieres under udgiftsområde 4 eller Forskning	Skal finansieres over BA-posten	Skal finansieres af gebyrer
Stillinger i stillingsfortegnelsen	5		Ikke relevant	
Eksternt personale (KA, SNE og V)	1			

Beskrivelse af opgaver, der skal udføres af:

Tjenestemænd midlertidigt ansatte	og	2 AD-medarbejdere i etableringsfasen afsat for perioden 2028-2029 til at varetage vedtagelsen af sekundærlovgivningen, som bibeholdes i driftsfasen med henblik på at håndtere det stigende
-----------------------------------	----	---

	antal gennemførelsesretsakter vedrørende platforme og systemer til informationsstyring, som regelmæssigt skal tilpasses i takt med den konstante udvikling af retshåndhævelsesværktøjer, navnlig vedrørende kriminalteknik og analyse, og de tilsvarende databeskyttelsesaspekter 1 AD-specialist i omkostningsregnskaber og strategi for informationsstyring samt forskning og innovation i forbindelse med både forretningsudvalget og styregruppen for informationsstyring og IKT 1 AD-medarbejder med budgetmæssige kompetencer til at støtte fordoblingen af repræsentationen i bestyrelsen, oprettelsen af forretningsudvalget og de yderligere overvågningsforpligtelser 1 AST: støtte til og forberedelse af yderligere møder og briefinger i de yderligere organer (14+ pr. år)
Eksternt personale	1 SNE: ekspertbistand inden for informationsstyring, databeskyttelse, forskning og innovation: deltagelse i den rådgivende gruppe for informationsstyring og IKT

Den anslåede virkning på udgifter og personale i 2028 og derefter er angivet til illustration og foregriber ikke den næste flerårige finansielle ramme. Finansieringskilden og omfanget af Unionens finansielle forpligtelser i perioden efter 2027 afhænger af resultatet af de interinstitutionelle forhandlinger om FFR 2028-2034 og fastsættes derefter gennem den årlige budgetprocedure. Alle bevillinger og personaletildelinger fra og med 2028 er vejledende.

3.2.5. *Oversigt over de anslåede virkninger for de digitale teknologirelaterede investeringer*

3.2.6. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme (skal ikke udfyldes for decentrale agenturer)*

3.2.7. *Bidrag fra tredjemand*

Forslaget/initiativet:

- ☒ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.2.8. Anslået behov for menneskelige ressourcer og bevillinger i et decentralt agentur

Størrelsen af de bevillinger, der skal tildeles agenturerne i den næste FFR, er vejledende og underlagt aftalen om FFR. De bør integreres i agenturerne tilskud på grund af den permanente karakter af de opgaver, der tildeles ved dette forslag, og vil, hvis det er relevant, blive opvejet med en tilsvarende reduktion af en relevant programramme under samme FFR-udgiftsområde. Hvis der er behov for en kompensationsreduktion, skal de ressourcer, der er tildelt agenturerne, gennem den årlige budgetprocedure revideres.

Personalebehov (i fuldtidsækvivalenter):

Agentur: Europol	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
Midlertidigt ansatte (AD-medarbejdere)	109	216	322	429	535	637	749
Midlertidigt ansatte (AST-medarbejdere)	0	0	0	0	0	0	0
Midlertidigt ansatte (AD+AST) subtotal	109	216	322	429	535	637	749
Kontraktansatte	0	10	19	36	51	64	77
Udstationerede nationale eksperter	12	22	34	45	53	64	74
Kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter subtotal	12	32	53	81	104	128	151
Personale I ALT	121	248	375	510	639	765	900

Bevillinger, der dækkes af EU-budgettet, bidrag i mio. EUR (tre decimaler)⁹⁷:

Agentur: Europol	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT 2028-2034
Budgetafsnit 1: Personaleudgifter	12 491	37 722	63 154	89 056	115 069	140 307	166 197	623 996
Budgetafsnit 2: Infrastruktur- og driftsudgifter								
Budgetafsnit 3: Driftsudgifter	45 021	54 624	57 677	61 329	63 761	66 857	68 187	417 456
Bevillinger, der dækkes af EU-budgettet, I ALT	57 512	92 346	120 831	150 385	178 830	207 164	234 384	1 041 452

⁹⁷ Se fodnote **Error! Bookmark not defined..**

Oversigt over/sammenfatning af det behov for menneskelige ressourcer og bevillinger (i mio. EUR), som forslaget/initiativet indebærer for et decentralt agentur⁹⁸:

Agentur: Europol	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT 2028-2034
Midlertidigt ansatte (AD+AST)	109	216	322	429	535	637	749	749
Kontraktansatte	0	10	19	36	51	64	77	77
Udstationerede nationale eksperter	12	22	34	45	53	64	74	74
Medarbejdere i alt	121	248	375	510	639	765	900	900
Bevillinger, der dækkes af EU-budgettet	57 512	92 346	120 831	150 385	178 830	207 164	234 384	1 041 452
Bevillinger, der dækkes af gebyrer (hvis relevant)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Samfinansierede bevillinger (hvis relevant)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Bevillinger I ALT	57 512	92 346	120 831	150 385	178 830	207 164	234 384	1 041 452

Personalebehov (i fuldtidsækvivalenter):

Agentur: eu-LISA	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
Midlertidigt ansatte (AD-medarbejdere)	7	7	7	7	7	7	7
Midlertidigt ansatte (AST-medarbejdere)	0	0	0	0	0	0	0
Midlertidigt ansatte (AD+AST) subtotal	7	7	7	7	7	7	7
Kontraktansatte	0	3	3	3	3	3	3
Udstationerede nationale eksperter	0	0	0	0	0	0	0
Kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter subtotal	0	3	3	3	3	3	3
Personale I ALT	7	10	10	10	10	10	10

⁹⁸

Se fodnote **Error! Bookmark not defined..**

Bevillinger, der dækkes af EU-budgettet, bidrag i mio. EUR (tre decimaler)⁹⁹:

Agentur: eu-LISA	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT 2028-2034
Budgetafsnit 1: Personaleudgifter	0,756	1,687	1,863	1,863	1,863	1,863	1,863	11,758
Budgetafsnit 2: Infrastruktur- og driftsudgifter								
Budgetafsnit 3: Driftsudgifter	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Bevillinger, der dækkes af EU- budgettet, I ALT	0,756	1,687	1,863	1,863	1,863	1,863	1,863	11,758

Eventuelle yderligere budgetbehov for eu-LISA i forbindelse med gennemførelsen af de opgaver, der pålægges agenturet ved denne forordning, modregnes i de bevillinger, der tildeles Europol i denne oversigt over finansielle og digitale virkninger.

⁹⁹ Se fodnote **Error! Bookmark not defined..**

Oversigt over/sammenfatning af det behov for menneskelige ressourcer og bevillinger (i mio. EUR), som forslaget/initiativet indebærer for et decentralt agentur¹⁰⁰:

Agentur: eu-LISA	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	I ALT 2028- 2034
Midlertidigt ansatte (AD+AST)	7	7	7	7	7	7	7	7
Kontraktansatte	0	3	3	3	3	3	3	3
Udstationerede nationale ekspster	0	0	0	0	0	0	0	0
Medarbejdere i alt	7	10	10	10	10	10	10	10
Bevillinger, der dækkes af EU-budgettet	0,756	1,687	1,863	1,863	1,863	1,863	1,863	11,758
Bevillinger, der dækkes af gebyrer (hvis relevant)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Samfinansierede bevillinger (hvis relevant)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Bevillinger I ALT	0,756	1,687	1,863	1,863	1,863	1,863	1,863	11,758

Eventuelle yderligere budgetbehov for eu-LISA i forbindelse med gennemførelsen af de opgaver, der pålægges agenturet ved denne forordning, modregnes i de bevillinger, der tildeles Europol i denne oversigt over finansielle og digitale virkninger.

¹⁰⁰ Se fodnote **Error! Bookmark not defined..**

DIGITALE DIMENSIONER

4.1. Krav af digital relevans

Henvisning til kravet	Beskrivelse af kravet	Aktører, der er berørt eller omfattet af kravet	Processer på højt plan	Kategorier
Artikel 8, stk. 7	Medlemsstaterne besvarer Europol's anmodning om oplysninger og kriminalefterretninger med henblik på at bidrage til koordineringsforanstaltninger.	Europol Medlemsstaternes kompetente myndigheder	Udveksling af oplysninger Adgang til oplysninger fra medlemsstaterne	Digitalisering og automatisering af processer Data Digital offentlig tjeneste
Artikel 9, stk. 2	Medlemsstaterne sikrer Europol adgang til oplysninger, som kontorerne for inddrivelse af aktiver har adgang til, og opretholder niveauet for direkte adgang.	Europol Medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver	Udveksling af oplysninger Adgang til oplysninger fra medlemsstaterne	Digitale offentlige tjenester Data
Artikel 9, stk. 3	Medlemsstaterne underretter Europol om en afgørelse om ikke at indefryse aktiver efter Europol's anmodning til medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder om at træffe øjeblikkelige foranstaltninger i tilfælde af risiko for, at formuegoder forsvinder.	Europol Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	Udveksling af oplysninger Anmodning om indefrysning	Digitale offentlige tjenester Data
Artikel 9, stk.	Medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder besvarer	Europol Medlemsstaternes finansielle	Udveksling af oplysninger mellem	Digitale offentlige

4 og 5	Europols anmodninger (svarer til artikel 12 i direktiv (EU) 2019/1153).	efterretningsenheder Medlemsstaternes nationale Europolenheder	Europol og de finansielle efterretningsenheder Analyse	tjenester Data
Artikel 7, stk. 1 og 2	Europols analyseprodukter af operationel og strategisk karakter på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne, relevante EU-organer og OSINT.	Europol, Kommissionen, medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, Rådet	Analyse Rapport	Digitalisering og automatisering af processer Data
Artikel 7, stk. 2	Europols støtte til fælles metoder og standarder for analyseprodukter.	Europol Og modtagere: Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, Rådet, Kommissionen, Eurojust/EU-organer, -kontorer og -agenturer	Standardisering Analyse	Data
Artikel 7, stk. 3 og 4	Medlemsstaterne og EU-organer, -kontorer og -agenturer giver Europol oplysninger til strategiske og operationelle analyseprodukter.	Europol Medlemsstaterne (generelt) EU-organer, -kontorer og - agenturer	Analyse Udveksling af oplysninger med Europol	Digitale offentlige tjenester Data
Artikel 11	Datastrømme i forbindelse med Europols anmodninger om indledning af en strafferetlig efterforskning.	Europol Medlemsstaterne (nationale enheder) Eurojust EPPO	Operationelt samarbejde	Data

Artikel 12 og 13	Europol-koordinering af håndteringen af ind- og udgående meddelelse af og anmodninger om oplysninger.	Europol Medlemsstaternes kompetente myndigheder, tredjelande, internationale organisationer, EU-organer, -kontorer og -agenturer	Udveksling af oplysninger Analyse	Digitalisering og automatisering af processer Digital offentlig tjeneste
Artikel 18, litra a)	Euopols samarbejde med de kompetente myndigheder i forbindelse med påbud om fjernelse af terrorrelateret onlineindhold.	Europol Medlemsstaternes kompetente myndigheder Private parter	Udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder og private parter Påbud om fjernelse af terrorrelateret onlineindhold	Digitale offentlige tjenester Data
Artikel 18, litra a)	Euopols henvisninger til udbydere af onlinetjenester.	Europol Medlemsstaternes kompetente myndigheder Private parter	Udveksling af oplysninger med private parter Henvisninger vedrørende terrorrelateret onlineindhold	Digitale offentlige tjenester Data
Artikel 18, litra c)	Euopols støtte til kriseberedskab.	Europol Medlemsstaternes kompetente myndigheder Private parter	Udveksling af oplysninger Kriseberedskab	Digital offentlig tjeneste Data
Artikel 16,	Europol støtter kontorerne for	Europol	Udveksling af	Digital offentlig

litra a)	inddrivelse af aktiver i sporing og identificering af redskaber, udbytte og formuegoder, som er eller kan blive genstand for en afgørelse om indefrysning eller konfiskation, i overensstemmelse med artikel 6.	Medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver	oplysninger Indefrysningsprocedure	tjeneste Data
Artikel 16, litra c)	Europol's operationelle og analytiske støtte til EPPO.	Europol EPPO	Udveksling af oplysninger Analyse	Digital offentlig tjeneste Data
Artikel 21, stk. 4	Europol kan behandle oplysninger, når Europol deltager i et fælles efterforskningshold	Europol Medlemsstaternes kompetente myndigheder	Indsamling Analyse af oplysninger	Data
Artikel 22, stk. 5, litra a)	De nationale Europol-enheder modtager meddelelser, der udveksles mellem Europol og deres kompetente myndigheder.	Medlemsstaternes nationale Europolenheder Medlemsstaternes kompetente myndigheder Europol	Udveksling af oplysninger mellem Europol og medlemsstaterne	Digitalisering og automatisering af processer Data Digital offentlig tjeneste
Artikel 22, stk. 5, litra b)	De nationale Europol-enheder har adgang til nationale retshåndhævelsesdata og relevante data, der er nødvendige for samarbejdet med Europol.	Medlemsstaternes nationale Europolenheder Europol	Adgang til medlemsstaternes data	Data Digitalisering og automatisering af processer Digital offentlig tjeneste

Artikel 22, stk. 8, artikel 25, stk. 6, og artikel 26	Teknisk og operationel anvendelse på nationalt plan af Europol's systemer og værktøjer gennem de nationale Europolenheder og Europolstøttekontorer. Europol bemander Europol's støttekontorer, dækker omkostningerne ved de nationale Europolenheders tilslutning og yder teknisk og finansiel støtte til de nationale Europolenheder.	Europol Medlemsstaternes nationale Europolenheder Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	Anvendelse	Digitalisering og automatisering af processer
Artikel 28	Informationskilder, der er tilgængelige for Europol.	Europol, EPPO, medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder Private parter Tredjelands og internationale organisationer	Indhentning af oplysninger	Data
Artikel 29	Medlemsstaternes obligatoriske videregivelse af oplysninger til Europol via SIENA-kanalen, herunder indvandringsforbindelsesofficerer.	Medlemsstaternes kompetente myndigheder Europol Indvandringsforbindelsesofficerer	Udveksling med Europol	Data Digital offentlig tjeneste
Artikel 29, stk. 3	Medlemsstaternes anvendelse af SIENA-kanalen.	Medlemsstaternes kompetente myndigheder Europol	Udveksling med Europol Europol's adgang til medlemsstaternes data	Digitalisering og automatisering af processer

Artikel 29, stk. 6	Europol's rapport om oplysninger fra medlemsstaterne.	Europol Rådet Europa-Parlamentet	Rapport	Data
Artikel 30	Europol's støtte til medlemsstaterne ved anvendelsen af SIS-forordningerne ⁵⁷ . Medlemsstaterne underretter Europol om oprettelse af og hit på indberetninger med oplysninger.	Europol Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	SIS-udveksling af oplysninger	Digital offentlig tjeneste Data
Artikel 32 og 33	Begrænsning af Europol's behandling efter karakter (dvs. kategori af registrerede som offer kontra mistænkt) og efter formål (analyse, krydstjek, forskning og innovation).	Europol Alle modtagere af analyseprodukter	Krydstjek Analyse Innovation	Digitalisering og automatisering af processer
Artikel 32 og 33	Begrænsninger af Europol's behandling af oplysninger ved restriktioner, som dataejerens fastsætter på tidspunktet for delingen (princippet om dataejerskab).	Europol, Europol's bestyrelse Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse	Indsamling Analyse Krydstjek Analyse Udveksling af oplysninger Innovation	Digitalisering og automatisering af processer
Artikel 34	Europol's underretning til medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, når der findes relevante operationelle oplysninger,	Europol Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	Udveksling af oplysninger – Europol's underretning til retshåndhævende	Digital offentlig tjeneste Data

	på tværs af alle processer.		myndigheder	
Artikel 35 til artikel 39	Oprettelse af en krydstjek jeneste: dataenes karakter, format og kvalitet (informationssikring), automatisk krydstjek ved indsættelse. Tilgængelig for Europol, medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og EU-informationssystemer.	Kommissionen Europol Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder EU-informationssystemer	Udvikling Udveksling af oplysninger Krydstjek ETIAS- og VIS-sikkerhedskontroller	Data Digitalisering og automatisering af processer Digital løsning Digital offentlig tjeneste
Artikel 35 til 39	Medlemsstaterne tilslutter deres sagsstyringssystemer til krydstjekjenesten (informationssikring), uploader data (informationssikring) og foretager dataforespørgsler (informationssikring)	Kommissionen Europol Medlemsstaternes kompetente myndigheder	Udvikling Indsamling Udveksling med Europol Krydstjek	Data Digitalisering og automatisering af processer
Artikel 35 til artikel 40	Oprettelse af Europols analysemiljø til støtte for Europols analyseaktiviteter til opbevaring, behandling, krydstjek, visualisering og analyse af data, herunder til støtte for strafferetlige efterforskninger og operationel koordinering. Specialiseret analysekapacitet, teknisk, digital, kriminalteknisk eller tværfaglig kapacitet, herunder gennem efterforskningsmæssige, analytiske, tekniske og strategiske	Europol Indirekte: medlemsstaternes kompetente myndigheder, EU-organer, -kontorer og -agenturer, internationale organisationer, tredjelande	Indsamling, analyse, krydstjek, udveksling, rapport.	Data Digital løsning Digitalisering og automatisering af processer

	tjenester			
Artikel 41	Betingelser for søgning i Europol's analysemiljø.	Europol Medlemsstaternes kompetente myndigheder, EU-informationssystemer	Krydstjek	Data Digital offentlig tjeneste Digital løsning
Artikel 42, 43, 44 og 45	Oprettelse af et fælles dataområde for politi ved hjælp af Europol's cloudinfrastruktur og hosting af analyse- og kommunikationsværktøjer for medlemsstaternes efterforskere (informationssikring), oprettelse af fælles operationelle analysesager.	Kommissionen Europol Medlemsstaternes kompetente myndigheder, tredjelande	Udvikling Udveksling af oplysninger Fælles analyse	Data Digitalisering og automatisering af processer Digital løsning Digital offentlig tjeneste
Artikel 46	Oprettelse af Europol's netværksprogram til sikker informationsudveksling (SIENA) for at lette udvekslingen af oplysninger. Ansvarsområder, arkitektur, forpligtelser for medlemsstaterne og Europol til at anvende programmet samt funktionaliteter (informationssikring).	Kommissionen Europol Medlemsstater, tredjelande, internationale organisationer, private parter	Udvikling Udveksling af oplysninger	Data Digital løsning Digitalisering og automatisering af processer Digital offentlig tjeneste
Artikel 47	Oprettelse af en platform for samarbejde med private parter .	Private parter Europol	Udvikling	Digital løsning Digital offentlig tjeneste

		Medlemsstater		
Artikel 47, stk. 2, litra a)	Private parter indberetning og underretning til Europol i henhold til forordningen om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online ⁵⁵ og forordningen om digitale tjenester ⁵⁶ via platformen.	Europol	Påbud om fjernelse af terrorrelateret onlineindhold, henvisninger Forordningen om digitale tjenester	Digitalisering og automatisering af processer
Artikel 47, stk. 2, litra b)	Europol giver private parter de oplysninger, der er nødvendige for at identificere relevant onlineindhold, tjenester, konti, infrastruktur eller digitale aktiviteter via platformen.	Europol Private parter	Onlinekrisesituation	Digitalisering og automatisering af processer
Artikel 48	Europols støtte til driften af det europæiske politiregisterindekssystem ved anvendelse af Prüm II-forordningen ⁵⁸ .	Europol	Systemudvikling og -drift	Digital løsning Digital offentlig tjeneste
Artikel 49	Yderligere tjenester og værktøjer kan udvikles (informationssikring) under det fælles dataområde for politi	Kommissionen Europol-udvalget Europol Medlemsstaternes kompetente myndigheder, tredjelande, EU-organer, -kontorer og -agenturer, internationale institutioner, private parter	Udvikling Indsamling, udveksling af oplysninger, analyse, krydstjek, rapport, fælles analyse	Data Digital løsning Digitalisering og automatisering af processer Digital offentlig tjeneste

Artikel 50	Europols cloudinfrastruktur: oprettelse, anvendelse som standardinfrastruktur for Europols systemer, tjenester og værktøjer, der tilbydes medlemsstaterne, herunder eksisterende systemer, tjenester og værktøjer, sikker adgang (informationssikring).	Kommissionen Europol	Udvikling Udbud	Digital løsning Digital offentlig tjeneste
Artikel 51	Europæisk digital identitet for politi: oprettelse af en harmoniseret ordning til identificering af politipersonale og tildeling af direkte eller indirekte adgang (via nationale systemer) til Europols cloudinfrastruktur (informationssikring) til politipersonale.	Kommissionen Medlemsstater, tredjelande Europol	Standardisering af politi-ID-data Udvikling Identificering og adgangsstyring	Data Digital løsning Digital offentlig tjeneste
Artikel 52	Statistik- og rapporteringsværktøjer: oprettelse og anvendelse af værktøjer med henblik på evaluering, overvågning, analyse og rapportering (informationssikring).	Europol Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, Kommissionen	Udvikling Rapporter	Data Digital løsning Digital offentlig tjeneste
Artikel 53	Europols støtte til udvikling og anvendelse af det universelle meddelelsesformat.	Europol eu-LISA Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	Standardisering Udveksling af oplysninger	Data Digitalisering og automatisering af

		Kommissionen		processer Digital offentlig tjeneste
Artikel 55 og 56	Oprettelse af styregruppen og den rådgivende gruppe for IKT og informationsstyring , der støtter bestyrelsens beslutninger om IKT-arkitektur, dataforvaltning, interoperabilitet og tilpasning til medlemsstaternes operationelle behov.	Europol Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder Kommissionen	Udvikling Standardisering Anvendelse	Data Digitalisering og automatisering af processer Digital offentlig tjeneste
Artikel 54	Oprettelse af en EU-DNA-matchningsapplikation til gavn for Europol og medlemsstaterne.	Europol Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder Kommissionen	Udvikling Standardisering Udbud Anvendelse Krydstjek Analyse	Data Digital løsning Digital offentlig tjeneste
Artikel 57 til 64	Gennem den rådgivende gruppe for innovation og med støtte fra den rådgivende gruppe for kapacitet og innovation udvikler, reviderer og ajourfører Europol regelmæssigt en ramme for fremsyn og kapacitetsudvikling for at sikre koordinering og komplementaritet mellem Europol, relevante EU-	Europol Medlemsstater EU-organer, -kontorer og - agenturer Kommissionen	Udvikling Standardisering Udbud Anvendelse Innovation	Digitalisering og automatisering af processer

	organer og medlemsstaterne i forbindelse med forskning, innovation, testning, udvikling, pilotafprøvning og anvendelse af avanceret kapacitet til retshåndhævelse, herunder gennemsamling af eksisterende kapacitet, koordineret deltagelse i standardiseringsprocesser og fælles udbud.			
Artikel 61	Anvendelse af en reguleringsmæssig sandkasse til udvikling af AI-baseret avanceret kapacitet.	Europol	Udvikling Innovation	Data
Artikel 80 og 81	EU-organer og nationale udpegede VIS-myndigheder har indirekte adgang til Europol. (informationssikring). EPPO modtager automatisk relevante oplysninger.	EU-organ, -kontor eller -agentur Udpegede VIS-myndigheder Kommissionen	Krydstjek foretaget af EU-organer, -kontorer og -agenturer VIS-sikkerhedskontrol	Digitalisering og automatisering af processer Digitale offentlige tjenester Data
Artikel 94	Videregivelse af personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer.	Europol Tredjelande Internationale organisationer Medlemsstater	Overførsel af data	Data
Artikel 96, stk.	Europol behandler data fra private	Europol Private partner	Udveksling med private	Digitale offentlige

1 til 3	parter.		parter Indsamling	tjenester Data
Artikel 96, stk. 3	Resultat af behandling af oplysninger fra private parter, der er videresendt til den nationale Europolenhed.	Europol Private parter Medlemsstaternes nationale Europolenheder	Udveksling med private parter Behandling, analyse, rapportering	Digitalisering og automatisering af processer
Artikel 96, stk. 4 til 6.	Europol kan overføre data til private parter i særlige tilfælde.	Europol Private parter, registreret Dataejer	Udveksling med private parter	Digitalisering og automatisering af processer Data
Artikel 86, stk. 8	Europol sender anmodninger om oplysninger til private parter via den nationale Europolenhed.	Europol Medlemsstaternes nationale Europolenheder Private parter	Udveksling med private parter	Digitale offentlige tjenester Digitalisering og automatisering af processer Data
Artikel 97	Europol videresender oplysninger fra fysiske personer til den relevante medlemsstat eller det relevante tredjeland.	Europol	Udveksling med private parter	Digitale offentlige tjenester Digitalisering og automatisering af processer Data

Artikel 98	Europol har adgang til udvekslinger mellem medlemsstater og private parter.	Europol Private parter	Udveksling med private parter	Digitalisering og automatisering af processer Digital offentlig tjeneste
Artikel 99, 100, 101, 102 og 107	Begrænsninger og ansvar i forbindelse med behandling af personoplysninger, herunder til forskning og innovation, begrænsninger for opbevaring og sletning af personoplysninger, på grundlag af kontroller, der skal foretages af kildens pålidelighed, oplysningernes nøjagtighed, kategorien af registrerede og særlige kategorier af personoplysninger.	Europol	AI behandling af operationelle data	Data Digitalisering og automatisering af processer
Artikel 103	Underretning af de berørte myndigheder om et brud på persondatasikkerheden.	Europol Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	Brud på persondatasikkerheden	Digitale offentlige tjenester Data
Artikel 104	Meddelelse til den registrerede af et brud på persondatasikkerheden.	Europol Den registrerede	Brud på persondatasikkerheden	Digitale offentlige tjenester Data

Artikel 105 og 106	Den registreredes ret til indsigt, berigtigelse, sletning og begrænsning af behandling.	Europol Den registrerede	Den registreredes rettigheder	Digitale offentlige tjenester Data
Artikel 102	Europol skal føre logfiler over alle behandlingsoplysninger.	Europol	Al behandling af operationelle oplysninger	Data Digitalisering og automatisering af processer
Artikel 116, stk. 3	Europol underretter regelmæssigt Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol.	Europol Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol	Rapport	Digitale offentlige tjenester Data
Artikel 117	Europa-Parlamentets adgang til følsomme ikkefortrolige operationelle data.	Europol Europa-Parlamentet	Adgang til oplysninger	Digitale offentlige tjenester Data
Artikel 130	Kommissionen forelægger hvert femte år en evalueringsrapport for Europa-Parlamentet, Rådet, de nationale parlamenter og bestyrelsen.	Kommissionen	Rapport	Data
Artikel 136	Europol foretager forespørgsler i nationale databaser via Prüm II-routermekanismen.	Europol Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	Udveksling af oplysninger Adgang til oplysninger	Data Digitalisering og automatisering af

			fra medlemsstaterne	processer
Artikel 137	Bestemmelser om idriftsættelse.	Kommissionen Europol Medlemsstater	Idriftsættelse	Digital offentlig tjeneste

4.2. Data

Begrænsninger for data afhænger af den operationelle procedure

Den type data, der behandles og udveksles, afhænger i høj grad af proceduren og af de involverede aktører (se tabel A). Selv om de forskellige anvendelige dataformater ganske vist afhænger af dataproceduretypen (tabel C), afhænger deres anvendelighed og håndhævelse af proceduren, da dataene ikke udveksles i samme operationelle situation og under de samme retlige begrænsninger, navnlig med hensyn til datakvalitet.

- **Identificering af politibetjente** vil være den procedure, hvor begrænsningerne for data vil være størst for at sikre det højeste niveau af sikkerhedsgaranti ved adgang til applikationer, tjenester og data, der stilles til rådighed under Europols cloudinfrastruktur, herunder navnlig det fælles dataområde for politi.
- **Udveksling af oplysninger, analyse** og tilsvarende **innovation**. Europol opererer i et informationsmiljø, der er kendetegnet ved store mængder heterogene data, som ofte stammer fra forskellige kilder, jurisdiktioner og operationelle sammenhænge. En betydelig del af disse oplysninger modtages i ustruktureret eller blandet form. Dette afspejler virkeligheden inden for moderne retshåndhævelse, hvor datasæt er komplekse, dynamiske og ikke fuldt ud standardiserede, og hvor udtrækningen af oplysninger, som er relevante for igangværende efterforskninger, udgør den centrale operationelle opgave. Dette gælder navnlig for elektronisk bevismateriale såsom beslaglagt informationsmateriale, som foreligger i ustruktureret og typisk krypteret form. Disse data analyseres og behandles enten af Europol i *Europols analysemiljø* eller i fællesskab af medlemsstaternes kompetente myndigheder, EU-organer og private parter under det *fælles dataområde for politi*. Oplysninger kan udveksles mellem parterne via det *fælles dataområde for politi* eller *SIENA*. Anvendelsen af standarder afhænger hovedsagelig af datakilden og KAN derfor følge de standarder og specifikationer, der ligger til grund for den tilsvarende database. Da de oplysninger, der er nødvendige, for at Europol kan udføre sine opgaver, imidlertid kun defineres ud fra formålet, er følgende liste ikke udtømmende.
- **Krydstjek** Der oprettes en krydstjektjeneste (artikel 35-39) med henblik på hurtig identificering af forbindelser til personer og genstande, der tidligere har været involveret i en kriminel handling, og som kun vedrører dømte personer, personer, der mistænkes for at have begået en kriminel handling, eller personer, der står over for at begå en kriminel handling. Medlemsstaterne kan få adgang til Europols analysemiljø

(artikel 41, stk. 4) på grundlag af et hit/no-hit-grundlag. En hit/no-hit-mekanisme (artikel 80) gør det muligt for EU-organer, -kontorer og -agenturer at krydstjekke oplysninger i Europols analysemiljø og kan vedrøre mistænkte, dømte samt ofre eller personer med indirekte tilknytning.

- Selv om **administrative rapporter** offentliggøres i digital form, følger de ikke strenge tekniske standardkrav.
- Procedurene for **rettigheder vedrørende personoplysninger** er i høj grad manuelle. Selv om databehandlingen og -delingen kan være struktureret og følge visse standarder, er dette ikke et krav.

Begrænsninger på tværs af procedurerne

Procedure	Identificering af politibetjente	Krydstjek	Udveksling af oplysninger mellem retshåndhævende	Udveksling med private parter	Operationel og strategisk analyse	Innovation	Administrativ rapport	Rettigheder vedrørende personoplysninger
Henvisning til kravet								
Artikel 8, stk. 7			X					
Artikel 9, stk. 2			X					
Artikel 9, stk. 3			X					
Artikel 9, stk. 4			X					
Artikel 9, stk. 5			X					
Artikel 7, stk. 1					X			

Procedure Henvisning til kravet	Identificering af politibetjente	Krydstjek	Udveksling af oplysninger mellem retshåndhævende	Udveksling med private parter	Operationel og strategisk analyse	Innovation	Administrativ rapport	Rettigheder vedrørende personoplysninger
Artikel 7, stk. 2					X			
Artikel 7, stk. 3					X			
Artikel 7, stk. 4			X		X			
Artikel 7, stk. 5			X		X			
Artikel 11			X					
Artikel 18, litra a)			X	X				
Artikel 18, litra b)				X				
Artikel 18, litra c)			X	X				
Artikel 16, litra a)			X					
Artikel 16, litra c)			X		X			
Artikel 21, stk. 4			X		X			
Artikel 25, stk. 5, litra a)			X					

Procedure Henvisning til kravet	Identificering af politibetjente	Krydstjek	Udveksling af oplysninger mellem retshåndhævende	Udveksling med private parter	Operationel og strategisk analyse	Innovation	Administrativ rapport	Rettigheder vedrørende personoplysninger
Artikel 25, stk. 5, litra b)			X					
Artikel 28			X					
Artikel 29			X		X			
Artikel 29, stk. 6							X	
Artikel 30			X					
Artikel 34			X					
Artikel 35		X			X			
Artikel 36		X			X			
Artikel 37		X			X			
Artikel 38		X			X			
Artikel 39		X			X			
Artikel 40					X			

Procedure Henvisning til kravet	Identificering af politibetjente	Krydstjek	Udveksling af oplysninger mellem retshåndhævende	Udveksling med private parter	Operationel og strategisk analyse	Innovation	Administrativ rapport	Rettigheder vedrørende personoplysninger
Artikel 41		X			X			
Artikel 42			X		X			
Artikel 43			X		X			
Artikel 44			X		X			
Artikel 45			X		X			
Artikel 46			X					
Artikel 49		X	X	X	X		X	
Artikel 51	X							
Artikel 52							X	
Artikel 53		X	X		X			
Artikel 55	X	X	X	X	X		X	
Artikel 56	X	X	X	X	X		X	

Procedure Henvisning til kravet	Identificering af politibetjente	Krydstjek	Udveksling af oplysninger mellem retshåndhævende	Udveksling med private parter	Operational og strategisk analyse	Innovation	Administrativ rapport	Rettigheder vedrørende personoplysninger
Artikel 54		X	X		X			
Artikel 61						X		
Artikel 80		X						
Artikel 81		X						
Artikel 94			X					
Artikel 96, stk. 1				X	X			
Artikel 96, stk. 2				X	X			
Artikel 96, stk. 3				X	X			
Artikel 96, stk. 4				X				
Artikel 96, stk. 5				X				
Artikel 96, stk. 6				X				
Artikel 96, stk. 7				X				

Procedure Henvisning til kravet	Identificering af politibetjente	Krydstjek	Udveksling af oplysninger mellem retshåndhævende	Udveksling med private parter	Operationel og strategisk analyse	Innovation	Administrativ rapport	Rettigheder vedrørende personoplysninger
Artikel 97			X					
Artikel 98						X		
Artikel 99						X		
Artikel 100						X		
Artikel 101						X		
Artikel 102						X		
Artikel 102								X
Artikel 104								X
Artikel 105								X
Artikel 106								X
Artikel 107						X		
Artikel 102	X	X	X	X	X	X	X	X

Procedure Henvisning til kravet	Identificering af politibetjente	Krydstjek	Udveksling af oplysninger mellem retshåndhævende	Udveksling med private parter	Operationel og strategisk analyse	Innovation	Administrativ rapport	Rettigheder vedrørende personoplysninger
Artikel 116, stk. 3							X	
Artikel 117								X
Artikel 130							X	
Artikel 136		X	X					

Datatype pr. procedure

Procedure Generel datatype og standarders anvendelighed	Identificering af politibetjente	Krydstjek	Udveksling mellem retshåndhævende myndigheder og/eller	Udveksling med private parter	Operationel og strategisk analyse	Innovation	Administrativ rapport	Rettigheder vedrørende personoplysninger
--	----------------------------------	-----------	--	-------------------------------	-----------------------------------	------------	-----------------------	--

Finder dataformatstandarden anvendelse? (Obligatorisk/valgfrit)	O	O	V	V	V	V	Ikke relevant	Ikke relevant
Type af data								
Europæisk digital identitet for politi	X							
Politi- og retsregistre		X	X		X	X		X
Oplysninger, der opbevares af andre myndigheder			X		X	X		X
Oplysninger, der opbevares af private enheder			X	X	X	X		X
OSINT			X	X	X	X		X
Digitalt bevismateriale			X	X	X	X		X
Operationel rapport			X		X	X		X
Strategisk rapport			X		X	X		X
Administrativ rapport						X	X	X

Datatype og gældende datastandarder

Datatype	Gældende datastandard
Europæisk digital identitet for politi	Fastlægges af
Politi- og retsregistre	

Prüm II, EPRIS, ECRIS, ECRIS-TCN, SIS-registrering	Når de udveksles inden for EU-rammen, finder de tilsvarende standarder såsom EPRIS, Prüm II, ECRIS, ECRIS-TCN eller SIS anvendelse. UMF finder anvendelse herpå. UMF fastsætter en taksonomi for data, der lagres i politiregistre, og hjælper nationale myndigheder med at kortlægge deres data i forhold til retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater og Europol.
Nationale politi- og retsdatabaser	Når de ikke udveksles inden for EU-rammen, gælder det nationale databaseformat typisk, da gennemførelsen af UMF ikke blev gjort obligatorisk i de nationale sagsstyringssystemer. I det væsentlige findes de omfattede datatyper i UMF: person (identitet), fysisk beskrivelse, DNA-profil, ansigtsgenkendelsesdata, daktyloskopiske data, håndfladeaftryk, lovovertrædelse, rejse-/ID-/officielt dokument, fotografi, våben, skydevåben, organisation, straffesag, flyvning/rejse, betalingsmidler, transportmidler, konto og tilknyttede oplysninger, foranstaltning, der skal træffes ved fund, domfældelse, straf.
Oplysninger, der opbevares af andre myndigheder	
Civilstandsregister	Forordning (EU) 2016/1191 – flersprogede standardformularer European Civil Registry Network (ECRN) – sikker grænseoverskridende dataudveksling RISER – ensartet elektronisk tjeneste til registeradgang Tilpasning til FN's CRVS-standarder – strukturerede felter, metadata, entydige identifikatorer
Rejsedokument/identitetskort	ICAO 9303

	Rejseoplysninger PNR-direktivet API-forordningerne
Indvandringsregistre, som myndighederne ligger inde med	EU's centrale databaser: VIS, Eurodac, EES, ETIAS: Standarderne fastsættes i den tilsvarende lovgivning og bør være i overensstemmelse med UMF. De data, der opbevares, vedrører personers identitet og rejsedokumenter. Oplysninger fra nationale databaser kan også udveksles.
Nationale registre over fast ejendom eller elektroniske dataudtrækningssystemer samt tingbøger og matrikelregistre	
Nationale statsborgerskabs- og folkeregistre over fysiske personer	
Nationale registre over motorkøretøjer, luftfartøjer og andre fartøjer	SIS II, Prüm II
Handelsrelaterede registre, herunder virksomheds- og selskabsregistre	
Skatteoplysninger, herunder oplysninger, som opbevares af told- og skattemyndighederne	
Nationale socialsikringsoplysninger	

Oplysninger, der opbevares af private enheder	
Oplysninger om bankkonti	Som i direktiv (EU) 2024/1640
Registrering af transaktioner	
Oplysninger om realkreditlån og lån	
Oplysninger i nationale valutadatabaser og databaser over valutaveksling	
Oplysninger om sikkerhedsstillelser	
Tolddata, herunder grænseoverskridende fysiske overførsler af kontanter	
Oplysninger om virksomheders årsregnskaber	
Oplysninger om elektroniske overførsler og saldi	
Oplysninger om kryptoaktivkonti og overførsler af kryptoaktiver	Som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1113 (44).
OSINT	
	Afhænger af det anvendelige multimedieformat
Digitalt bevismateriale	
Lovlig aflytning	ETSI TS 103 705, ETSI TS 104 007
Kommunikationsmetadata	Gældende ETSI-standarder

Videoptagelser	Afhænger af det anvendelige multimedieformat
Operationel rapport	
Strategisk rapport	
Administrativ rapport	

Tilpasning til den europæiske datastrategi

Forklar, hvordan kravet eller kravene er tilpasset til den europæiske datastrategi

Den foreslåede revision af Europol's mandat er fuldt ud i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725 (EUDPR), idet dens centrale principper integreres i Europol's operationelle ramme, samtidig med at de specifikke behov for retshåndhævelsessamarbejde imødekommes. I teksten underkastes Europol's behandling af personoplysninger udtrykkeligt kravene i EUDPR i artikel 98, stk. 1, idet centrale forpligtelser såsom lovlighed, formålsbegrænsning og dataminimering indarbejdes i den retlige ramme. I artikel 32, stk. 2, begrænses databehandling til foruddefinerede formål såsom krydstjek, operationel analyse og forskning, hvilket direkte afspejler EUDPR's krav om, at personoplysninger indsamles til specifikke, udtrykkeligt angivne og legitime formål. På tilsvarende vis styrkes princippet om opbevaringsbegrænsning gennem artikel 101, i henhold til hvilken Europol hvert tredje år gennemgår nødvendigheden af at opbevare data, og der fastsættes en maksimal opbevaringsperiode på fem år, hvilket er i overensstemmelse med artikel 4 i EUDPR. Forslaget indarbejder endvidere EUDPR's ansvarlighedsmekanismer såsom kravet om konsekvensanalyser vedrørende databeskyttelse for højrisikobehandling (artikel 102, stk. 3) og forpligtelsen til at høre Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS), inden nye typer behandling iværksættes (artikel 108), hvilket afspejler artikel 90 i EUDPR. Desuden sikrer teksten overholdelse af EUDPR's bestemmelser om registreredes rettigheder, herunder retten til indsigt, berigtigelse og sletning (artikel 105 til 106), og opfylder dermed EUDPR's dokumentations- og gennemsigtighedsforpligtelser (artikel 98). Ved systematisk at integrere disse materielle krav sikrer forslaget, at Europol's udvidede operationelle kapacitet fortsat fuldt ud overholder EUDPR's robuste databeskyttelsesstandarder.

Dataforordningen⁵⁹ finder ikke anvendelse på dette forslag, da der i forslaget ikke er fastsat nogen forpligtelse for virksomheder til at stille data til rådighed for andre virksomheder.

Europol vil fremme udviklingen af **fælles datastandarder** i EU-medlemsstaterne for strategiske analyseprodukter (artikel 7), udveksling af oplysninger om kriminalitet, navnlig om DNA, samt kriminalteknik og dataanalyseteknikker, mens politikken ikke som sådan vedrører information fra den offentlige sektor, som kan videreanvendes som fastsat i direktivet om åbne data⁶⁰, navnlig af hensyn til den offentlige sikkerhed.

Det **fælles dataområde for politi** som præsenteret i forslaget vil være det fælles rum, hvor efterforskere kan indlæse fælles efterforskningsoplysninger med henblik på operationel analyse, og vil udgøre en vigtig katalysator for at levere input til Europols forsknings- og innovationsaktiviteter (artikel 60) vedrørende træning, udvikling, afprøvning og validering af avanceret analyse- og kriminalteknisk kapacitet i regulatoriske sandkasser i henhold til forordningen om kunstig intelligens. Både fælles dataområde for politi og FoI-aktiviteter vil drage fordel af Europols cloudinfrastrukturs skalerbare kapacitet til opbevaring og behandling. Disse tre komponenter bidrager til fremkomsten af et fælles dataområde for retshåndhævelse.

Bestemmelserne i **forordningen om datastyring**⁶¹ om overførsel til tredjelande finder ikke anvendelse, da der er tale om retshåndhævelsesaktiviteter.

Tilpasning til engangsprincippet

Forklar, hvordan engangsprincippet er taget i betragtning, og hvordan muligheden for at videreanvende eksisterende data er blevet undersøgt

Europols anmodninger om oplysninger til private parter fremsendes i praksis af medlemsstaterne i henhold til artikel 96, stk. 7. Gennemførelsen af engangsprincippet hos medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder er derfor reguleret af national ret og falder derfor uden for dette forslags anvendelsesområde. Oplysninger, som Europol og retshåndhævende myndigheder indsamler på sådanne betingelser, forvaltes centralt under platformen for samarbejde med private parter (artikel 47) for at lette kommunikationen mellem Europol, medlemsstaterne og de private parter og for at sikre, at Europol ikke anmoder om de samme oplysninger to gange. Anmodninger om oplysninger, som **medlemsstaterne tager direkte initiativ til** i henhold til artikel 96, stk. 8, og som håndteres via platformen, samt de tilsvarende udvekslinger med private parter stilles til rådighed for Europol ud fra samme hensyn til at begrænse anmodningerne til virksomheder.

Anmodninger om oplysninger fra Europol til medlemsstaternes kompetente myndigheder, EU-organer, -kontorer og -agenturer, tredjelande og internationale organisationer vil heller ikke blive fremsat to gange. Disse anmodninger forvaltes centralt i agenturet af Europols operationelle og analytiske tjeneste i henhold til artikel 12. Omvendt vil deres anmodninger om oplysninger eller støtte – hvad enten de er af analytisk, teknisk, finansiel eller operationel karakter – blive fulgt op af den samme tjeneste, hvilket sikrer en korrekt og hurtig behandling. Tilsvarende vil medlemsstaternes nationale Europolenheder, der også underrettes om al udveksling af oplysninger mellem Europol og deres kompetente myndigheder, sikre, at der ikke fremsættes overlappende anmodninger (artikel 25, stk. 5)

Forklar, hvordan nyskabte data er søgbare, tilgængelige, interoperable og videreanvendelige og opfylder standarder for høj kvalitet

Den foreslåede revision af Europols lovgivningsmæssige ramme sikrer, at nyoprettede data **følger FAIR-principperne inden for det lukkede fællesskab af medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder** og i et vist omfang myndighederne i tredjelande, EU-organer på området retlige og indre anliggender og internationale organisationer, der deltager i bekæmpelsen af grov organiseret kriminalitet og terrorisme. I den henseende opretholder den foreslåede ramme høje kvalitetsstandarder gennem struktureret forvaltning og avanceret teknisk infrastruktur.

Dataenes søgbarhed sikres ved at etablere centraliserede platforme såsom Europol's analysemiljø (artikel 40) og det fælles dataområde for politi (artikel 42), som udgør sikre, indekserede datalagre for kriminalefterretninger, operationelle analyser og fælles efterforskninger. Disse systemer omfatter metadatastandarder, entydige identifikatorer og søgefunktioner (herunder alfanumeriske, biometriske og multimedieforespørgsler (artikel 41)) for at muliggøre præcis dataudtrækning. **Dataenes tilgængelighed** sikres gennem rollebaseret adgangskontrol, en europæisk digital identitet for politi (artikel 51) og interoperable værktøjer såsom SIENA (netværksprogrammet til sikker informationsudveksling, artikel 46), som letter gnidningsløs og sikker datadeling mellem medlemsstater, EU-organer og autoriserede partnere. Europol's cloudinfrastruktur (artikel 50) sikrer desuden skalerbar adgang til data efter behov, samtidig med at strenge krav til sikkerhed og suverænitæt, herunder opdeling og kryptering, overholdes. **Dataenes interoperabilitet** er indarbejdet i forslaget gennem obligatoriske tekniske standarder såsom det universelle meddelelsesformat (UMF) (artikel 53), som harmoniserer dataudveksling på tværs af EU's informationssystemer, og integrationen af Europol's værktøjer med eksisterende EU-platforme såsom Schengeninformationssystemet (SIS) og EPRIIS (det europæiske politiregisterindekssystem, artikel 48). Krydstjekkjenesten (artikel 36) og DNA-matchningsapplikationen (artikel 54) automatiserer sammenligninger på tværs af datasæt, mindsker siloer og muliggør forbindelser mellem sager i realtid. **Dataenes genanvendelighed** understøttes af rammen for fremsyn og kapacitetsudvikling (artikel 57), som fremmer standardiserede metoder, fælles analyseværktøjer og modulære systemdesign (f.eks. genanvendelige softwarekomponenter i cloudinfrastrukturen). Høje kvalitetsstandarder håndhæves gennem datavalideringsprotokoller (f.eks. "dataindlæsere" til automatiseret upload, artikel 38), periodiske gennemgange af dataenes nøjagtighed (artikel 101) og statistik- og rapporteringsværktøjer (artikel 48), der overvåger resultater, sammenhæng og overholdelse af EU-retten. Desuden fører styre for IKT og informationsstyring (artikel 50) tilsyn med den tekniske sammenhæng, mens uddannelsesprogrammer (artikel 64) sikrer, at personalet er rustet til at opretholde dataintegriteten. Tilsammen skaber disse foranstaltninger et robust økosystem, hvor data ikke blot er operationelt effektive, men også er i overensstemmelse med juridisk og teknisk bedste praksis.

Datastrømme

Overordnet beskrivelse af datastrømme

Type af data	Henvisning(er) til kravet eller kravene	Aktører, der leverer dataene	Aktører, der modtager dataene	Udløsende faktor for dataudvekslingen	Hyppighed (hvis relevant)
Anmodning om oplysninger med henblik på at bidrage til koordineringsforanstaltninger	Artikel 8, stk. 7	Europol	Medlemsstaterne	Initiativ fra Europol	/
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 8, stk. 7	Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	Europol	Anmodning fra Europol	/
Anmodning om oplysninger	Artikel 9, stk. 2	Europol	Medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver	Initiativ fra Europol	/
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 9, stk. 2	Medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver	Europol	Anmodning fra Europol	/
Anmodning om handling (indefrysning)	Artikel 9, stk. 3	Europol	Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	Initiativ fra Europol, risiko for forsvinden	/
Afgørelse om indefrysning	Artikel 9, stk. 3	Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	Europol	Anmodning fra Europol	/
Anmodning om oplysninger	Artikel 9, stk. 4	Europol	Medlemsstaternes finansielle	Initiativ fra Europol	/

			efterretningsenheder		
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 9, stk. 5	Medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder	Europol	Anmodning fra Europol	/
Analyseprodukter	Artikel 7	Europol	Medlemsstaterne Rådet Kommissionen	Initiativ fra Europol	/
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 7, stk. 4 og 5	Medlemsstaterne EU-organer, -kontorer og -agenturer	Europol	Anmodning fra Europol om et operationelt eller strategisk analytisk produkt	/
Anmodninger om indledning af en strafferetlig efterforskning	Artikel 11	Europol	Medlemsstaterne	Hvis Europol finder, at der bør indledes en strafferetlig efterforskning af en strafbar handling, der falder inden for rammerne af Europols mål	/
Påbud om fjernelse af onlineindhold	Artikel 18	Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	Europol	Medlemsstatens beslutning om at anmode om fjernelse	/
Påbud om fjernelse af onlineindhold	Artikel 18, litra a)	Europol	Private parter	Koordinering mellem Europol og medlemsstaternes retshåndhævende	/

				myndigheder	
Indberetninger af onlineindhold	Artikel 18, litra b)	Europol	Private parter	Anmodning fra Europol eller medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	/
Oplysninger og kriminalefterretninger (onlineindhold, tjenester, konti, infrastrukturer eller digitale aktiviteter)	Artikel 18, litra e)	Europol	Private parter	Anmodning fra Europol	/
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 16, litra a)	Europol/kontorer for inddrivelse af aktiver	Kontorer for inddrivelse af aktiver/Europol	Initiativ fra Europol/kontorer for inddrivelse af aktiver	/
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 16, litra c)	Europol/EPPO	EPPO/Europol	Initiativ fra Europol/EPPO	/
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 21, stk. 4	Europol/JIT	JIT/Europol	Initiativ fra Europol/JIT	/
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 25, stk. 5, litra a)	Europol	Medlemsstaternes nationale Europolenheder	Ved udveksling med medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	/
Anmodning om oplysninger	Artikel 25, stk. 5, litra a)	Europol	Medlemsstaternes nationale Europolenheder	Initiativ fra Europol	/

Anmodning om oplysninger	Artikel 25, stk. 5, litra c)	Medlemsstaternes nationale Europolenheder	Medlemsstaternes myndigheder	Anmodning fra Europol	/
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 25, stk. 5, litra b)	Medlemsstaternes myndigheder, der er i besiddelse af oplysninger	Medlemsstaternes nationale Europolenheder	Anmodning fra Europol	/
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 25, stk. 5	Medlemsstaternes nationale Europolenheder	Europol	Anmodning fra Europol	/
Offentligt tilgængelige oplysninger	Artikel 28	Offentligt tilgængelig kilde	Europol	Initiativ fra Europol	/
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 29, 32 og 33	Medlemsstaternes kompetente myndigheder Indvandringsforbindelsesofficerer	Europol	Medlemsstatens konstatering af, at oplysningerne er nødvendige for at opfylde Europolis mål	/
Rapport	Artikel 29	Europol	Rådet Europa-Parlamentet	Anvendelse af forordningen	Årligt
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 34	Europol	Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	Når der findes relevante operationelle oplysninger	/
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 38	Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	Krydstjektjeneste	Uden unødigt forsinkelse, når data konstateres at opfylde betingelserne i artikel 35 til 38	Systematisk

Oplysninger kriminalefterretninger	og	Artikel 49	Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	Krydstjektjeneste	Ved gennemførelse af efterforskninger/når en sag har en grænseoverskridende dimension	Systematisk
Oplysninger kriminalefterretninger	og	Artikel 49	Krydstjektjeneste	Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder	På ovennævnte anmodning fra medlemsstaterne	/
Oplysninger kriminalefterretninger	og	Artikel 41	Europol Medlemsstaternes nationale Europolenheder	Europols analysemiljø	Initiativ fra medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder/nationale Europol-enheder	/
Hit/no-hit		Artikel 41	Europols analysemiljø	Medlemsstaternes nationale Europolenheder	På ovennævnte anmodning	/
Alle oplysninger		Artikel 46	Europol, medlemsstater, tredjelande, EU-organer, kontorer og -agenturer, internationale organisationer	Europol, medlemsstater, tredjelande, EU- organer, -kontorer og -agenturer, internationale organisationer	/	/
Statistik og rapporter		Artikel 52	Værktøj	Medlemsstater, Europol, andre enheder	På anmodning	/

Oplysninger kriminalefterretninger	og	Artikel 94	Europol	Tredjelande	Initiativ fra tredjepart eller Europol	/
Oplysninger kriminalefterretninger	og	Artikel 96, stk. 3	Private parter	Europol	Initiativ fra privat part	/
Oplysninger kriminalefterretninger	og	Artikel 96, stk. 3	Europol	Medlemsstaternes kompetente myndigheder	Initiativ fra Europol	/
Oplysninger kriminalefterretninger	og	Artikel 96, stk. 4, og artikel 96, stk. 5	Europol	Private parter	Initiativ fra Europol	/
Anmodning om oplysninger		Artikel 96, stk. 7	Europol	National Europol- enhed	Initiativ fra Europol	/
Rapport		Artikel 96, stk. 11, og artikel 96, stk. 12	Europol	Bestyrelsen, Europa- Parlamentet, Rådet	Gennemførelse af forordningen	Årligt
Oplysninger kriminalefterretninger	og	Artikel 97, stk. 1	Fysisk person	Europol	Initiativ fra privat part	/
Oplysninger kriminalefterretninger	og	Artikel 97, stk. 3	Europol	Medlemsstater, tredjelande	Efter modtagelse af ovenstående oplysninger	/
Anmeldelse af brud på		Artikel 103	Europol	Medlemsstaternes retshåndhævende	I tilfælde af brud på	/

persondatasikkerheden			myndigheder	persondatasikkerheden	
Anmeldelse af brud på persondatasikkerheden	Artikel 104	Europol	Den registrerede	I tilfælde af brud på persondatasikkerheden	/
Personoplysninger	Artikel 105	Europol	Den registrerede	På anmodning fra den registrerede	/
Oplysninger til Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol	Artikel 116, stk. 3	Europol	Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol	Varierer afhængigt af den specifikke del af oplysningerne til Gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol	Varierer.
Anmodning om oplysninger	Artikel 117, stk. 1	Europa-Parlamentet	Europol	Initiativ fra Europa-Parlamentet	/
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 109, stk. 2	Europol	Europa-Parlamentet	På ovennævnte anmodning	/
Rapport	Artikel 130	Europol	Bestyrelsen, Europa-Parlamentet, Rådet, de nationale parlamenter	Gennemførelse af forordningen, forordningens anvendelse	5 år
Anmodning om personoplysninger	Artikel 136	Europol	Medlemsstaternes databaser via Prüm-routeren	Initiativ fra Europol	/
Personens identitet	Artikel 136	Medlemsstaternes databaser via	Europol	På ovennævnte	/

		Prüm-routeren		anmodning	
Kommissionens gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af aktivitetsstart	Artikel 137	Kommissionen	Medlemsstaterne	Udvalgsprocedure	/
Supplerende SIS-oplysninger	Artikel 30	Medlemsstaternes SIRENE-kontorer	Europol	Ved hit på SIS-indberetning	/
Oplysninger og kriminalefterretninger	Artikel 30	Europol	Medlemsstaternes SIRENE-kontorer	Som svar på ovennævnte meddelelse	/
Oplysninger fra tredjelande	Artikel 30	Europol	Medlemsstaterne	Initiativ fra Europol	/
Meddelelse om indlæsning	Artikel 30	Medlemsstaterne	Europol	Ved indlæsning af SIS-indberetning	/
Supplerende oplysninger	Artikel 30	Europol	Medlemsstaterne	På anmodning ved modtagelse af hit på bestemte indberetninger	/

4.3. Digitale løsninger

Digital løsning	Henvisning(er) til kravet eller kravene	Vigtigste foreskrevne funktioner	Ansvarligt organ	Hvordan sikres tilgængelighed?	Hvordan overvejes muligheden for videreanvendelse?	Brug af AI-teknologier (hvis relevant)
-----------------	---	----------------------------------	------------------	--------------------------------	--	--

Europols krydstjektjeneste	Artikel 35 til 39	Opbevaring af, søgning efter og automatiseret krydstjek af oplysninger via alfanumeriske og biometriske oplysninger. Skal bestå af: en infrastruktur til opbevaring af oplysninger, en søgegrænseflade, en grænseflade til upload, ajourføring eller sletning af oplysninger, en sikker kommunikationsinfrastruktur mellem krydstjektjenesten og medlemsstaterne/EU-organer/den europæiske søgeportal.	Europol	Ikke relevant Maskingrænseflade	Synergier med eu-LISA, artikel 78, stk. 2, eventuelt med Prüm II-komponenter Artikel 36, stk. 4: Krydstjektjenesten skal gøre brug af eksisterende teknologiske komponenter, byggesten og infrastruktur, der er udviklet og forvaltes af eu-LISA	Biometriske matchningsmoduler
Europols analysemiljø	Artikel 40 og 41	Europol-miljø til opbevaring, behandling, krydstjek, visualisering og analyse af data, herunder til støtte for strafferetlige efterforskninger og operationel koordinering. Det skal omfatte analytiske arbejdsområder, sagsstyringsfunktioner, samarbejdsværktøjer, databehandlingstjenester og	Europol	Specifikationer for Europols brugergrænseflader	Jf. fælles dataområde for politi	Jf. fælles dataområde for politi

		andre funktioner. Det skal give mulighed for logisk adskilte analyseprojekter til opbevaring og behandling af data til særskilte analyseformål. Hit/no-hit-søgning: til søgning i de opbevarede data for at finde forbindelser med eksisterende sager.				
fælles dataområde for politi	Artikel 42 til 45	Medlemsstatsmiljø til oprettelse af fælles operationelle analysesager: uploade, opbevare, krydstjekke, behandle og analysere efterforskningsdata, visualisere, redigere dokumenter og rapporter i fællesskab samt kommunikere og udveksle oplysninger sikkert. Skal baseres på cloudinfrastrukturen.	Europol	For brugergrænseflader: gennemførelsesret sakt som omhandlet i artikel 42, stk. 4, og Europols specifikationer	Krav om at dele og genanvende Europols analysemiljøer hardware- og softwarekomponenter og stille dets værktøjer, funktioner og moduler til rådighed.	Værktøjer, funktioner og moduler, der hostes (defineret ved gennemførelsesretsakter), vil sandsynligvis integrere AI-teknologi.
SIENA	Artikel 46	Sikker udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, Europol,	Europol	Fastsættes i Europols specifikationer for	Specifik udvikling.	Indbyggede moduler til støtte for indsættelsen og

		andre EU-organer, tredjelande og internationale organisationer. Skal bestå af: en central infrastruktur til opbevaring og behandling af data, webgrænseflade(r) og mobilapplikation(er), der gør det muligt for retshåndhævelsespersonale at udveksle oplysninger, særlige programmeringsgrænseflader, der understøtter interoperabilitet med medlemsstaternes og EU-organers IT-systemer, en sikker kommunikationsinfrastruktur mellem SIENA og medlemsstaterne/EU-organer/tredjelande/internationale organisationer.		brugergrænseflader		fortolkningen af udvekslede oplysninger
Platform for samarbejde med private parter (indgår i Europol's analysemiljø)	Artikel 47	Gennemføre påbud om fjernelse af terrorrelateret onlineindhold, henvisning til forordningen om digitale tjenester og onlinekrisesituation.	Europol	Fastsættes i Europol's specifikationer for brugergrænseflader	Platformen understøtter allerede tre forskellige arbejdsgange	/

		Lette kommunikationen mellem Europol, medlemsstaterne og private parter, der tilbyder tjenester i EU. Fungere som krisehåndteringsplatform i onlinekrisesituationer ved at lette kommunikationen og gøre det muligt for Europol at give private parter de nødvendige oplysninger.				
Det europæiske politiregisterindekssystem (EPRIS)	Artikel 48	Der indføres ingen nye funktioner. I artiklen fastsættes det blot, at Europol udfører de opgaver, der er tillagt agenturet ved forordning (EU) 2024/982, for så vidt angår EPRIS.	Europol	//	//	//
Andre tjenester og værktøjer	Artikel 49	Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurerne for fastlæggelse af de nødvendige funktioner i yderligere tjenester og værktøjer.	Kommissionen	//	//	//

Europols cloudinfrastruktur	Artikel 50	Tilvejebringer skalerbar, sikker og elastisk opbevarings- og behandlingskapacitet, der muliggør oprettelsen af det fælles dataområde for politi. Herved understøttes Europols og medlemsstaternes kompetente myndigheders adgang til Europols værktøjer, samarbejds miljøer og andre operationelle databehandlingskapaciteter. Kan også anvendes af andre EU-organer og tredjelande til samme formål. Skal understøtte opbevaring, behandling, analyse og udveksling af data. Skal sikre streng adgangskontrol og dataopdeling. Adgangsrettighederne er beskrevet nærmere.	Europol	Ikke relevant Maskingrænseflade	Fælles udbud inden for cloudcomputing tjener	AI-baserede analyser vil være afhængige af den forventede skalerbarhed
--------------------------------	------------	---	---------	------------------------------------	--	--

Europæisk digital identitet for politi	Artikel 51	Tilvejebringer den nødvendige autentifikations- og stærke identificeringsordning for at kunne tilgå det fælles dataområde for politi	Medlemsstater Europol	Gennemførelsesret sakt i henhold til artikel 51	Gennemførelsesretsakten bør udformes med henblik på genanvendelse af de tekniske komponenter i den ramme, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 910/2014 og gennemførelsesretsakterne hertil. Den bør muliggøre anvendelse på EU's digitale ID-tegnebøger, når det er muligt	Nej
Statistik- og rapporteringsværktøjer	Artikel 52	Tilvejebringe statistikker og rapporter med henblik på evaluering, overvågning, analyse og rapportering. Skal indsamle, generere og stille aggregerede statistiske oplysninger, indikatorer, tekniske logfiler, anvendelsesmålinger og analyserapporter til rådighed.	Europol	Gennemførelsesret sakt i henhold til artikel 52, stk. 6	Artikel 86, stk. 2, litra a): genanvendelse af tilsvarende komponenter fra EU's store IT-systemer såsom CRRS	Begrænset til rapportens formatering

EU's DNA-matchningsapplikation	Artikel 54	Muliggøre sikker og pålidelig sammenligning af DNA-profiler til støtte for medlemsstaternes efterforskning af strafbare handlinger	Europol	Ikke relevant Maskingrænseflade	Matchningsapplikationen skal anvendes af medlemsstaterne	Antal
--------------------------------	------------	--	---------	------------------------------------	--	-------

Europols krydstjeltjeneste m.fl.

Digital politik og/eller sektorspecifik politik (hvis relevant)	Beskrivelse af overensstemmelse
<i>AI-forordningen</i>	<u>Algoritmer til krydstjek</u> kan gøre brug af AI-systemer eller -modeller som omhandlet i AI-forordningen, navnlig inden for biometriske data eller retshåndhævelse (f.eks. fingeraftryk, ansigtsbillede, profilering). Gennemførelsesretsakten i henhold til artikel 37, stk. 4, vil sikre overensstemmelse med AI-forordningen og Kommissionens retningslinjer, navnlig om klassificering af højrisiko-AI-systemer. Yderligere vejledning fra Europol til medlemsstaternes brugere om integration og gennemførelse i nationale procedurer kan være nyttig afhængigt af de forskellige gældende regler, alt efter om der er tale om høj risiko eller ej. <u>Europols analysemiljø og fælles dataområde for politi:</u> Selv om det i forslaget ikke forudses, at disse miljøer skal være baseret på AI-teknologi, vil de udgøre de særlige sikre miljøer for henholdsvis Europol og medlemsstaterne til at foretage avancerede kriminalitetsanalyser på grundlag af bevismateriale og andre oplysninger ved hjælp af værktøjer, der for størstedelens vedkommende er baseret på AI og hostes i et af de to miljøer. Mange af de værktøjer, der anvendes til kriminalitetsanalyse, falder uden for højrisikoklassificeringens anvendelsesområde (f.eks. behandling af store og komplekse datasæt såsom transskribering af lydfiler med henblik på udtræk af enheder såsom navne og telefonnumre fra tekstbeskeder uden at gennemgå meddelelsens indhold, billedklassificering og

	objektgenkendelse, men uden biometriske data). Kun en ganske lille del af de resterende tilfælde (såsom anvendelse af løgnedetektorer eller profileringsværktøjer) vil være omfattet af bilag I og III til AI-forordningen. De AI-systemer, der er omfattet og ikke omfattet af anvendelsesområdet for højrisiko-AI-systemer, forklares i Kommissionens retningslinjer om klassificering af højrisiko-AI-systemer. I henhold til dette forslag får Europol kapacitet til at træne og udvikle sine egne AI-baserede værktøjer ved brug af regulatoriske sandkasser (artikel 61, stk. 2), og agenturet får til opgave at støtte medlemsstaternes indførelse af de tilsvarende hostede værktøjer og kapaciteter (artikel 59, stk. 3) og at tilbyde den tilknyttede uddannelse (artikel 64, stk. 1, litra b)). Med sådanne store ambitioner vil Europol blive styrket for at kunne understøtte sine forpligtelser som henholdsvis udbyder og idriftsætter af AI-systemer, herunder højrisikosystemer (jf. SM3/avanceret kapacitet med 117 mio. EUR og 40 fuldtidsækvivalenter i den næste FFR). Uddannelse og støtte til medlemsstaterne med henblik på overholdelse af AI-reglerne ved anvendelse af værktøjer, der stilles til rådighed af Europol, vil blive understøttet af oprettelsen af Europolstøttekontorer (112 mio. EUR, 157 fuldtidsækvivalenter). <u>SIENA og platformssamarbejde med private parter</u> En sådan digital løsning må kun indeholde indbyggede AI-baserede moduler, der ikke er forbundet med høj risiko, såsom behandling af naturligt sprog (oversættelse, transskription osv.). Gennemsigtighedsforpligtelser vil blive varetaget i forbindelse med indsatsen for at opgradere eksisterende systemer og værktøjer (130 mio. EUR, 115 fuldtidsækvivalenter). <u>Europols cloudinfrastruktur</u> <u>Europæisk digital identitet for politi</u> <u>Statistik- og rapporteringsværktøjer</u> <u>EU's DNA-matchningsapplikation</u> Ingen af disse løsninger er bestemt til at være baseret på AI-teknologi
--	---

<i>EU's cybersikkerhedsramme</i>	Det nye foreslåede mandat er i overensstemmelse med <u>NIS2</u> (bl.a. for private parter) og med <u>forordningen om cybersikkerhed</u>, eftersom a) de nye krav til de berørte organer, herunder Europol, udtrykkeligt kræver anvendelse af EU's cybersikkerhedsramme i) ved indkøb af cloud-tjenester i henhold til artikel 50, stk. 4, og ii) ved udarbejdelse af statistikker i artikel 52, stk. 5. b) Dette styrker Europols rolle i efterforskninger af cyberkriminalitet. Selv om Europol ikke selv er en enhed omfattet af NIS2, sikrer forslaget en styrkelse af de organisatoriske cybersikkerhedsforanstaltninger (f.eks. sikker datahåndtering og reaktion på hændelser). Europols evne til at støtte medlemsstaterne i efterforskningen af cyberhændelser øges uden at pålægge private enheder direkte forpligtelser. EU's DNA-matchningsapplikation er også i overensstemmelse med <u>forordningen om cyberrobusthed</u> som produkt, men pålægger ikke krav, der vil påvirke, hvordan producenterne gennemfører de væsentlige krav i forordningen.
<i>eIDAS</i>	Selv om eIDAS ikke finder anvendelse på tjenestemænd og ansatte i agenturer, vil der kræves en europæisk digital identitet for politi for at få adgang til Europols cloudinfrastruktur, der ligger til grund for det fælles dataområde for politi. Anvendelsen af en sådan identitet kan også udvides til andre digitale løsninger (SIENA osv.). Ved hjælp af gennemførelsesretsakter sikres udrulningen af et digitalt identificeringsmiddel til alle strafferetlige efterforskere med sikringsniveauet "høj". Med henblik herpå vil der blive tilstræbt tilpasning til og genanvendelse af eksisterende ordninger og infrastrukturer, der er fastsat ved eIDAS-forordningen.
<i>Den fælles digitale portal og IMI</i>	Den fælles digitale portal finder ikke anvendelse på tjenester, som Europol tilbyder medlemsstaternes kompetente myndigheder, EU-organer, -kontorer og -agenturer, private parter eller fysiske personer.

	Informationssystemet for det indre marked (IMI) finder ikke anvendelse, da initiativet ikke falder ind under det indre markeds anvendelsesområde.
Andre	

4.4. Vurdering af interoperabilitet

Overordnet beskrivelse af den eller de digitale offentlige tjenester, der berøres af kravene

Digital offentlig tjeneste eller kategori af digitale offentlige tjenester	Beskrivelse	Henvisning(er) til kravet eller kravene	<u>Løsning(er) for et interoperabelt Europa</u> Ikke relevant	Andre interoperabilitetsløsninger
Strategisk støtte	Udarbejde analyseprodukter af operationel og strategisk karakter	Artikel 7 Artikel 49, 50, 51, 52 og 53		Europol støtter udviklingen og anvendelsen af fælles analysemetoder og -standarder
Fremme udveksling af oplysninger	Deling: forpligtelser for medlemsstaterne, herunder kontorer for inddrivelse af aktiver og finansielle efterretningsenheder, og Europol til at dele oplysninger Krydstjekttjenester: én central tjeneste, inkl.	Artikel 8, stk. 7, artikel 9, artikel 16, litra a), og artikel 16, litra c) Artikel 12, 13, artikel 25, stk. 5, litra a) og b), artikel 29, 30 og 34 Artikel 35 til 39 Artikel 46 og 54		UMF, standarder for finansielle og biometriske oplysninger, der følger af sektorspecifik lovgivning/lovgivning om udveksling af oplysninger (kontorer for inddrivelse af aktiver, bekæmpelse af hvidvask af penge, Prüm II, VIS ...)

	DNA-matchningsapplikation for medlemsstaternes kompetente myndigheder, hit/no-hit-mekanisme for EU-organer, -kontorer og -agenturer og EU-informationssystemer, yderligere adgang for EPPO til Europol's analysemiljø Udvekslingskanaler: Fælles dataområde for politi til fælles sager og SIENA for bilaterale/multilaterale udvekslinger.	Artikel 80 og 81 Artikel 45, 46, 47, 49, 50–51 og 136		DNA-applikationen vil for første gang konkretisere en EU-ledet standard på området. En europæisk digital identitet for politi understøtter problemfri kontakt til modparter i forbindelse med udvekslingerne.
Samarbejde med private parter	Tilvejebringelse af oplysninger til private parter i krisesituationer med henblik på fjernelse af og henvisning til terrorrelateret onlineindhold og ulovligt indhold på grundlag af en særlig platform. Anmode om oplysninger fra private parter via nationale Europolenheder.	Artikel 14, 47 og 96 til 99 Artikel 49, 50, 51, 53, 55 og 56		UMF

Støtte analyse af kriminalefterretninger	<u>Tilvejebringe analyse af kriminalefterretninger</u> Europols analysemiljø med avanceret kriminalteknik. Sæt af avancerede analyseværktøjer og kriminalteknik <u>Understøtter fælles kriminalitetsanalyse</u> Fælles dataområde for politi til medlemsstaternes fælles samarbejde. Samme avancerede værktøjer som ovenfor.	Artikel 13 til 19 Artikel 48, 49, 50, 51, 53, 55 og 56 Artikel 41 til 45 Artikel 48, 49, 50, 51, 53, 55, 56 og 137		UMF Sæt af forvaltningsmæssige foranstaltninger og rammer til at styre, standardisere, koordinere, udvikle, udrulle og støtte medlemsstaternes anvendelse af avanceret analysekapacitet, herunder AI-baseret: artikel 13 til 19, artikel 22, stk. 3, litra a), artikel 26, 53, 54, 55, 56 og 57 til 64
Databeskyttelsesrettigheder	<u>Anvendelse af registreredes rettigheder vedrørende databeskyttelse og tilsyn</u>	Artikel 103 til 106, 116, stk. 3, og 117		Ikke relevant

Digitale offentlige tjenesters afhængighed af digitale løsninger

X: afhænger af P: kan afhænge af	Europols krydstjeneste	Europols analysemiljø	Fælles dataområde for politi	SIENA	Platform for samarbejde med private parter	EPRIS	Andre tjenester og værktøjer	Europols cloudinfrastruktur	Europæisk digital identitet for politi	Statistik- og rapporteringsværktøj	EU's DNA-matchningsapplikation
Strategisk støtte		X	X	X			P	P	P	X	
Fremme udveksling af oplysninger	X	X	X	X	X	X	P	X	X		X
Samarbejde med private parter		X	X		X		P	P	P		
Støtte analyse af kriminalefterretninger	X	X	X	X	P	X	P	X	X		X

Kravets eller kravenes indvirkning pr. digital offentlig tjeneste på grænseoverskridende interoperabilitet

Strategisk støtte

Vurdering	Foranstaltning(er)	Potentielle tilbageværende hindringer (hvis relevant)
Tilpasning til eksisterende digitale og sektorspecifikke politikker	Der er ikke identificeret nogen digital eller sektorspecifik politik.	-
Organisatoriske foranstaltninger med henblik på en gnidningsløs	- Bestyrelsens beføjelser til forretningsudvalgets beføjelser (artikel 75, stk. 1).	-

levering af digitale offentlige tjenester på tværs af grænserne	- Forretningsudvalget skal støtte bestyrelsens afgørelser (artikel 75, stk. 5) - Regelmæssige møder i HENU (artikel 25, stk. 4).	
Foranstaltninger, der er truffet for at sikre en fælles forståelse af dataene	- Europol skal udvikle standarder for strategiske produkter (artikel 7, stk. 3).	-
Anvendelse af i fællesskab aftalte åbne tekniske specifikationer og standarder	- Europol skal udvikle standarder for strategiske produkter (artikel 7, stk. 3). - Fælles statistik- og rapporteringsværktøj med kategorier, der er fastlagt ved gennemførelsesretsakt (artikel 52, stk. 6).	-

Fremme udveksling af oplysninger

Vurdering	Foranstaltning(er)	Potentielle tilbageværende hindringer (hvis relevant)
Tilpasning til eksisterende digitale og sektorspecifikke politikker	<u>Den nye politik styrker de to instrumenters materielle rækkevidde</u> . Prüm II: Forordning (EU) 2024/982 ændres for at udvide Europol's kapacitet til at konsultere nationale databaser (artikel 136). Europol udvikler en EU-DNA-matchningsapplikation til støtte for DNA-udvekslinger i henhold til Prüm II (artikel 54). Europol's ansvar for EPRIS præciseres i artikel 48. . Direktiv (EU) 2023/977 om udveksling af oplysninger: SIENA anvendes af nationale centrale kontaktpunkter til at give Europol oplysninger (artikel 46, stk. 3) og som standardkanal til udveksling af oplysninger med Europol	<u>I forordningen siges der ikke noget om samspillet med følgende forordninger om særlige bestemmelser vedrørende udveksling af oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af kriminelle handlinger</u> . PNR: direktiv (EU) 2016/681 . API: forordning (EU) 2025/13

	(artikel 46, stk. 5). Oprettelse af en fælles operationel analysesag kan være fortsættelsen af en udveksling af oplysninger i henhold til direktivet (artikel 46, stk. 4). SIENA kan anvendes til udveksling af oplysninger med tredjelande (artikel 46, stk. 7). . Rådets forordning (EU) 2017/1939 om EPPO: I henhold til artikel 73, stk. 3, skal oplysninger, der har udløst et hit, deles med EPPO. . Eurojust-forordning (EU) 2018/1727: gensidig adgang til oplysninger med henblik på krydstjek. . Direktiv (EU) 2024/1260 om inddrivelse af aktiver: Den foreslåede politik præciserer og udvider agenturets ansvarsområder og beføjelser inden for den samarbejdsramme, der er fastsat i direktivets artikel 29. I henhold til artikel 9 får Europol adgang til data, som kontorerne for inddrivelse af aktiver enten direkte eller indirekte har adgang til. . Interoperabilitetsforordning (EU) 2019/818: Europol pålægges at støtte udviklingen af UMF (artikel 53). <u>Klarere ansvarsområder med kodificering af centre og systemer</u> . Forordning (EU) 2019/1240 om indvandningsforbindelsesofficerer: forpligtelser til at oprette forbindelse til SIENA, forpligtelser til at bidrage til tilvejebringelsen af oplysninger til Europol præciseres. . Direktiv (EU) 2019/1153 om finansielle oplysninger: Det præciseres, at omfanget af samarbejdet med	. VIS-forordning (EF) nr. 767/2008, EES-forordning (EU) 2017/2226, ETIAS-forordning (EU) 2018/1240, Eurodac-forordning (EU) 2024/1358 . Forordning (EU) 2023/1113 om oplysninger om kryptoaktiver . Direktiv (EU) 2021/555 om skydevåben og forordning (EU) 2025/41
--	---	--

	finansielle efterretningsenheder muligvis er bredere end med hensyn til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Dette samles i en særlig artikel 9, stk. 4 og 5, om støtte til finansielle efterforskninger og inddrivelse af aktiver. . Interoperabilitetsforordning (EU) 2019/818: EU's store IT-systemers og screeningforordningens adgang til Europol-oplysninger med henblik på krydstjek (dvs. ETIAS' og VIS' centrale systemer) er baseret på en sikker kommunikationskanal, der er oprettet i henhold til artikel 36, stk. 2, litra e), med den europæiske søgeportal (ESP). . Screeningforordning (EU) 2024/1356: Screeningmyndighedernes adgang er nu baseret på den etablerede kommunikationskanal mellem krydstjekmekanismen og ESP. <u>Tilpasningen er uændret/omformulering</u> . SIS: Forordning (EU) 2018/1860, 2018/1861 og 2018/1862: Europols rolle med hensyn til analyse af supplerende oplysninger, indførelse af informationsindberetninger, hit på informationsindberetninger og indberetninger vedrørende terroraktivitet. . Direktiv (EU) 2015/849 om finansielle efterretningsenheder: Garantien om ikkeindblanding i udvekslinger med private parter i henhold til direktivet forbliver uændret. . Forordning (EU) 2019/881 om cybersikkerhed:	
--	--	--

	Samarbejdet med ENISA forbliver uændret.	
Organisatoriske foranstaltninger med henblik på en gnidningsløs levering af digitale offentlige tjenester på tværs af grænserne	Vedrørende udvikling af den nødvendige kapacitet til at levere digitale offentlige tjenester - Oprettelse af en styregruppe for IKT og informationsstyring (artikel 55). - Oprettelse af en rådgivende gruppe for IKT og informationsstyring (artikel 56). - Europol skal yde teknisk støtte til integration (artikel 22, stk. 2, tredje afsnit). - De nationale Europolenheders opgaver præciseres med hensyn til ibrugtagningen af digitale offentlige tjenester (artikel 25, stk. 6), herunder tekniske aspekter. - De nationale Europol-enheder støttes af Europols støttekontor (artikel 26), som i hele EU bemannes med over 150 Europol-ansatte.	-
Foranstaltninger, der er truffet for at sikre en fælles forståelse af dataene	- Jf. støtte fra Europol, de nationale Europolenheder og støttekontorerne.	-
Anvendelse af i fællesskab aftalte åbne tekniske specifikationer og standarder	Generalisering af UMF: - Europol skal støtte udviklingen og indførelsen heraf (artikel 53). - Den rådgivende gruppe for IKT/informationsstyring (artikel 56, stk. 5, litra c)) bidrager til identificering og fremme af fælles tekniske standarder. - Europol skal støtte standardiseringsprocesser, herunder udvikling og fremme af fælles standarder, interoperabilitetskrav samt operationelle og tekniske	- UMF er ikke obligatorisk for opbygningen af Europols digitale løsninger. - UMF er ikke obligatorisk for integrationen af nationale systemer.

	specifikationer, der er relevante for retshåndhævelsessamarbejde (artikel 57, stk. 3, litra b): navnlig gennem sin kapacitets- og innovationstjeneste (artikel 65, stk. 2, litra b)). - Europol skal yde teknisk støtte til integration (artikel 22, stk. 2, tredje afsnit).	
--	---	--

Udveksling med private parter

Vurdering	Foranstaltning(er)	Potentielle tilbageværende hindringer (hvis relevant)
Tilpasning til eksisterende digitale og sektorspecifikke politikker	<u>Klarere ansvarsområder med kodificering af centre og systemer</u> . Forordning (EU) 2021/784 om terrorrelateret onlineindhold: Det nykodificerede Europæiske Center for Terrorbekæmpelse får overdraget alle Europol's opgaver vedrørende henvisninger og fjernelser. Dette sikres på en nyoprettet digital samarbejdsplatform for samarbejde med private parter (artikel 47, stk. 2, litra a)). . Forordning (EU) 2022/2065 om digitale tjenester: svarer til ovenstående i henhold til artikel 47, stk. 2, litra a). . EU-rammen for materiale, der viser seksuelt misbrug af børn: Europol's opgaver og kapacitet vedrørende udveksling af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, strømlines yderligere med den generelle ordning for udveksling med private parter i henhold til artikel 97. <u>Tilpasningen er uændret/omformulering</u>	<u>I forordningen siges der ikke noget om samspillet med følgende forordninger om særlige bestemmelser vedrørende udveksling af oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af kriminelle handlinger.</u>

	. Direktiv (EU) 2015/849 om finansielle efterretningsenheder: Garantien om ikkeindblanding i udvekslinger med private parter i henhold til direktivet forbliver uændret.	
Organisatoriske foranstaltninger med henblik på en gnidningsløs levering af digitale offentlige tjenester på tværs af grænserne	Vedrørende udvikling af den nødvendige kapacitet til at levere digitale offentlige tjenester til medlemsstaterne og EU-organer, -kontorer og -agenturer: jf. ovenfor under "udveksling af oplysninger". For udrulning/ibrugtagning hos private parter: - Europol kan etablere samarbejdsrelationer med private parter (artikel 91). - Europol fastsætter en procedure for at give eller inddrage private parter sikret adgang til platformen (artikel 43, stk. 3).	- Støtte til private parter svarende til medlemsstaternes efter Europols skøn og i henhold til bilaterale aftaler.
Foranstaltninger, der er truffet for at sikre en fælles forståelse af dataene	- Jf. støtte fra Europol, de nationale Europolenheder og støttekontorerne.	- Støtte til private parter svarende til medlemsstaternes efter Europols skøn og i henhold til bilaterale aftaler
Anvendelse af i fællesskab aftalte åbne tekniske specifikationer og standarder	- Europol opfordrer private parter til at bidrage til arbejdet i den rådgivende gruppe for innovation (artikel 67).	- Opfordring til private parter om at bidrage til arbejdet i den rådgivende gruppe for innovation omfatter ikke udtrykkeligt standarder (artikel 67)

Støtte analyse af kriminalefterretninger

Vurdering	Foranstaltning(er)	Potentielle tilbageværende hindringer (hvis relevant)
Tilpasning til eksisterende digitale og sektorspecifikke politikker	<u>Den nye politik styrker de to instrumenters materielle rækkevidde</u> Direktiv (EU) 2024/1640 om bekæmpelse af hvidvask af penge: Europol kan støtte fælles analyser, som gennemføres af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (AMLA) i henhold til direktivet i artikel 76 Frontex-forordning (EU) 2019/1896: Europol leverer risikoanalyser til Frontex på grundlag af rejseoplysninger (artikel 77, stk. 1) <u>Tilpasningen er uændret/omformulering</u>	I forordningen siges der ikke noget om samspillet med følgende <u>forordninger</u> om særlige bestemmelser vedrørende udveksling af oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af kriminelle handlinger . e-CODEX-forordning (EU) 2022/850 . Forordning (EU) 2023/969 om samarbejdsplatformen for fælles efterforskningshold
Organisatoriske foranstaltninger med henblik på en gnidningsløs levering af digitale offentlige tjenester på tværs af grænserne	Samme som for "udveksling af oplysninger" - Særlig interesse for nye Europol-forpligtelser, der støtter ibrugtagningen af ny avanceret analytisk og kriminalteknisk kapacitet i henhold til artikel 59	-
Foranstaltninger, der er truffet for at sikre en fælles forståelse af dataene	Samme som for "udveksling af oplysninger"	-
Anvendelse af i fællesskab aftalte åbne tekniske specifikationer og standarder	Samme som for "udveksling af oplysninger"	-

4.5. Foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse

Overordnet beskrivelse af foranstaltninger, der understøtter digital gennemførelse

Beskrivelse af foranstaltningen	Henvisning(er) til kravet eller kravene	Kommissionens rolle (hvis relevant)	Aktører, der skal inddrages (hvis relevant)	Forventet tidsplan (hvis relevant)
Vedtagelse af gennemførelsesretsakter/delegerede retsakter eller retningslinjer	Artikel 38, stk. 3, og artikel 137, stk. 1 Artikel 50, stk. 9, og artikel 137, stk. 2 Artikel 42, stk. 4, og artikel 137, stk. 3 Artikel 81, stk. 8, og artikel 137, stk. 4 Artikel 52, stk. 6, og artikel 137, stk. 5	Vedtage retsakterne	Medlemsstater	Å0+1
Vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser	Artikel 13, stk. 5 Artikel 70, stk. 2, litra j)	Afstemning i bestyrelsen	Europol Medlemsstater Kommissionen	Å0+1
Støtte til test, udrulning, integration og operationel ibrugtagning, inkl. uddannelse	Artikel 25 og 26 Artikel 65, stk. 2, litra b) Artikel 66, stk. 1	Tilsynsrolle i den rådgivende gruppe for informationsstyring/IKT og styregruppen	Europol Medlemsstater	Afhængigt af løsning, se § 1.5.1

	Artikel 59, 62, 63 og 64			
--	--------------------------	--	--	--